

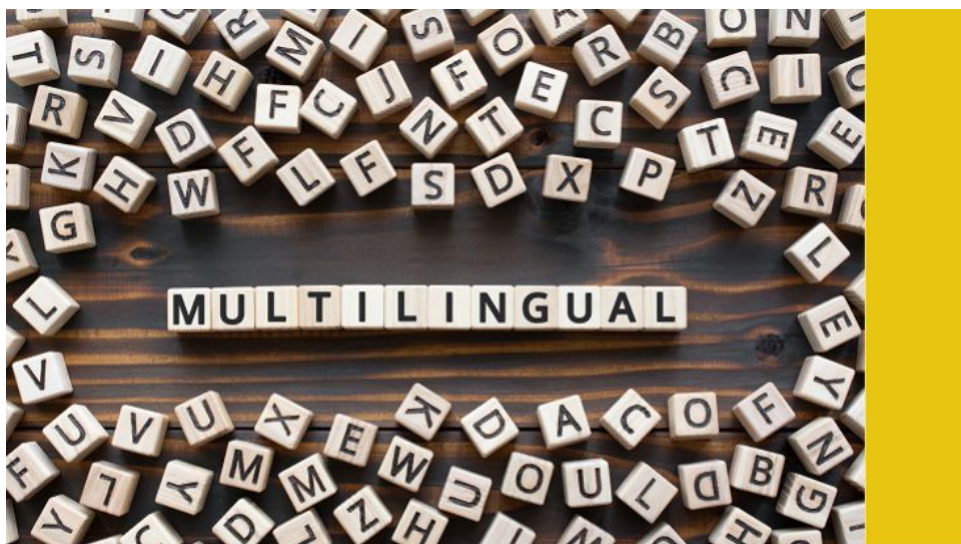
STUDIE

Verzoek van de Commissie CULT

Europees Parlement

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

Cultuur en onderwijs

Beleidsondersteunende afdeling Structuur- en Cohesiebeleid

Directoraat-generaal Intern Beleid

PE 699.648 — september 2022

Eŭropo
Demokratio
Esperanto

Document opgesteld door Pierre Dieumegard
voor [Europa-democratie-Esperanto](#)

Dit document over meertaligheid in het eigen communicatiebeleid van de Europese Unie was alleen in het Engels in een [pdf-bestand op de EU-website](#). De eentaligheid van het oorspronkelijke document verhinderde dat de meerderheid van de Europese bevolking op de hoogte was van de informatie die het bevatte. Dit weerhield hen ervan deel te nemen aan de debatten die zouden leiden tot een beter beheer van de Europese Unie, in tegenstelling tot de UDHR (met name de artikelen 2 en 21) en het Verdrag van Lissabon (met name de artikelen 2 en 8).

Het doel van dit „voorlopige” document, geproduceerd door machinevertaling en enige menselijke bewerking, is om meer mensen in de EU in staat te stellen vertrouwd te raken met documenten die door de EU zijn geproduceerd (en gefinancierd door hun belastingen).

Het is wenselijk dat het EU-bestuur de vertaling van belangrijke documenten overneemt. Belangrijke documenten zijn niet alleen wet- en regelgeving, maar ook belangrijke informatie die nodig is om samen weloverwogen beslissingen te nemen.

Om onze gemeenschappelijke toekomst samen te bespreken en betrouwbare vertalingen mogelijk te maken, zou de internationale taal Esperanto zeer nuttig zijn vanwege de eenvoud, regelmaat en nauwkeurigheid.

Neem contact met ons op: <http://www.europokune.eu> <https://e-d-e.org/-Kontakti-EDE>

=====

Enkele interessante punten uit dit document:

— Tabel 8 en hoofdstuk 7: wanneer de EU uitsluitend Engels gebruikt in haar communicatie, kan slechts 13-45 % van de volwassenen in de EU-27 de inhoud van gepubliceerde documenten begrijpen. Met andere woorden, **de meerderheid van de Europese bevolking wordt uitgesloten van debat en besluitvorming.**

— Hoofdstuk 4: Het taalbeleid van de EU-instellingen, -organen en -agentschappen is vaak onduidelijk en slecht gedefinieerd; met name het reglement van orde van de Europese Commissie bepaalt niet formeel haar taalregeling. „*De transparantie van de EU-communicatie zou kunnen worden verbeterd als het beleid inzake het gebruik van talen op de websites explicieter zou worden gedefinieerd in overeenstemming met de richtsnoeren van de Europese Ombudsman, en als de interne taalregelingen van de instellingen, organen en agentschappen duidelijker waren over de regels die moeten worden toegepast op de interne werkdocumenten die op hun websites worden gepubliceerd*”.

ONDERZOEK VOOR CULTCOMMISSIE

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

Abstract

Deze studie beoordeelt de EU-aanpak van meertaligheid in haar communicatiebeleid. Er wordt een innovatieve benadering van gemengde methoden gebruikt om de naleving van de meertaligheidsverplichtingen en de taalregelingen en -praktijken van de EU-instellingen, -organen en -agentschappen, met name op EU-websites, te onderzoeken. Ook wordt nagegaan of de taalvaardigheid van de inwoners van de EU-27 in overeenstemming is met de taalvaardigheden. Er worden beleidsaanbevelingen gedaan om de transparantie en toegankelijkheid van het communicatiebeleid van de EU te vergroten, rekening houdend met haalbaarheidsbeperkingen.

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

De Commissie cultuur en onderwijs van het Europees Parlement heeft om dit document verzocht.

SCHRIJVERS

Projectleider: Dr. Carlos MENDEZ (European Policies Research Centre (EPRC Delft en Glasgow, Universiteit van Strathclyde)

Projectteam: Dr. Michele GAZZOLA, Prof. Laure CLEMENT-WILZ, Dr. Vasiliki TRIGA, Dr. Fernando MENDEZ, Dr. Costas DJOUVAS, Antonis CHARAMBOULOS, Prof. John BACHTLER

Peer reviewers:

Université catholique de Louvain (UCLouvain): Dr. Louise-Amélie COUGNON Eötvös Loránd University (ELTE): Prof. Dr. Réka SOMSSICH

Onderzoeksbeheerders: Pierre HERIARD (*25.06.1977 †11.05.2022), Balazs MELLAR, Kristiina MILT

Project-, publicatie- en communicatiebijstand: Anna Dembek, Kinga OSTA-SKA, Stéphanie DUPONT, beleidsondersteunende afdeling Structuur- en Cohesiebeleid, Europees Parlement

TAALVERSIES

Origineel: NL

OVER DE UITGEVER

Om contact op te nemen met de beleidsafdeling of om u te abonneren op updates over onze werkzaamheden voor de CULT-commissie, kunt u schrijven naar: Poldep-cohesion@ep.europa.eu

Manuscript voltooid in september 2022 © Europese Unie, 2022

Dit document is beschikbaar op internet in een samenvatting met de optie om de volledige tekst te downloaden op: <https://bit.ly/3TpqJ8e>

Dit document is beschikbaar op het internet op: [https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document/IPOL_STU_\(2022\)699648](https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document/IPOL_STU_(2022)699648)

Meer informatie over onderzoek voor CULT door de beleidsondersteunende afdeling is te vinden op: <https://research4committees.blog/cult/>

Volg ons op Twitter: @PolicyCULT

Gelieve de volgende verwijzing te gebruiken om deze studie te citeren:

Mendez, C, Gazzola, M, Clément-Wilz, L, Triga, V, Mendez, F, Djouvas, C, Charamboulos, A en Bachtler, J. 2022, Onderzoek voor de Commissie CULT — De aanpak van meertaligheid van de Europese Unie in haar eigen communicatiebeleid, Europees Parlement, beleidsondersteunende afdeling Structuur- en Cohesiebeleid, Brussel

Gebruik de volgende referentie voor in-text citaten:

Mendez, C, Gazzola, M, Clément-Wilz, L, Triga, V, Mendez, F, et al. (2022)

ALGEMENE VOORWAARDEN

De in dit document geuite adviezen vallen uitsluitend onder de verantwoordelijkheid van de auteurs en vertegenwoordigen niet noodzakelijkerwijs het officiële standpunt van het Europees Parlement.

Reproductie en vertaling voor niet-commerciële doeleinden zijn toegestaan, mits de bron wordt erkend en de uitgever hiervan vooraf op de hoogte wordt gesteld en een kopie wordt verzonden. © Omslagafbeelding gebruikt onder de licentie van Adobe Stock

Inhoudsopgave

LIJST VAN AFKORTINGEN.....	9
LIJST VAN VAKJES.....	10
LIJST VAN CIJFERS.....	10
LIJST VAN TABELLEN.....	11
SAMENVATTING.....	12
Belangrijkste bevindingen.....	12
Aanbevelingen.....	13
1 INLEIDING.....	15
2 ONDERZOEKSMETHODOLOGIE.....	17
3 HET RECHTSKADER.....	18
3.1 Inleiding.....	18
3.2 Methodologie.....	18
3.3 Primair recht.....	19
3.4 Secundair recht.....	22
3.5 De jurisprudentie van het HvJ-EU.....	27
3.6 Conclusie.....	32
4 TAALREGIMES EN HET TAALBELEID VAN DE EU-INSTELLINGEN, -ORGANEN EN -AGENTSCHAPPEN OP DE WEBSITE.....	33
4.1 Inleiding.....	33
4.2 Methodologie.....	33
4.3 Taalregelingen in EU-instellingen, -organen en -agentschappen.....	34
4.4 Het gebruik van talen op de websites van EU-instellingen, -organen en -agentschappen..	41
4.5 Conclusie.....	44
5 EEN MEERTALIGE BEHOEFTE TYPOLOGIE.....	45
5.1 Inleiding.....	45
5.2 Methodologie.....	46
5.3 Websitecommunicatie en publicatieregeling.....	46
5.4 Websitecommunicatie en de taalregeling van Reglement nr. 1.....	49
5.5 De afbakening van het grijze gebied: Een inhoudelijke aanpak.....	52
5.6 Conclusie.....	57
6. MEERTALIGHEID IN KAART BRENGEN OP EU-WEBSITES.....	58
6.1 Inleiding.....	58
6.2 Methodologie.....	58
6.3 Multilingo-index op EU-websites.....	62

6.4 De EU-instellingen.....	63
6.5 Organisaties en agentschappen van de EU.....	71
6.6 Vergelijking van EU-instellingen, -organen en -agentschappen.....	75
6.7 Conclusie.....	76
7. TAALVAARDIGHEDEN VAN EUROPEANEN.....	78
7.1 Inleiding.....	78
7.2 Methodologie.....	78
7.3 Resultaten.....	79
7.4 Het taalprofiel van de bezoekers van EU-webpagina's.....	86
7.5 De rol van machinevertaling.....	88
7.6 De bevordering van meertaligheid in het onderwijsstelsel.....	89
7.7 Conclusie.....	91
8. CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN.....	92
REFERENTIES.....	98
BIJLAGE 1: WEBSITE TAALBELEID VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN AGENTSCHAPPEN VAN DE EU EN DE TAALREGELING VAN DE AGENTSCHAPPEN.....	103
A1.1 EU-instellingen.....	103
A1.2 EU-organen.....	105
A1.3 Volledige website taalbeleid van EU-organen.....	106
A1.4 Taalregeling en websitetaalbeleid van EU-agentschappen.....	112
BIJLAGE 2: METHODOLOGIE VOOR HET ANALYSEREN VAN WEBSITES.....	135
A2.1 Methodologie voor gegevensverzameling en -analyse.....	135
A2.2 Selectiecriteria voor websites of websecties.....	139
A2.3 Meertaligheidsindex.....	140
A2.4 websites van EU-agentschappen gecontroleerd (juli 2021).....	143
BIJLAGE 3: INTERVIEW ANALYSE.....	146
A3.1 Inleiding.....	146
A3.2 Beslissing over vertalen en tolken.....	146
A3.3 Belangrijkste trends in de afgelopen 5 jaar.....	149
A3.4 De rol van digitale technologieën.....	152
A3.5 Transparantie en verantwoording.....	154
BIJLAGE 4: TAALVAARDIGHEDEN VAN EUROPESE INGEZETENEN.....	155
BIJLAGE 5: MACHINEVERTALING.....	161
A5.1 Wat is een machinevertaling?.....	161
A5.2 Machinevertalers.....	162
Het gebruik van machinevertaling in de EU-instellingen.....	163

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

LIJST VAN AFKORTINGEN

ACER	European Union Agency for the Cooperation of Energy Regulators
AES	Adult Education Survey (Eurostat, 2016)
Cedefop	European Centre for the Development of Vocational Training
CEPOL	European Union Agency for Law Enforcement Training
Charter	Charter of Fundamental Rights of the European Union
CJEU	Court of Justice of the European Union
CoR	European Committee of the Regions
CULT Committee	European Parliament's Committee on Culture and Education
DGT	Directorate-General for Translation
EBA	European Banking Authority
ECA	European Court of Auditors
ECB	European Central Bank
ECHA	European Chemicals Agency
ECR	European Court Reports
EDA	European Defence Agency
EEA	European Environment Agency
EESC	European Economic and Social Committee
EFSA	European Food Safety Authority
EIB	European Investment Bank
EIOPA	European Insurance and Occupational Pensions Authority
ELRC	European Language Resource Coordination
EMA	European Medicines Agency
ENISA	European Union Agency for Cybersecurity
EP	European Parliament
EUIPO	European Union Intellectual Property Office
eu-LISA	European Union Agency for the Operational Management of Large-Scale IT Systems
EU-OSHA	European Agency for Safety and Health at Work
Eurofound	European Foundation for the Improvement of Living and Working Conditions
Eurojust	European Union Agency for Criminal Justice Cooperation
Europol	European Union Agency for Law Enforcement Cooperation
FRA	European Union Agency for Fundamental Rights
MT	Machine Translation
NMT	Neural Machine Translation
OJ	Official Journal of the European Union
Regulation No 1	Council Regulation No 1 of 15 April 1958 determining the languages to be used by the
SRB	Single Resolution Board
Staff Regulations	Staff Regulations of Officials of the European Union
TEU	Treaty on European Union
TFEU	Treaty on the Functioning of the European Union

LIJST VAN VAKJES

Doos 1: Wettelijke bepalingen inzake meertaligheid in de EU-Verdragen (VEU en VWEU).....	20
Tekstvak 2 Bepalingen inzake meertaligheid in het Handvest van de grondrechten van de EU.....	21
Doos 3: Verordening nr. 1 (geconsolideerde versie van 2013).....	23
Tekstvak 4 Hof van Justitie, Grote kamer, Commissie/Italië.....	31
Doos 5: Vier logische stappen naar een meertalige behoeftentypologie.....	53
Doos 6: De meertalige behoeften typologie.....	54
Doos 7: A2.3: Een metriek van meertaligheid.....	140

LIJST VAN CIJFERS

Figuur 1: Multilingo-index voor inhoudsclassificatie op EU-websites.....	62
Figuur 2: Gegroepeerde multilingo-index voor inhoudsclassificatie op EU-websites.....	63
Figuur 3: Multilingo-index van het Europees Parlement naar inhoud (panel 1) en taal (panel 2)....	64
Figuur 4: Multilingo-index van het Europees Parlement naar behoefte (panel 1) en taal (panel 2).	64
Figuur 5: Multilingo-index van de Europese Commissie naar inhoud (panel 1) en taal (panel 2)....	65
Figuur 6: Multilingo-index van de Europese Commissie naar behoefte (panel 1) en taal (panel 2).	66
Figuur 7: Multilingo-index van de Raad per inhoud (panel 1) en taal (panel 2).....	67
Figuur 8: Multilingo-index van de Raad naar behoefte (panel 1) en taal (panel 2).....	67
Figuur 9: Multilingo-index van de ECB naar inhoud (panel 1) en taal (panel 2).....	68
Figuur 10: Multilingo-index van de ECB naar behoefte (panel 1) en taal (panel 2).....	68
Figuur 11: Multilingo-index van het HvJ-EU per inhoud (panel 1) en taal (panel 2).....	69
Figuur 12: Multilingo-index van het HvJ-EU naar behoefte (panel 1) en taal (panel 2).....	69
Figuur 13: ERK multilingo-index per inhoud (panel 1) en taal (panel 2).....	70
Figuur 14: ERK multilingo-index per behoefte (panel 1) en taal (panel 2).....	70
Figuur 15: Vergelijking van de scores „Inhoud” en „behoefte” van de EU-instellingen.....	70
Figuur 16: Europese Ombudsman multi-lingo-index per inhoud (panel 1) en taal (panel 2).....	71
Figuur 17: Multilingo-index van het CvdR per inhoud (panel 1) en taal (panel 2).....	72
Figuur 18: EESC multilingo-index per inhoud (panel 1) en taal (panel 2).....	72
Figuur 19: EU-OSHA multilingo-index per inhoud (panel 1) en taal (panel 2).....	73
Figuur 20: EFSA multi-lingo-index per inhoud (panel 1) en taal (panel 2).....	73
Figuur 21: FRA multi-lingo index per inhoud (panel 1) en taal (panel 2).....	74
Figuur 22: ECHA multilingo-index per inhoud (panel 1) en taal (panel 2).....	74
Figuur 23: Vergelijking van de gemiddelde multilingoscores van EU-entiteiten (niet-gegroepeerd en gegroepeerd).....	75

LIJST VAN TABELLEN

Tabel 1: Beoordeling van de artikelen van verordening nr. 1.....	24
Tabel 2: Belangrijkste wettelijke bepalingen betreffende talen in het Statuut.....	26
Tabel 3: Overzicht van de PB-series en subseries.....	46
Tabel 4: Interne en externe communicatie in Reglement nr. 1.....	50
Tabel 5: Correspondentie tussen website-inhoud en meertalige behoeften.....	60
Tabel 6: Volume webpagina's geanalyseerd door entiteit in afnemende volgorde.....	61
Tabel 7: Talenkennis van Europese ingezetenen van 25-64 jaar, per taal.....	80
Tabel 8: Percentage Europese inwoners van 25-64 jaar dat taalkundig is opgenomen, naar soort communicatiebeleid van de EU en benadering van de definitie van taalkundige inclusie.....	82
Tabel A3.1: Lijst van interviews.....	146
Tabel A4.1: Percentage Europese inwoners van 25-64 jaar dat taalkundig is opgenomen, per soort communicatiebeleid van de EU, door benadering van de definitie van taalkundige inclusie en per land.....	155
Tabel A4.2: Percentage Europese inwoners van 25-64 jaar dat taalkundig is opgenomen, per soort communicatiebeleid van de EU, benadering van de definitie van taalintegratie en leeftijdsgroep.....	157
Tabel A4.3: Percentage Europese inwoners van 25-64 jaar dat taalkundig is opgenomen, per soort communicatiebeleid van de EU, benadering van de definitie van taalkundige inclusie en opleidingsniveau met succes afgerond.....	158
Tabel A4.4: Percentage Europese inwoners van 25-64 jaar dat taalkundig is opgenomen, per soort communicatiebeleid van de EU, benadering van de definitie van taalkundige inclusie en naar beroep.....	159
Tabel A5.1: Sterke en zwakke punten van verschillende machinevertalingsbenaderingen.....	162

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

SAMENVATTING

Deze studie beoordeelt de EU-aanpak van meertaligheid in haar communicatiebeleid. Er wordt gebruik gemaakt van gemengde methoden, waaronder literatuuronderzoek, juridische en beleidsanalyse, kwantitatieve analyse van EU-websites, interviews met EU-deskundigen en analyse van enquêtegegevens.

Belangrijkste bevindingen

EU-instellingen, -organen en -agentschappen voldoen formeel aan de meertaligheidsverplichtingen van de EU. Dit wordt vergemakkelijkt door flexibiliteit in de regelgevingsverplichtingen en het ontbreken van een alomvattend kader dat gemeenschappelijke normen waarborgt die geschikt zijn voor het digitale tijdperk, met name wat EU-websites betreft.

Verordening nr. 1 is de hoeksteen van de meertaligheidsverplichtingen van de EU. Het bevat regels voor het bepalen van de talen die door EU-instellingen, -organen en -agentschappen moeten worden gebruikt en biedt EU-entiteiten de flexibiliteit om te beslissen welke talen in specifieke gevallen moeten worden gebruikt, bijvoorbeeld in werkdocumenten of interne vergaderingen met deskundigen. Meertalige digitale communicatie wordt tot op heden niet behandeld in de jurisprudentie van Verordening nr. 1 of het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ-EU). Daarom wordt veel online gepubliceerde inhoud niet vertaald omdat het wordt gezien als een bijproduct van interne communicatie. Dit betekent dat gepubliceerde documenten die gevolgen kunnen hebben voor burgers, bedrijven en lidstaten niet altijd beschikbaar zijn in hun taal.

Deze studie stelt, op basis van juridische redenering, **dat meertaligheidsverplichtingen van toepassing moeten zijn op specifieke soorten website-inhoud.** Hiertoe wordt een meertalige behoeftentypologie voorgesteld om te verduidelijken welke soorten inhoud prioriteit moeten krijgen voor vertaling. Dit is gebaseerd op een rangschikking van: A) kerndocumenten die wettelijk verplicht zijn beschikbaar te zijn of in alle EU-talen worden ingediend; (B) primaire documenten die in alle officiële talen van de EU beschikbaar moeten zijn vanwege hun inhoudelijke inhoud en mogelijke gevolgen voor de rechten en plichten van burgers, bedrijven en overheidsinstanties, bijvoorbeeld richtsnoeren inzake staatssteun, EU-financieringsprogramma's of aanbestedingen; en c) secundaire documenten die een lagere ordeprioriteit zijn voor meertalige behoeften en toegankelijkheid, en waar machinevertaling kan worden gebruikt als middelen voor menselijke vertaling niet beschikbaar zijn.

Uit de studie blijkt dat er aanzienlijke verschillen zijn in de beschikbaarheid van meertalige inhoud die in alle officiële talen beschikbaar moet zijn. Dit is het resultaat van een beoordeling van meertalige scores op basis van de toepassing van de meertalige behoeftentypologie op de websites van EU-instellingen. De websites van de Europese Commissie en de Europese Centrale Bank presteren niet goed bij de publicatie van secties met „meestal kern“- en „voornamelijk primaire” inhoud die in alle EU-talen beschikbaar moet zijn. Daarentegen zijn de websites van de Europese Raad/Raad van de Europese Unie, het HvJ-EU en de Europese Rekenkamer zeer goed. Ook het Europees Parlement heeft een relatief hoge score.

Een andere belangrijke conclusie is dat **de taalregelingen van de EU-instellingen, -organen en -agentschappen niet voldoende transparant en geformaliseerd zijn.** De regimes zijn soms niet gespecificeerd of zijn vaak onduidelijk. Evenzo hebben de meeste EU-instellingen en -organen een taalbeleid op de website gepubliceerd, maar de meeste agentschappen hebben dat niet gedaan. Dit is in strijd met de aanbevelingen van de Europese Ombudsman om het beleid inzake het gebruik van officiële EU-talen duidelijk te definiëren en te publiceren.

Het brede scala aan taalregimes, -praktijken en websitetaalbeleid wordt niet systematisch gecontroleerd en geëvalueerd door de EU. Dit is nadelig voor transparantie en

verantwoordingsplicht en belemmert een meer geformaliseerde aanpak van meertalige communicatie met gemeenschappelijke normen.

De variabiliteit in het aanbieden van meertalige inhoud op en binnen EU-websites impliceert dat dit communicatiekanaal niet altijd voldoet aan de behoeften van alle doelgroepen. Uit de analyse van de 13 EU-websites met de meest meertalige inhoud bleek dat sommige goed presteerden in termen van een multilingo-index die rekening houdt met de verschillende inhoudsgedeelten van een website, terwijl andere minder goed presteerden. De hoogste meertalige beoordelingen waren voor zes sites met scores die ruim boven het gemiddelde van de 13 websites lagen (Hof van Justitie van de Europese Unie, Raad van de Europese Unie/Europese Raad (gedeelde website), Europese Rekenkamer, Europees Parlement, Europees Agentschap voor veiligheid en gezondheid op het werk en de Europese Ombudsman). Een tweede cluster van websites heeft een gemiddelde prestatie en omvat de Europese Commissie (het dichtst bij het gemiddelde van de EU-websites) en het Europees Agentschap voor chemische stoffen en het Europees Comité van de Regio's (beide met lagere scores). De laatste cluster omvat vier websites die slecht presteren en weinig meertalige inhoud hebben (Europese Centrale Bank, Europees Economisch en Sociaal Comité, Europese Autoriteit voor voedselveiligheid, Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten). Bovendien publiceren de meeste websites van EU-agentschappen (die in aanvulling op het bovenstaande op kwalitatieve wijze werden beoordeeld) niet alle officiële talen en zijn zij in feite eentalig in het Engels.

Een alternatieve meertalige index die alleen kijkt naar het totale volume van webpagina's, zonder rekening te houden met verschillen tussen de inhoudscategorieën, verhoogt de prestaties van twee van de websites marginaal (het Europees Parlement en het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten), maar vermindert de prestaties van de meeste websites, in sommige gevallen zeer dramatisch, zoals de Europese Ombudsman.

Wanneer alleen Engels wordt gebruikt, is de toegankelijkheid van door de EU gepubliceerde inhoud laag. Uit een analyse van de enquête volwasseneneducatie van Eurostat (2016) blijkt dat ongeveer een derde van de EU-ingezetenen van 25-64 jaar alleen hun moedertaal spreekt. Er wordt in de EU geen gemeenschappelijke taal gesproken op een zeer goed niveau (d.w.z. als moedertaal of als vreemde taal op een bekwaam niveau) door een meerderheid van de bevolking. Ongeveer 20 % van de volwassen EU-ingezetenen kan communiceren op een zeer goed niveau in het Duits, gevolgd door Frans (ongeveer 16 %), Italiaans (14 %) en Engels (13 %). Als een document alleen in het Engels wordt gepubliceerd, kan een aandeel van 13-45 % van de volwassen EU-bevolking het begrijpen (het bereik is afhankelijk van de indicator die wordt gebruikt om de taalvaardigheid te meten). Dit aandeel stijgt tot 43-65 % in een drietalig communicatiebeleid (met Engels, Frans en Duits). Een volledig meertalig communicatiebeleid waarborgt de toegankelijkheid van inhoud voor 97-99 % van de volwassen inwoners van de EU.

Het gebrek aan aandacht voor het belang van meertaligheid in het communicatiebeleid kan de perceptie dat de EU ver weg is en losgekoppeld van de burgers, mogelijk aanwakkeren, gezien de huidige spreiding van taalvaardigheden onder de bevolking. De taalregelingen van de EU zijn het resultaat van een afweging tussen verschillende belangen, waaronder aanzienlijke beperkingen op het gebied van hulpbronnen. Dit vormt een beleids- en operationele uitdaging voor de EU-instellingen. Hoewel het niet vrij is van een resourcing perspectief, is een meertalige regeling het meest effectieve en toegankelijke communicatiebeleid, gezien de huidige verdeling van taalvaardigheden onder EU-ingezetenen.

Aanbevelingen

Op basis van de bevindingen van deze studie worden de volgende aanbevelingen voorgesteld.

• **Aanbeveling 1: Ontwikkelen van een gemeenschappelijk en transparant kader en normen voor meertalige communicatie, ook in de digitale sfeer.** Als er geen politieke wil is voor een

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

hervorming van Verordening nr. 1, kan het Europees Parlement via een interinstitutioneel akkoord de totstandbrenging van een formeel gemeenschappelijk kader en normen bevorderen. De EU-communicatie via het internet moet worden onderworpen aan meertaligheidsverplichtingen, niet alleen met betrekking tot de inhoud die in deze studie wordt gedefinieerd als „kern”, maar ook voor „primaire” inhoud.

• **Aanbeveling 2: Regelmatig toezicht op de naleving van de wetgeving, administratieve transparantie en het gebruik van middelen te institutionaliseren om meertalige communicatie te waarborgen door middel van een periodiek verslag.**

• **Aanbeveling 3: Stel een functionaris voor meertaligheid in om praktijken, taalregimes en websitetaalbeleid te herzien.** De functionaris moet verantwoordelijk zijn voor het periodieke monitoringverslag en verantwoording afleggen aan het Europees Parlement.

• **Aanbeveling 4: Het gebruik van officiële talen in digitale communicatie te bevorderen om de toegankelijkheid en de nabijheid van burgers te verbeteren.**

• **Aanbeveling 5: Verhoging van de EU-begrotingstoewijzingen voor meertaligheid.** Dit zal helpen om de bezuinigingen op vertaal- en tolkdiensten waar de afgelopen jaren getuige van is, tegen te gaan.

1 INLEIDING

De Europese Unie (EU) zet zich in voor taalverscheidenheid en het bevorderen van meertaligheid. Het communicatiebeleid van de EU is van cruciaal belang omdat het rechtstreeks van invloed is op de betrekkingen tussen de EU-instellingen, de lidstaten en de burgers. Meertaligheid helpt de EU dichter bij de burgers te brengen door het inzicht in de EU-instellingen te vergemakkelijken, de culturele diversiteit te eerbiedigen en bij te dragen tot transparantie en verantwoordingsplicht. Het bevordert een Europese publieke ruimte en vergemakkelijkt het bewustzijn en de toegang tot de mogelijkheden die voortvloeien uit de integratie van de EU.

Het hoofddoel van deze studie is **de EU-aanpak van meertaligheid in haar communicatiebeleid te beoordelen en aanbevelingen voor te stellen.** De specifieke doelstellingen zijn:

1. Beoordelen van de **naleving en transparantie van de taalregelingen** van de EU-instellingen, -organen en -agentschappen, alsmede van hun taalbeleid op de **website**.
2. Een **analyse van het gebruik van officiële EU-talen via EU-communicatiekanalen in kaart** te brengen, met de nadruk op websites.
3. Beleidslessen **en aanbevelingen** voor EU-beleidsmakers te ontleenen.

In deze studie worden vier reeksen onderzoeksvragen behandeld:

1. **Naleving:** Voldoen de EU-instellingen, -organen en -agentschappen aan Verordening nr. 1 en het EU-taalrecht in het algemeen en wat zijn de implicaties voor hun communicatiebeleid?
2. **Taalregimes:** Wat zijn de kenmerken van de in de praktijk aangenomen en gevolgde taalregelingen? Zijn deze regelingen transparant en geformaliseerd?
3. **Taalkundige praktijken:** Voldoen taalpraktijken in het taalbeleid van de website aan de behoeften van de doelgroepen? Hoe kunnen deze organisaties zich het best aanpassen aan de huidige taalcontexten?
4. **Gevolgen voor het beleid:** Welke aanbevelingen kunnen worden gedaan voor EU-beleidsmakers?

Er wordt gebruik gemaakt van gemengde methoden, waaronder literatuuronderzoek, juridische en beleidsanalyse, geavanceerde datamining en kwantitatieve technieken om de meertalige kenmerken van EU-websites te analyseren, interviews met EU-beleidsdeskundigen over vertaling en vertolking, en enquêtegegevensanalyse van de taalvaardigheden van EU-ingezetenen.

Deze studie is als volgt gestructureerd.

- Hoofdstuk 2 bevat de onderzoeksmethodologie (zie de bijlagen voor technische details).
- Hoofdstuk 3 gaat over het EU-rechtskader voor meertalige communicatie en gaat in op de kwestie van de naleving van de wetgeving.
- Hoofdstuk 4 analyseert de taalregelingen en het taalbeleid van de EU-instellingen, -organen en -agentschappen en beoordeelt hun transparantie.
- Hoofdstuk 5 gaat over het juridische „grijze gebied” van meertalige communicatie via websites en ontwikkelt een meertalige behoeftentypologie.
- Hoofdstuk 6 brengt het niveau van meertaligheid op EU-websites in kaart door indices voor meertaligheid te berekenen om taalkundige diversiteitspatronen te vergelijken.

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

- Hoofdstuk 7 onderzoekt de verspreiding van taalvaardigheden van EU-ingezetenen aan de hand van enquêtegegevens om te beoordelen of het communicatiebeleid van de EU toegankelijk is.
- Hoofdstuk 8 bevat conclusies en aanbevelingen.

2 ONDERZOEKSMETHODOLOGIE

Deze studie heeft een gemengde methode benadering gebruikt om de onderzoeksdoelstellingen te bereiken, waaronder een innovatieve combinatie van kwalitatieve en kwantitatieve methoden.

Ten eerste zijn **literatuuronderzoek, juridische en beleidsanalyses** uitgevoerd om het meertalige regelgevingskader (hoofdstuk 3), taalregimes en websitetaalbeleid (hoofdstuk 4) te herzien, met inbegrip van academische en beleidsstudies en andere resultaten die relevant zijn voor de studie, zoals taalnormen/verordeningen van EU-instellingen, -organen en -agentschappen. Deze taak heeft ook geleid tot de ontwikkeling van een „meertalige behoeftentypologie” (hoofdstuk 5) en herziening van machinevertaling en voorstellen om meertaligheid in het onderwijssysteem van de EU te verbeteren (hoofdstuk 7).

Ten tweede betrof het **verzamelen en analyseren van kwantitatieve gegevens** het gebruik van datamining en kwantitatieve technieken om de meertalige kenmerken van EU-websites te analyseren. Het team verzamelde een grote dataset van meer dan 1,5 miljoen webpagina's op 13 EU-websites. Voor de analyse van het in kaart brengen van websites (hoofdstuk 6) werden de meertalige attributen beoordeeld door een „multilingo-index” te berekenen die werd toegepast op de inhoud van EU-websites/websecties en de in hoofdstuk 5 ontwikkelde meertalige behoeftentypologie.

Ten derde werd de **analyse** van enquêtegegevens gebruikt om te beoordelen in hoeverre de EU-taalregeling toegankelijk is voor EU-burgers door het aandeel van de bevolking te berekenen dat EU-documenten kan begrijpen voor verschillende talencombinaties die in de EU-regeling voor communicatiebeleid worden gebruikt, op basis van de enquête over volwasseneneducatie van Eurostat (hoofdstuk 7).

Tot slot zijn er **gesprekken gevoerd** met 12 EU-ambtenaren die betrokken zijn bij het taal- en communicatiebeleid in de EU-instellingen, -organen en -agentschappen. De nadruk lag op meertalige communicatiethema's met betrekking tot vertaal-/vertolkingscapaciteit, rekrutering, communicatie, gebruik van digitale instrumenten en transparantie. De interviews werden meegenomen in de analyse van taalregimes en -praktijken (hoofdstuk 4). Een samenvatting van de gesprekken is opgenomen in bijlage 3.

In elk hoofdstuk wordt nadere informatie over de methoden verstrekt, met technische details in de bijlagen op EU-websites (bijlage 2) en over de taalvaardigheden van EU-ingezetenen (bijlage 4).

3 HET RECHTSKADER

BELANGRIJKSTE BEVINDINGEN

- Een herziening van de wetteksten, de jurisprudentie van het HvJ-EU en relevante literatuur werpt vragen op over de huidige toepassing van beginselen in verband met meertaligheidsregels, de definitie van de „specifieke zakendoctrine”, transparantie, aanwerving van ambtenaren en arbeidscontractanten en het begrip (officiële) publicatie.
- Verordening nr. 1 is de hoeksteen van taalgelijkheid en beperkte taalregelingen voor EU-instellingen. Het bevat meertaligheidsverplichtingen met betrekking tot de rechtstreekse communicatie tussen de instellingen en de burgers, publicaties en rechtsregels van algemene strekking en specificeert de voorwaarde van institutionele taalautonomie.
- Verordening nr. 1 voorziet in een algemene taalregeling die van toepassing is op organen en agentschappen, tenzij in de oprichtingsverordening uitdrukkelijk anders is bepaald.
- Een tekstuele en teleologische interpretatie van verordening nr. 1 toont aan dat het hoofdzakelijk tot doel heeft het begrip te bevorderen via meertaligheid en dus de taalkundige inclusie van het publiek, terwijl de uitzondering is om te kiezen welke van de talen alleen in „specifieke gevallen” moet worden gebruikt.
- Communicatie en meertaligheid op de website zijn tot op heden niet in positieve wetgeving en door het HvJ-EU aangepakt. Het HvJ-EU heeft het toepasselijke EU-recht echter aangepast aan de nieuwe realiteit van websitecommunicatie, wanneer het recht op een rechter moet worden beschermd.

3.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt **het rechtskader voor meertalige communicatie in de EU en meer specifiek voor websitecommunicatie besproken**. We maken onderscheid tussen: primair recht, dat de Verdragen en het Handvest van de grondrechten omvat; en afgeleid recht in de zin van „Verordening nr. 1 tot regeling van het taalgebruik door de Europese Economische Gemeenschap”, Statuut van het HvJ-EU, Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie en Reglement voor de procesvoering van het Gerecht en het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie (hierna „het Statuut” genoemd). Hoewel de belangrijkste bron van het EU-recht inzake meertaligheid van toepassing is op het communicatiebeleid van de EU-instellingen, -organen en -agentschappen, is verordening nr. 1 en de interpretatie ervan door het HvJ-EU tot op heden niet door het HvJ-EU behandeld.

3.2 Methodologie

Dit hoofdstuk is gebaseerd op juridische bronnen (primair en secundair recht, jurisprudentie van het HvJ-EU) en juridische literatuur om een gestructureerd overzicht te bieden van het rechtskader voor meertalige communicatie en om de toepassing ervan op websitecommunicatie beter te begrijpen. Er wordt ook juridische interpretatie gegeven op basis van het huidige positieve recht, met name wanneer de juridische context niet stabiel of duidelijk is, of wanneer er lacunes zijn.

3.3 Primair recht

Het primaire recht omvat zowel de Verdragen — Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) als het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) — en het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna „het Handvest” genoemd).

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

• Doelstellingen van de Unie

Artikel 3 VEU: „[De Unie] eerbiedigt haar rijke culturele en taalkundige verscheidenheid en zorgt ervoor dat het culturele erfgoed van Europa wordt beschermd en versterkt.”

Artikel 165, lid 1, VWEU: „De Unie draagt bij tot de ontwikkeling van hoogwaardig onderwijs door de samenwerking tussen de lidstaten aan te moedigen en, indien nodig, door hun optreden te ondersteunen en aan te vullen, met volledige inachtneming van de verantwoordelijkheid van de lidstaten voor de inhoud van het onderwijs en de organisatie van onderwijsstelsels en hun culturele en taalkundige verscheidenheid.”

Artikel 165, lid 2, VWEU: „Het optreden van de Unie is gericht op [...] de ontwikkeling van de Europese dimensie in het onderwijs, met name door het onderwijzen en verspreiden van de talen van de lidstaten”.

• Gelijke authenticiteit van teksten en lijst van Verdragstalen

Artikel 55, lid 1, VEU: „Dit Verdrag, opgesteld in één exemplaar in de Bulgaarse, de Deense, de Duitse, de Engelse, de Estse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Hongaarse, de Ierse, de Italiaanse, de Letse, de Litouwse, de Maltese, de Poolse, de Portugese, de Roemeense, de Slowaakse, de Sloveense, de Spaanse en de Zweedse taal, waarvan de teksten gelijkelijk authentiek zijn, wordt nedergelegd in het archief van de regering van de Italiaanse Republiek, dat een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift toezendt aan elk van de regeringen van de andere ondertekenende staten”.

Artikel 358 VWEU: „De bepalingen van artikel 55 [VEU] zijn op dit Verdrag van toepassing.”

Artikel 55, lid 2, VEU: „Dit Verdrag kan ook worden vertaald in andere talen, zoals bepaald door de lidstaten, onder de talen die, overeenkomstig hun grondwettelijke orde, op hun gehele grondgebied of een deel van hun grondgebied een officiële status genieten. Een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van deze vertalingen wordt door de betrokken lidstaten overgelegd in het archief van de Raad.”

Verklaring nr. 16 betreffende artikel 55, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie: „De Conferentie is van oordeel dat de mogelijkheid om vertalingen van de Verdragen in de in artikel 55, lid 2, genoemde talen te produceren, bijdraagt tot de verwezenlijking van de in artikel 3, lid 3, vierde alinea, genoemde doelstelling om de rijke culturele en taalkundige verscheidenheid van de Unie te eerbiedigen. In dit verband bevestigt de Conferentie de gehechtheid van de Unie aan de culturele diversiteit van Europa en de bijzondere aandacht die zij aan deze en andere talen zal blijven besteden.

De Conferentie beveelt aan dat de lidstaten die gebruik willen maken van de in artikel 55, lid 2, erkende mogelijkheid, de Raad binnen zes maanden na de datum van ondertekening van het Verdrag van Lissabon in kennis stellen van de taal of talen waarin de Verdragen zullen worden vertaald.”

• Rechten van EU-burgers

Artikel 20, lid 2, onder d), VWEU: „[De burgers van de Unie] hebben het recht een verzoekschrift in te dienen bij het Europees Parlement, zich tot de Europese Ombudsman te wenden en zich tot de instellingen en adviesorganen van de Unie te wenden in een van de talen van het Verdrag en een antwoord in dezelfde taal te verkrijgen.”

Artikel 24 VWEU: „Elke burger van de Unie kan een van de in dit artikel of in artikel 13 van het Verdrag betreffende de Europese Unie bedoelde instellingen of organen schrijven in een van de in artikel 55, lid 1, van het Verdrag betreffende de Europese Unie genoemde talen en in dezelfde taal antwoorden.”

• Taalregelingen in het secundair recht

Artikel 342 VWEU: „De regels betreffende de talen van de instellingen van de Unie worden, onverminderd de bepalingen van het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie, vastgesteld door de Raad, met eenparigheid van stemmen bij verordeningen.”

Artikel 118 VWEU: „De Raad stelt bij verordeningen volgens een bijzondere wetgevingsprocedure een taalregeling voor de Europese intellectuele-eigendomsrechten vast. De Raad besluit met eenparigheid van stemmen, na raadpleging van het Europees Parlement.”

Artikel 207, lid 4, VWEU „De Raad besluit ook met eenparigheid van stemmen voor de onderhandelingen over en de sluiting van overeenkomsten: A) op het gebied van de handel in culturele en audiovisuele diensten, wanneer deze overeenkomsten afbreuk dreigen te doen aan de culturele en taalkundige verscheidenheid van de Unie.”

Bron: eigen uitwerking

Doos 1: Wettelijke bepalingen inzake meertaligheid in de EU-Verdragen (VEU en VWEU)

De bepalingen van het primaire recht inzake meertaligheid zijn zeer uiteenlopend. Artikel 55, lid 1, VEU bevat een lijst van 24 talen waarin het VEU is opgesteld en authentiek is. Artikel 55, lid 2, en Verklaring nr. 16 voorzien in de mogelijkheid om het Verdrag in aanvullende talen te vertalen. Zoals bepaald in artikel 358 VWEU, is het VWEU authentiek in dezelfde talen als het VEU, met dezelfde gevolgen. Artikel 165, lid 2, toont het belang aan het onderwijzen en verspreiden van de talen van de Lid-Staten. Artikel 342 VWEU biedt een rechtsgrondslag voor de Raad om de institutionele taalregeling van de EU vast te stellen. De bepalingen inzake het EU-burgerschap geven EU-burgers onvoorwaardelijke rechten, zoals het recht om een verzoekschrift tot het Europees Parlement te richten en de Europese Ombudsman in elke Verdragstaal toe te passen. Wat betreft het recht van burgers om met de EU te communiceren, bepaalt artikel 24 VWEU (en evenzo artikel 41, lid 4, van het Handvest) dat zij alleen kunnen „schrijven” aan de EU-instellingen, de Ombudsman, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's. De werkingssfeer van artikel 20 VWEU is ruimer dan artikel 24 VWEU: burgers kunnen „adresseren”, wat zowel schriftelijke als mondelinge communicatie betekent, alle instellingen en adviesorganen, waaronder agentschappen.

De doelstelling om de rijke culturele en taalkundige verscheidenheid van de EU te eerbiedigen (artikel 3 VEU) wordt herhaald in artikel 22 van het Handvest. **Het respecteren van taaldiversiteit, wanneer bedoeld in een secundaire handeling, betekent dat de EU bij de uitvoering van een beleid geen inbreuk mag maken op de bestaande taaldiversiteit en dat het bevorderen van meertaligheid een van het EU-beleid is** (artikel 167, lid 1, VWEU). Als zodanig schept dit artikel geen wettelijke verplichting, maar kan dit artikel, net als elke doelstelling van de Verdragen, bijdragen tot de uitlegging van het doel van andere bepalingen.

Het **beginsel van non-discriminatie op basis van taal** (of het beginsel van taalgelijkheid) wordt ook beschermd door artikel 21 van het Handvest, dat alleen van toepassing is indien het Unierecht van toepassing is. Het toepassingsgebied van het Handvest is het toepassingsgebied van het EU-recht (HvJ-EU, arrest Åklagaren, 2013, punt 21)¹. Het betekent dat de instellingen en organen van de EU dit artikel niet mogen schenden bij de uitoefening van de krachtens de Verdragen verleende bevoegdheden. Op grond **van het recht op behoorlijk bestuur** „kan eenieder de instellingen van de Unie in een van de talen van de Verdragen schrijven en in dezelfde taal een antwoord hebben” (artikel 41, lid 4, van het Handvest).

- Non-discriminatie

Artikel 21, lid 1: „Elke discriminatie op grond van een grond, zoals [...] taal [...], is verboden.”

- Culturele, religieuze en taalkundige diversiteit

Artikel 22: De Unie eerbiedigt de culturele, religieuze en taalkundige verscheidenheid.

- Recht op behoorlijk bestuur

Artikel 41, lid 4: „Iedere persoon kan schrijven aan de instellingen van de Unie in een van de talen van de Verdragen en moet een antwoord in dezelfde taal hebben.”

Bron: eigen uitwerking

Tekstvak 2 Bepalingen inzake meertaligheid in het Handvest van de grondrechten van de EU

¹ Arrest van het Hof van Justitie Åklagaren, C 617/10 [2013]. Beschikbaar op: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?sessionId=9E6804D1FA607C57315C3FC586503F57?text=&docid=134202&pageIndex=0&doclang=EN&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=7116443>

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

3.4 Secundair recht

In het afgeleide recht regelde de Raad de taalregeling van de EU-instellingen in de Raad „Verordening nr. 1 tot regeling van het taalgebruik door de Europese Economische Gemeenschap” en voorziet hij in een afwijking met betrekking tot het HvJ-EU. De taalregeling van de instellingen en organen van de EU hangt ook af van de verordening tot vaststelling van het Statuut van de ambtenaren en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (hierna „het Statuut” genoemd)².

3.4.1 Reglement nr. 1

Verordening nr. 1³, vastgesteld in 1958 op grond van het vroegere artikel 217 VEEG (thans 342 VWEU), was de reproductie van een intergouvernementeel besluit dat op 24 juli 1952 werd vastgesteld na de inwerkingtreding van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal. Verordening nr. 1 is gewijzigd in het kader van de toetredingen in 1972, 1979, 1985, 1994, 2003, 2005 en 2013. Het is ook gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 920/2005⁴ om de Ierse taal dezelfde status te geven (met een derogatie) als de officiële talen van de andere lidstaten.

Verordening nr. 1 is de hoeksteen van taalgelijkheid en beperkte taalregelingen voor elk van de EU-instellingen, die voorziet in wat de grondwet inzake meertaligheid van de EU kan worden genoemd. Formeel is het een handeling die door de Raad met eenparigheid van stemmen kan worden gewijzigd. Het is een beknopte verordening die slechts acht artikelen bevat (vak 3). De verordening bevat geen voorlopige presentatie van de doelstellingen en betekenis van de tekst. Het is nooit het voorwerp geweest van een wereldwijde herziening/hervorming om rekening te houden met de evolutie van de context en behoeften van burgers.

2 Verordening nr. 31 (EEG), 11 (EGA), tot vaststelling van het Statuut van de ambtenaren en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB P 045 van 14.6.1962, blz. 1385). Geconsolideerde tekst beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A01962R0031-20220101>

3 Verordening nr. 1 tot regeling van het taalgebruik in de Europese Economische Gemeenschap (PB P 17 van 6.10.1958, blz. 385). Geconsolideerde tekst beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A01958R0001-20130701>

4 Verordening nr. 920/2005 van de Raad van 13 juni 2005 (PB L 156 van 18.6.2005, blz. 3). Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX:32005R0920>

Verordening nr. 1 tot regeling van het taalgebruik in de Europese Economische Gemeenschap

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op artikel 217 van het Verdrag, dat bepaalt dat de regels betreffende de talen van de instellingen van de Gemeenschap, onverminderd de bepalingen van het reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie, door de Raad met eenparigheid van stemmen worden vastgesteld;

Overwegende dat elk van de vier talen waarin het Verdrag is opgesteld, in een of meer Lid-Staten van de Gemeenschap als officiële taal wordt erkend;

HEEFT DEZE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1: De officiële talen en de werktalen van de instellingen van de Unie zijn Bulgaars, Kroatisch, Tsjechisch, Deens, Nederlands, Engels, Ests, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, Iers, Italiaans, Lets, Litouws, Maltees, Pools, Portugees, Roemeens, Sloveens, Slowaaks, Spaans en Zweeds.

Artikel 2: Documenten die een lidstaat of een onder de bevoegdheid van een lidstaat vallende persoon aan instellingen van de Gemeenschap toezendt, kunnen worden opgesteld in een van de door de afzender gekozen officiële talen. Het antwoord wordt in dezelfde taal gesteld.

Artikel 3: De documenten die een instelling van de Gemeenschap aan een Lid-Staat of aan een onder de rechtsmacht van een Lid-Staat vallende persoon toezendt, worden opgesteld in de taal van die staat.

Artikel 4: Verordeningen en andere documenten van algemene strekking worden opgesteld in de officiële talen.

Artikel 5: Het Publicatieblad van de Europese Unie wordt bekendgemaakt in de officiële talen.

Artikel 6: De instellingen van de Gemeenschap kunnen in hun reglement van orde bepalen welke van de talen in specifieke gevallen zullen worden gebruikt.

Artikel 7: De talen die in de procedures van het Hof van Justitie moeten worden gebruikt, worden vastgesteld in zijn reglement van orde.

Artikel 8: Indien een lidstaat meer dan één officiële taal heeft, wordt de te gebruiken taal op verzoek van die staat beheerst door de algemene regels van zijn recht.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Bron: Verordening nr. 1

Doos 3: Verordening nr. 1 (geconsolideerde versie van 2013)

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

Tabel 1 belicht de belangrijkste regels van elk artikel, opmerkelijke juridische kwesties en bevat kruisverwijzingen naar relevante hoofdstukken en afdelingen van deze studie die verdere analyse bevatten.

Tabel 1: Beoordeling van de artikelen van verordening nr. 1

Artikelen	Belangrijkste regel	Eerste beoordeling	Kruisverwijzing
Artikel 1	Formele gelijke status van de 24 ambtenaren van de Unie Verwijzing naar „werktalen” en „officiële talen”	<ul style="list-style-type: none"> • De 24 officiële talen zijn dezelfde als de 24 talen van het Verdrag van artikel 55, lid 1, VEU (van der Jeught, 2021) • Onderscheid „niet erg behulpzaam” (van der Jeught, 2021); Geen definitie van officiële taal en werктаal 	Discussie over dit onderscheid en over de werктаal in hoofdstuk 5
Artikelen 2 en 3	Rechtstreekse communicatie met de lidstaten en hun burgers in hun officiële taal	<ul style="list-style-type: none"> • Burgerrechten van artikel 24, lid 4, VWEU • Geen „algemeen beginsel van het Unierecht dat elke burger het recht verleent een versie te hebben van alles wat zijn belangen in zijn taal in alle omstandigheden zou kunnen beïnvloeden” (HvJ-EU, C.Kik, C-361/01 P [2003] par. 82⁵) • Het is aan de verzoeker om een vertaling te vragen indien hij het antwoord van de Commissie op zijn klacht niet begrijpt (C-741/18 P — OPS Újpest/Commissie, punt 16)⁶ 	3.4 Rechtszaken Discussie in hoofdstuk 5
Artikel 4	Verordeningen en andere documenten van algemene strekking worden opgesteld in alle officiële talen.	<ul style="list-style-type: none"> • Ierse afwijking eindigde op 1 januari 2022.⁷ • Maltese afwijking eindigde op 1 mei 2007.⁸ • Een individueel besluit hoeft niet noodzakelijkerwijs in alle officiële talen te worden opgesteld, ook al kan het afbreuk doen aan de rechten van een burger van de Unie anders dan degene tot wie het is 	3.4 Rechtszaken Discussie in hoofdstuk 5

5 Arrest van het Hof van Justitie Kik/BHIM, C-361/01 P [2003], punt 82. Beschikbaar op:

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=48555&pageIndex=0&doclang=EN&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=1562893>

6 HvJEU, arrest OPS Újpest/Commissie, C-741/18 [2019]. Beschikbaar op: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?docid=223918&doclang=EN>

7 Verordening (EU, Euratom) 2015/2264 van de Raad tot verlenging en geleidelijke afschaffing van de tijdelijke afwijkingsmaatregelen van Verordening nr. 1 van 15 april 1958 tot regeling van het taalgebruik in de Europese Economische Gemeenschap en Verordening nr. 1 van 15 april 1958 tot regeling van het taalgebruik in de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, ingesteld bij Verordening (EG) nr. 920/2005 (PB L 322 van 8.12.2015, blz. 1). Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32015R2264>

8 Verordening (EG) nr. 930/2004 van de Raad van 1 mei 2004 betreffende tijdelijke afwijkingsmaatregelen met betrekking tot de opstelling in het Maltees van de handelingen van de instellingen van de Europese Unie (PB L 169 van 1.5.2004, blz. 1). Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32004R0930>

		gericht, bijvoorbeeld een concurrerende marktdeelnemer (HvJ-EU, C.Kik, C-361/01 P [2003] par. 85) • Ondoorzichtige status van zachte wetgeving	
Artikel 5	Publicatie van het PB in de officiële talen	• Ierse en Maltese vroegere afwijkingen: zie hierboven, artikel 4. • Onduidelijke status van soft law en van het onderscheid tussen deel L en C • Publicatie op de website die gelijkwaardig is aan publicatie in het Publicatieblad (HvJEU, PPG, C-625/11 P [2013] par. 32)	3.4 Rechtszaken Discussie in hoofdstuk 5
Artikel 6	Mogelijkheid voor EU-instellingen in specifieke gevallen waarin hun reglement van orde voorziet, om te bepalen welke van de talen moet worden gebruikt	• Wettelijk beperkte talenstelsels • Zogenaamde „specifieke gevallen doctrine” (van der Jeught, 2021) • Rechtsgrondslag voor taalkundige autonomie van de EU-instellingen • Vragen over de grenzen van deze autonomie	3.4 Rechtszaken Discussie in hoofdstuk 5
Artikel 7	Afwijkende regels voor het HvJ-EU	• Statuut van het HvJ-EU • Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie • Reglement voor de procesvoering van het Gerecht	Vak 4 hieronder
Artikel 8	Institutionele autonomie van de lidstaten om hun officiële taal te kiezen Verplichte en rechtstreekse toepasselijkheid van de verordening		

Artikel 6 lijkt het tegendeel te zijn van de artikelen 1 tot en met 5. Er kan van worden uitgegaan dat de naleving van meertaligheidsverplichtingen de regel is en de mogelijkheid om één of enkele talen de uitzondering te gebruiken (Clément-Wilz, 2022b). Voorts zou kunnen worden gekozen voor een functionele (of teleologische) interpretatie op basis van de doelstellingen van de EU zoals bepaald in artikel 3 VEU, teneinde rekening te houden met de taalkundige verscheidenheid en de behoeften van de burgers. De werkingssfeer van verordening nr. 1 is formeel beperkt tot de instellingen van de Unie. Gezien het constitutionele belang van verordening nr. 1 en de vaststelling ervan vóór de oprichting van gedecentraliseerde agentschappen, moeten alle beginselen van toepassing zijn op organen en agentschappen van de EU, zoals in de jurisprudentie en in de meest gezaghebbende rechtsliteratuur is bepaald. Het Gerecht heeft verklaard dat de krachtens artikel 6 verleende bevoegdheid van toepassing was op organen van de Unie (HvJ-EU, GC, Italië/EESC, 2011, punt 42).⁹ Verordening nr. 1 voorziet immers alleen in een algemene taalregeling en alleen indien de verordening tot oprichting van een orgaan of agentschap voorziet in een

⁹ HvJ-EU, arrest van het Hof van Justitie Italië/EESC, T-117/08 [2011]. Beschikbaar op: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=81894&pageIndex=0&doclang=EN&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=1270101>

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

specifieke taalregeling die uitdrukkelijk afwijkt van de regels van verordening nr. 1, zou deze laatste niet van toepassing zijn (Chiti, 2008, van der Jeught, 2021). Met andere woorden, het is „de beknopte beslissing van de verordening die de algemene werkingssfeer van de verordening versterkt en uitbreidt” (Gozzi, 2004). In ieder geval zijn verdragsbepalingen betreffende taalgebruik bij de communicatie met burgers ook van toepassing op adviesorganen van de EU en de Europese Ombudsman (zie hierboven, subhoofdstuk 3.3).

3.4.2 Taalregelingen voor procedures voor het HvJ-EU¹⁰

Overeenkomstig de voorlopige verklaringen en artikel 7 van verordening nr. 1 geniet het HvJ-EU (samengesteld door het Hof van Justitie en het Gerecht) een derogatief statuut. Zoals uiteengezet in hoofdstuk 4, wordt de procestaal voor elk beroep voor het HvJ-EU bepaald. De procestaal is een van de 24 officiële talen. In de prejudiciële procedure is de taal altijd de taal die wordt gebruikt door de nationale rechterlijke instantie die het verzoek heeft ingediend. In het kader van rechtstreekse beroepen kunnen de aanvragers de procestaal kiezen. Zij zijn niet gebonden aan hun eigen nationaliteit of aan die van hun advocaat. Wanneer de verweerder echter een lidstaat is, is de procestaal de taal of een van de talen van die staat. Zodra de procestaal is vastgesteld, moet deze tijdens de gehele procedure worden gebruikt, zowel in de schriftelijke als tijdens de mondelinge behandeling. De keuze van de te gebruiken taal is niet alleen bindend voor de partijen, maar ook voor derden die mogen worden toegelaten tot interventie, behalve voor lidstaten die krachtens artikel 38, lid 4, hun eigen taal mogen gebruiken (zie hoofdstuk 4, punt 4.3.4).

3.4.3 Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie

Meertaligheidsbepalingen zijn ook opgenomen in het Statuut wat betreft de regels inzake non-discriminatie, taalvaardigheden en de specificatie van de talenkennis die vereist is in aankondigingen van aanwerving, gezien de bijzondere aard van de te vervullen ambten. Tabel 2 geeft een overzicht van de belangrijkste bepalingen van elk relevant artikel en bevat kruisverwijzingen naar andere bepalingen en jurisprudentie.

Tabel 2: Belangrijkste wettelijke bepalingen betreffende talen in het Statuut¹¹

Artikelen	Belangrijkste bepalingen	Opmerkingen en kruisverwijzingen
Art. 1, onder d), lid 1	„Elke discriminatie op grond van geslacht, ras, huidskleur, etnische of sociale afkomst, genetische kenmerken, taal, godsdienst of overtuiging, politieke of andere meningen, het behoren tot een nationale minderheid, vermogen, geboorte, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid is verboden.”	Zie de jurisprudentie in punt 3.4.2
Art. 1, onder d), lid 6	„Met inachtneming van het non-discriminatiebeginsel en het evenredigheidsbeginsel moet elke beperking van de toepassing ervan op objectieve en redelijke gronden	Zie de jurisprudentie in punt 3.4.2

10 Statuut van het HvJ-EU, PB C 202 van 7.6.2016, blz. 210-229. Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A12016E%2FPRO%2F03>; Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie, PB L 265 van 29.9.2012, blz. 1. Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32012Q0929%2801%29>; Reglement voor de procesvoering van het Gerecht (PB L 105 van 23.4.2015, blz. 1). Beschikbaar op: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_.2015.105.01.0001.01.ENG

11 Verordening nr. 31 (EEG), 11 (EGA), tot vaststelling van het Statuut van de ambtenaren en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB P 045 van 14.6.1962, blz. 1385). Geconsolideerde tekst beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A01962R0031-20140501>

	worden gerechtvaardigd en gericht zijn op legitieme doelstellingen van algemeen belang in het kader van het personeelsbeleid. [...]"	
Art. 28, onder f)	„Een ambtenaar kan slechts worden benoemd op voorwaarde dat hij het bewijs levert van een grondige kennis van een van de talen van de Unie en van een bevredigende kennis van een andere taal van de Unie, voor zover dit voor de uitoefening van zijn taken noodzakelijk is.”	Dezelfde bepalingen voor tijdelijke functionarissen (art. 12, lid 2, onder e)) en arbeidscontractanten (art. 82, lid 2, onder e)))
Bijlage III (Concurrentiezaken), art. 1, lid 1, onder f)	„Kennisgeving van vergelijkende onderzoeken [...] vermeldt: [...] in voorkomend geval, de talenkennis die vereist is gezien de bijzondere aard van de te vervullen ambten.”	Zie de jurisprudentie in punt 3.4.2
Bron: Eigen uitwerking		

3.5 De jurisprudentie van het HvJ-EU

Wat de jurisprudentie van het HvJ-EU betreft, kan een reeks juridische kwesties rijzen met betrekking tot het communicatiebeleid van de EU-instellingen, waaronder de toepassing van beginselen in verband met meertaligheid, de definitie van de „specifieke zakendoctrine”, transparantie en de aanwerving van ambtenaren en arbeidscontractanten.

3.5.1 Beginselen van het EU-recht en meertaligheid

Het HvJ-EU heeft in een vooraanstaand geval verklaard dat „het **rechtszekerheidsbeginsel** vereist dat de belanghebbenden van de gemeenschapsregeling kennis kunnen nemen van de precieze omvang van de verplichtingen die het hun oplegt, hetgeen alleen kan worden gewaarborgd door de correcte bekendmaking van die wetgeving in de officiële taal van degenen op wie zij van toepassing is” (CJEC, Skoma-Lux, C-161/06, 2007, punt 38¹²). Meertaligheid is het gevolg van andere beginselen van het EU-recht, zoals de **rechtstreekse werking, voorrang en doeltreffendheid van het EU-recht** (Ziller, 2018).

De uniforme toepassing van het Unierecht berust ook op meertaligheid, aangezien alle taalversies van een handeling van de Unie in beginsel dezelfde waarde moeten hebben (arrest van het Hof van Justitie Srl CILFIT en Lanificio di Gavardo SpA, 1982 en arrest van het Hof van Justitie, België/Commissie, 2018).¹³

Het Hof benadrukte tevens dat: „[I]t is van bijzonder belang voor de **transparantie en de democratische legitimiteit** van de maatregelen van de Europese Unie [...], die veronderstelt dat het parlementaire debat en de stemming gebaseerd zijn op een tekst die tijdig ter beschikking van de leden is gesteld en in alle officiële talen van de EU is vertaald” (arrest van het Hof van Justitie Frankrijk tegen EP, 2018, punt 57).¹⁴ Transparantie van het beleidsproces hangt daarom nauw samen met de kwestie van meertaligheid. Het is ook in overeenstemming met artikel 1 VEU, dat

12 Arrest van het Hof van Justitie Skoma-Lux, C-161/06 [2007]. Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX:62006CJ0161>

13 Arrest Srl CILFIT en Lanificio di Gavardo SpA, C-283/81 (1982). Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:61981CJ0283>; HvJ-EU, arrest van het Hof van Justitie België/Commissie, C-16/16 P [2018]. Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A62016CJ0016>

14 HvJEU, Frankrijk tegen Europees Parlement, C-73/17 [2018]. Beschikbaar op: <https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=en&num=C-73/17>

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

bepaalt dat „bij het tot stand brengen van een steeds hechter verbond tussen de volkeren van Europa [...] besluiten zo open mogelijk en zo dicht mogelijk bij de burger worden genomen”.

Niettegenstaande het belang van meertaligheid voor de zekerheid en de doeltreffendheid van het Unierecht, heeft het Hof **het bestaan van een algemeen beginsel van gemeenschapsrecht/Unierecht verworpen dat elke burger het recht verleent om in alle omstandigheden een versie te hebben van alles wat zijn belangen in zijn taal kan aantasten** (arrest van het Hof van Justitie, Kik/BHIM, 2003, punt 82).¹⁵

Ten slotte is het HvJ-EU onder bepaalde omstandigheden van oordeel dat publicatie op officiële websites gelijkwaardig is aan publicatie in het PB. Wat bijvoorbeeld richtlijn 97/33 betreffende interconnectie in telecommunicatie betreft, stelt het Hof dat deze tekst „geen aanwijzingen [geeft] met betrekking tot de wijze van bekendmaking die voor de gedefinieerde informatie wordt beoogd [...]. In die omstandigheden kan publicatie via internet in de moderne telecommunicatiesector als passend worden beschouwd [...]” (arrest van het Hof van Justitie, Commissie/België, 2002, punt 44).¹⁶

Bovendien heeft het Hof, wanneer de datum van bekendmaking het beginpunt vormt van de termijn voor het instellen van een beroep tegen hem, verklaard dat de regel volgens welke **de termijn voor het instellen van beroep tegen een handeling van een instelling „vanaf de bekendmaking van die handeling in het Publicatieblad van de Europese Unie” loopt, kan verwijzen naar een handeling die betrekking heeft op de bekendmaking van maatregelen in het algemeen. Volgens het HvJ-EU kan de verwijzing naar het Publicatieblad van de Europese Unie aldus worden verklaard door het simpele feit dat een bekendmaking in het Publicatieblad de enige denkbare vorm van bekendmaking was ten tijde van de vaststelling van dat reglement van orde**”. Derhalve „kan niet worden uitgesloten dat [deze termijn] van toepassing is op een handeling die alleen op internet wordt gepubliceerd, zoals het bestreden besluit” (arrest PPG en SNF/ECHA, 2013, punt 31).¹⁷In de zaak *Bilbaina de Alquitranes en o./ECHA* heeft het Gerecht geoordeeld dat beslissingen van het ECHA inzake de identificatie van bepaalde stoffen besluiten zijn die rechtsgevolgen hebben ten aanzien van een algemene en abstracte categorie personen. Deze besluiten worden nooit in het PB gepubliceerd, maar op de website van het ECHA (arrest *Bilbaina de Alquitranes en o./ECHA*, 2013, punt 31).¹⁸ Bijgevolg past **het HvJ-EU het toepasselijke Unierecht aan de nieuwe realiteit van websitecommunicatie aan, wanneer het recht op een rechter moet worden beschermd**.

3.5.2 Case Law on language regime and specific cases doctrine

Het HvJEG heeft in de inleidende zaak *Kik* geoordeeld dat „de taalregeling van een orgaan als het [Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt] het resultaat is van een moeilijk proces dat tot doel heeft het noodzakelijke evenwicht te vinden tussen de belangen van de marktdeelnemers en het algemeen belang wat betreft de kosten van procedures, maar ook tussen de belangen van de aanvragers van gemeenschapsmerken en die van andere marktdeelnemers met betrekking tot de toegang tot vertalingen van documenten die rechten verlenen of procedures waarbij meer dan één marktdeelnemer betrokken is, zoals oppositie, intrekking en nietigheidsprocedure” (arrest *Kik/BHIM*, 2003, punt 92).¹⁹ Met andere woorden, uit deze rechtspraak blijkt dat de taalregeling van een instelling of orgaan van de Unie het resultaat is van een delicate afweging tussen tegenstrijdige belangen, waardoor taalkundig passende oplossingen voor praktische moeilijkheden

15 Arrest van het Hof van Justitie *Kik*, cit.

16 Arrest van het Hof van Justitie, *Commissie/België* [2002]. Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX:62001CJ0221&from=fr>

17 HvJ-EU, arrest PPG en SNF/ECHA [2013], C-625/11 P. Beschikbaar op: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=142203&pageIndex=0&doclang=EN&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=5792773>

18 HvJ-EU, arrest PPG en SNF/ECHA [2013], C-625/11 P. Beschikbaar op: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=142203&pageIndex=0&doclang=EN&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=5792773>

19 Arrest van het Hof van Justitie *Kik*, cit.

moeten worden uitgewerkt (zie ook arrest van het Hof van Justitie, Spanje/Raad, 2005).²⁰ Dit is de zogenaamde „specifieke gevallen”-doctrine, die voortvloeit uit artikel 6 van verordening nr. 1, volgens welke elke instelling, orgaan of instantie „in hun reglement van orde kan bepalen welke van de talen in specifieke gevallen moet worden gebruikt”.

De kwestie werd opnieuw aan de orde gesteld toen de taalregeling werd beperkt in het geval van eenheidsoctrooiverordening, op grond van artikel 118 VWEU. Het restrictieve karakter van de taalregeling was zeer vergelijkbaar met die in Kik of zelfs meer beperkt, aangezien volgens de eenheidsoctrooiverordening slechts drie talen (d.w.z. Engels, Frans en Duits) moesten worden gebruikt. Spanje (zaak C-147/13, Spanje/Raad) heeft een beroep tot nietigverklaring ingesteld tegen de verordening betreffende de taalregeling waarin wordt gesteld dat de taalregeling een ongelijkheid schept tussen enerzijds burgers van de Unie en ondernemingen die, met een zekere deskundigheid, documenten kunnen begrijpen die zijn opgesteld in de drie officiële talen van het Europees Octrooibureau (EOB), en anderzijds degenen zonder die hoedanigheid die vertalingen op eigen kosten moeten laten maken. Alle door Spanje aangevoerde argumenten waren gericht op de nadelige gevolgen van de taalregeling voor burgers en ondernemingen.

Het Hof heeft, onder verwijzing naar de Kik-jurisprudentie, geoordeeld dat de gekozen taalkundige regeling die onderscheid maakt tussen de officiële talen van de Unie, een legitiem doel nastreeft en niet verder gaat dan nodig is. In de eerste plaats wees het erop dat Europese octrooien die het grondgebied van alle lidstaten bestrijken een belemmering vormen voor octrooibeschermt binnen de Unie, en dat het bijgevolg van essentieel belang is dat de vertaalregelingen voor de verordening aantoonbaar kosteneffectief zijn. Ten tweede benadrukte de Rekenkamer dat bij de verordening een aantal mechanismen zijn ingevoerd om het noodzakelijke evenwicht te waarborgen tussen de belangen van de aanvragers van het eenheidsoctrooi en de belangen van andere marktdeelnemers met betrekking tot de toegang tot vertalingen, zoals vergoeding van vertaalkosten, speciale vertaalregelingen tijdens de overgangperiode en vertaalvereisten in geval van geschillen (zie Somssich, 2016).

In een ander belangrijk geval, Spanje/Europees Parlement, herinnerde het Hof het Europees Parlement aan het belang van de vaststelling van intern reglement van orde voor de toepassing van zijn taalregeling. Voor zover het Europees Parlement op grond van artikel 6 van verordening nr. 1 geen interne procedureregels voor de toepassing van zijn taalregeling heeft vastgesteld, kan niet worden vastgesteld dat [Engels, Frans en Duits] noodzakelijkerwijs de meest nuttige talen zijn voor alle taken van die instelling” (HvJEU, Spanje tegen Europees Parlement, 2019, C-377/2016, par. 73).²¹

3.5.3 Rechtspraak inzake aanwerving

De taal van de vergelijkende onderzoeken moet worden onderscheiden van de taalvaardigheidseisen van de kandidaten. De Grote kamer van het Hof van Justitie heeft in 2019 twee arresten gewezen over deze aspecten.

Wat de taal van het vergelijkend onderzoek betreft, heeft het Hof van Justitie de relatie tussen de instellingen en de kandidaten voor een extern vergelijkend onderzoek in de werkings sfeer van verordening nr. 1 opgenomen (arrest van het HvJ-EU, Italiaanse Republiek/Europese Commissie, 2012, punt 68), waarin „een strikte eerbiediging van meertaligheid in selectieprocedures” wordt²² opgelegd (van der Jeught, 2015, blz. 139). Het Hof van Justitie oordeelde dat „aankondigingen inzake mededinging niet kunnen worden beschouwd als een reglement van orde”

20 HvJ-EU, arrest van het HvJ, Spanje/Raad, zaak C-147/13 [2015]. Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A62013CJ0147>

21 HvJ-EU, HvJ-arrest Spanje tegen Europees Parlement, C-377/2016 [2019]. Beschikbaar op: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?docid=212225&doclang=EN>

22 HvJ-EU, arrest van het Hof van Justitie Italië/Europese Commissie, C-566/10 [2012]. Beschikbaar op: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=130402&pageIndex=0&doclang=EN&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=4896079>

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid in de zin van artikel 6 van verordening nr. 1 (punt 67) en dat „de betwiste aankondigingen van vergelijkend onderzoek in alle officiële talen volledig hadden moeten worden bekendgemaakt” (punt 71).

Tekstvak 4: Hof van Justitie, Grote kamer, Commissie/Italië, 2019²³ ²⁴

De Commissie heeft bij het Hof hogere voorziening ingesteld tot nietigverklaring van het arrest van het Gerecht waarbij het Gerecht naar aanleiding van door Italië ingestelde beroepen twee aankondigingen van algemeen vergelijkend onderzoek van het Europees Bureau voor personeelsselectie (EPSO) nietig heeft verklaard op grond dat het onrechtmatig was de keuze van „taal 2” van het vergelijkend onderzoek te beperken tot het Engels, het Frans en het Duits en de keuze van de communicatietaal tussen kandidaten en EPSO tot deze drie talen te beperken.

Hoewel aankondigingen van vergelijkend onderzoek volledig in het Publicatieblad van de Europese Unie in alle officiële talen van de Unie moeten worden bekendgemaakt, is EPSO niet verplicht in het kader van een vergelijkend onderzoek een kandidaat in een door laatstgenoemde vrij gekozen taal mee te delen.

De communicatietaal met EPSO kan echter worden beperkt tot enkele talen: het Hof erkende dat „verschillen in behandeling met betrekking tot de taalregeling voor vergelijkende onderzoeken overeenkomstig artikel 1 quinquies, lid 6, van het Statuut kunnen worden toegestaan indien zij objectief en redelijk worden gerechtvaardigd door een legitieme doelstelling van algemeen belang in het kader van het personeelsbeleid.”

In dit geval heeft EPSO een dergelijke rechtvaardiging niet verstrekt.

Bron: Eigen uitwerking

Tekstvak 4 Hof van Justitie, Grote kamer, Commissie/Italië

Als het vergelijkend onderzoek niet voor alle burgers openstaat, maar **intern** is, hoeft het niet in alle officiële talen in het Publicatieblad van de EU te worden bekendgemaakt. In dit geval kan het alleen in sommige talen worden gepubliceerd (arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie, JM Barata/Europees Parlement, 2018, punt 122).²⁵

Wat de talenkennis betreft, heeft het Hof gepreciseerd dat het Statuut elke discriminatie, met inbegrip van discriminatie op grond van taal, verbiedt, met dien verstande dat verschillen in behandeling op grond van taal kunnen worden toegestaan indien zij worden gerechtvaardigd door een legitiem doel van algemeen belang, zoals het belang van de dienst of zelfs de feitelijke behoeften in verband met de taken die de aangeworven personen zullen moeten uitvoeren (arrest van het Hof van Justitie, Küster, 1975, punt 22)²⁶. In een andere inleidende zaak heeft het Hof gepreciseerd dat de instellingen in het kader van een selectieprocedure over een ruime beoordelingsvrijheid beschikken bij de beoordeling van de kwalificaties en verdiensten van de in aanmerking te nemen kandidaten. Zij zijn echter niet alleen verplicht ervoor te zorgen dat elk verschil in behandeling op basis van taal in overeenstemming is met het belang van de dienst en daarmee evenredig is, maar ook om een dergelijk verschil te rechtvaardigen aan de hand van duidelijke, objectieve en voorzienbare criteria die kandidaten in staat stellen de redenen voor dat

23 23 HvJ-EU, arrest van het Hof van Justitie Commissie/Italië, C-621/16 P [2019]. Beschikbaar op: <https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-621/16>

24 HvJ-EU, arrest van het Hof van Justitie Italië/Commissie, T-353/14 en T-17/15 [2016]. Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX:62014TJ0353>

25 HvJEU, arrest GC JM Barata/Europees Parlement, T-723/18 [2021]. Beschikbaar op: <https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=T-723/18&language=EN>

26 Arrest van het Hof van Justitie, Küster/Europees Parlement, C-79/74 [1975]. Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX:61974CJ0079&from=nl>

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

verschil in behandeling te begrijpen en de Unierechter de rechtmatigheid ervan te toetsen (arrest van het Hof van Justitie, Spanje/Europees Parlement, 2019)²⁷.

3.6 Conclusie

In dit hoofdstuk wordt het rechtskader voor meertalige communicatie in de EU herzien, en meer specifiek voor de communicatie op de website van de EU-instellingen, -organen en -agentschappen. Het rechtskader, dat het primaire recht, het afgeleide recht en de jurisprudentie van het HvJ-EU omvat, bevat specifieke verplichtingen met betrekking tot het recht voor burgers om rechtstreeks met de EU-instellingen te communiceren. EU-burgers kunnen elk van de instellingen en adviesorganen, met inbegrip van agentschappen, „adresseren” in de taal van hun keuze. Zij kunnen ook gebruik maken van hun recht om een verzoekschrift in te dienen bij het Europees Parlement, een aanvraag indienen bij de Europese Ombudsman en een burgerinitiatief in elke taal van de EU registreren²⁸. Bovendien moet alle juridische tekst van algemene strekking in het PB worden bekendgemaakt in de 24 officiële talen.

Verordening nr. 1 bevat een grondwet inzake meertaligheid en voorziet in een algemeen rechtskader voor de taalregeling van de instellingen (met uitzondering van het HvJ-EU) en, zoals blijkt uit dit hoofdstuk, aan de organen en agentschappen van de EU. De instellingen, organen en agentschappen kunnen werken in alle 24 officiële talen, die dezelfde gelijke status hebben. Elke instelling, elk orgaan of elke instantie „kan in hun reglement van orde bepalen welke van de talen in specifieke gevallen moeten worden gebruikt” (artikel 6 van Verordening nr. 1). Deze zogenaamde „specifieke gevallen”-doctrine moet eng worden uitgelegd, aangezien zij een afwijkende status van meertaligheid biedt, ook al geeft het HvJ-EU toe dat de taalregeling van een EU-instelling, een orgaan of een agentschap het resultaat is van een delicate afweging tussen tegenstrijdige belangen, waardoor taalkundig passende oplossingen voor praktische moeilijkheden moeten worden uitgewerkt. Het HvJ-EU herhaalt voornamelijk hun meertaligheidsverplichtingen met betrekking tot aanwerving en deze verplichtingen worden nagekomen indien de instellingen, organen of agentschappen hun taalregeling duidelijk uiteenzetten. Het HvJ-EU herinnert de instellingen ook aan hun plicht op het gebied van transparantie in de evaluatie van taalvaardigheden. Tot slot heeft het HvJ-EU in een jurisprudentie betreffende de bekendmaking van rechtshandeling in sommige gevallen geoordeeld dat aan een dergelijke verplichting is voldaan wanneer de publicatie online is, zelfs als de oorspronkelijke wetstekst verwijst naar publicatie in het PB.

27 HvJ-EU, HvJ-arrest Spanje/Europees Parlement, C-377/16 [2019]. Beschikbaar op: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?docid=212225&doclang=EN>

28 Verordening (EU) 2019/788 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende het Europees burgerinitiatief (PB L 130 van 17.5.2019, blz. 55). Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32019R0788>

4 TAALREGIMES EN HET TAALBELEID VAN DE EU-INSTELLINGEN, -ORGANEN EN -AGENTSCHAPPEN OP DE WEBSITE

BELANGRIJKSTE BEVINDINGEN

- Op grond van artikel 6 van Verordening nr. 1 kunnen de instellingen van de Unie bepalen welke talen in specifieke gevallen moeten worden gebruikt. Als gevolg hiervan is er een verscheidenheid aan taalregimes.
- Het Europees Parlement, het Hof van Justitie van de Europese Unie, de Europese Raad, de Raad van de Europese Unie en de Europese Centrale Bank, en de Europese Rekenkamer hebben hun taalregelingen formeel vastgesteld, terwijl de Europese Commissie dat niet heeft gedaan.
- Alle in Verordening nr. 1 neergelegde beginselen moeten van toepassing zijn op EU-organen en -agentschappen, tenzij de verordening tot oprichting van een orgaan of agentschap uitdrukkelijk anders bepaalt.
- De oprichtingshandeling van sommige organen of agentschappen voorziet in een taalregeling, hetzij met expliciete verwijzing naar Verordening nr. 1, hetzij in bepalingen tot instelling van een dergelijke regeling of machtiging om interne taalregelingen vast te stellen. Sommige organen of instanties voorzien niet in een taalregime.
- Het taalregime van organen en agentschappen is vaak onduidelijk, volgt geen vergelijkbare structuur en berust meestal op impliciete regels en praktijken.
- De Europese Ombudsman heeft in 2019 aanbevelingen gedaan over het gebruik van de 24 officiële EU-talen bij de communicatie met het publiek. Uit onze analyse blijkt dat er ruimte is om de uitvoering van deze aanbevelingen te verbeteren, met name door organen en agentschappen. De meeste instellingen en organen hebben een website taalbeleid, terwijl de meeste agentschappen dat niet doen.
- De keuze van interne werktalen beïnvloedt de beschikbaarheid van documenten die op de websites van de agentschappen en hun communicatiebeleid worden gepubliceerd.

4.1 Inleiding

In dit hoofdstuk worden de interne taalregels en het taalbeleid van de EU-instellingen, -organen en -agentschappen gepresenteerd. Een discussie over het taalbeleid van de website is relevant omdat veel interne werkdocumenten, ontwerpverslagen en opgenomen mondelinge communicatie online kunnen worden gepubliceerd (d.w.z. openbaar gemaakt). Documenten die voor interne doeleinden zijn opgesteld en vervolgens online worden gepubliceerd, lijken in de praktijk te worden beschouwd als een bijproduct van interne communicatie, en zijn derhalve onderworpen aan artikel 6 van verordening nr. 1 (zie de doctrine „specifieke gevallen”, hoofdstuk 3). Als gevolg hiervan zijn deze documenten vaak niet onderworpen aan vertaalvereisten volgens een bepaalde interpretatie van het EU-recht, ook al kunnen ze in de praktijk niet te onderscheiden zijn van officiële publicaties. Dit standpunt zal kritisch worden beoordeeld in hoofdstuk 5.

4.2 Methodologie

Dit hoofdstuk is gebaseerd op een analyse van de interne reglementen of reglementen van EU-instellingen, -organen en -agentschappen, relevante delen van hun websites en wetenschappelijke

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

en beleidsliteratuur over het taalbeleid van de EU²⁹. Het presenteert en bespreekt ook het beleid (indien aanwezig) dat is aangenomen door instellingen, organen en agentschappen die betrekking hebben op het gebruik van talen op hun website (we gebruiken de term „websitetaalbeleid”). Er zijn echter veel verschillende benaderingen en formaten. Webpagina’s kunnen gemengde inhoud bevatten, zoals informatie over interne regels en tegelijkertijd websitecommunicatie. In dit hoofdstuk gebruiken we daarom het taalbeleid van de website om verklaringen van instellingen, organen en instanties op hun website op te nemen over de talen die op de website zelf worden gebruikt (bijvoorbeeld welke documenten beschikbaar worden gesteld in welke talen), en meer in het algemeen over de talen die bij het publiek worden gebruikt. Een webpagina die alleen de interne taalregeling in het reglement van orde van een instelling rapporteert, kan niet worden gezien als een correct taalbeleid op de website.

4.3 Taalregelingen in EU-instellingen, -organen en -agentschappen

Er is een verscheidenheid aan taalregimes in de EU. Dit hoofdstuk toont aan dat in sommige gevallen de taalregelingen formeel een beperkt aantal werktalen omvatten, terwijl in de meeste gevallen het gebruik van enkele of één werktal(en) het resultaat is van operationele praktijken.

4.3.1 Europees Parlement

Meertalige communicatie is essentieel voor een succesvolle werking van een gekozen instelling die burgers vertegenwoordigt die verschillende talen spreken. Het EP bepaalt in zijn reglement van orde (Europees Parlement, 2021) dat alle documenten in de officiële talen moeten worden opgesteld en dat alle leden het recht hebben zich te uiten en te worden aangesproken in alle officiële talen, of, in kleinere vergaderingen, in de officiële talen die door de deelnemers worden gevraagd.³⁰ Artikel 167 van het reglement van orde bepaalt met name dat:

- „1. Alle documenten van het Parlement worden opgesteld in de officiële talen.
2. Alle leden hebben het recht in het Parlement te spreken in de officiële taal van hun keuze [...]
3. Vertolking vindt plaats in commissie- en delegatievergaderingen vanuit en in de officiële talen die door de leden en plaatsvervangers van die commissie of delegatie worden gebruikt en gevraagd.
4. Tijdens commissie- en delegatievergaderingen buiten de gebruikelijke werklocaties wordt vertolking gegeven vanuit en in de talen van de leden die hebben bevestigd dat zij de vergadering zullen bijwonen. Deze regelingen kunnen bij wijze van uitzondering flexibeler worden gemaakt. Het Bureau stelt de nodige bepalingen vast.
5. Nadat de uitslag van de stemming is bekendgemaakt, beslist de Voorzitter over verzoeken betreffende vermeende discrepanties tussen de verschillende taalversies.”

De brontaal van EP-documenten is meestal Engels. Van der Jeught (2021) meldde dat tussen 2015 en 2019 (cijfers afgerond op de eenheid in de oorspronkelijke bron), Engels de brontaal was van 72 % van de uiteindelijk vertaalde documenten, gevolgd door Frans (13 %), Italiaans (4 %), Duits (3 %), Spaans (3 %) en 6 % in alle andere talen.

Mondelinge communicatie, in formele ontmoetingscontexten, is meertalig, maar individuele sprekers gebruiken meestal de officiële taal (of een van de officiële talen) van hun thuisland, afhankelijk van de vertolkingsdienst. Taalvaardigheid stelt leden van het Europees Parlement in

29 De auteurs van deze studie willen de heer Petros Katsoulas (Universiteit Parijs II Panthéon-Assas) en Dr. Marco Civico (Universiteit van Genève) bedanken voor hun waardevolle hulp bij de voorbereiding van dit hoofdstuk.

30 Zie voor meer informatie ook de gedragscode meertaligheid (Europees Parlement, 2019). Beschikbaar op: https://www.europarl.europa.eu/about-parliament/files/organisation-and-rules/multilingualism/code-of-conduct_en.pdf

staat om de hogere grond in een argument te hebben, en het opbouwen van een consensus, of overeenkomst, vereist dat partijen hun standpunten duidelijk maken. Desondanks is opgemerkt dat sprekers soms liever overschakelen naar het Engels om tijdens een debat rechtstreeks een aantal van hun gesprekspartners aan te spreken, waardoor taalbemiddelingssystemen worden omzeild. Uit onderzoek blijkt dat communicatie in een of enkele veel gesproken talen in het EP als levensvatbaar wordt beschouwd, voor zover de leden weten dat zij in geval van nood kunnen terugvallen op betrouwbare vertolking en vertaling in hun moedertaal (Ringe, 2022). Met andere woorden, meertaligheid is een vangnet dat het politiek mogelijk maakt om in sommige vergaderingen een of enkele werktalen te gebruiken. Het toestaan van EU-actoren om op hun moedertaal te vertrouwen is een belangrijke factor die ongelijkheden en taalonzekerheid als gevolg van het gebruik van een of enkele lingua francas (Ringe, 2022) vermindert.

4.3.2 Europese Raad en Raad van de Europese Unie

De Europese Raad deelt zijn website met de Raad van de Europese Unie en daarom behandelen we ze hier samen. De belangen van de lidstaten behartigen, volgt hieruit dat de ondersteuning van meertaligheid door de Raad belangrijk is als het gaat om gelijkheid tussen de lidstaten en hun vertegenwoordigers en de juistheid van het begrip, niet in de laatste plaats omdat wetgeving moet worden goedgekeurd in de verschillende taalversies die allemaal gelijkelijk authentiek en bindend zijn. De interne taalregeling van de twee instellingen wordt vastgesteld in het besluit van de Raad van 1 december 2009 tot vaststelling van het reglement van orde van de Raad (2009/937/EU)³¹. Artikel 14 bepaalt:

- „1. Tenzij de Raad om urgente redenen met eenparigheid van stemmen anders besluit, beraadslaagt de Raad en neemt hij slechts besluiten op basis van documenten en ontwerpen die zijn opgesteld in de talen die in de geldende talenregeling zijn vermeld.
2. Elk lid van de Raad kan bezwaar maken tegen de bespreking indien de teksten van de voorgestelde wijzigingen niet in de in lid 1 bedoelde talen zijn opgesteld als hij of zij kan preciseren.”

De „regels die van kracht zijn in de talen” zijn Reglement nr. 1. Hanzl en Beaven (2017) melden dat de vertaaldienst van de Raad is opgesplitst in 24 eenheden (één per officiële taal) en dat de brontaal voornamelijk Engels is. Van der Jeught (2021) rapporteerde gegevens over de verspreiding van vertaalde documenten per brontaal bij de Raad. In 2019 werd 90,5 % van het vertaalde document oorspronkelijk in het Engels opgesteld, 4,4 % in het Frans en 0,6 % in het Duits. Dit was een stijging ten opzichte van het Engels ten opzichte van 2017, toen de cijfers respectievelijk 86,4 %, 6,1 % en 1 % bedroegen.

4.3.3 Europese Commissie

Het reglement van orde van de Europese Commissie bepaalt niet formeel haar taalregeling. Artikel 17 van het reglement van orde van de Commissie [C(2000) 3614],³² geconsolideerde versie, bepaalt het volgende:

„De leden 1 tot en met 3 worden in de authentieke taal of talen, op zodanige wijze dat zij niet van elkaar kunnen worden gescheiden, in de authentieke taal of talen gevoegd bij een beknopte nota die is opgesteld aan het einde van de vergadering waarin zij zijn aangenomen.

Zij worden gewaarmerkt door de handtekeningen van de voorzitter en de secretaris-generaal op de laatste bladzijde van de samenvattende nota.

Onder „instrumenten” wordt verstaan elk instrument als bedoeld in artikel 288 VWEU.

31 PB L 325 van 11.12.2009, blz. 35. Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32009D0937>

32 PB L 308 van 8.12.2000, blz. 26. Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:02000Q3614-20111116&from=EN#page=13>

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

Lid 5 [...] „authentieke taal of talen”: de officiële talen van de Europese Unie [...] in het geval van instrumenten van algemene strekking, en de taal of talen van degenen tot wie zij zijn gericht, in andere gevallen.”

Overwegende dat „de Commissie geen gebruik heeft gemaakt van de uitzonderingsclausule van artikel 6 van de verordeningen, [zij] het in [de] verordeningen neergelegde beginsel lijkt te hebben omgekeerd, in plaats van de specifieke gevallen aan te geven waarin een uitzondering wordt gemaakt op het algemene gelijkheidsbeginsel van alle officiële talen, [zij] gebruikt in het algemeen drie werktalen, met uitzondering van specifieke gevallen waarin andere talen authentiek zijn, en het gebruik ervan is derhalve vereist” (van der Jeught, 2015: 132).

De drie traditionele werktalen (of procedurele) talen zijn Engels, Frans en Duits, maar in de praktijk is Engels geleidelijk de belangrijkste werktal geworden, een proces dat na de uitbreiding in 2004 versneld is (Leal, 2021). Volgens Lequesne (2021) was 73,5 % van de door de Europese Commissie opgestelde documenten in 2007 in het Engels, 12,3 % in het Frans en 2,4 % in het Duits. In 2019 steeg het aandeel documenten waarvan de brontaal Engels was, tot 85,5 %, terwijl het Frans daalde tot 3,7 % (zie ook van der Jeught 2021).

Dit betekent niet dat vertalingen van werkdocumenten in talen niet beschikbaar zijn voor interne vergaderingen. De Commissie heeft richtsnoeren opgesteld over welke soorten documenten moeten worden vertaald, in hoeveel talen en verwachte termijnen (Europese Commissie, 2016).³³ Sommige documenten moeten beschikbaar zijn in het Engels, Frans en Duits (bv. de agenda en notulen van collegevergaderingen), andere moeten uiteindelijk beschikbaar zijn in alle officiële talen (bv. Groenboek/Witboek). Er is enige discretie bij de uitvoering van het vertaalbeleid. Zo moet bijvoorbeeld de oproep tot het indienen van voorstellen en de webpagina's van de Europa-website worden vertaald „indien nodig” (Europese Commissie, 2016, bijlage 1). Uit de interviews die voor deze studie zijn uitgevoerd, blijkt ook dat er sinds 1972 interne richtlijnen bestaan voor tolken volgens welke het verlenen van tolkdiensten gebaseerd moet zijn op „echte behoeften”.

4.3.4 Hof van Justitie van de Europese Unie

De bijzondere status van het HvJ-EU met betrekking tot het taalbeleid wordt erkend in het VWEU: „De regels betreffende de talen van de instellingen van de Unie worden, onverminderd de bepalingen van het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie, vastgesteld door de Raad, met eenparigheid van stemmen bij verordeningen” (VWEU: Artikel 342; nadruk toegevoegd) en in artikel 7 van verordening nr. 1: „De talen die in de procedures van het Hof van Justitie moeten worden gebruikt, worden vastgesteld in zijn reglement van orde”. De taalregeling van het HvJ-EU is vastgesteld bij artikel 64 van het Statuut van het HvJ-EU, de³⁴ artikelen 36-42 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie³⁵ en de artikelen 44-49 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht.³⁶ Artikel 64 van het Statuut van het HvJ-EU bepaalt:

„De regels voor de taalregeling die bij het Hof van Justitie van de Europese Unie van toepassing zijn, worden vastgesteld bij een verordening van de Raad met eenparigheid van stemmen. Deze verordening wordt vastgesteld op verzoek van het Hof van Justitie en na raadpleging van de Commissie en het Europees Parlement, hetzij op voorstel van de Commissie en na raadpleging van het Hof van Justitie en het Europees Parlement.

33 Beschikbaar op: [https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=C\(2016\)2000&lang=nl](https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=C(2016)2000&lang=nl)

34 PB C 202 van 7.6.2016, blz. 210-229. Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A12016E%2FPRO%2F03>

35 PB L 265 van 29.9.2012, blz. 1. Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32012Q0929%2801%29>

36 PB L 105 van 23.4.2015, blz. 1. Beschikbaar op: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_.2015.105.01.0001.01.ENG

Totdat deze regels zijn vastgesteld, blijven de bepalingen van het Reglement voor de procesvoering van het Hof en van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht betreffende de talenregeling van toepassing. In afwijking van de artikelen 253 en 254 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie kunnen die bepalingen alleen worden gewijzigd of ingetrokken met eenparigheid van stemmen van de Raad.”

De artikelen 36 tot en met 42 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie betreffen het gebruik van de talen van een zaak en de bij publicatie gebruikte talen. Artikel 36 („Taal van een zaak”) bepaalt met name dat „de procestaal het Bulgaars, het Kroatisch, het Deens, de Nederlandse, de Engelse, de Estse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Hongaarse, de Ierse, de Italiaanse, de Letse, de Litouwse, de Maltese, de Poolse, de Portugese, de Roemeense, de Slowaakse, de Sloveense, de Spaanse of de Zweedse taal is”. Artikel 40 („Talen van de publicaties van het Hof”) bepaalt dat „publicaties van het Hof worden uitgegeven in de talen bedoeld in artikel 1 van Verordening nr. 1 van de Raad”. Sinds 2004 worden veel arresten volledig in de Jurisprudentie gepubliceerd in alle talen van publicatie, sommige arresten worden gepubliceerd door uittreksels in alle talen en worden „niet-gepubliceerde” arresten alleen in de Jurisprudentie genoemd in alle publicatietalen (Wright, 2018).

Ten slotte hebben de artikelen 44 tot en met 49 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht dezelfde inhoud als artikel 36-42 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof, met aanpassing aan de bevoegdheid van het Gerecht. De uitvoering van de taalregelingen van het HvJ-EU maakt het HvJ-EU de meest meertalige EU-instelling, samen met het Europees Parlement (Clément-Wilz, 2022a). Uit onderzoek op de curia-website in Clément-Wilz (2022a) blijkt dat in de periode 2014-2021 29,5 % van de beslissingen Engels als procestaal gebruikte, 18,5 % Duits, 17,6 % Frans, 7,7 % Italiaans, 6,7 % Spaans en 3,6 % Nederlands. De prevalentie van het Engels als procestaal kan worden verklaard door het grote aantal rechtstreekse beroepen dat in deze taal bij het Gerecht is ingesteld. Als we ons echter alleen richten op het Hof van Justitie, veranderen de percentages: 22,4 % van de beslissingen gebruikt Duits als procestaal, 16,1 % Engels, 10,4 % Frans, 9,2 % Italiaans, 8,1 % Spaans, 6,7 % Nederlands en 4,4 % Pools, en in prejudiciële zaken 25 % Duits, 10,6 % Italiaans, 9,1 % Nederlands, 8,6 % Frans, 7,8 % Spaans, 5,6 % Engels en 4,4 % Pools (Clément-Wilz, 2022a).

Alle relevante documenten worden in het Frans vertaald. Beraadslagingen zijn ook in het Frans (hoewel soms in het Engels) en zonder vertolking (Ringe, 2022). Zowel voorlopige als definitieve arresten zijn opgesteld in het Frans, en de laatste worden vervolgens vertaald in de oorspronkelijke taal van de procedure en in de andere officiële EU-talen (McAuliffe, 2016; Pingel, 2018). Deze praktijk van het Frans als werktal voor het HvJ-EU contrasteert met de andere EU-instellingen, waar Engels de overheersende werktal is. De reden voor deze eigenaardigheid is terug te voeren tot de jaren 1950 (Horspool, 2006) toen Engels geen officiële taal van de Unie was, en Frans was de taal die vaak wordt gebruikt onder Europese juristen.

4.3.5 Europese Centrale Bank

Als instelling sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon is de Europese Centrale Bank (ECB) onderworpen aan de regels van Verordening nr. 1. Een uitdrukkelijke afwijking van de verordening wordt erkend in het reglement van orde van de ECB (2004/257/EG),³⁷ artikel 17:

„Par. 2. De ECB-richtsnoeren worden door de Raad van bestuur vastgesteld en vervolgens meegedeeld in een van de officiële talen van de Europese Gemeenschappen, en namens de president ondertekend. Zij vermelden de redenen waarop zij zijn gebaseerd. Kennisgeving aan de nationale centrale banken kan geschieden door middel van telefax, elektronische post of telex of in papieren vorm. Een officieel te publiceren ECB-richtsnoer wordt vertaald in de officiële talen van de Europese Gemeenschappen [cursivering van mij].

37 PB L 80 van 18.3.2004, blz. 33. Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32004D0002>

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

Par. 6. De ECB-instructies worden door de directie vastgesteld en vervolgens in een van de officiële talen van de Europese Gemeenschappen meegedeeld en namens de directie ondertekend door de president of door twee leden van de directie. Kennisgeving aan de nationale centrale banken kan geschieden door middel van telefax, elektronische post of telex of in papieren vorm. Elke officieel te publiceren ECB-instructie wordt vertaald in de officiële talen van de Europese Gemeenschappen.

Par. 8. De beginselen van Verordening (EG) nr. 1 van de Raad tot bepaling van de taal die de Europese Economische Gemeenschap van 15 april 1958 moet gebruiken, zijn van toepassing op de rechtshandelingen bedoeld in artikel 34 van het statuut [d.w.z. verordeningen, besluiten, aanbevelingen en adviezen die het uitbrengt].”

Athanassiou (2006) merkt op dat, met inachtneming van de algemene regels van verordening nr. 1 (zie Hanf et al. 2010), werkt de ECB met een flexibele taalregeling, die afhankelijk is van het soort communicatie. De interne werktaal is Engels. Dit weerspiegelt het feit dat Engels de dominante taal is van onderzoek in de economie en op de financiële markten. Interne tolkdiensten zijn zeer beperkt en ad hoc wanneer dat nodig is. Er zijn geen interne tolken en tijdens belangrijke persconferenties is de vertolking beperkt tot het Duits en het Frans en wordt geleverd door een uitbestede dienst.

Communicatie met andere nationale instanties kan plaatsvinden in de andere EU-talen. In november 2004 nam de ECB directe toezichttaken op de grootste banken van de eurozone over, waardoor het toezicht op kleinere banken overliet aan nationale organen (Buell, 2014a). Daartoe heeft de ECB een ontwerp gepubliceerd over de juridische grondslag van haar activiteiten als toezichthoudend orgaan aan de verschillende nationale instellingen. De eerste versie van dit document werd met bezorgdheid bekeken door enkele van de grootste banken van de EU, die onder meer klaagden over de taal waarin zij konden communiceren, aangezien de ECB had verzocht dat de communicatie uitsluitend in het Engels zou plaatsvinden (Lawton, 2014). Naar aanleiding van klachten stemde de ECB ermee in dat zij konden beslissen over hun communicatietaal en koos zij voor hun nationale taal. Veel banken hebben dit besluit genomen om ervoor te zorgen dat technische termen en concepten correct worden gebruikt (Buell, 2014b). Momenteel worden zes talen gebruikt voor communicatie met de grootste banken: Engels, Duits, Fins, Frans, Italiaans en Spaans.

4.3.6 Europese Rekenkamer

De taalregeling van de Europese Rekenkamer (ECA) is vastgesteld in haar reglement van orde.³⁸ Artikel 28 bepaalt:

- „1. De verslagen, adviezen, opmerkingen, betrouwbaarheidsverklaringen en andere documenten worden opgesteld in alle officiële talen.
2. De documenten worden gewaarmerkt door de handtekening van de voorzitter op alle taalversies te plaatsen.”

Interne communicatie van de Rekenkamer berust op een beleid van „beperkte meertaligheid” op basis van het Engels en het Frans.³⁹ Hoewel beide talen worden gebruikt voor sommige interne formele communicatie, is Engels in de praktijk de lingua franca geworden in de afgelopen jaren als gevolg van de uitbreiding van 2004 met Franse dominante voorheen. Er is een zeer beperkte behoefte aan vertaling van interne documenten — vooral wanneer mededelingen van de lidstaten worden ontvangen (bv. antwoorden op auditverslagen) die voor intern gebruik in het Engels

38 PB L 103 van 23.4.2010, blz. 1-6. Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32010Q0423%2801%29>

39 Zie het communicatiebeleid en de normen van de Rekenkamer. Beschikbaar op: <https://www.eca.europa.eu/en/Pages/PoliciesStandardsGuidelines.aspx>

zouden worden vertaald. Onze interviews bevestigen dat externe communicatie voornamelijk gericht is op de publicatie van auditverslagen en -adviezen in alle EU-talen.

4.3.7 De taalregeling van EU-organen en -agentschappen

EU-organen en -agentschappen kunnen worden onderworpen aan andere regels dan die welke van toepassing zijn op de communicatie binnen de EU-instellingen. Zoals opgemerkt in hoofdstuk 3, moeten alle beginselen van Verordening nr. 1 van toepassing zijn op EU-organen en -agentschappen. Indien de verordening tot oprichting van een orgaan of agentschap echter voorziet in een specifieke taalregeling die uitdrukkelijk afwijkt van de regels van verordening nr. 1, is deze niet van toepassing (Chiti, 2008, Van der Jeught, 2021, zie hoofdstuk 3). **Wat de naleving van het EU-taalrecht betreft, moeten agentschappen en organen voldoen aan Verordening nr. 1 tenzij in de verordening tot oprichting van een orgaan of instantie uitdrukkelijk anders is bepaald.**

In dit deel worden de taalregimes van de organen en agentschappen van de EU gepresenteerd. Bijlage 1.4 bevat een lijst van verwijzingen naar het reglement van orde en het reglement van orde van de 42 agentschappen. Deze afdeling toont aan dat de oprichtingshandeling van sommige organen of agentschappen voorziet in een taalregeling, hetzij met expliciete verwijzing naar verordening nr. 1, hetzij in bepalingen tot instelling van een dergelijke regeling of machtiging tot het vaststellen van interne taalregelingen. Sommige organen of instanties voorzien niet in een taalregime. Over het algemeen is het taalregime van organen en agentschappen vaak onduidelijk, volgt geen vergelijkbare structuur en berust meestal op impliciete regels en praktijken.

EU-organen

Er is geen expliciete taalregeling beschikbaar voor de **Europese Dienst voor extern optreden**.⁴⁰ Het **Europees Economisch en Sociaal Comité** (EESC) behandelt de taalregeling niet in zijn reglement van orde. Artikel 64, lid 3, bepaalt alleen dat EU-burgers het Comité in een officiële taal kunnen schrijven en een antwoord in dezelfde taal kunnen ontvangen (overeenkomstig artikel 24 VWEU).⁴¹ Het reglement van orde van het **Europees Comité van de Regio's** (CvdR) bevat een regel inzake vertolkingsregelingen (artikel 80), volgens welke „de volgende beginselen zoveel mogelijk in acht moeten worden genomen met betrekking tot vertolkingsregelingen:⁴²

- A) De debatten van het Comité zijn toegankelijk in de officiële talen, tenzij het bureau anders besluit.
- B) Alle leden hebben het recht de voltallige vergadering toe te spreken in welke officiële taal zij ook kiezen. Verklaringen in een van de officiële talen worden geïnterpreteerd in de andere officiële talen en in elke andere taal die het Bureau nodig acht. Dit geldt ook voor talen waarvoor in administratieve overeenkomsten tussen het Comité en verschillende lidstaten in deze mogelijkheid is voorzien.
- C) Op vergaderingen van bureaus, commissies en werkgroepen is vertolking beschikbaar vanuit en in de talen die worden gebruikt door de leden die hebben bevestigd dat zij de vergadering zullen bijwonen.”

Het reglement van orde van de **Europese Investeringsbank** (artikel 9) bepaalt: „Ieder lid van de Raad van Gouverneurs heeft het recht gebruik te maken van een van de officiële talen van de Unie. Hij kan eisen dat elk document dat door het bestuur ter overweging wordt voorgelegd, wordt

40 Besluit 2010/427/EU van de Raad van 26 juli 2010 tot vaststelling van de organisatie en werking van de Europese Dienst voor extern optreden (PB L 201 van 3.8.2010, blz. 30-40). Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32010D0427>

41 Geconsolideerde versie van het reglement van orde van het Europees Economisch en Sociaal Comité. PB L 324 van 9.12.2010, blz. 52. Beschikbaar op: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex:32010Q1209\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex:32010Q1209(01))

42 Zie PB L 472/1 van 30.12.2021. Beschikbaar op: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32021Q1230\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32021Q1230(01))

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

opgesteld in de taal van zijn keuze".⁴³ De **talenregeling van de Europese Ombudsman** is vastgesteld in het besluit van de Europese Ombudsman tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen⁴⁴:

„3.1. Eenieder kan de Ombudsman in elke Verdragstaal schrijven over alle aangelegenheden die onder de bevoegdheid van de Ombudsman vallen. De Ombudsman stelt het antwoord in die Verdragstaal op.

13.2. Een klacht kan in elke Verdragstaal bij de Ombudsman worden ingediend. De Ombudsman communiceert met een klager in die taal.

13.3. In uitzonderlijke omstandigheden kan de Ombudsman de instellingen verzoeken om kopieën van relevante documenten in de taal van de klacht te verstrekken. Bij het indienen van een dergelijk verzoek handelt de Ombudsman in verhouding tot de behoeften van de klager en redelijkerwijs met betrekking tot de middelen van de instellingen.”

De taalregeling van de **Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming** is opgenomen in zijn reglement van orde.⁴⁵

„Artikel 16.2: De EDPS behandelt klachten die schriftelijk, ook in elektronische vorm, worden ingediend in een officiële taal van de Unie en die de nodige gegevens bevatten om de klacht te begrijpen.

Artikel 31:

1. De EDPS zet zich in voor het beginsel van meertaligheid, aangezien culturele en taalkundige diversiteit een van de hoekstenen en troeven van de Europese Unie is. De EDPS streeft naar een evenwicht tussen het beginsel van meertaligheid en de verplichting om te zorgen voor een goed financieel beheer en besparingen voor de begroting van de Europese Unie, waardoor de beperkte middelen pragmatisch worden gebruikt.

2. De EDPS antwoordt eenieder die zich tot hem richt over een onder zijn bevoegdheid vallende aangelegenheid in een van de officiële talen van de Europese Unie in dezelfde taal die voor de behandeling ervan wordt gebruikt. Alle klachten, verzoeken om informatie en alle andere verzoeken kunnen aan de EDPS worden toegezonden in een van de officiële talen van de Europese Unie en worden in dezelfde taal beantwoord.

3. De website van de EDPS is beschikbaar in het Engels, Frans en Duits. Strategische documenten van de EDPS, zoals de strategie voor het mandaat van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming, worden gepubliceerd in het Engels, Frans en Duits.”

Het reglement van orde van het **Europees Comité voor gegevensbescherming** bepaalt uitdrukkelijk dat „de werktal van de afwikkelingsraad Engels is. Live vertolking moet worden gegeven in alle officiële talen van de EU tijdens gewone plenaire vergaderingen van de raad van bestuur” (art. 23).⁴⁶

43 Het reglement van orde van de Europese Investeringsbank. Beschikbaar op: <https://www.eib.org/en/publications/rules-of-procedure>

44 De Europese Ombudsman: Besluit van de Europese Ombudsman tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen (2016/C 321/01). Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32016D0901%2801%29>

45 Zie PB L 204/49 van 26.6.2020 „Besluit van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming van 15 mei 2020 tot vaststelling van het reglement van orde van de EDPS”. Beschikbaar op: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_.2020.204.01.0049.01.ENG

46 Beschikbaar op: https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/rules-procedure/current-rules-procedure_en

EU-agentschappen

Uit de analyse van de wettelijke bepalingen van de EU-agentschappen of andere bronnen met betrekking tot taalregelingen blijkt dat de oprichtingsverordening van 24 van de 42 agentschappen⁴⁷ uitdrukkelijk bepaalt dat de bepalingen van Reglement nr. 1 van toepassing zijn (bijlage 1.4). In acht van deze verordeningen wordt tevens bepaald dat de raad van bestuur kan of zal beslissen over de talen die in het kader van de interne werking of de interne taalregeling of de werktaal moeten worden gebruikt. Zoals uiteengezet in hoofdstuk 3, betekent dit niet dat de andere agentschappen in beginsel niet onder verordening nr. 1 vallen. Of het nu expliciet is vermeld door de raad van bestuur van het Agentschap, of als praktijk wordt gepresenteerd op zijn website, 15 agentschappen geven expliciet aan dat de interne werktaal Engels is. Andere agentschappen hebben meer interne werktalen aangenomen (zie bijlage 1.4). In het besluit van de raad van bestuur van de European Training Foundation staat dat „de werktalen Engels, Frans, Duits, Italiaans en Spaans zijn”, dezelfde werktalen van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie. Een bijzonder geval is het Vertaalbureau voor de organen van de EU. Vanwege zijn specificiteit is het meertalig. In de gezamenlijke verklaring van de Raad en de Commissie die de verordening tot oprichting van het Waarnemingscentrum vergezelt, bevestigen de Raad en de Commissie dat „bij de oprichting van het Vertaalbureau, de Raad en de Commissie bevestigen dat het Centrum zodanig moet worden georganiseerd dat de officiële talen van de Europese Gemeenschappen op gelijke voet kunnen worden behandeld, onverminderd de specifieke bepalingen inzake het taalgebruik van de verschillende organen waarvoor het Centrum werkzaam is.”

4.4 Het gebruik van talen op de websites van EU-instellingen, -organen en -agentschappen

De Europese Ombudsman (2019) heeft aanbevelingen gedaan om de EU-administratie te begeleiden bij het gebruik van de 24 officiële EU-talen bij de communicatie met het publiek.⁴⁸ De aanbevelingen geven richtsnoeren over hoe en wanneer in welke talen moet worden gecommuniceerd en welke algemene praktische stappen moeten worden genomen. Volgens de aanbevelingen moet elke EU-instelling, -orgaan, -instantie en -agentschap:

- „1. Een duidelijk beleid vaststellen inzake het gebruik van officiële EU-talen, waarin wordt aangegeven welke talen worden gebruikt in welke situatie (bijvoorbeeld bij openbare raadplegingen, administratieve procedures, persrelaties of het gebruik van sociale media).
2. Publiceer dit beleid op zijn website in alle officiële talen in een gemakkelijk toegankelijk formaat.
3. Zorg ervoor dat het beleid in de hele organisatie wordt nageleefd en consequent wordt toegepast, bijvoorbeeld door deze taak toe te wijzen aan een eenheid of team, door een aangewezen „taalfunctionaris” aan te stellen of door middel van een speciale afdeling in het jaarverslag.
4. Ervoor zorgen dat beperkingen op het gebruik van officiële talen objectief, evenredig en transparant zijn. Taalbeperkingen mogen niet uitsluitend worden opgelegd vanwege kosten- of tijdskwesaties, maar in de eerste plaats na een beoordeling van de impact en relevantie van de informatie voor specifieke groepen belanghebbenden en het publiek.

47 Dit omvat 40 gedecentraliseerde organisaties (agentschappen), waaronder die welke verband houden met het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid, en de twee Euratom-agentschappen en -organen. Uitvoerende agentschappen zijn niet opgenomen omdat ze deel uitmaken van de administratieve structuur van de Europese Commissie

48 Beschikbaar op: <https://www.ombudsman.europa.eu/en/doc/correspondence/en/129519>

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

5. Publiceer samenvattingen van belangrijke kwesties in alle of zoveel mogelijk officiële talen, indien taalbeperkingen worden toegepast.
6. In alle officiële talen de delen van haar websites beschikbaar stellen die van bijzonder belang zijn voor het publiek. Dit moet ten minste de homepage en pagina's bevatten die informatie geven over de rol en contactgegevens ervan.
7. Ervoor zorgen dat burgers die de EU-administratie schrijven in de officiële taal van hun keuze, binnen een redelijke termijn een antwoord in dezelfde taal ontvangen.
8. Ernaar streven openbare raadplegingen aan het begin van het raadplegingsproces in alle officiële talen beschikbaar te stellen. Indien het niet mogelijk is alle raadplegingsdocumenten in alle officiële talen te publiceren, moet u duidelijk maken dat bijdragen in alle officiële talen worden aanvaard.
9. Waar mogelijk vertaalmiddelen bundelen om de kosten te verlagen en ervoor te zorgen dat burgers meer informatie krijgen in meer talen.
10. Maximaal gebruik maken van alle beschikbare vertaalttools en -technologieën."

Wat de EU-agentschappen betreft, wordt in de in 2012 gepubliceerde algemene gezamenlijke verklaring en gemeenschappelijke aanpak van het Europees Parlement, de Raad van de EU en de Europese Commissie over gedecentraliseerde agentschappen gewezen op⁴⁹ het belang van transparantie in de betrekkingen met belanghebbenden, en beveelt het aan „de websites van de agentschappen zo meertalig mogelijk te maken, teneinde de raadpleging ervan door de burgers van alle lidstaten te vergemakkelijken”. De agentschappen moeten via hun websites informatie verstrekken die nodig is om transparantie, met inbegrip van financiële transparantie, te waarborgen.”

Aan de aanbevelingen van de Ombudsman kan derhalve niet worden voldaan door het reglement van orde met betrekking tot de talen die in de interne werkzaamheden van instellingen, organen of agentschappen worden gebruikt, online te publiceren. Zij stellen voor om verder te gaan en op de website van elke instelling, orgaan en agentschap informatie te publiceren over welke talen worden gebruikt in welke situatie, met inbegrip van communicatie gericht op publiek zoals de pers of het grote publiek, en dit ongeacht of de gepubliceerde documenten beschikbaar zijn in het Publicatieblad. Dit omvat ook uit te leggen welke talen worden gebruikt op de website zelf, en voor welk doel of type document. Het „taalbeleid van de website” kan worden gezien als een zelfbeschrijving van de manier waarop een instelling, orgaan of agentschap de publicatie van documenten en pagina's op haar website beheert, en meer in het algemeen van hun communicatieaanpak.

Uit onze analyse blijkt dat **er ruimte is om de uitvoering van deze aanbevelingen te verbeteren, met name door organen en agentschappen**. We vinden dat de meeste instellingen en organen een website taalbeleid hebben, terwijl de meeste agentschappen dat niet doen. Een volledige transcriptie van het taalbeleid van instellingen, organen en agentschappen op de website is beschikbaar in bijlage 1.1, 1.2, 1.3 en 1.4. De belangrijkste bevindingen kunnen als volgt worden samengevat.

- **EU-instellingen:** Het EP heeft geen taalbeleid op de website, maar heeft wel een webpagina met een samenvatting van het taalbeleid van de EU in het algemeen.⁵⁰ De Europese Raad en de Raad van de Europese Unie leggen uit hoe zij talen gebruiken op hun website.⁵¹ Het taalbeleid van de Europese Commissie is opgenomen in de webpagina „Talen op onze websites”.⁵² De website van het HvJ-EU bevat geen hoofdstuk over meertaligheidsbeheer in

49 Beschikbaar op: <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-11450-2012-INIT/en/pdf>

50 Beschikbaar op: <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/en/sheet/142/language-policy>

51 Beschikbaar op: <https://www.consilium.europa.eu/en/about-site/language-policy/>

52 Beschikbaar op: https://ec.europa.eu/info/languages-our-websites_en

externe communicatie, maar gewoon een webpagina met een samenvatting van de taalregelingen in het hierboven besproken reglement van orde⁵³. De ECB verduidelijkt het taalbeleid van haar website, zie de webpagina „Taalbeleid van deze website”⁵⁴. Het taalbeleid van de ERK wordt uitgelegd in haar „Communicatiebeleid en -normen”⁵⁵ en „Communicatiebeleid en -beginselen”⁵⁶. Het eerste document geeft een samenvatting van de officiële taalregeling van de ERK en heeft geen betrekking op communicatie via internet. Het tweede document bevat een beschrijving van de benadering van de Rekenkamer ten aanzien van digitale communicatie.

- EU-organen: Vier van de zeven EU-organen hebben een taalbeleid op de website gepubliceerd: De Europese Dienst voor extern optreden;⁵⁷ Het Europees Comité van de⁵⁸ Regio's, de Europese Investeringsbank⁵⁹ en de Europese Ombudsman zijn⁶⁰ het meest uitgebreide taalbeleid van de EU-organen. De websites van het Europees Economisch en Sociaal Comité, de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming en het Europees Comité voor gegevensbescherming bevatten geen informatie over het gebruik van talen van deze organen.
- EU-agentschappen: Slechts 11 van de 42 agentschappen presenteren hun taalbeleid op hun website. Het externe communicatiebeleid van de agentschappen, zoals vermeld op de website, is te vinden in bijlage 1.4, samen met de beschrijving van hun taalregeling, aangezien eerstgenoemde het laatste helpt verduidelijken. De elf agentschappen zijn: Europees Agentschap voor veiligheid en gezondheid op het werk; Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding; Europees Milieuagentschap; Europese Autoriteit voor voedselveiligheid; Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden; Het Europees Agentschap voor maritieme veiligheid; Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving; Agentschap van de Europese Unie voor justitiële samenwerking in strafzaken; Agentschap van de Europese Unie voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht; Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie; en het Europees Defensieagentschap.

Een tweede belangrijke bevinding is dat **sommige webpagina's gedetailleerde en uitgebreide informatie verstrekken over de meertalige communicatieaanpak van de instelling, het orgaan of het agentschap, terwijl in andere webpagina's de inhoud minimaal is.** In het geval van agentschappen worden keuzes over de te gebruiken talen zeer vaak beïnvloed door het type publiek, met een algemene voorkeur voor eentalige communicatie in het Engels wanneer communicatie wordt gericht op „experts” of „media”. Op enkele uitzonderingen na wordt op hun website weinig bewijs geleverd over de taalvaardigheden en voorkeuren van dergelijke actoren.

Ten derde is **de keuze van interne werktalen van invloed op de beschikbaarheid van documenten die op de websites van de agentschappen en hun communicatiebeleid worden gepubliceerd.** De voorbeelden van het Europees Defensieagentschap en het Agentschap van de

53 Beschikbaar op: https://curia.europa.eu/jcms/jcms/Jo2_10739/en/

54 Beschikbaar op: <https://www.ecb.europa.eu/services/languagepolicy/html/index.en.html>

55 Beschikbaar op: <https://www.eca.europa.eu/en/Pages/PoliciesStandardsGuidelines.aspx>

56 Beschikbaar op: <https://www.eca.europa.eu/en/Pages/PolicyPrinciples.aspx>

57 Beschikbaar op: https://www.eeas.europa.eu/eeas/eeas-language-policy_en

58 Beschikbaar op: <https://cor.europa.eu/en/Pages/language-policy.aspx>

59 Beschikbaar op: <https://www.eib.org/en/languages.htm>

60 Beschikbaar op: <https://www.ombudsman.europa.eu/fr/languagepolicy/en>

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

Europese Unie voor justitiële samenwerking in strafzaken (zie bijlage 1.4) werpen een licht op de relatie tussen interne communicatiepraktijken en het externe communicatiebeleid, aangezien een eentalige werkomgeving meer kans biedt om eentalige externe communicatie te rechtvaardigen en te bevorderen.

4.5 Conclusie

Taalregelingen kunnen autonoom door de instellingen van de Unie worden vastgesteld op grond van artikel 6 van verordening nr. 1 die leidt tot wijzigingen in de praktijken. De taalregeling van zes EU-instellingen is formeel vastgesteld (Europees Parlement, Europese Raad, Raad van de Europese Unie, Hof van Justitie van de Europese Unie, Europese Centrale Bank, Europese Rekenkamer), terwijl het interne reglement van orde van de Europese Commissie haar taalregeling niet formeel definieert.

Het taalregime van organen en agentschappen wordt soms niet gespecificeerd, is vaak onduidelijk, volgt geen vergelijkbare structuur en berust meestal op impliciete regels en praktijken. Alle beginselen van Verordening nr. 1 moeten echter van toepassing zijn op EU-organen en -agentschappen, tenzij de verordening tot oprichting van een orgaan of agentschap uitdrukkelijk anders bepaalt. Bovendien verdient het, zoals de Ombudsman aanbeveelt, om een taalregeling expliciet vast te stellen, zoals de Ombudsman aanbeveelt. Als de interne taalregelingen voor sommige organen en agentschappen beter zouden worden gedefinieerd, zou het immers gemakkelijker zijn om de uitvoering ervan en de naleving van Verordening nr. 1 te controleren.

De transparantie van de EU-communicatie zou kunnen worden verbeterd als het beleid inzake het gebruik van talen op de websites explicieter werd gedefinieerd in overeenstemming met de richtsnoeren van de Europese Ombudsman, en als de interne taalregelingen van de instellingen, organen en agentschappen duidelijker waren over de regels die moeten worden toegepast op de interne werkdocumenten die op hun websites worden gepubliceerd.

5 EEN MEERTALIGE BEHOEFTE TYPOLOGIE

BELANGRIJKSTE BEVINDINGEN

- Meertalige communicatie op EU-websites werkt in een juridisch grijs gebied omdat er geen formele regelgevingsverplichtingen zijn, ondanks het cruciale en toenemende belang van EU-websites voor de verspreiding van informatie.
- Communicatie via de website past niet gemakkelijk binnen de formele juridische categorieën van verordening nr. 1, zoals het onderscheid tussen interne en externe communicatie of de „specifieke gevallen”-doctrine.
- Het traditionele onderscheid tussen een juridisch bindende handeling — of handeling die rechten en verplichtingen schept — en een niet-wettelijk bindende handeling kan worden aangepast aan de inhoud van de website en in het bijzonder aan de inhoud van zachte wetgeving.
- Publicatie van inhoud die inhoudelijke gevolgen heeft voor de rechten en/of verplichtingen van burgers (zacht recht), EU-bedrijven en nationale autoriteiten, of programma's of specifieke oproepen die rechtstreeks door EU-instellingen worden gefinancierd, zijn specifieke inhoud. Daarom kunnen ze worden gecategoriseerd als wat we „primaire documenten” noemen.
- Primaire documenten vormen de hoeksteen van de typologie van meertalige behoeften, omdat zij gebaseerd zijn op het idee dat zij onder de beschermende wettelijke paraplu van meertaligheidsverplichtingen moeten vallen.

5.1 Inleiding

Meertalige communicatie op EU-websites is niet wettelijk geregeld, ondanks het cruciale en toenemende belang ervan voor de verspreiding van informatie door EU-instellingen, -organen en -agentschappen. Er zijn geen verordeningen of formele regels die specifiek gericht zijn op communicatie via websites van EU-instellingen, -organen en -agentschappen. De jurisprudentie van het HvJ-EU inzake websitepublicatie behandelt voornamelijk de kwestie van het beginpunt van de termijn voor het instellen van een beroep tegen besluiten van een agentschap die nooit in het PB zijn gepubliceerd, maar op zijn website. Evenzo wordt de rol van meertalige websitecommunicatie binnen de taalregeling van de EU-instellingen gekenmerkt door een gebrek aan formaliteit en het ontbreken van duidelijke criteria. Daarom werkt de websitecommunicatie in een juridisch grijs gebied. Uit dit hoofdstuk blijkt dat er behoefte is aan een gemeenschappelijk kader en normen voor meertalige communicatie via EU-websites, die kunnen worden bevorderd door een grotere formaliteit en afbakening van dit grijze gebied.

Het hoofdstuk en het argument gaan als volgt. Communicatie via de website kan afbreuk doen aan de meertalige publicatieverplichtingen van Reglement nr. 1 (punt 5.3), ook al past de communicatie via de website niet binnen de formele juridische categorieën waarin de verordening voorziet (punt 5.4). Om via internet verspreide informatie te reguleren, wordt aangevoerd dat het traditionele onderscheid tussen juridisch bindende handeling — of handeling die rechten en verplichtingen creëert — en niet-wettelijk bindende handeling kan worden aangepast aan de inhoud van de website en met name aan zachte wettelijke bepalingen en inhoud met gevolgen voor de rechten van de burger. Om dit grijze gebied in meertalige communicatie nader te specificeren en af te bakenen, wordt ten slotte een typologie uitgewerkt volgens een zogenaamde „substantieve aanpak” die variaties in meertalige behoeften onderscheidt op basis van juridische formele argumenten en redenering over de inhoudelijke effecten van taalbeleidskeuzes (paragraaf 5.5).

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

5.2 Methodologie

Dit hoofdstuk is gebaseerd op juridische bronnen (primair en afgeleid recht, jurisprudentie van het HvJ-EU) en op juridische literatuur om de relatie te analyseren tussen PB-publicatie (wettelijke verplichting tot publicatie in 24 talen) en websitecommunicatie (geen formele verplichting krachtens Verordening nr. 1) en om te begrijpen waar de communicatie op de website in Verordening nr. 1 staat. Juridische interpretatie gebaseerd op het huidige positieve recht wordt aangeboden, vooral wanneer de juridische context niet stabiel of duidelijk is, of als er lacunes zijn. Op basis van deze juridische aanpak en op de analyse van het soort inhoud van de door de EU gepubliceerde documenten, biedt dit verkennend onderzoek een nieuwe meertalige behoeftentypologie.

5.3 Websitecommunicatie en publicatieregeling

5.3.1 Publicatie en Reglement nr. 1

Artikel 297, lid 1, VWEU bepaalt dat wetgevingshandelingen in het Publicatieblad en in artikel 297, lid 2, worden bekendgemaakt dat onder niet-wetgevingshandelingen „verordeningen en richtlijnen die tot alle lidstaten zijn gericht, alsmede besluiten waarin niet wordt gespecificeerd tot wie zij zijn gericht, in het Publicatieblad van de Europese Unie worden bekendgemaakt”. Afgezien van artikel 297 VWEU voorziet 249, lid 1, VWEU in de bekendmaking van het reglement van orde van de Commissie. Ook zijn andere documenten verplicht te worden „gepubliceerd” (al dan niet in het PB), zoals een algemeen verslag van de Commissie over de werkzaamheden van de Unie (artikel 249, lid 2, VWEU) of bepaalde documenten van de Rekenkamer (d.w.z. een betrouwbaarheidsverklaring over de betrouwbaarheid van de rekeningen en de wettigheid en regelmatigheid van de onderliggende verrichtingen en het jaarverslag na de afsluiting van elk begrotingsjaar) die in het PB moeten worden bekendgemaakt (artikel 287 VWEU). Krachtens artikel 232 VWEU worden de werkzaamheden van het Europees Parlement bekendgemaakt op de wijze die is vastgelegd in de Verdragen en in zijn reglement van orde. Artikel 132 VWEU bepaalt dat de Europese Centrale Bank kan besluiten haar besluiten, aanbevelingen en adviezen bekend te maken, zonder verwijzing naar het PB.

Overeenkomstig artikel 5 van verordening nr. 1 zijn meertaligheidsverplichtingen van toepassing op de bekendmaking in het PB, en moet het PB in de 24 officiële talen worden bekendgemaakt. Elektronische edities van het PB (e-PB) die na 1 juli 2013 zijn gepubliceerd, zijn authentiek, d.w.z. rechtsgeldig (zie Verordening (EU) nr. 216/2013). Volgens de website van Eur-lex zijn er twee reeksen in het PB: Serie L (wetgeving); en Serie C (informatie en mededelingen). Maar het Publicatiebureau presenteert het PB als bestaande uit drie reeksen: L-serie (wetgeving); C-serie (informatie en mededelingen); en S-serie (Aanvullen bij het Publicatieblad van de Europese Unie). Deze laatste is beschikbaar op het internet (TED database).

Tabel 3: Overzicht van de PB-series en subseries

Serie	Datum van creatie	Inhoud	Commentaar
L	1952	1e categorie: Wetgevingsbesluiten ⁶¹ 2e categorie: Niet-wetgevingshandelingen: — bindende handelingen die geen	Zie artikel 297 VWEU: „Wetgevingshandelingen worden bekendgemaakt in de [PB]” (artikel 297, lid 1, VWEU)

⁶¹ Volgens artikel 289 VWEU zijn wetgevingshandelingen besluiten die volgens de gewone of een bijzondere wetgevingsprocedure worden vastgesteld. In bepaalde specifieke gevallen die in de Verdragen zijn omschreven, kunnen wetgevingshandelingen handelingen omvatten die zijn vastgesteld: op initiatief van een groep EU-landen of van het Europees Parlement; op aanbeveling van de Europese Centrale Bank; of op verzoek van het Hof van Justitie of de European Investment Bank.

		<p>wetgevingsprocedure volgen, zoals internationale overeenkomsten, verordeningen, richtlijnen, besluiten⁶²</p> <p>— niet-bindende handelingen zoals aanbevelingen en richtsnoeren, alsmede reglementen van orde, handelingen die zijn vastgesteld door organen die zijn opgericht bij internationale overeenkomsten en interinstitutionele overeenkomsten.</p>	<p>Onder niet-wetgevingshandelingen worden „verordeningen en richtlijnen die tot alle lidstaten zijn gericht, alsmede besluiten waarin niet wordt gespecificeerd tot wie zij zijn gericht, bekendgemaakt in de [PB]” (artikel 297, lid 2, VWEU).</p> <p>De bekendmaking van rechtshandelingen in het PB is een voorwaarde voor de uitvoerbaarheid van rechtshandelingen (<i>arrest Racke van het Hof van Justitie van 1979</i> en <i>arrest Skoma-Lux van het Hof van Justitie van 2007</i>, C-161/06).⁶³</p> <p>Sommige handelingen van algemene strekking zijn niet gepubliceerd in het PB, maar op de website van het betrokken Agentschap (<i>arrest van het Hof van Justitie PPG en SNF/ECHA, 2013</i>, zie hierboven, punt 3, 3.4.4).</p>
C	1968	<p>Deel I: Resoluties, aanbevelingen en adviezen, Deel II: Informatie zoals interinstitutionele akkoorden, gemeenschappelijke verklaringen, informatie van instellingen, organen en instanties van de Europese Unie,</p> <p>Deel III: Voorbereidende handelingen aangenomen door de instellingen, organen en instanties, deel IV: Mededelingen van de instellingen, organen en instanties van de Europese Unie, mededelingen van de lidstaten en mededelingen betreffende de Europese Economische Ruimte (deel V) genoemd „aankondigingen” betreffende a) administratieve procedures b) gerechtelijke procedures c) Procedures in verband met de uitvoering van de gemeenschappelijke handelspolitiek d) Procedures betreffende de tenuitvoerlegging van het mededingingsbeleid e) Andere handelingen.</p>	<p>Subserie CA (bv. C019A), met hetzelfde nummer als de C-serie die op dezelfde dag is gepubliceerd, bevat oproepen tot het indienen van blijken van belangstelling, kennisgevingen van vacature: CA- edities kunnen in één, meerdere of alle officiële talen verschijnen.</p>
S	1978	<p>Europese overheidsopdrachten</p> <p>Oorspronkelijk gepubliceerd in het PB</p> <p>Sinds 2003 is de S-serie te vinden in de TED-database.</p>	<p>„Informatie over elk aanbestedingsdocument wordt gepubliceerd in de 24 officiële EU-talen. Alle mededelingen van de EU-instellingen worden in deze talen volledig gepubliceerd” (zie TED-</p>

62 Verordeningen zijn rechtshandelingen die zijn gedefinieerd in artikel 288 VWEU. Zij hebben een algemene strekking, verbindend in al hun onderdelen en zijn rechtstreeks toepasselijk in alle lidstaten van de Europese Unie. Een richtlijn is een rechtshandeling die door de EU-instellingen tot de EU-lidstaten is gericht en is bindend voor het te bereiken resultaat. Een besluit is een bindende rechtshandeling die van algemene strekking kan zijn of een specifieke adressaat kan hebben.

63 Arrest van het Hof van Justitie Racke, 98/78 [1979]. Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A61978CJ0098>; Arrest van het Hof van Justitie Skoma-Lux, C-161/06 [2007]. Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX:62006CJ0161>

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

	<p>Ted (Tenders Electronic Daily) is de online versie van de „Aanvullen bij het Publicatieblad” van de EU, gewijd aan Europese overheidsopdrachten.</p>	<p>website).</p> <p>Maar de TED-databank volgt ook zijn eigen regels en praktijken met betrekking tot het taalgebruik door elk land.</p> <p>In het algemeen moeten aanbestedingen voor overheidsopdrachten die onder de EU-regels vallen, worden gepubliceerd op TED-portaal.</p> <p>In TED is de basisinformatie voor inschrijvingen beschikbaar in alle officiële EU-talen.</p>
--	---	---

Artikel 5 van verordening nr. 1 is van toepassing op het gehele PB, zonder onderscheid tussen de reeksen en subseries. Zoals aangegeven op de EUR-Lex-website, bevat „subserie CA (bv. C019A), die hetzelfde nummer heeft als de C-serie die op dezelfde dag is gepubliceerd (bijvoorbeeld C019A), [...] oproepen tot het indienen van blijken van belangstelling, kennisgevingen van vacature enz. die in één, meerdere of alle officiële talen kunnen verschijnen”. Wat de TED-databank betreft, verschilt het taalgebruik per land, d.w.z. inschrijvingen die openstaan voor bedrijven uit andere landen zijn uitsluitend in de thuistaal te vinden als het binnenlandse portaal geen meertalige functie op het TED-systeem gebruikt. Een vraag is waarom de CA-editie niet onder het toepassingsgebied van meertaligheidsverplichtingen valt. Dezelfde vraag kan worden gesteld met betrekking tot de S-serie, die alleen voorziet in meertaligheid in basisinformatie.

Het belangrijkste is dat **soft law niet beschikt over een duidelijk juridisch kader voor (meertalige) publicatie**. Soft law regels bevatten twee kenmerken (zie paragraaf 5.5.3). In de eerste plaats genereren zij zelf geen directe rechten of leggen zij rechtstreekse verplichtingen op voor hun adressaten. Hun doel is om de actie van de onderwerpen waartoe ze zijn gericht te wijzigen of te beïnvloeden. Ten tweede presenteren zij door hun inhoud en hun wijze van uitwerking een zekere mate van formalisering en structurering die lijkt op de regels van de harde wet. Soft law acts worden over het algemeen gepubliceerd in de C-serie, maar aanbevelingen en richtsnoeren kunnen worden gepubliceerd in de L Serie. Dit toont de speelruimte van de instellingen met betrekking tot de publicatie van soft law. Bovendien lijkt de publicatiepraktijk in het PB al dan niet te worden bepaald door het doel van deze publicatie, d.w.z. de noodzaak om de adressaat van deze handeling op de hoogte te brengen, en is niet gekoppeld aan de inwerkingtreding van het rechtsinstrument (dero 2017). Hetzelfde kan worden gezegd met betrekking tot juridische voorbereidende werkzaamheden: hoewel Groen- en Witboeken vaak meertalig zijn en de meeste voorstellen van de Europese Commissie in alle officiële talen toegankelijk zijn op Eur-lex, zijn sommige groen- en witboeken, mededelingen of richtsnoeren en de meeste werkdocumenten van de diensten van de Commissie dat niet.

5.3.2 Waar staat websitecommunicatie?

De volgende kwestie is de kritische vraag over de status van websitecommunicatie als een vorm van publicatie. Aangezien artikel 5 van verordening nr. 1 formeel alleen van toepassing is op bekendmaking in het PB, verdient de definitie van „publicatie” een nadere beoordeling. Gezien het feit dat „*een door een instelling van de Europese Unie [...] vastgestelde handeling [...] niet ten uitvoer kan worden gelegd tegen natuurlijke en rechtspersonen in een lidstaat voordat zij de gelegenheid hebben om er kennis van te maken door middel van de juiste bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie*” (CJEC, Skoma-Lux, C-161/06 [2007], punt 37),⁶⁴ kan

64 Arrest van het Hof van Justitie Skoma-Lux, cit.

deze redenering worden toegepast op publicatie in het algemeen, die vervolgens elke openbare mededeling zou kunnen omvatten, met name op een website? Heeft het Publicatieblad nog steeds dezelfde centrale rol sinds de ontwikkeling van het internet, dat reeds is opgenomen in de jurisprudentie van het HvJ-EU (arrest van het Hof van Justitie PPG en SNF/ECHA, 2013, punt 31, en GC-arrest *Bilbaína de Alquitranes* en o./ECHA, 2013, punt 31, zie hoofdstuk 3), en gezien het feit dat elke instelling, orgaan of zelfs individuen binnen deze organisaties zo vloeiend en gemakkelijk publiceren? Ten slotte, waarom zou de Commissie een mededeling of richtsnoeren vaststellen als de betrokken belanghebbenden niet worden geïnformeerd? In dit verband moet worden benadrukt dat het Publicatieblad nog steeds het voordeel heeft minder vloeiend te zijn en de verstrekte informatie meer (juridische) zekerheid te geven.

5.3.3 De noodzaak om het „grijze gebied” af te bakenen

EU-instellingen en -organen kiezen ervoor om soft law in het PB bekend te maken, net als wanneer ze een document rechtstreeks op hun website publiceren. Zo worden de „werkdocumenten van het personeel” (effectbeoordelingen, samenvattingen van effectbeoordelingen, werkdocumenten van de diensten van de Commissie) nooit in het PB gepubliceerd. Ze zijn echter te vinden op de website van de Commissie op de beleidspagina’s, op de website van de Raad voor regelgevingstoetsing of op EUR-Lex, zonder verplichting tot meertaligheid. Groenboeken geven een vergelijkbaar voorbeeld. Een groenboek wordt door EUR-Lex gedefinieerd als een document dat door de Commissie wordt gepubliceerd om de discussie tussen belanghebbenden over bepaalde onderwerpen op Europees niveau te stimuleren. Groenboeken kunnen aanleiding geven tot wetgevingsontwikkelingen die vervolgens in witboeken worden geschetst en de publicatie ervan lijkt ook willekeurig ten uitvoer te worden gelegd. Groenboeken van de Commissie worden vaak gepubliceerd over Eur-lex, maar niet in het PB (zoals het Groenboek over de bescherming van minderjarigen en de menselijke waardigheid in audiovisuele informatiediensten (COM(96) 483 def.); het Groenboek over de bescherming van gebruiksmodellen in de interne markt (COM(95) 370 def.); en het Groenboek Versterking van het wederzijds vertrouwen in de Europese justitiële ruimte — Een groenboek over de toepassing van de EU-wetgeving inzake strafrecht op het gebied van detentie (COM(2011) 327 definitief). In dezelfde geest lijken de COM-documenten — met inbegrip van „voorstellen en andere besluiten die in het kader van een wetgevingsprocedure zijn aangenomen” en „mededelingen, aanbevelingen, verslagen, witboeken, groenboek” (EUR-Lex) — geen specifieke logica te volgen op het gebied van publicatie.

Publiceren op een website biedt de EU-instellingen aanzienlijke speelruimte om in verschillende talen te publiceren. Zij kunnen documenten aannemen die buiten het toepassingsgebied van artikel 5 vallen en zijn, vanuit een formalistisch perspectief, vrij van meertalige verplichtingen. Als de communicatie op de website echter serieus wordt genomen, zoals het HvJ-EU al heeft gedaan met betrekking tot het recht van verzoekers op een rechter, is het aantoonbaar noodzakelijk om de inhoud van de websites van de instellingen, organen en agentschappen van de Unie beter te organiseren in het licht van de meertaligheidsverplichtingen.

5.4 Websitecommunicatie en de taalregeling van Reglement nr. 1

5.4.1 Interne en externe communicatie in Reglement nr. 1

Artikel 1 van verordening nr. 1 bepaalt dat „de officiële talen en de werktalen van de instellingen van de Unie [de 24 erkende talen] zijn”. Deze zinsnede is geïnterpreteerd als een onderscheid tussen „werktalen” en „officiële talen” en als regel dat alleen externe communicatie in alle 24 officiële talen moet worden gedaan (Labrie, 1993, 82; Fenet, 2001, 239; O’Regan, 2010, 117). Er is daarentegen geen operationeel juridisch onderscheid tussen werktalen en officiële talen (Cosmai, 2014; Sommsich, 2016). Ten eerste bepaalt de tekst dat de werktalen de 24 officiële talen zijn. Mogelijk kunnen de instellingen, organen en agentschappen in elk van deze 24 talen werken. In de

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

tweede plaats maakte het Verdrag tot oprichting van de EGKS geen onderscheid tussen werktalen en officiële talen. Ten derde hoeven alle externe communicatie niet in alle 24 officiële talen te worden gedaan. De term „werktalen” is echter wijdverbreid. Operationeel kan „werktalen” worden beschouwd als synoniem met „interne communicatietalen”. Uit een nauwe lezing van verordening nr. 1 blijkt immers dat deze handeling een onderscheid maakt tussen interne communicatietaal en externe communicatietaal (tabel 4).

Tabel 4: Interne en externe communicatie in Reglement nr. 1

Verordening nr. 1	Relevante inhoud	Relatie tot <u>interne</u> communicatie	Taalregels
Artikel 1	Verwijzing naar de „werktalen”	Werktaal en interne communicatietaal kunnen als synoniem worden beschouwd	Tekstueel kunnen de werktalen een of alle 24 talen zijn
Artikel 6	Bevat taalregelingen in specifieke gevallen	Interne communicatie valt onder het beginsel van institutionele autonomie (Shuibhne, 2002, 126)	Elke instelling kan haar interne communicatietaal kiezen (zie hoofdstuk 4).
Verordening nr. 1	Relevante inhoud	Relatie met <u>externe</u> communicatie	Taalregels
Artikelen 2 en 3	Rechtstreekse communicatie met de lidstaten en hun burgers in hun officiële taal	Zij hebben betrekking op een aantal aspecten van de externe communicatie van de instellingen.	24 officiële talen
Artikel 5	Bekendmaking van het EU-recht in de 24 officiële talen in het Publicatieblad van de Europese Unie	Dankzij de officiële publicatie wordt een tekst onder de aandacht gebracht van de geadresseerde en de burgers.	24 officiële talen

Ondanks deze twee afzonderlijke wettelijke regelingen is het onderscheid tussen interne en externe communicatie verre van duidelijk en „kan de interne taalregeling niet volledig worden losgekoppeld van de regels voor de externe communicatie van de instellingen” (AG Maduro, CJEC-zaak Koninkrijk Spanje tegen Eurojust, 2004, punt 47).⁶⁵ Academics hebben ook aangetoond dat de keuze van de werktalen van invloed is op externe communicatie (Shuibhne, 2002, O’Regan, 2010, van der Jeught, 2020). Bovendien past websitecommunicatie niet netjes in beide categorieën.

5.4.2 Waar staat websitecommunicatie?

In de praktijk zijn werktalen niet beperkt tot zuiver interne vragen, maar worden ze gebruikt op de websites van de EU-instellingen en -organen met betrekking tot nieuws, publicaties van verschillende soorten en richtsnoeren. Met andere woorden, documenten die intern worden

65 Advies van AG Maduro in het arrest van het Hof van Justitie Spanje tegen Eurojust, C-160/03 [2005]. Beschikbaar op: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?docid=49769&doclang=en>

gebruikt, worden vaak op de websites geplaatst. Daarom worden veel documenten die alleen in de werktal beschikbaar zijn (dat wil zeggen gepubliceerd) alleen in die taal beschikbaar gesteld. Zoals geanalyseerd in hoofdstuk 4, hebben sommige agentschappen duidelijk gesteld dat het gebruik van het Engels als werktal rechtstreeks van invloed is op hun communicatiebeleid op de website. Bovendien wees de Ombudsman erop dat interne documenten, omdat ze alleen bestaan in de taal waarin ze zijn opgesteld, in die taal kunnen worden gepubliceerd (EO, dec. 3191/2006, onderzoek). Vandaar dat de Ombudsman de verspreiding koppelt aan interne redactie.

Op grond van vaste wetgeving valt websitecommunicatie niet onder meertaligheidsverplichtingen. De mededeling van de website wordt immers niet genoemd in verordening nr. 1 noch in de verdragsbepalingen die gericht zijn op rechtstreekse communicatie met de burgers en valt dus, vanuit een formalistisch perspectief, buiten de werkingsfeer van het Unierecht. Zoals opgemerkt (zie hoofdstuk 3), **heeft het Hof uitdrukkelijk het bestaan van een algemeen beginsel van Unierecht verworpen dat elke burger het recht verleent een versie te hebben van alles wat zijn belangen in alle omstandigheden in zijn taal kan schaden** (arrest Kik/BHIM, 2003, punt 82).⁶⁶ Meer in het bijzonder wordt artikel 6 door juristen geïnterpreteerd als zodanig dat elke instelling haar eigen taalregime kan vaststellen, met name maar niet uitsluitend met betrekking tot zuiver interne aangelegenheden (van der Jeught, 2021). Inderdaad, „het lijkt niet duidelijk waarom „specifieke gevallen” beperkt zouden blijven tot interne communicatie” (O' Regan, 2010).

Voorts heeft verordening nr. 1 alleen betrekking op rechtstreekse communicatie tussen de instellingen van de Unie en een lidstaat van de Unie of „een persoon die onder de bevoegdheid van die staat valt” (artikelen 2 en 3). De bekendmaking van de wetgeving (artikel 4) of de in het Publicatieblad bekendgemaakte informatie (artikel 5) heeft geen betrekking op verspreiding buiten het Publicatieblad. Alleen als we deze restrictieve en formalistische interpretatie van verordening nr. 1 volgen, **kan de „doctrine van specifieke gevallen” worden opgevat als van toepassing op externe communicatie, zoals informatie die beschikbaar is op websites**, media, openbare raadplegingen of zelfs communicatie met nationale overheidsdiensten, waardoor de instellingen, organen en instanties belangrijke speelruimte krijgen. In de in deze studie gehanteerde benadering wordt echter gekeken naar de inhoud van publicaties en is zij van mening dat bepaalde inhoud van de websitecommunicatie onder de bevoegdheid van meertaligheidsverplichtingen valt.

5.4.3 Naar een meertalige behoeften typologie

De flexibiliteit van de EU-instellingen met betrekking tot meertalige communicatie op websites botst met de praktische realiteit en houdt geen rekening met de enorme verandering in de communicatiewereld. Verordening nr. 1 is geschreven voordat het internet bestond en is nooit bijgewerkt om rekening te houden met de transformaties die het gevolg zijn van het brede gebruik van digitale technologieën. In dezelfde geest heeft het HvJ-EU teksten aangepast die verwijzen naar publicatie in het PB naar de nieuwe digitale realiteit (zie hierboven, hoofdstuk 3). De ontwikkeling van het internet, de intensieve publicatieactiviteiten van EU-instellingen, -agentschappen en -organen of zelfs individuele leden van het Europees Parlement vervagen het onderscheid tussen werkende/interne taal en bepaalde aspecten van de externe communicatietaal, gereguleerd door de artikelen 2, 3 en 5 van Verordening nr. 1. Zoals hierboven is opgemerkt, **is er een duidelijk gebrek aan logica bij het overwegen van websitecommunicatie als onderdeel van de specifieke casesdoctrine, die beperkt is tot interne communicatie**. Andere geleerden zoals Herbillon (2003) gaan verder met het argument dat het een schending van de taalrechten is dat websites van EU-instellingen soms alleen in het Engels beschikbaar zijn. Websites maken informatie openbaar en extern. De Latijnse wortels van het woord „communicatie” impliceren externaliteit en delen (d.w.z. gemeen hebben). In die zin gaat communicatie gepaard met verspreiding en wordt vaak geïnterpreteerd als tweerichtingsuitwisselingen met een externe actor. Het HvJ-EU was zelfs van oordeel dat regels

⁶⁶ Arrest van het Hof van Justitie Kik, cit.

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

van algemene strekking juridisch „gepubliceerd” zijn op een website van het Agentschap, teneinde het toepassingsrecht bij een Hof te beschermen (zie boven hoofdstuk 3).

Juridisch **stellen wij ook dat de EU-instellingen, -organen en -agentschappen slechts over een beperkte discretionaire bevoegdheid moeten beschikken bij de uitvoering van hun communicatiebeleid.** Verschillende juridische argumenten pleiten voor deze opvatting. Volgens een letterlijke uitlegging en de motivering van verordening nr. 1 is artikel 6 van verordening nr. 1 een afwijking van het beginsel van meertaligheid (Clément-Wilz, 2022 b). Volgens interpretatieve rechtsregels moet het strikt worden geïnterpreteerd. Voorts zou kunnen worden gekozen voor een functionele (of teleologische) interpretatie op basis van de doelstellingen van de EU zoals bepaald in artikel 3 VEU, teneinde rekening te houden met de taalkundige verscheidenheid en de behoeften van de burgers. In die zin kan de doctrine in specifieke gevallen op een engere manier worden geïnterpreteerd dan het HvJ-EU tot nu toe heeft gevolgd. „Zij mogen het niet anders gebruiken dan voor hun interne operationele behoeften” (AG Maduro, CJEC-zaak Koninkrijk Spanje tegen Eurojust, 2004, punt 49). De autonomie van de EU-instellingen is een denigrerende status en kan beperkter zijn. Tot slot, en vooral, kijkend naar de inhoud van de website, lijken sommige inhoud onder meertaligheidsverplichtingen te vallen. Wat de voor het publiek bestemde publicaties en mededelingen van de Commissie betreft, verwees de Ombudsman naar artikel 2 van verordening nr. 1 en merkte hij op dat het **voor de doeltreffendheid van de externe communicatie** noodzakelijk is dat de burgers de aan hen verstrekte informatie begrijpen (zie ook hoofdstuk 7). Daarom zou idealiter het voor de burgers bestemde materiaal in alle officiële talen moeten worden gepubliceerd (EO, besluit. 3191/2006, blz. 2.6). Bovendien valt, zoals in het vorige deel is aangetoond, bepaalde inhoud van de website onder artikel 5 van verordening nr. 1 meertaligheidsverplichtingen met betrekking tot publicatie in het PB.

5.5 De afbakening van het grijze gebied: Een inhoudelijke aanpak

5.5.1 Uitleg van de typologie

Gezien het toenemende belang van EU-websites voor institutionele communicatie en verspreiding van informatie, is het belangrijk om de inhoud van websites te concentreren. Zoals blijkt uit hoofdstuk 7 van deze studie, is er momenteel geen gemeenschappelijke taal in de EU die wordt begrepen door de meerderheid van de bevolking, en geen van de 24 EU-talen wordt gesproken op een moedertaal of bekwaam niveau door meer dan 20 % van de EU-ingezetenen. Een eentalige benadering in websitecommunicatie is daarom aantoonbaar ineffectief en zeer uitsluitingsgericht.

Om het probleem van het ontbreken van een formeel rechtskader voor digitale communicatie te verhelpen, bevat dit deel suggesties voor de ontwikkeling van een **realistisch kader en normen voor meertalige communicatie op websites die verenigbaar kunnen zijn met budgettaire beperkingen.** Er wordt een meertalige behoeftetypologie uitgewerkt volgens een zogenaamde „substantieve aanpak” die variaties in meertalige behoeften onderscheidt op basis van juridische formele argumenten en op basis van redenering over de inhoudelijke effecten van taalbeleidskeuzes.

- 1) EU-wetgeving geeft EU-burgers, bedrijven en lidstaten een aantal taalrechten toe.
- 2) Deze rechten moeten ook worden geëerbiedigd wanneer publicaties op websites worden gemaakt.
- 3) Institutionele websites moeten onder een aantal meertaligheidsverplichtingen vallen.
- 4) Een inhoudelijke aanpak helpt bij het definiëren van de typologie die wordt gebruikt om de inhoud van de EU-websites te classificeren en te analyseren, teneinde een evenwicht te vinden tussen de behoefte aan meertalige communicatie en begrotingsbeperkingen.

Doos 5: Vier logische stappen naar een meertalige behoeftentypologie

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

Wij stellen een meertalige behoeften typologie georganiseerd in drie klassen of „types” van 1) Kerndocumenten 2) Primaire documenten en 3) Secundaire documenten. Deze drie klassen of „types” omvatten verschillende soorten inhoud die beschikbaar zijn op EU-websites die in hoofdstuk 6 worden gepresenteerd. Later in dit hoofdstuk wordt een meer gedetailleerde

Kerndocumenten omvatten in de eerste plaats alle documenten die formeel juridisch bindend zijn, die rechtsgevolgen hebben („harde wet”) en die betrekking hebben op aanwervingsberichten. Deze documenten moeten worden vertaald op grond van bepalingen in de Verdragen, Verordening nr. 1 of de jurisprudentie van het HvJ-EU, zoals hierboven uiteengezet in hoofdstuk 3. Dit type omvat bijvoorbeeld documenten die zijn gepubliceerd in het Publicatieblad, deel L en jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie. Ten tweede omvat deze categorie Europese burgerinitiatieven, verzoekschriften aan het Europees Parlement, een oproep aan de Europese Ombudsman en antwoorden op brieven van burgers, aangezien meertaligheid van toepassing is op grond van de artikelen 24 en 20 van het VWEU en de verordening inzake het Europees burgerinitiatief. Deze vier soorten documenten vallen onder deze categorie omdat ze in een van de officiële talen kunnen worden ingediend. Het gebrek aan meertaligheid (bv. gebrek aan nauwkeurige vertalingen) zal een formele en ernstige schending van de geldende gelijkheid en regels vormen.

Primaire documenten omvatten documenten die niet formeel juridisch bindend zijn en documenten die geen formele meertaligheidsverplichtingen hebben. Zoals hierboven uiteengezet (punt 5.4) zijn websites in de eerste plaats een extern communicatiemiddel en kunnen zij documenten bevatten die inhoudelijke gevolgen hebben voor de rechten en/of verplichtingen van burgers, EU-bedrijven en nationale autoriteiten (zacht recht), of programma's of specifieke oproepen die rechtstreeks worden gefinancierd door EU-instellingen of juridische voorbereidende documenten. Dit type omvat bijvoorbeeld aanbestedingen en projectvoorstellen; documenten betreffende staatssteunrichtsnoeren; mededelingen en aanbevelingen, bijvoorbeeld inzake staatssteun, voedselveiligheid of geneesmiddelen. Op dit gebied lijken de instellingen een zekere mate van flexibiliteit en speelruimte te hebben: zij kunnen kiezen voor publicatie in het PB, deel C, dat de toepassing van volledige meertaligheid inhoudt, zoals bepaald in artikel 5 van verordening nr. 1, of ervoor kiezen om dit niet te doen. Het ontbreken van nauwkeurige meertalige communicatie in deze documenten kan derhalve een inbreuk vormen op de verplichtingen inzake meertaligheid. Artikel 6 moet immers eng worden uitgelegd en sommige inhoud kan onder meertaligheidsverplichtingen van de artikelen 2 tot en met 5 vallen, zoals hierboven uiteengezet (punt 5.4.3). Ze kunnen ook een wezenlijke impact hebben op de gelijkheid van burgers.

Secundaire documenten omvatten documenten die formeel niet juridisch bindend zijn, die niet hoeven te worden vertaald of geïnterpreteerd op grond van bepalingen in de Verdragen of verordening nr. 1 of de jurisprudentie van het HvJ-EU, en die in het algemeen geen materiële gevolgen hebben voor de rechten en/of plichten van burgers, EU-bedrijven en nationale autoriteiten en die geen programma's of specifieke oproepen omvatten die rechtstreeks worden gefinancierd door EU-instellingen. Een eenvoudig voorbeeld zijn informatieve webpagina's over de geschiedenis van de EU-instellingen of interviews met EU-commissarissen. Secundaire documenten omvatten een restcategorie waar meertaligheidsverplichtingen niet van toepassing zijn en niet van toepassing moeten zijn. Dit betekent niet dat deze documenten vanuit informatief of symbolisch oogpunt onbelangrijk zijn, maar alleen dat het ontbreken van nauwkeurige vertaling of vertolking minder belangrijke gevolgen heeft voor de gelijkheid dan voor kern- en primaire documenten. Het bijvoeglijk naamwoord „nauwkeurig” wordt hier expres gebruikt. Voor secundaire documenten kan de toepassing van machinevertaling naar schriftelijke documenten of ondertitels die automatisch door een computer tijdens een mondelinge toespraak worden gegenereerd, meertalige documenten tegen een goedkope prijs produceren en wanneer een gebrek aan nauwkeurigheid gemakkelijker te accepteren en te rechtvaardigen is.

Doos 6: De meertalige behoeften typologie

beschrijving van de primaire documenten gegeven. In deze korte samenvatting definiëren we de drie typen als volgt (vak 6).

Primaire documenten vormen de hoeksteen van de typologie van meertalige behoeften, die om de hierboven uiteengezette redenen onder de beschermende juridische paraplu van het meertaligheidsrecht moet vallen. Er is inderdaad geen discussie, maar ook minder ruimte voor (menselijke) fouten met betrekking tot kerndocumenten en secundaire documenten. Kerndocumenten zijn gebaseerd op duidelijk vermelde verplichtingen van meertaligheid. De huidige meertaligheidsverplichtingen komen voort uit het primaire recht, het afgeleide recht en de jurisprudentie. Secundaire documenten zijn een restcategorie waarin het meertaligheidsrecht niet en niet noodzakelijkerwijs van toepassing is, en wanneer de toepassing van machinevertaling (zie hoofdstuk 8) geen problematische problemen oproept.

5.5.3 Primaire documenten op de hoeksteen van de meertalige behoeftentypologie

Documenten die beschikbaar zijn in de werktalen zijn vaak alleen in deze ene taal toegankelijk. Er kan worden gesteld dat het beter is om toegang te hebben tot een intern document in slechts één of in een paar talen dan helemaal geen toegang (Europese Ombudsman, dec. 281/1999, par. 5). Hoewel de Europese Ombudsman de flexibiliteit van elke instelling erkent om „documenten in de taal waarin zij zijn opgesteld” op haar website te publiceren, legt zij ook de nadruk op een algemene tendens naar een „progressieve ontwikkeling van de informatieverstrekking op haar website in de andere talen van de Gemeenschap” (Ibid. par. 4). Zij beschouwde de praktijk van de ECB echter niet om informatie voornamelijk in het Engels op haar website te publiceren als wanbeheer. Het probleem is dat deze documenten, zodra ze zijn gepubliceerd, dezelfde effecten hebben als soft law, zoals gepubliceerd in het PB: gewettigd vertrouwen en behoefte aan rechtszekerheid. **Er bestaat een duidelijke discrepantie tussen het vastgestelde en uitgelegde recht en de taalkundige regelingen van de instellingen met betrekking tot internetcommunicatie.** Daarom moeten we verder gaan dan deze formalistische benadering en de inhoud van de websites en met name zachte wetgeving, voorbereidende rechtshandelingen en documenten met inhoudelijke gevolgen voor de burgers in overweging nemen.

In een minder formeel standpunt is meertaligheid van essentieel belang voor de effectieve uitoefening van het democratische recht van de burger om geïnformeerd te worden over kwesties en kwesties die kunnen leiden tot wetgevende maatregelen (Europese Ombudsman, 640/2006, blz. 29), bij te dragen tot de legitimiteit van de EU (Kraus, 2011) en de interactie tussen de instellingen en EU-burgers te vergemakkelijken (Athanasiou, 2006). Bepaalde rechten van burgers kunnen worden uitgeoefend in de officiële taal van hun keuze (artikelen 2 en 3, artikelen 20 en 24 VWEU en burgerinitiatief) die toegang tot de inhoud in dezelfde taal vereisen.

Primaire documenten omvatten zachte wetgeving, maar ook, om de hier uiteengezette redenen, oproepen tot het indienen van blijken van belangstelling, openbare raadplegingen, aanbestedingsprocedures, aanbestedingsprocedures, projectvoorstellen, juridische voorbereidende documenten en documenten betreffende staatssteunrichtsnoeren.

A. Zachte wet

Soft law-normen combineren drie elementen: normatieve waarde, die overeenkomt met het juridisch bindende karakter van de norm; de normatieve garantie, d.w.z. het bestaan van controle- en sanctiemechanismen voor de naleving van de norm; en het normatieve toepassingsgebied, dat de effectieve toepassing ervan door de betrokken actoren beschrijft (Abbott et al. 2000). Volgens de definitie van zachte wet van de Franse Conseil d'Etat hebben⁶⁷ zachte rechtsregels de volgende fundamentele kenmerken: zij op zichzelf geen directe rechten genereren of directe verplichtingen opleggen voor hun adressaten, maar hun doel is de actie van de personen waartoe zij zijn gericht, te wijzigen of te beïnvloeden; zij presenteren, door hun inhoud en hun wijze van

67 Conseil d'Etat, Le droit souple, 2013, blz. 9. Beschikbaar op: <https://www.vie-publique.fr/rapport/34021-etude-annuelle-2013-du-conseil-detat-le-droit-souple>

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

uitwerking, een zekere mate van formalisering en structurering die lijkt op de regels van het harde recht. Daarom is het onderscheid tussen harde en zachte wet niet altijd juist. Om deze reden moet zachte wet serieus worden genomen.

Binnen de rechtsorde van de EU is het zachte recht in de loop van de tijd snel uitgebreid (Clément-Wilz, 2015). Zoals het HvJ-EU stelt, hangt de normativiteit van een rechtshandeling, die formeel niet geacht wordt recht te doen, af van de vraag of zij „uiteeraard de bepalingen van het verdrag verklaart”, dan wel of „zij bedoeld is om eigen rechtsgevolgen teweeg te brengen, die welke reeds in het verdrag zijn voorzien”. Het HvJ-EU erkende de bevoegdheid van de EU-instellingen om een rechtskader op te leggen met behulp van alternatieve soorten handelingen, zoals richtsnoeren (GC-arrest Duitsland/Commissie, 2010, punt 151).⁶⁸ Bijgevolg kunnen de Europese instellingen en organen bij de vaststelling van een handeling geen dubbelzinnige terminologie gebruiken om bevoegdheid en procedureregels te vermijden. Wij betogen **dat zijn regel van toepassing is op handelingen die op de websites van deze instellingen worden gepubliceerd**. Het is de inhoud van het zachte recht dat van belang is, en niet de technische instrumenten die worden gebruikt om het voor het publiek beschikbaar te stellen.

De websites van de instellingen en organen van de Unie bevatten in feite inhoud die als zacht recht kan worden aangemerkt, maar zij hoeven niet in alle 24 talen te worden meegedeeld, zoals bepaald in artikel 5 van verordening nr. 1. Ongeacht hun publicatiestatus, d.w.z. of ze ook in deel C van het PB worden gepubliceerd of niet, **zachte wetgeving die op de websites van de EU-instellingen wordt gepubliceerd, moet in aanmerking komen voor de verplichting tot meertaligheid en vallen dus onder de categorie primaire documenten**.

B. Oproepen tot het indienen van blijken van belangstelling

De Europese Ombudsman bevestigde dat artikel 2 van toepassing is op de oproepen tot het indienen van blijken van belangstelling (EO, besluit. 259/2005, punt 5) en dat elke beperking van dit recht gebaseerd moet zijn op geldige redenen die noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van het nagestreefde legitieme doel en evenredig zijn (Ibid., blz. 7). Zij was ook van mening dat een algemene beperking van de talen die bij het indienen van voorstellen kunnen worden gebruikt, een besluit in die zin van de wetgever vereist (Ibid., blz. 3.15).

C. Publieke raadplegingen

Wat openbare raadplegingen betreft, heeft de Europese Ombudsman ook geoordeeld dat, hoewel idealiter alle externe communicatie in alle officiële EU-talen moet plaatsvinden, dit een essentiële voorwaarde is wanneer communicatie een middel is om burgers in staat te stellen deel te nemen aan het besluitvormingsproces (EO, dec. 640/2011, blz. 28-29). In 2012 drong het Europees Parlement er bij de Commissie op aan ervoor te zorgen dat openbare raadplegingen beschikbaar zijn in alle officiële talen van de EU (resolutie van het EP van 14 juni 2012 over openbare raadplegingen en de beschikbaarheid ervan in alle EU-talen, punt 2).

D. aanbestedingsprocedures, aanbestedingsprocedures, projectvoorstellen, juridische voorbereidende documenten en documenten betreffende richtsnoeren inzake staatssteun

Het gebrek aan tijdige vertalingen van deze documenten kan wezenlijke gevolgen hebben voor de gelijkheid van burgers, EU-bedrijven (met name kleine en middelgrote ondernemingen), niet-gouvernementele organisaties en nationale autoriteiten die via de EU-begroting toegang willen krijgen tot financieringsprogramma's van EU-instellingen. Transparantie en billijkheid in de voorwaarden voor deelname vereisen dat alle betrokken aanvragers op gelijke voet staan. We nemen dit soort documenten onder „primaire documenten” op grond van een algemeen beginsel van gelijke behandeling van belanghebbenden, met name degenen die mogelijk niet over middelen beschikken om particuliere vertaalkosten te dragen om EU-documenten te begrijpen. Wat de

68 HvJ-EU, arrest GC Duitsland/Commissie, T-258/06 [2010]. Beschikbaar op: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=80961&pageIndex=0&doclang=EN&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=1306035>

richtsnoeren inzake staatssteun betreft, is meertaligheid nodig om eerlijkheid en transparantie in de concurrentie tussen bedrijven in de hele EU te waarborgen.

5.6 Conclusie

Meertaligheidsverplichtingen gelden uitdrukkelijk alleen voor „verordeningen en andere documenten van algemene strekking”, publicatie in het PB en rechtstreekse communicatie van EU-instellingen met lidstaten en personen die onder hun jurisdictie of Europese burgers vallen. In de praktijk biedt de communicatie op een website de EU-instellingen aanzienlijke flexibiliteit om te publiceren in talen van hun keuze, waardoor een definitie wordt gevraagd over wat „publicatie” betekent. Zij kunnen inhoud en documentatie verspreiden zonder toepassing van meertalige publicatieverplichtingen. De huidige behandeling in de rechtsliteratuur van websitecommunicatie door instellingen, organen en instanties als interne communicatie wordt echter niet ondersteund door een duidelijke redenering of logica. De flexibiliteitsmarge waarover de EU-instellingen beschikken, moet strikt worden geïnterpreteerd en er is een inhoudelijke aanpak nodig die gericht is op de soorten website-inhoud om de verplichtingen inzake meertaligheid na te komen.

Gezien het gebrek aan juridisch formalisme, van zowel de instellingen en organen als de jurisprudentie van het HvJ-EU, is het noodzakelijk om de inhoud van de websites te bekijken. Deze „substantiële benadering” onderscheidt verschillen in meertalige behoeften zowel naar de juridische inhoud (zacht recht) als de materiële gevolgen van de inhoud van de communicatie. Kortom, we definiëren een meertalige behoeftentypologie met drie typen als volgt: kerndocumenten; primaire documenten; en secundaire documenten. Hoewel voor de eerste twee soorten documenten een meertalige regeling moet worden toegepast, is het gebruik van enkele talen (mogelijk gepaard met de mogelijkheid om machinevertaling te gebruiken) aanvaardbaar voor de derde.

6. MEERTALIGHEID IN KAART BRENGEN OP EU-WEBSITES

BELANGRIJKSTE BEVINDINGEN

- Dit hoofdstuk brengt het huidige meertaligheidsniveau van de websites van de EU-instellingen, -organen en -agentschappen in kaart op basis van een classificatieschema voor inhoud en meertalige behoeftentypologie, en gebaseerd op een analyse van meer dan 1,5 miljoen webpagina's op 13 websites.
- Wat meertalige prestaties betreft, scoren zes EU-websites ruim boven het gemiddelde van de 13 geanalyseerde websites (Hof van Justitie van de Europese Unie, Raad van de Europese Unie/Europese Raad (gedeelde website), Europese Rekenkamer, Europees Parlement, Europees Agentschap voor veiligheid en gezondheid op het werk en de Europese Ombudsman).
- Een tweede cluster van websites heeft een gemiddelde prestatie en omvat de Europese Commissie (dichtst bij het gemiddelde van de EU-websites) en het Europees Agentschap voor chemische stoffen en het Europees Comité van de Regio's (beide met lagere scores).
- De laatste cluster omvat vier websites die slecht presteren en weinig meertalige inhoud hebben (Europese Centrale Bank, Europees Economisch en Sociaal Comité, Europese Autoriteit voor voedselveiligheid, Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten). Sommige van deze sites zijn toegewijd aan het introduceren van machine-vertaalde inhoud op veel van de webpagina's en secties.
- Een alternatieve meertalige index die alleen kijkt naar het totale volume van webpagina's, zonder rekening te houden met verschillen tussen de inhoudscategorieën, verhoogt de prestaties van twee websites marginaal (het Europees Parlement en het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten), maar vermindert de prestaties van de meeste websites, in sommige gevallen zeer dramatisch, zoals de Europese Ombudsman.

6.1 Inleiding

EU-websites spelen een cruciale en steeds belangrijker rol bij de verspreiding van informatie door EU-instellingen, -organen en -agentschappen onder doelgroepen, met name onder externe belanghebbenden en het grote publiek. Vergelijkend onderzoek naar de meertalige inhoud van EU-websites ontbreekt echter. Dit hoofdstuk brengt het meertaligheidsniveau van EU-websites in kaart door een meertalige statistiek toe te passen op 13 EU-websites met meertalige inhoud. In het volgende deel worden de methodologie, de gegevens en de voorbehouden beschreven (zie ook bijlage 2 voor technische details). De empirische analyse begint met de presentatie van de statistieken, waarbij de resultaten van de analyse voor elk van de websites van de entiteit onafhankelijk worden geëvalueerd, alvorens vergelijkende resultaten op de websites van EU-instellingen, -organen en -agentschappen te presenteren.

6.2 Methodologie

De belangrijkste methodologische en empirische taak betrof het controleren of de URL's van de EU-websites in de standaardtaal beschikbaar waren in alle officiële talen. De gehanteerde methodologie, met inbegrip van de formules die worden gebruikt voor het **construeren van de multilingo-indexcijfers** die door het team zijn ontwikkeld voor het meten van de beschikbaarheid van meertalige inhoud, is beschreven in bijlage 2. Bij de empirische analyse werd aan elke standaardwebpagina (URL) die op een EU-website is geëxtraheerd, een binair resultaat toegekend, waarbij „1” betekent dat de inhoud beschikbaar was in de doeltaal (d.w.z. een van de officiële EU-talen) versus „0” waaruit bleek dat de inhoud niet beschikbaar was in de doeltaal. De

gemiddelde score van het optellen van al deze resultaten, die kan worden gedaan op verschillende niveaus, zoals het gedeelte van een website of de algemene website, biedt een eenvoudige indicator voor het evalueren van het niveau van meertaligheid. Het kan worden beschouwd als het gemiddelde percentage documenten (webpagina's) dat beschikbaar is in de officiële talen van de website van een entiteit die wiskundig is gedefinieerd in bijlage A2.3. Zoals hieronder duidelijk zal worden, zijn er twee metrics gebruikt voor het berekenen van de gemiddelde scores. De eerste metriek kijkt naar het totale volume van webpagina's en negeert elke groepering in de gegevens, zoals het feit dat een website verschillende inhoudssecties heeft. Dit wordt het „ongegroepeerde” gemiddelde genoemd. Een tweede metriek houdt rekening met groepsverschillen, zoals de scores over verschillende inhoudssecties van een website, bij het berekenen van scores en wordt aangeduid als het „gegroepeerde” gemiddelde.

De multilingo-indexcijfers werden toegepast op elke EU-website volgens een gemeenschappelijk classificatieschema voor inhoud en, voor de EU-instellingen, de bijbehorende meertalige behoeftentypologie. De eerste stap betrof het harmoniseren van de verschillende delen van de EU-websites volgens een gemeenschappelijke regeling waarin de **inhoud** als volgt werd ingedeeld:

- Over/Organisatie: Organisatorische informatie zoals structuur, rol in de besluitvorming van de EU, beleidsverantwoordelijkheden, contactmogelijkheden, websitebeleid.
- Beleid: Afdelingen gewijd aan EU-beleid of -groepen.
- Nieuws/Events/Speeches: Lijst pagina's met nieuws, evenementen of spraak items.
- Financiering van aanbestedingen. Afdelingen gewijd aan financieringsmogelijkheden en aanbestedingen.
- Rekrutering: Vacatures en kansen; informatie over lopende selectieprocedures; en informatie over loopbanen, rekrutering, stages.
- Documentatie: alle documentatie, publicaties, bronnen, inclusief wetten, studies, evaluaties, statistieken, informatiebrochures, infographics, factsheets, wetten, andere bronnen.
- Algemene informatie: Algemene informatie die niet in de andere categorieën voorkomt, waaronder zeer algemene informatie over beleid (bv. informatie over veel beleidsregels en portal-/gateway-pagina's).
- Burgers: Dit verwijst naar publieke betrokkenheid, met inbegrip van raadplegingen over EU-beleid of -kwesties, verzoekschriften aan het Europees Parlement, antwoorden op brieven van burgers, burgerinitiatieven, oproepen tot de Europese Ombudsman, openbare raadplegingen over EU-beleid of -kwesties.
- Vergaderingen/comités: Formele officiële EU-vergaderingen en comités die zich bezighouden met beleidsvorming, los van de standaardlijst van evenementen op websites.

Uit het bovenstaande inhoudsschema was het mogelijk om in een verdere verkennende stap de specifieke meertalige behoeften af te leiden uit de typologie die is uitgewerkt in hoofdstuk 5, waarin een onderscheid wordt gemaakt tussen „kern”, „primaire” en „secundaire” documenten. In tabel 5 wordt een overzicht gegeven van de wijze waarop de inhoudssecties de typologie van de meertalige behoeften in kaart brengen. In sommige gevallen is de toewijzing eenvoudig omdat sommige soorten inhoud een specifieke en zichtbare websectie hebben die overeenkomt met de typologie, bijvoorbeeld aanbestedingen die we als „primair” type documenten hebben geclassificeerd. In andere gevallen is er een verplichting tot meertaligheid op basis van jurisprudentie, bijvoorbeeld in het geval van aanwervingsberichten (zie hoofdstuk 3), wat verklaart waarom de websectie die als „Recruitment” is geclassificeerd, voornamelijk als „Core” wordt beschouwd. Voor websecties die een gemengde combinatie van kern-, primaire en secundaire inhoud bevatten (bijvoorbeeld secties Beleid, Documentatie en Burgers), werd een handmatige controle gebruikt om een unieke behoeftencategorie toe te wijzen. Bij deze controle werd een „gravitationele” regel toegepast volgens een voorzorgslogica: als een webpagina ten minste enige kern- of primaire inhoud bevat, grijpt deze naar kern (of primair) zelfs als secundair overheersend

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

is.⁶⁹ In het geval van een EU-instelling die betrokken is bij het beleidsvormingsproces, kan een websitegedeelte materiaal rapporteren van commissievergaderingen — met name het EP en de Raad van de Europese Unie — met inbegrip van zachte wetgeving, openbare juridische voorbereidende documenten of documenten die van invloed kunnen zijn op de rechten en plichten van burgers, bedrijven en lidstaten. Om deze reden wordt dit soort inhoud gecodeerd als onderdeel van primaire documenten. Eraan herinneren dat de taalregelingen van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie bepalingen bevatten betreffende de noodzaak om documenten beschikbaar te stellen in alle officiële talen die relevant zijn voor beraadslagingen (zie hoofdstuk 4).

Tabel 5: Correspondentie tussen website-inhoud en meertalige behoeften

Inhoud van de websitesectie	Meertalige behoeften typologie		
	Kern	Primair	Secundair
Over/Organisatie			
Beleid			
Nieuws/Events/Speeches			
Financiering van aanbestedingen			
Werving			
Documentatie			
Algemene informatie			
Burgers			
Vergaderingen/comités			
Bron: eigen uitwerking			

De toepassing van de Needs typologie was een resource-intensieve, verkennende oefening die de handmatige controle van duizenden webpagina's vereiste. Gezien de beperkte middelen van het project zou de typologie alleen kunnen worden toegepast op de EU-instellingen, die op grond van artikel 13 VEU een unieke juridische status hebben en duidelijk de meest zichtbare EU-websites voor burgers zijn.

Wat de steekproef van de geanalyseerde EU-websites betreft, bevat tabel 6 een lijst van de EU-entiteiten die voldeden aan de opnamecriteria voor de analyse en hun respectieve gegevensvolume (gecontroleerde webpagina's). In totaal bevatten 13 EU-entiteiten voldoende inhoud in meerdere talen en voldeden zij aan de selectiecriteria voor de meertalige inventarisatie

⁶⁹ In het geval van een EU-instelling die bij het beleidsvormingsproces betrokken is, kan een websitegedeelte materiaal van commissievergaderingen rapporteren, met name het EP en de Raad van de Europese Unie, waaronder zachte wetgeving, openbare juridische voorbereidende documenten of documenten die van invloed kunnen zijn op de rechten en plichten van burgers, bedrijven en lidstaten. Om deze reden wordt dit soort inhoud gecodeerd als onderdeel van primaire documenten. Eraan herinneren dat de taalregelingen van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie bepalingen bevatten betreffende de noodzaak om documenten beschikbaar te stellen in alle officiële talen die relevant zijn voor beraadslagingen (zie hoofdstuk 4).

(zie bijlage 2). Websites die effectief eentalig zijn, vertonen geen variatie op de meertaligheidsindex en zijn daarom niet in kaart gebracht.

Tabel 6: Volume webpagina's geanalyseerd door entiteit in afnemende volgorde

Entiteit	Aantal webpagina's	Percentage van het totaal
Europees Parlement	475 183	31.1
Europese Commissie	266 535	17.5
Europees Agentschap voor chemische stoffen	159 409	10.4
Europese Centrale Bank	133 697	8.8
Raad van de Europese Unie/Europese Raad (gezamenlijke website)	132 371	8.7
Europese Rekenkamer	122 688	8.0
Europees Economisch en Sociaal Comité	87 654	5.7
Europees Agentschap voor veiligheid en gezondheid op het werk	45 057	3.0
Europese Autoriteit voor voedselveiligheid	36 443	2.4
Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten	32 448	2.1
Europese Ombudsman	22 438	1.5
Europees Comité van de Regio's	8 326	0.5
Hof van Justitie van de Europese Unie	4 512	0.3
Totaal	1 526 761	100

Alle EU-instellingen voldeden aan de meertalige inhoudscriteria voor opname. Dit was niet het geval voor de meeste EU-organen en -agentschappen. Met name de websites van de overgrote meerderheid van de EU-agentschappen zijn in feite eentalig (zie bijlage A2.4).

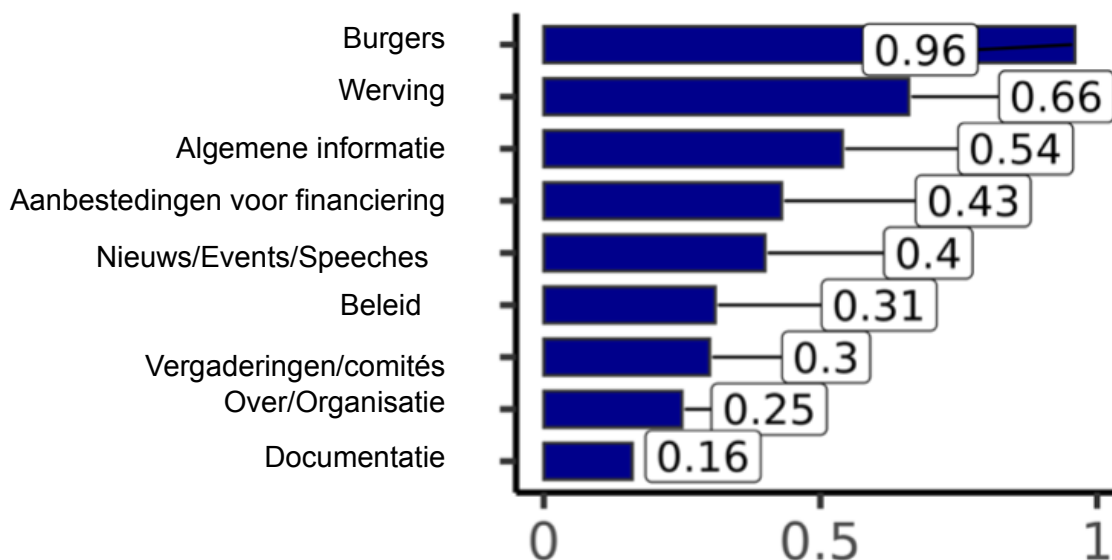
Wat de hoeveelheid gegevens betreft, zijn meer dan 1,5 miljoen webpagina's gecontroleerd op hun meertalige kenmerken. Zoals blijkt uit tabel 6, met uitzondering van het Europees Agentschap voor chemische stoffen, hebben de belangrijkste EU-instellingen over het algemeen veel grotere websites dan EU-agentschappen en -organen. Dit geldt met name voor het Europees Parlement en de Europese Commissie, terwijl de resterende instellingen een vergelijkbare omvang hebben. De grootste uitschieter onder de instellingen is het Hof van Justitie van de Europese Unie. Haar website volgt een andere structuur dan alle andere websites van de EU-instellingen die zijn gehuisvest op het Europa-portaal met relatief weinig webpagina's, aangezien het grootste deel van de inhoud ervan (bijvoorbeeld jurisprudentie en documentatie) is ondergebracht in afzonderlijke databanken zoals EUR-Lex, die niet konden worden gecrawld.

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

6.3 Multilingo-index op EU-websites

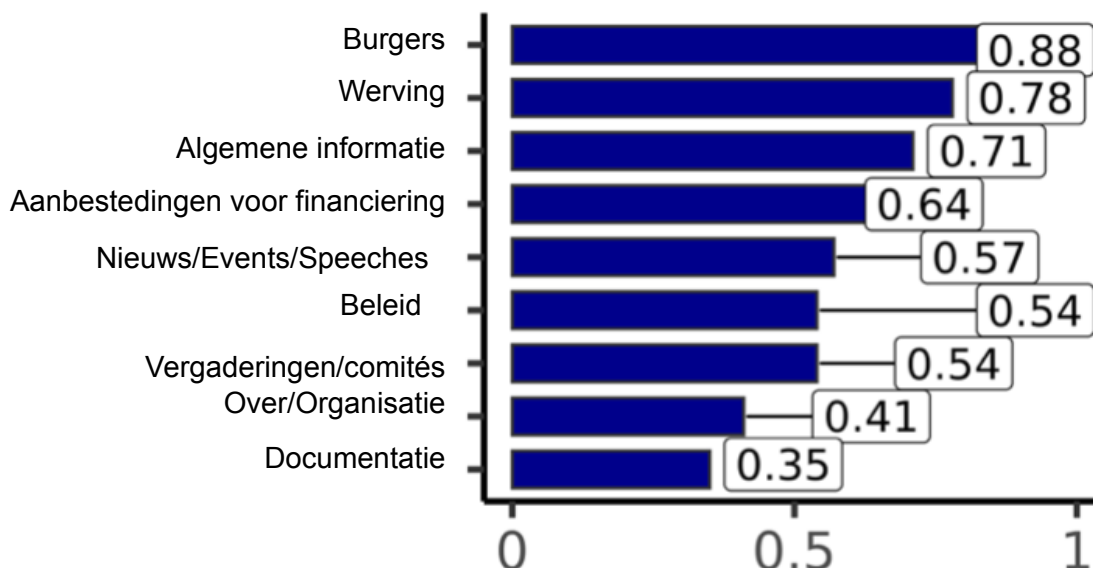
De empirische analyse begint met de toepassing van de twee in bijlage A2.3 beschreven multilingostatistieken op de volledige steekproef van EU-webpagina's die zijn geanalyseerd. Dit geeft een gemiddelde (ook wel het „gemiddelde” genoemd) voor elke metriek. De resultaten voor de indeling van inhoudscategorieën op de EU-websites worden in aflopende volgorde gepresenteerd in figuur 1 en figuur 2. De scores op de horizontale as bieden een rangschikking van de inhoudscategorieën, hoe hoger de score, hoe meer meertalige inhoud werd gedetecteerd. Zoals te zien is in figuur 1 en figuur 2, zijn er, afhankelijk van de gebruikte metriek, verschillen in de rangschikking van de verschillende categorieën inhoud op de EU-websites.

De eerste metriek in figuur 1 is de ongegrepeerde „gemiddelde” multilingoscore van alle geanalyseerde webpagina's. Zoals hierboven in tabel 6 is opgemerkt, is er een grote variatie in de omvang van de geanalyseerde EU-websites met sommige EU-websites met bijna een half miljoen webpagina's en andere minder dan 5000 webpagina's. Daarom **geeft de (niet-gegrepeerde) gemiddelde multilingoscore in figuur 1 een groter gewicht aan de websites met het grotere volume aan webpagina's**. In de praktijk betekent dit dat de multilingoscores grotendeels worden aangedreven door websites met een hoger volume zoals het Europees Parlement en de Europese Commissie.

Figuur 1: Multilingo-index voor inhoudsclassificatie op EU-websites

Om deze onevenwichtigheid tegen te gaan, wordt in figuur 2 ook een „gegrepeerd gemiddelde” (zoals gedefinieerd in de tweede maatstaf van bijlage A2.3) weergegeven. Het gegrepeerde gemiddelde omvat simpelweg het berekenen van de metriek voor elke EU-website onafhankelijk en vervolgens het gemiddelde. Hiermee worden alle groepen (EU-websites) gelijk behandeld. Deze aanpak heeft meestal de voorkeur wanneer er grote groepsonevenwichtigheden zijn, zoals het geval is met de multi-lingo dataset.

Figuur 2: Gegroepeerde multilingo-index voor inhoudsclassificatie op EU-websites

De gegroepeerde gemiddelden in figuur 2 weerspiegelen doorgaans een evenwichtigere beoordeling van de verschillen tussen de EU-websites die zijn geanalyseerd in termen van meertaligheid in de verschillende categorieën inhoud. Met name de categorie Burgers staat op de eerste plaats, onafhankelijk van de gebruikte metriek. Beide statistieken worden gerapporteerd tijdens de empirische analyse.

Gezien de grote verschillen in de omvang van websites, **is een betere aanpak echter het vermijden van gemiddelden op alle EU-websites en het onafhankelijk analyseren van de website van elke EU-entiteit.** Dit is de aanpak die in de onderstaande analyse wordt gevolgd.

De analyse van het in kaart brengen is gestructureerd volgens de volgorde van het EU-protocol in termen van entiteitstype, d.w.z. de hiërarchie van instellingen, organen en agentschappen. Voor de analyse binnen de groep volgt de plaatsing echter een inhoudelijke aanpak, niet een administratieve lijst. Dit komt omdat het doel van de analyse binnen de groep is om overeenkomsten en verschillen tussen websites te benadrukken. De mapping analyse vermeldt eerst de websites met het hoogste volume, of structureert de lijst in een volgorde die het contrast van de resultaten mogelijk maakt.

6.4 De EU-instellingen

De EU heeft officieel zeven instellingen, maar slechts zes institutionele websites. Twee EU-instellingen, de Raad van de Europese Unie en de Europese Raad, delen dezelfde website: www.consilium.europa.eu. Deze twee instellingen kunnen dus alleen samen worden geanalyseerd en worden derhalve aangeduid als Raad van de Europese Unie/Europese Raad. Hieronder presenteren we de resultaten van de analyse van de zes institutionele websites van de EU.

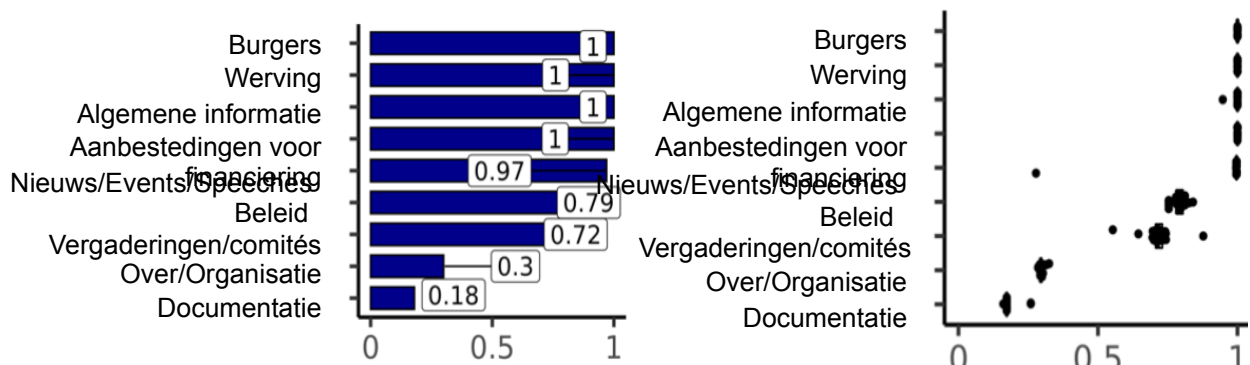
6.4.1 Europees Parlement

Het Parlement heeft de grootste website in de multi-lingo dataset. Zoals te zien is in figuur 3 (panel 1), bestrijkt het Parlement een brede reeks inhoudssecties. Een meerderheid van de Content secties record vrijwel perfecte scores op de multi-lingo index. Met name twee afdelingen hebben relatief lage scores op de multilingo-index — de afdelingen „Meeting/comités” en „Algemene informatie”. In deel 2 van figuur 3 worden de inhoudssecties uitgesplitst naar taal. Er zijn 23 punten

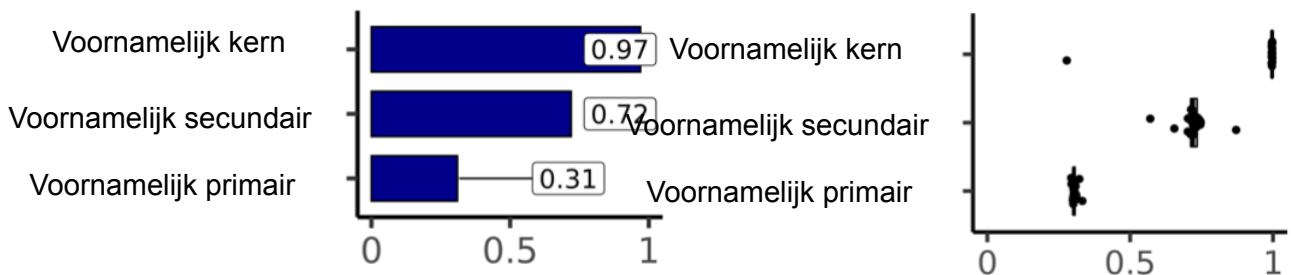
De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

die de EU-talen vertegenwoordigen (d.w.z. Engels, de standaardtaal, is niet inbegrepen). Net als bij paneel 1 zijn hogere scores op de horizontale as een indicatie van meer meertalige inhoud.

De stipdiagram in paneel 2 van figuur 3 suggereert dat er weinig variatie is tussen talen. Zo hebben de drie topklassen (Recruitment, Policies, Documentatie) maximale scores — vertegenwoordigd door een zeer krappe cluster van overlappende stippen. Deze strakke clusters kunnen worden vergeleken met de sectie voor „Nieuws/Events/Speeches”, wat meer verspreid is, wat wijst op enige variabiliteit tussen talen op deze dimensie. Een interessant geval onthuld door het punt plot in paneel 2 van figuur 3 is de „Citizens” klasse, die een strakke cluster van talen met de maximale scores en een eenzame uitschieter taal (Iers). Het is grotendeels vanwege deze uitschieter dat de score van het Parlement op de multilingo-index voor de klasse „Citizens” 0,97 in plaats van 1 in paneel 1 van figuur 3 is.

Figuur 3: Multilingo-index van het Europees Parlement naar inhoud (panel 1) en taal (panel 2)

Figuur 4: Multilingo-index van het Europees Parlement naar behoefte (panel 1) en taal (panel 2)

In figuur 4 worden nu de multi-lingo scores voor de drie dimensies van de Needs typologie geïntroduceerd. Voor deze typologie hebben de hoogste multilingoscores voor het Europees Parlement betrekking op de dimensie „meestal kern”. Deze resultaten worden gedreven door hoge scores voor sommige van de inhoudscategorieën, zoals burgers, rekrutering en beleid, die van invloed zijn op de „meestal kern”-dimensie van de behoeftentypologie. Aan de andere kant is de relatief slechte prestatie van het Parlement voor het type „meestal primaire” het gevolg van de lagere scores op de inhoud van de „vergaderingen/commissies”. Dit laatste is een onderdeel van het „meestal primaire” type in de Needs typologie.

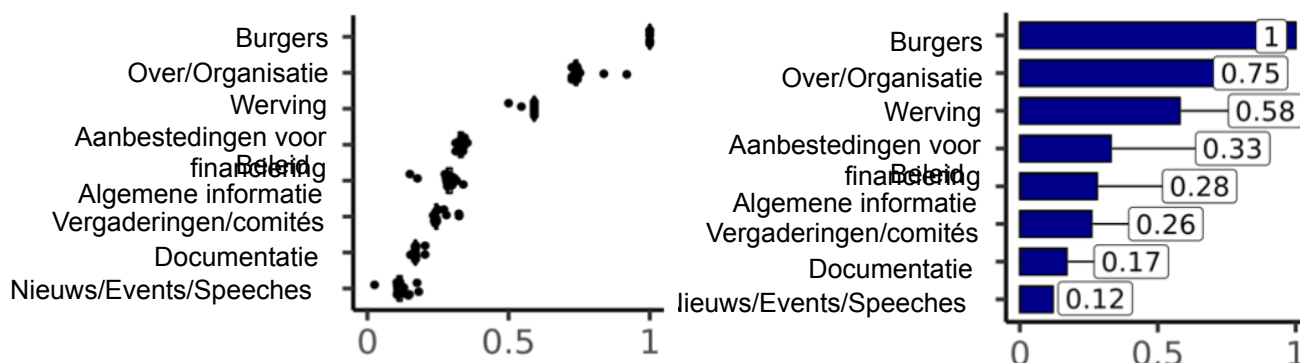
Het is mogelijk om de typologie van de behoeften verder te aggregeren door de twee typen, „meestal kern” en „meestal primaire”, in te storten als voorbeelden van inhoud die „meestal in alle talen beschikbaar zou moeten zijn”. Aangezien dit een enkele categorie inhoud een eenvoudige berekening vormt, is de gemiddelde meertalige score voor alle webpagina’s die „meestal moeten worden vertaald”, een onthullende statistiek. In het geval van het Parlement is deze score zeer hoog op 0.89.

Over het algemeen biedt het Parlement een nuttige benchmark voor het meten van meertaligheidsniveaus voor de EU-instellingen. Hoewel het een enorme hoeveelheid webinhoud levert, is het toch erin geslaagd om een hoge mate van meertaligheid te behouden. De meertalige score van het Parlement kan op drie manieren worden gemeten: (A) het (niet-gegroepeerde) totale gemiddelde is 0.84 volgens de maatregel die geen rekening houdt met het indelingssysteem voor inhoud en daardoor meer gewicht geeft aan het volume van webpagina's; (B) de gegroepeerde gemiddelde score, die gelijk gewicht geeft aan de verschillende inhoud secties, daalt een beetje naar 0.77; en (c) de meertalige score voor inhoud die meestal moet worden vertaald, op 0.89, is zeer hoog. In tegenstelling tot sommige andere websites hieronder geanalyseerd, zijn er geen dramatische verschillen tussen deze verschillende statistieken.

6.4.2 Europese Commissie

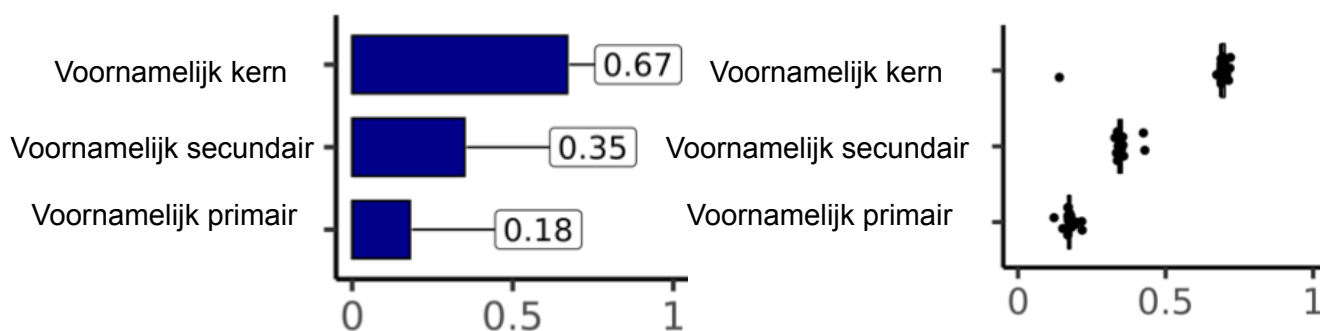
De website van de Europese Commissie is goed voor het op een na grootste deel van de webpagina's in de multi lingo dataset. Net als het Parlement is het ook goed vertegenwoordigd voor verschillende soorten inhoud, zoals weergegeven in deel 1 van figuur 5. De website van de Commissie heeft, in tegenstelling tot die van het Parlement, inhoudsklassen verdeeld over het spectrum van hoge, middelgrote en lage scores. Net als bij het Parlement suggereert de strakke bundeling van talen in paneel 2 van figuur 5 op de website van de Commissie weinig verschillen tussen talen. Met andere woorden, in de verschillende inhoudssecties hebben talen meestal vergelijkbare meertaligheidsscores.

Ongeveer tweederde van de webpagina's die behoren tot het type „Meestal core” die zijn geanalyseerd, hebben meertalige beschikbaarheid. Voor de „meestal primaire” klasse is het ongeveer een derde. Net als bij het Parlement heeft de Commissie maximale scores voor de inhoudssectie van de burger, die de score „meestal kern” naar boven kan brengen.

Figuur 5: Multilingo-index van de Europese Commissie naar inhoud (panel 1) en taal (panel 2)

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

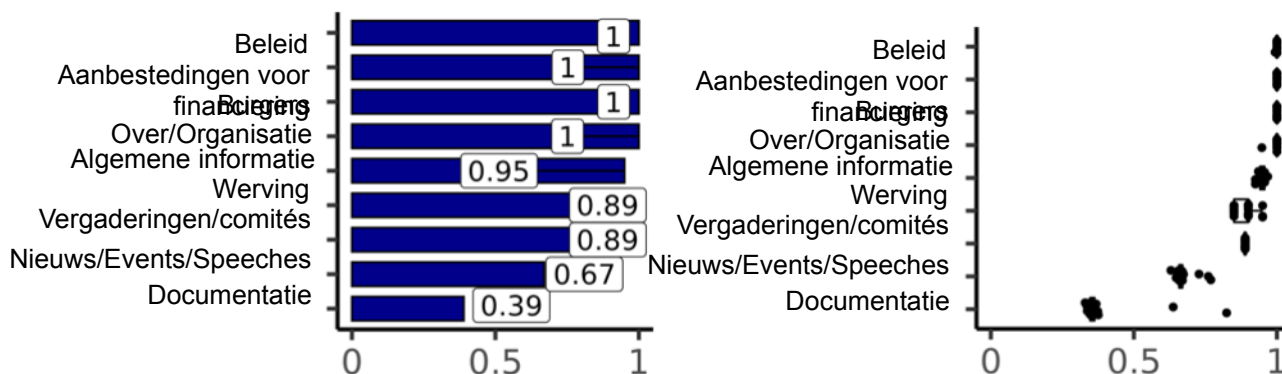
Figuur 6: Multilingo-index van de Europese Commissie naar behoefte (panel 1) en taal (panel 2)

Wat de drie algemene statistieken betreft, heeft de Commissie een totaal gemiddelde van 0,19 voor de beschikbaarheid van verschillende soorten inhoud. Dit is niet al te verrassend vanwege de grote hoeveelheid webpagina's die gerelateerd zijn aan de twee laagst scorende inhoudssecties: „Documentatie” en „Nieuws, Evenementen en Toespraken”. Bij het nemen van het meer gebalanceerde gegroepeerde gemiddelde, verbetert de score naar 0,43. Ten slotte is de meertalige score voor inhoud die „meestal moet worden vertaald”, bijna de helft van alle webpagina's, namelijk 0,46.

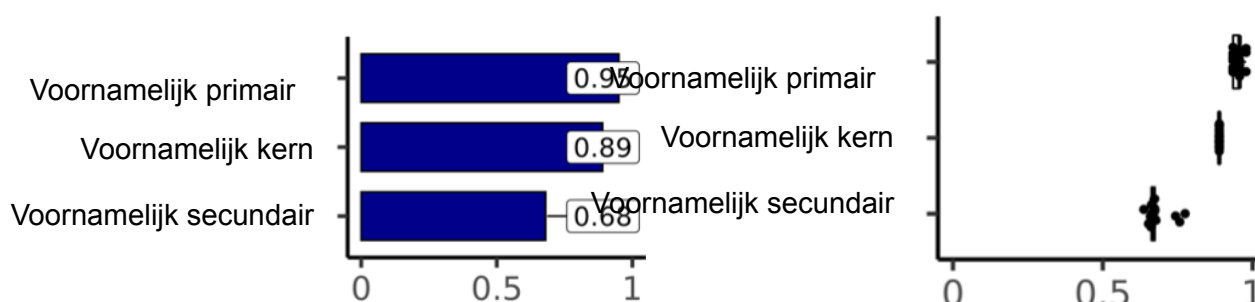
De zeer lage verspreiding van stippen in paneel 2 van figuur 6 suggereert dat er weinig variabiliteit is tussen de talen wat de vertaling betreft. Met andere woorden, de website sectie is ofwel meertalig of het is alleen in het Engels. Er is weinig bewijs van frequente drietalige webpagina's. Dit houdt in dat, wat de communicatie op de website betreft, Frans en Duits over het algemeen hetzelfde worden behandeld als alle andere talen, terwijl het officiële discours ze samen met het Engels als „werktalen” presenteert.

6.4.3 Europese Raad en Raad van de Europese Unie

De website „consilium” bevat de resultaten van zowel de Raad van de Europese Unie als de instellingen van de Europese Raad, die hierna de Raad worden genoemd in de grafieken vanwege ruimtebeperkingen. De empirische analyse maakt geen onderscheid tussen de twee instellingen. Zoals te zien is in figuur 7, zijn de multilingoscores voor de verschillende inhoudssecties van de website van de Raad doorgaans zeer hoog. Zeven van de inhoudssecties scoren tussen 0,9 en 1 voor meertalige beschikbaarheid — vrijwel perfecte scores. Slechts één inhoudssectie, „Documentatie”, is onder het halverwege punt, en de score voor de sectie „Nieuws/gebeurtenissen/Speeches” suggereert dat bijna tweederde van de webpagina's beschikbaar is als meertalige inhoud. De strakke clusters voor de meeste inhoudssecties in paneel 2 van figuur 7 wijzen op zeer weinig variatie tussen talen. Alleen de twee bovengenoemde secties vertonen een lichte verspreiding over talen. Deze hoge scores voor de verschillende inhoud secties worden weerspiegeld in hoge scores voor de Needs typologie in figuur 8. Over de drie dimensies Needs biedt ten minste tweederde van de webpagina's meertalige inhoud.

Figuur 7: Multilingo-index van de Raad per inhoud (panel 1) en taal (panel 2)

Figuur 8: Multilingo-index van de Raad naar behoefte (panel 1) en taal (panel 2)

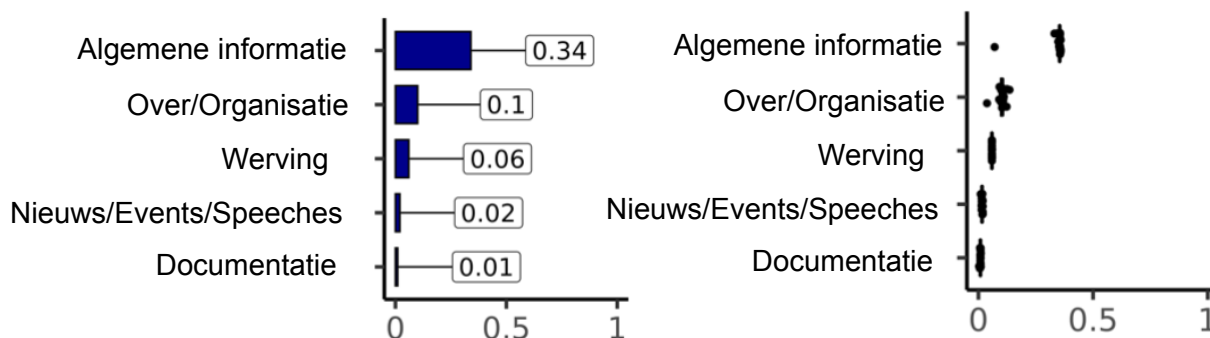
Wat de drie algemene statistieken betreft, heeft de website van de Raad van de Europese Unie/Europese Raad een totaal gemiddelde van 0,68 voor de beschikbaarheid van verschillende soorten inhoud. Dit komt door de grote hoeveelheid webpagina's die gerelateerd zijn aan de twee laagst scorende inhoudsklassen: „Documentatie” en „Nieuws, Evenementen en Toespraken”. Met behulp van het meer evenwichtige gegroepeerde gemiddelde, verbetert de score naar 0,87. Met een waarde van 0,94 is de meertalige score voor inhoud die „meestal moet worden vertaald” zeer hoog.

6.4.4 Europese Centrale Bank

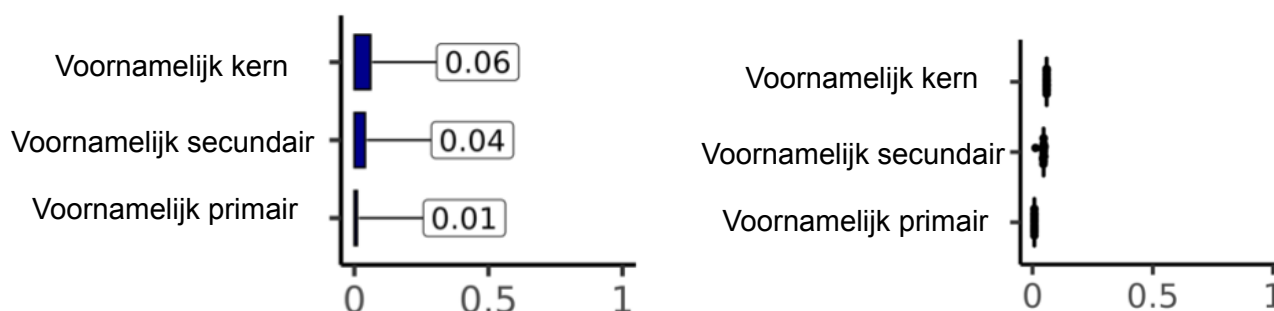
De ECB heeft een relatief grote website, de derde grootste na het Parlement en de Commissie. In tegenstelling tot het Parlement, de Commissie en de Raad zijn de scores van de ECB doorgaans laag of zeer laag op alle statistieken. Zoals te zien is in deel 1 van figuur 9 is de enige inhoudssectie met een mate van meertalige inhoud de klasse gedefinieerd als „Algemene informatie”, en zelfs in dit geval is het niveau vrij laag met slechts ongeveer een derde van de inhoud beschikbaar in meerdere talen. De dichte clustering van punten in het paneel 2 plot van Figuur 9 laat zien dat de lage scores van invloed zijn op alle talen. Interessant is dat het ook duidelijk de uitschieter van het lers identificeert in de enige sectie — Algemene informatie — die een zekere mate van meertaligheid heeft.

Blijkbaar hebben de zeer lage scores voor de verschillende inhoud secties een directe invloed op de Needs typologie. De scores zijn het hoogst voor het type „meestal kern”, maar dit suggereert dat slechts ongeveer 6 % van de „meestal kern”-inhoud van de ECB in meerdere talen beschikbaar is.

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

Figuur 9: Multilingo-index van de ECB naar inhoud (panel 1) en taal (panel 2)

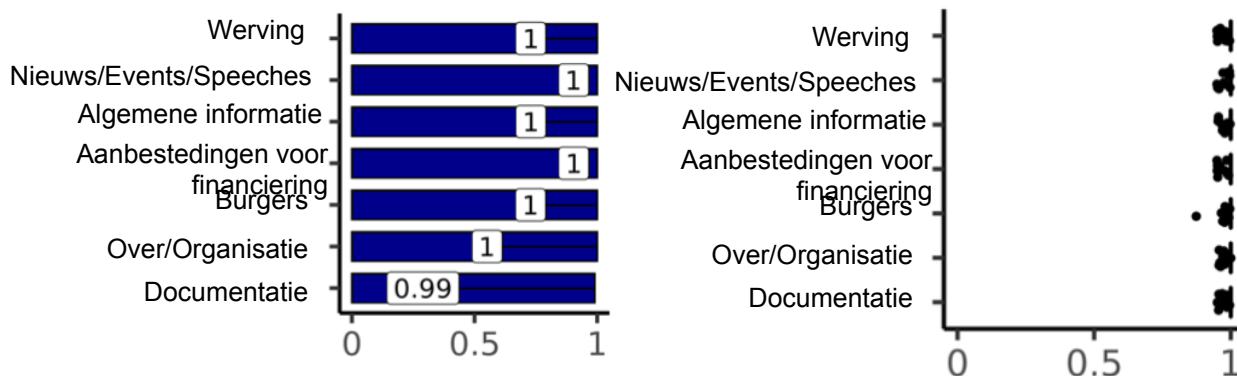
Figuur 10: Multilingo-index van de ECB naar behoefte (panel 1) en taal (panel 2)

De drie algemene statistieken bieden een schril contrast met alle andere EU-instellingen. De ECB heeft een totaal gemiddelde van 0,04 voor de beschikbaarheid van verschillende soorten inhoud. Er is een grote verbetering bij het gebruik van het meer gebalanceerde gegroepede gemiddelde, waarbij de score verbetert tot 0,11, zij het van een vrijwel nul basis. De 0,05 score voor inhoud die „meestal moet worden vertaald” is een indicatie van een grotendeels eentalige website. De ECB heeft echter een beleid van machinevertaling voor haar webinhoud geïmplementeerd. Het is waarschijnlijk dat een meerderheid van de webpagina's een machinevertaling optie biedt, hoewel testen hiervoor buiten het toepassingsgebied van deze studie viel.

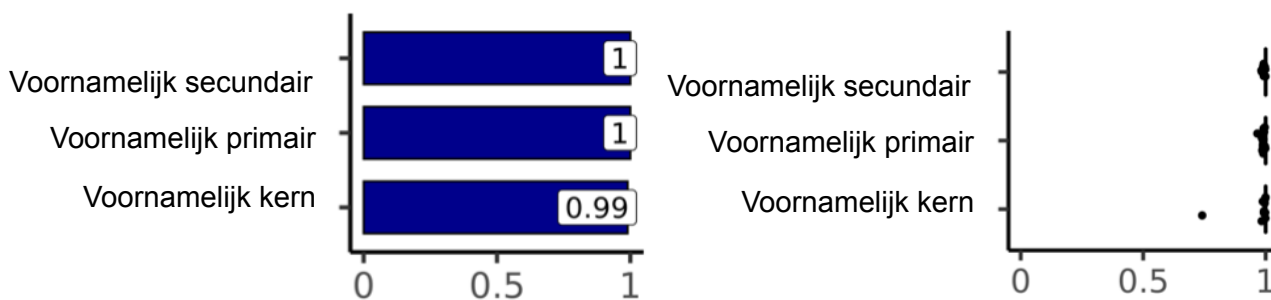
6.4.5 Hof van Justitie van de Europese Unie

Het HvJ-EU is een ietwat speciaal geval op de websites van EU-instellingen. De website van het HvJ-EU heeft een toplaag van relatief weinig webpagina's. Na een paar klikken communiceert de bezoeker met of is gekoppeld aan — wat in wezen een database is. De meeste gelinkte inhoud van het HvJ-EU is enorm en gehuisvest in specifieke databases zoals EUR-Lex. Het doel van deze studie is niet om databases te controleren (noch is dit haalbaar met de studiemethodologie). Bovendien is het gezien de juridische aard van een groot deel van de inhoud van de databank een redelijke veronderstelling dat als het HvJ-EU een link geeft naar een officieel document dat in alle talen moet worden gepubliceerd en in een databank is ondergebracht, het waarschijnlijk is dat het document wordt vertaald. Om deze reden — een shell zoals website die verwijst naar meerdere databases — is het gegevensvolume van het HvJ-EU het kleinste van de onderzochte entiteiten. Het is misschien te wijten aan het feit dat het niveau van meertalige inhoud zeer hoog is voor het HvJ-EU.

Het HvJ-EU is een volledig meertalige website. Er is vrijwel geen variatie in de maximaal mogelijke score over alle inhoud secties die zijn gecontroleerd, zoals te zien is in figuur 11 en figuur 12. Het HvJ-EU scoort een maximum op alle metrics.

Figuur 11: Multilingo-index van het HvJ-EU per inhoud (panel 1) en taal (panel 2)

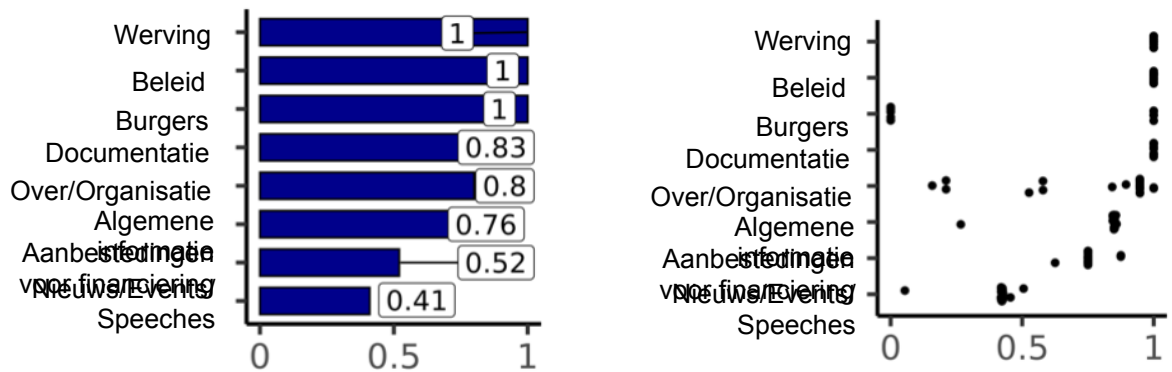
Figuur 12: Multilingo-index van het HvJ-EU naar behoefte (panel 1) en taal (panel 2)

6.4.6 Europese Rekenkamer

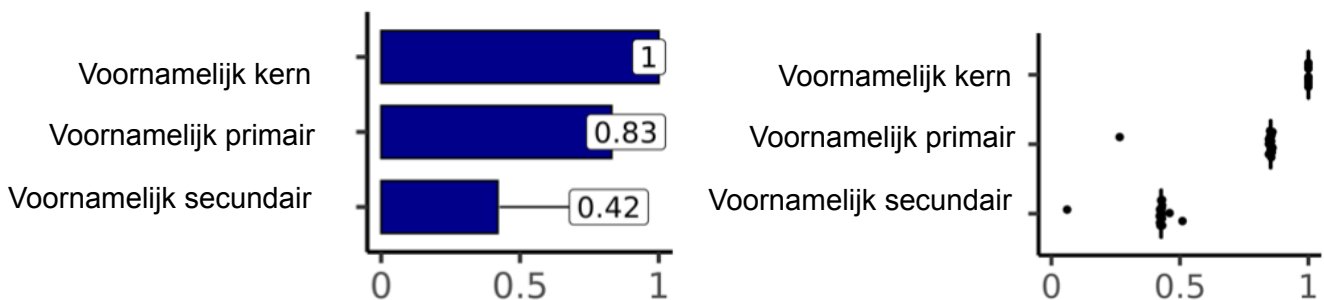
De ERK is de laatste van de EU-instellingen die in dit deel worden gepresenteerd. Het is een van de grotere websites in de multi-lingo dataset. In paneel 1 van figuur 13 kunnen we zien dat de ERK zeer hoge scores heeft voor de meeste inhoudssecties. De meeste secties hebben ten minste driekwart van hun inhoud beschikbaar in alle talen. Slechts twee secties dalen naar een middenklasse waarin 40-50 % van de inhoud meertalig beschikbaar is. De score voor de laagst scorende secties, de „Nieuws/Events/Speeches”, is niet verwonderlijk want het vormt een zeer groot deel van de inhoud met bijna honderd duizend webpagina’s gecontroleerd. Panel 2 van figuur 13 suggereert dat er enige taalverspreiding is voor bepaalde inhoudssecties, zoals de sectie „Funding tenders”. De afwijkende spreiding in paneel 2 is een indicatie van webpagina’s met gemengde taalinhoud, wat kan leiden tot een mogelijke onjuiste classificatie bij het kiezen van een binaire afsluiting zoals besproken in bijlage A2.1.2. Wat betreft de typologie van de behoeften, scoren zowel de „meestal kern” als „meestal primaire” secties zeer hoog op de index die een zeer hoge mate van meertaligheid weerspiegelt. Het „meestal secundaire” type inhoud scoort veel lager als gevolg van de volumineuze secties van „Nieuws/Events/Speeches”.

Voor de drie algemene statistieken heeft de ERK een totaal gemiddelde van 0,49, wat inhoudt dat ongeveer de helft van de inhoud in meerdere talen beschikbaar is. Dit komt echter door het grote aantal webpagina’s in de „Nieuws, Evenementen en Toespraken”. Bij het berekenen van het meer gebalanceerde gegroepeerde gemiddelde, verbetert de score naar 0,79. Ten slotte is de meertalige score voor inhoud die „meestal moet worden vertaald” zeer hoog op 0,84.

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

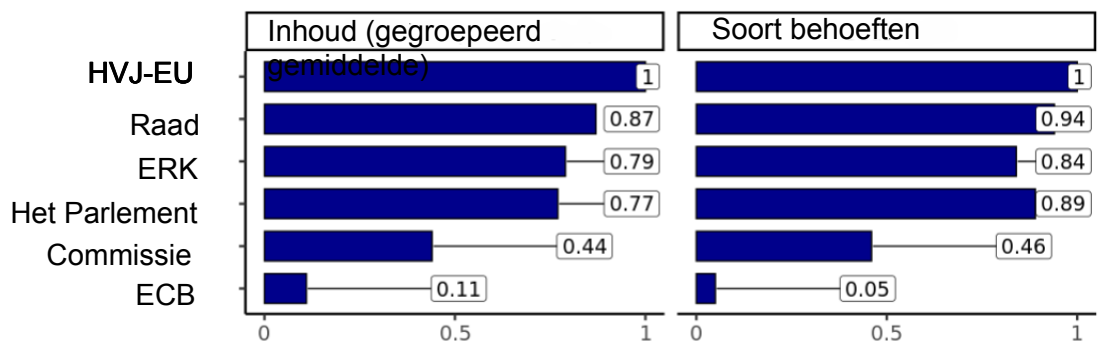
Figuur 13: ERK multilingo-index per inhoud (panel 1) en taal (panel 2)

Figuur 14: ERK multilingo-index per behoefte (panel 1) en taal (panel 2)

6.4.7 Vergelijking van de EU-instellingen

Na de beoordeling van de websites van de EU-instellingen afzonderlijk worden de analyses nu gecombineerd met een vergelijkend overzicht. In figuur 15 worden de belangrijkste indicatoren voor de EU-instellingen in één grafiek gecombineerd. De grafiek richt zich op de twee belangrijkste statistieken voor een evenwichtige vergelijking tussen de EU-instellingen: i) het gegroepeerde gemiddelde voor de sectie Inhoud (paneel 1) en ii) het type behoeften dat verwijst naar alle inhoud die „meestal in alle talen beschikbaar zou moeten zijn” (paneel 2), dat „Core” en „Primary” categorieën uit de Needs typologie combineert.

Figuur 15: Vergelijking van de scores „Inhoud” en „behoeften” van de EU-instellingen

Wat meertalige prestaties betreft, met uitzondering van de Commissie en de ECB, presteren alle EU-instellingen goed. Dit is vooral het geval voor prestaties op de Needs typologie die betrekking heeft op inhoud die hoogstwaarschijnlijk „in alle talen beschikbaar wilde zijn”.

De Commissie heeft een gemiddelde prestatie, terwijl de ECB zeer lage meertalige scores heeft. Het is belangrijk op te merken dat beide instellingen machine vertaalde inhoud lijken

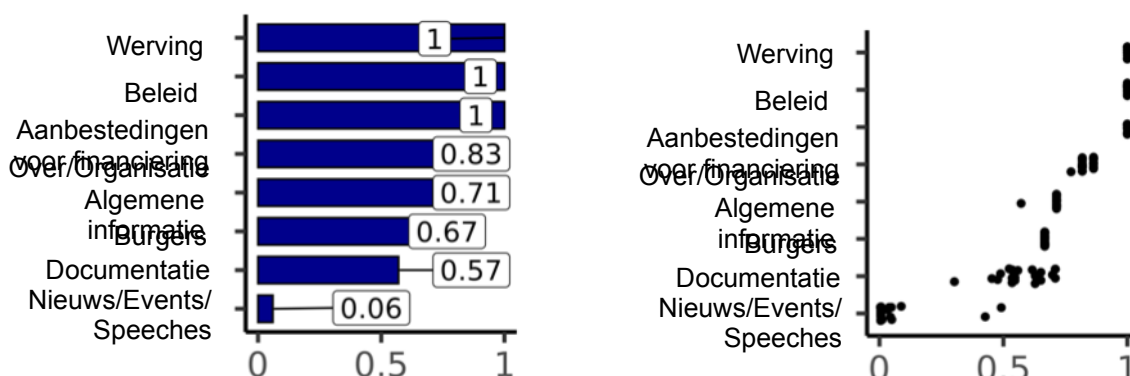
te introduceren op veel van de webpagina's en secties die slecht presteerden op het gebied van meertaligheid.

6.5 Organisaties en agentschappen van de EU

De websites van drie EU-organen en drie EU-agentschappen voldeden aan de opnamecriteria (zie bijlage A2.2 voor nadere bijzonderheden). De resultaten worden hieronder weergegeven.

6.5.1 Europese Ombudsman

De twee panels in figuur 16 suggereren dat de website van de Europese Ombudsman een hoog niveau van meertaligheid heeft voor de meeste inhoudssecties. Zoals getoond in het eerste paneel: drie van de inhoudscategorieën (Aanwerving, Beleid en Financieringsaanbestedingen) lijken in alle talen beschikbaar te zijn; en nog eens drie categorieën hebben meer dan tweederde van de inhoud beschikbaar in meertalig formaat, terwijl de sectie „Documentatie” zich rond het middenbereik bevindt. Alleen de „Nieuws/Events/Speeches” bevindt zich aan de onderkant van het multilingospectrum.

Figuur 16: Europese Ombudsman multi-lingo-index per inhoud (panel 1) en taal (panel 2)

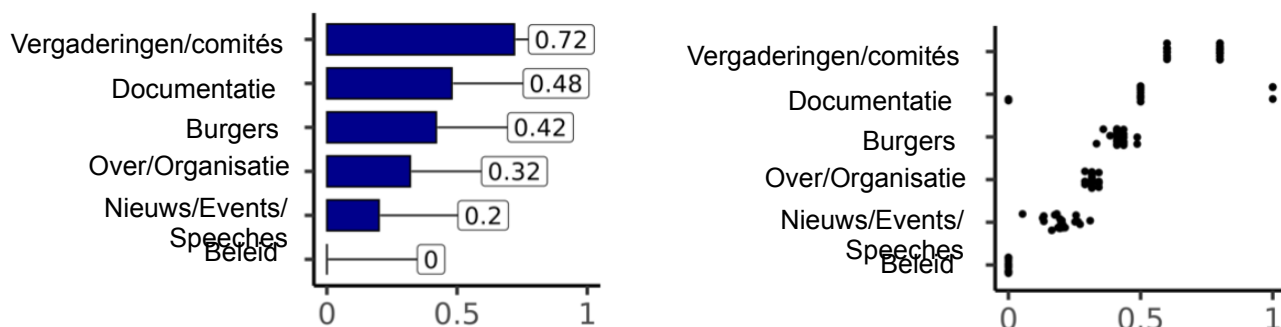
Het tweede paneel van Figuur 16 suggereert een zeer krappe cluster voor alle secties met een hoog scorende inhoud met beperkte taalvariabiliteit. Er zijn twee uitschieters in de sectie „Nieuws/Events/Speeches”, die betrekking hebben op Frans en Duits.

De gemiddelde meertalige score voor de Ombudsman is vrij laag op 0,14. Dit komt echter omdat het grote volume van webpagina's in de „Nieuws/Events/Speeches” het gemiddelde drijft. Bij de berekening van het meer evenwichtige gegroepeerde gemiddelde verbetert de score dramatisch tot 0,73 — de hoogste score onder de EU-organen.

6.5.2 Europees Comité van de Regio's

Het Europees CvdR is een van de kleinere EU-websites. Figuur 17 laat zien dat het bereik van scores sterk varieert langs het meertalige spectrum. Echter, slechts één inhoud sectie, „Meetings/comités”, heeft een mid-to-high range score waar ongeveer driekwart van de inhoud meertalig beschikbaar is. Aan de andere kant is de sectie „Beleid” op het nul uiterste van de multi-lingo-index. Uit een nader onderzoek blijkt dat er zeer weinig webpagina's zijn in de sectie gecodeerd als „Beleid” — en deze bevatten functies zoals interactieve kaarten die problemen opleveren voor taaldetectietools.

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

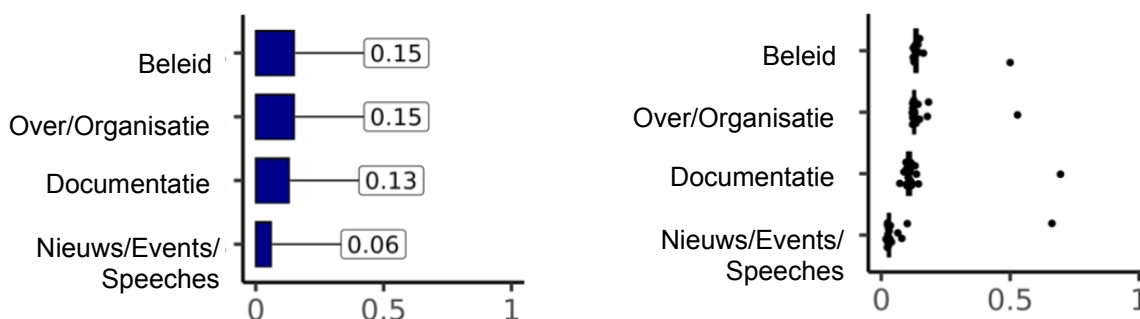
Figuur 17: Multilingo-index van het CvdR per inhoud (panel 1) en taal (panel 2)

Uit het tweede panel in figuur 17 blijkt dat de meeste inhoudssecties op de CvdR-website weliswaar vrij strak geclusterd zijn, maar dat de twee topinhoudssecties („Meetings/commissies” en „Documentatie”) een grote variatie in taalbeschikbaarheid vertonen. Over het algemeen bedraagt de meertalige score 0,24 voor de CvdR-website. Voor het meer gebalanceerde gegroepeerde gemiddelde is de meertalige waarde 0,36.

6.5.3 Europees Economisch en Sociaal Comité

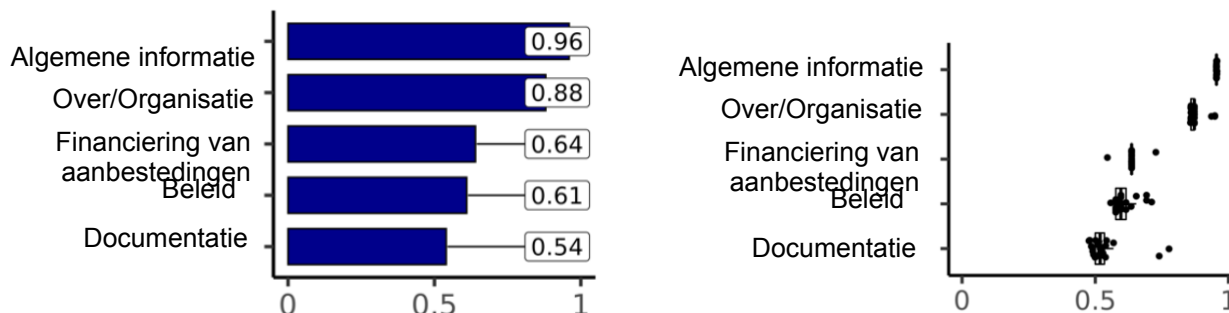
Het EESC vormt een mid-ranking website wat betreft het volume van zijn webpagina's in de dataset. Zoals paneel 1 in figuur 18 laat zien, lijkt er weinig variabiliteit te zijn in de scores van de verschillende inhoudssecties. Alle EESC-scores liggen aan de lage kant van de meertalige schaal. Wat opmerkelijk is aan de stipp in paneel twee van figuur 18 is dat er een consistente linguïstische uitschieter lijkt te zijn. De uitschieter is Frans, waarvoor met name veel meer inhoud beschikbaar is dan voor de andere talen. De geaggregeerde scores voor het EESC zijn vrij slecht, met weinig verschil tussen de twee statistieken: 0,9 voor het totale gemiddelde en 0,12 voor het gegroepeerde gemiddelde.

6.5.4 Europees Agentschap voor veiligheid en gezondheid op het werk

Figuur 18: EESC multilingo-index per inhoud (panel 1) en taal (panel 2)

De website van het Europees Agentschap voor veiligheid en gezondheid op het werk (EU-OSHA) is een van de weinige die voldeed aan de opnamecriteria van een relatief groot aantal EU-agentschappen. Zoals blijkt uit paneel 1 in figuur 19 heeft het EU-OSHA-agentschap de neiging om zeer hoge scores te behalen. Geen van de inhoud secties vallen onder het middenpunt.

Figuur 19: EU-OSHA multilingo-index per inhoud (panel 1) en taal (panel 2)

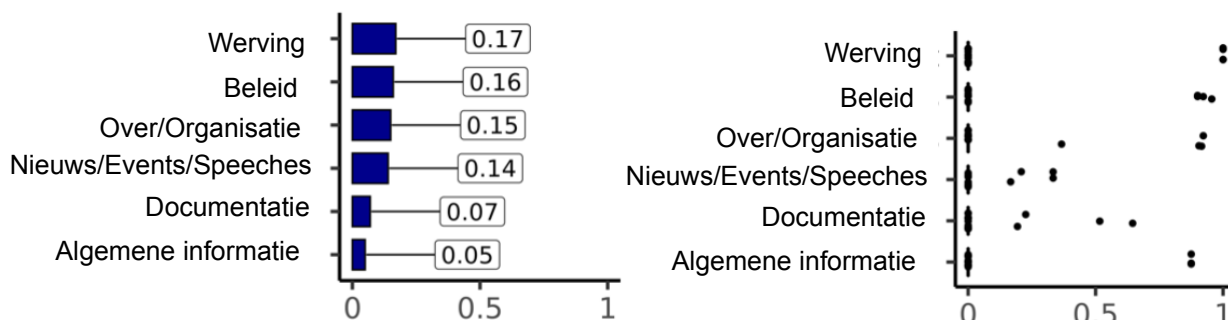
Het tweede paneel in Figuur 19 vertelt een verhaal van relatief consistente clustering voor talen voor bijna alle inhoudssecties. Er zijn een paar uitschieters dots, bijvoorbeeld marginaal hogere scores voor Frans en Duits in de Over/Organisatie web sectie.

Over het algemeen biedt het EU-OSHA een nuttige benchmark voor vergelijking tussen de agentschappen en is het gemakkelijk de best presterende website van het agentschap. Er is weinig verschil in de keuze van de metriek, waarbij het totale meertalige gemiddelde 0,69 is en het gegroepeerde gemiddelde 0,73 is.

6.5.5 Europese Autoriteit voor voedselveiligheid

De website van de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA) is vergelijkbaar met die van het EESC in zijn scores. Zoals te zien is in paneel 1 van Figuur 20, zijn de scores consequent zeer laag. Recruitment lijkt het hoogst te scoren. Maar bij nader inzien is dit te wijten aan een zeer lage frequentie van webpagina's. Er is beperkte variabiliteit tussen de individuele scores voor de inhoudssecties.

Figuur 20:

Figuur 20: EFSA multi-lingo-index per inhoud (panel 1) en taal (panel 2)

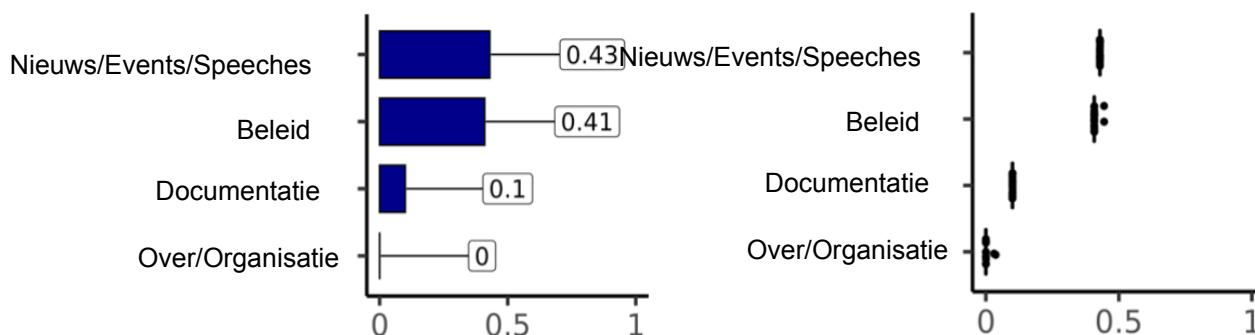
Wat veel interessanter is met betrekking tot de website van de EFSA, is panel 2 van figuur 20, dat een aantal uitschieterstalen weergeeft. Het inspecteren van deze uitschieterspunten laat zien dat voor de verschillende inhoudssecties, zij het in enigszins verschillende combinaties, de uitschietertalen slechts vier zijn: Frans, Italiaans, Duits en Spaans. Deze talen hebben een aanzienlijk hoger percentage van de beschikbaarheid van inhoud dan de rest. De website van dit bureau is alleen beschikbaar in de vier talen naast het Engels. Wat de algemene metriek betreft, convergeren voor het EFSA-agentschap het totale gemiddelde en de gegroepeerde gemiddelden grotendeels op ongeveer dezelfde waarde 0,12.

6.5.6 Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten

Het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten (FRA) is het kleinste van de EU-agentschappen die qua gegevensvolume worden geanalyseerd. Dit komt tot uiting in het lagere

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

aantal inhoudssecties. Terwijl de twee best scorende inhoud secties respectabele meertalige scores hebben, is de sectie „Over/Organisatie” aan het uiterste einde met een nul score. Handmatige inspectie van deze sectie (vijf maanden nadat de webpagina’s op taalbeschikbaarheid waren gecontroleerd) suggereert dat de taaldetectie de webpagina’s niet verkeerd heeft gerubriceerd. Dit specifieke gedeelte leek in andere talen niet beschikbaar te zijn en creëerde een foutpagina toen de controles in 2021 werden uitgevoerd. Paneel 2 van Figuur 21 suggereert vrijwel geen taalvariabiliteit tussen de verschillende inhoudssecties.

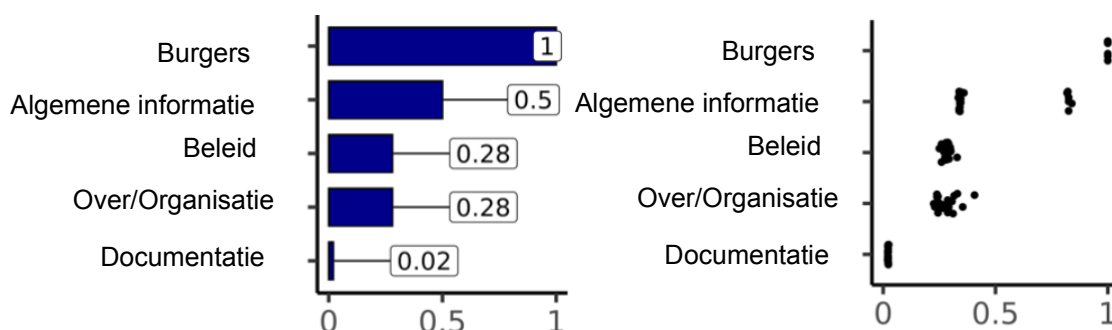

Figuur 21: FRA multi-lingo index per inhoud (panel 1) en taal (panel 2)

De totale gemiddelde multilingoscore van de FRA-website is 0,37, een score die wordt aangedreven door het grote volume in zijn categorie „Nieuws/Events/Speeches” die een relatief goede score heeft. Wanneer het gegroepede gemiddelde over de metrische inhoudscategorieën wordt gebruikt, daalt het echter tot 0,23.

6.5.7 Europees Agentschap voor chemische stoffen

Het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) is een van de grootste websites in de dataset, en vooral groot voor het type agentschap. Dit komt door een groot gedeelte van de website, de sectie „Documentatie” (met meer dan 100k webpagina’s), die informatie over chemicaliën bevat.

Figuur 22: ECHA multilingo-index per inhoud (panel 1) en taal (panel 2)

Vrijwel alle informatie is in het Engels zoals te zien is in deel 1 van figuur 22 voor de sectie „Documentatie”. De overige secties lijken wat meertalige inhoud te hebben. De sectie „Citizens” geeft een enigszins vervormd beeld omdat de frequentie van pagina’s zeer laag is.

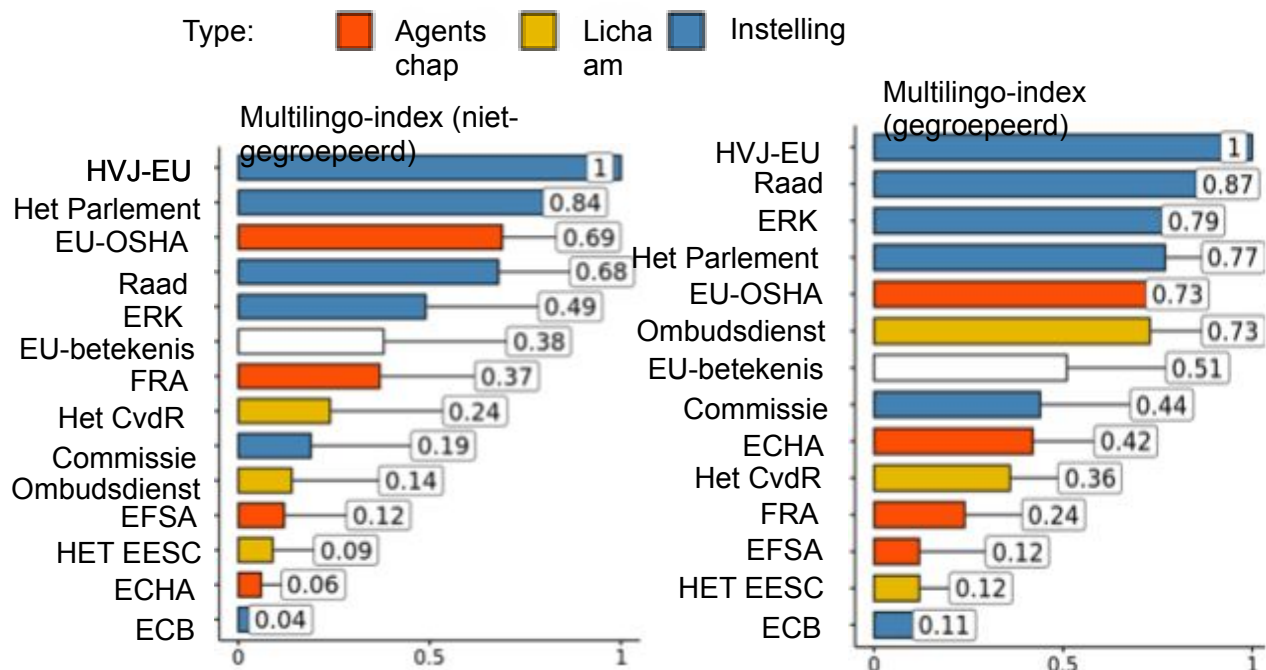
Overgaand naar paneel 2 van figuur 22, is er een clustering van talen voor alle inhoudssecties, met uitzondering van de sectie Algemene informatie. Nadere bestudering van deze sectie

suggereert dat de variabiliteit meestal te wijten is aan binaire classificatieproblemen rond taal in het Engels en de doeltalen in plaats van werkelijke verschillen tussen talen.

De totale gemiddelde multilingoscore van de ECHA-website is 0,06, een score die wordt aangedreven door het grote volume in zijn categorie „Documentatie”, die in wezen alleen Engelstalige documenten bevat. Wanneer het gegroepeerde gemiddelde over de inhoudscategorieën wordt gebruikt, stijgt het echter tot 0,41, een veel hogere score.

6.6 Vergelijking van EU-instellingen, -organen en -agentschappen

Nadat alle websites van de entiteit afzonderlijk zijn onderzocht, kan nu worden geconcludeerd door de vergelijkende resultaten te presenteren. Zoals aan het begin van dit hoofdstuk werd gedaan, worden de twee multilingo-metrics voor het eerst gepresenteerd. Figuur 23 toont de twee multilingo metrics, die kunnen worden gezien als verschillen in termen van de scores en de entiteit ranking. De reden voor deze divergentie is dat de (niet-gegroepeerde) metriek geen rekening houdt met de groepen (categorieën) in het inhoudsclassificatieschema. In plaats daarvan biedt het het multilingogemiddelde van alle webpagina's van een EU-entiteit.

Figuur 23: Vergelijking van de gemiddelde multilingoscores van EU-entiteiten (niet-gegroepeerd en gegroepeerd)

Bij het vergelijken van de twee statistieken is het duidelijk dat de gegroepeerde multi-lingo metriek in het tweede paneel van Figuur 23 hogere multi-lingo scores oplevert. De gemiddelde score voor de subgroep geanalyseerde EU-entiteiten stijgt aanzienlijk van 0,38 (niet-gegroepeerd) naar 0,51 (gegroepeerd). Slechts twee websites presteren immers marginaal beter met de niet-gegroepeerde multilingo metriek — het EP en het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten (FRA). Daarentegen hebben de rest van de websites dezelfde scores of, in de meeste gevallen, aanzienlijk lagere scores. De reden voor deze lagere prestaties is dat de webgegevens zeer onevenwichtig zijn in termen van het werkelijke volume van webpagina's over de verschillende groepen in het inhoudsclassificatieschema. Sommige websecties uit het classificatieschema voor inhoud, zoals Nieuws/Gebeurtenissen/Speeches, kunnen veel webpagina's hebben, terwijl anderen zoals Burgers, Recrutment of Financieringsaanbestedingen meestal een veel kleiner

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

aantal webpagina's hebben. Bovendien zijn de websecties die, volgens de behoeftentypologie, worden beschouwd als „kern” of „primair” (bijv. rekrutering of burger) ook de secties met een lager aantal webpagina's. Omgekeerd kunnen degenen die „secundair” zijn (bijvoorbeeld News/Events/Speeches) soms een zeer groot volume aan webpagina's hebben. Wanneer de gegevens over de verschillende groepen van een classificatieschema zeer onevenwichtig zijn — zoals het geval is met de webgegevens — kan een gegroepeerd gemiddelde een meer evenwichtige schatting opleveren.

Een goed voorbeeld van hoe de verschillen tussen de statistieken naar voren komen, is te vinden op de website van de Europese Ombudsman. Het heeft de neiging om goede multi-lingo scores te hebben over de meeste groepen (categorieën) uit het inhoudsclassificatieschema, met uitzondering van één categorie — de categorie Nieuws/evenementen/speeches. Dit soort inhoudssectie bevat een groot aantal webpagina's (bijv. toespraken) die niet worden vertaald. Echter, de resterende inhoud secties scoren zeer goed op de multi-lingo schaal. Niettemin brengt de niet-gegroepeerde metriek de multilingoscore van de Ombudsman met bijna 60 punten terug. Om deze reden heeft de gegroepeerde multilingo metriek de voorkeur voor het maken van kruis-entiteitsvergelijkingen, aangezien het een evenwichtigere beoordeling oplevert die wordt gefundeerd door het systeem voor de indeling van inhoud. Daarom is de resterende discussie gebaseerd op de resultaten van de gegroepeerde multilingo-index.

Het meest voor de hand liggende resultaat in het tweede paneel in figuur 23, dat wordt gekleurd door het type EU-entiteit, is de hoge variabiliteit van scores tussen de EU-entiteiten.

De vergelijkende resultaten markeren drie clusters van scores voor de gegroepeerde multilingo-index.

- In een eerste cluster zijn er zes entiteiten (d.w.z. bijna de helft van de steekproef van websites) waarvan de gemiddelde score voor de inhoudssecties van de geanalyseerde webpagina's boven het EU-gemiddelde van de geanalyseerde websites ligt. In feite, de scores zijn allemaal in de driekwart of hoger bereik voor de multi-lingo index. Op twee uitzonderingen na (het Europees Agentschap voor de veiligheid en de gezondheid op het werk (EU-OSHA) en de Ombudsman) zijn deze entiteiten alle instellingen van de EU (Hof van Justitie van de Europese Unie; Raad van de Europese Unie/Europese Raad; Europese Rekenkamer; Europees Parlement).
- Een tweede cluster wordt gevormd door entiteiten net onder het gemiddelde, maar boven het een derde bereik van de multilingo-index: de Europese Commissie, ECHA en het Europees CvdR.
- Het derde cluster omvat de vier websites waarvan de prestaties slecht zijn, met een score onder het bereik van een kwart van de gegroepeerde multilingo-index (Europese Centrale Bank, Europees Economisch en Sociaal Comité, Europese Autoriteit voor voedselveiligheid, Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten).

Het is belangrijk op te merken dat de multilingo metriek geen rekening houdt met de beschikbaarheid van machine learning vertaaltools die worden aangeboden op sommige van de in figuur 23 opgenomen websites, zoals de ECB of de Europese Commissie.

6.7 Conclusie

In dit hoofdstuk is de beschikbaarheid van meertalige inhoud op EU-websites onderzocht. Op basis van de toepassing van taaldetectietechnieken op de geanalyseerde webpagina's blijkt uit de ramingen van de beschikbaarheid van meertalige inhoud dat er grote verschillen bestaan tussen de websites van de EU-instellingen, -organen en -agentschappen. Dit kan een uitdaging vormen

voor de toegankelijkheid van EU-ingezetenen, gezien de huidige spreiding van taalvaardigheden over de hele bevolking (zie hoofdstuk 7 voor een diepgaandere analyse van dit punt).

Een tweede conclusie is dat de meeste instellingen goed presteren wat betreft de algemene beschikbaarheid van meertalige inhoud. Dit geldt minder voor de Europese Commissie, waarvan de totale prestaties dicht bij het gemiddelde van de 13 geanalyseerde websites liggen. De Europese Centrale Bank, die zeer lage scores heeft, is de duidelijke uitschieter onder de instellingen. Het bewijsmateriaal van de andere EU-organen is gemengd, zij het met relatief hoge scores voor de Ombudsman. Wat agentschappen betreft, publiceren de meeste agentschappen, hoewel er goede voorbeelden zijn, zoals het Europees Agentschap voor veiligheid en gezondheid op het werk, niet alle officiële talen op hun website.

Tot slot, volgens onze verkennende analyse van de behoeften van de EU-instellingen, publiceren de meeste van deze laatste in alle officiële talen inhoud die „in alle talen beschikbaar is”. De Europese Commissie presteert minder goed op deze maatregel, terwijl de Europese Centrale Bank weer een uitschieter is met haar zeer lage scores. Dit suggereert dat er ruimte is voor verbetering door de nadruk te leggen op de inhoudssecties die waarschijnlijk „voornamelijk primair” materiaal bevatten, zoals beschreven in hoofdstuk 5.

Hoewel deze studie de eerste systematische studie van meertaligheid op EU-websites is, is het niettemin belangrijk om enkele van de mogelijke beperkingen van de studie aan te wijzen en gebieden voor toekomstige verbetering aan te wijzen. In deze studie was het niet mogelijk om de behoeftentypologieanalyse uit te breiden naar alle entiteiten, noch was het mogelijk om webpagina's te identificeren die machinevertaling boden. Een andere mogelijkheid tot verbetering zou zijn om de lengte van webinhoud te overwegen; een enkele webpagina kan variëren van een paar honderd tekens tot vele duizenden. Deze factoren kunnen worden overwogen in toekomstige iteraties van de methodologie van de studie en in verder onderzoek.

7. TAALVAARDIGHEDEN VAN EUROPEANEN

BELANGRIJKSTE BEVINDINGEN

- Analyse van de meest recente enquêtegegevens voor volwasseneneducatie (AES) van Eurostat in 2016 toont aan dat de meest gesproken moedertalen door EU27-ingezetenen van volwassenen (25-64 jaar oud) Duits (18 %), Frans en Italiaans (14 % elk), Spaans en Pools zijn (10 % elk). Tweederde van de respondenten is moedertaalspreker van een van deze vijf talen.
- Er is geen gemeenschappelijke taal in de EU die door een meerderheid van de bevolking op een zeer goed niveau (inheems of bekwaam) wordt gesproken. Ongeveer 20 % van de volwassen EU-ingezetenen kan communiceren op een zeer goed niveau in het Duits, gevolgd door Frans (ongeveer 16 %), Italiaans (14 %) en Engels (13 %).
- Het niveau van linguïstische integratie van communicatie in een Engels (eentalig) taalregime is, afhankelijk van de gebruikte taalvaardigheidsindicator, 13-45 % van de volwassen bevolking van de EU-27, en stijgt tot 43-65 % van de volwassenen in een drietalig regime (Engels, Frans en Duits). Een volledig meertalige regeling zou ervoor zorgen dat 97-99 % van de volwassen EU-ingezetenen in de taal wordt opgenomen.
- Aangezien inhoud die op de EU-website en de vertaling ervan wordt gepubliceerd, kan worden beschouwd als een algemeen goed in de economische zin van het woord, is het a priori efficiënter om de vertaalkosten op EU-niveau te centraliseren in plaats van de burgers de vertaalkosten te laten dragen.
- Machinevertaling kan een belangrijke rol spelen in het communicatiebeleid van de EU, maar kan geen menselijke vertaling vervangen.
- Tussen 25 en 35 % van de bezoekers van de EU-gatewaywebsite en de website van de Europese Commissie gebruikt Engels, maar de meeste van deze bezoekers zijn waarschijnlijk niet-EU-burgers. De taalvoorkeuren van EU-ingezetenen moeten voorrang krijgen boven die van niet-EU-bezoekers.
- Het leren van vreemde talen kan het wederzijds begrip tussen EU-burgers, trans-Europese mobiliteit, inclusie en communicatie met de EU-instellingen bevorderen. Aanbevelingen van de conferentie over de toekomst van Europa en ideeën van het meertalige digitale platform benadrukken het belang van het bevorderen van meertaligheid als brug naar andere culturen vanaf jonge leeftijd.

7.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt de „vraagzijde” van het meertalige communicatiepubliek in de EU beoordeeld door middel van een analyse van de taalvaardigheden van EU-ingezetenen. Dit stelt ons in staat te beoordelen in hoeverre het communicatiebeleid van de EU toegankelijk en transparant is gezien de huidige verspreiding van taalvaardigheden in de EU. Naar aanleiding van de analyse van de gegevens van de enquête naar taalvaardigheden wordt in het hoofdstuk het taalprofiel van de bezoekers van de EU-websites, de rol van machinevertaling in de EU en voorstellen ter bevordering van meertaligheid in het bredere onderwijssysteem besproken.

7.2 Methodologie

Deze studie maakt gebruik van de meest recente AES, een representatieve enquête onder inwoners van de EU-27 door Eurostat, het Europees Bureau voor de Statistiek.⁷⁰ Alle definities en

⁷⁰ Beschikbaar op: <https://ec.europa.eu/eurostat/web/microdata/adult-education-survey>

indicatoren zijn van toepassing op Europese ingezetenen van 25-64 jaar en wonen in particuliere huishoudens in de huidige EU-27-lidstaten. De enquête vond plaats in 2016 en 2017, en de gegevens werden voor het eerst vrijgegeven in 2018. We gebruiken de gewijzigde versie die in 2021 is uitgebracht.⁷¹ Belangrijk is dat de AES informatie bevat over de moedertaal(en) van respondenten en de kennis van vreemde talen. Met de vraag „Hoeveel talen kunt u gebruiken, behalve uw moedertaal(en)?” kunnen maximaal zeven talen worden vermeld. Twee vragen zijn gericht op de beoordeling van het vaardigheidsniveau voor de eerste twee vreemde talen. Respondenten kunnen hun vaardigheden zelf beoordelen in de eerste en tweede vreemde taal met behulp van vier descriptoren:

- **Elementair:** Ik begrijp en kan slechts een paar woorden en zinnen gebruiken.
- **Eerlijk:** „Ik kan de meest voorkomende dagelijkse uitdrukkingen begrijpen en gebruiken. Ik gebruik de taal in relatie tot bekende dingen en situaties.
- **Goed:** „Ik kan de essentie van heldere taal begrijpen en eenvoudige teksten produceren. Ik kan ervaringen en gebeurtenissen beschrijven en vrij vloeiend communiceren.
- **Bekwaam:** „Ik kan een breed scala aan veeleisende teksten begrijpen en de taal flexibel gebruiken. Ik beheerst de taal bijna volledig.

Deze descriptoren zijn nauwkeuriger dan die welke in de Eurobarometer-enquête worden gebruikt⁷² en zijn in overeenstemming met de aanpak van het gemeenschappelijk Europees referentiekader voor talen (CEFR). De volgende analyse heeft betrekking op de huidige EU-27-lidstaten (tenzij anders vermeld). Aangezien het niveau van vreemde talen een belangrijke variabele is om in deze studie in aanmerking te nemen, zullen we in de rest van deze studie alleen de eerste en tweede vreemde talen overwegen die door EU-ingezetenen worden gesproken. Zoals opgemerkt, verzamelt de AES geen informatie over het (eventuele) niveau van vaardigheden in de derde, vierde en volgende talen tot zeven talen die door respondenten worden gesproken. Met andere woorden, de tabellen in dit hoofdstuk kunnen geen vaardigheidsniveaus voor meer dan twee vreemde talen rapporteren. Dit kan leiden tot een lichte onderschatting van het aandeel respondenten dat op basisniveau vreemde talen spreekt, maar het is onwaarschijnlijk dat het aandeel van de bekwame mensen systematisch wordt onderschat. Op EU-niveau in het algemeen is het zeldzaam dat mensen naast hun moedertaal in drie of meer talen volledig bekwam zijn; bekwame niveaus komen vaker voor voor de eerste en soms tweede vreemde talen die bekend zijn, terwijl de derde en aanvullende talen (indien aanwezig) meestal worden gesproken op een lager niveau van bekwamheid.⁷³

7.3 Resultaten

Tabel 7 hieronder vermeldt het percentage EU-ingezetenen van 25-64 jaar dat verklaart de 24 officiële talen van de EU te spreken als moedertaal of als vreemde taal.⁷⁴ De tweede kolom rapporteert het percentage van de bevolking dat aangeeft moedertaalsprekers te zijn van de taal die in de eerste kolom wordt aangegeven. Van de derde tot de zesde kolom rapporteren we het

71 Gazzola (2014; 2016b) presenteert vergelijkbare analyses met behulp van de eerste en de tweede AES-golven (2007, 2011).

72 In de Eurobarometer-enquêtes in 2001, 2006 en 2012 werd aan de mensen gevraagd welke talen ze „goed genoeg konden spreken om een gesprek te kunnen voeren”, en konden ze drie vaardigheidsniveaus kiezen, namelijk „zeer goed”, „goed” of „basis” zonder specificatie.

73 De situatie van Luxemburg is met name te wijten aan de zeer meertalige bevolking. In Luxemburg verklaren velen Luxemburgs als moedertaal, en ze geven Frans en Duits (beide administratieve talen van het land) aan als de eerste/tweede meest bekende vreemde talen. Aangezien de AES alleen gegevens verzamelt over het vaardigheidsniveau voor de eerste twee vreemde talen die bij respondenten bekend zijn, kan het percentage inwoners dat Engels spreekt in dit land in onze analyse worden onderschat. Gezien de relatief kleine demografische omvang van dit land heeft dit echter geen wezenlijke invloed op onze algemene resultaten voor de EU als geheel.

74 De auteurs danken Dr. Daniele Mazzacani (Onderzoeksgroep „Economie, Beleidsanalyse en Taal”, Ulster University) voor zijn waardevolle hulp bij de voorbereiding van deze sectie.

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

percentage inwoners van de EU dat aangeeft dat ze de taal als eerste of tweede vreemde taal kunnen spreken naar vaardigheidsniveau (zoals opgemerkt, geeft het AES alleen informatie over het niveau van vaardigheden voor de eerste twee vreemde talen die het meest bekend zijn bij de respondenten). De laatste kolom vóór het totaal rapporteert het percentage van de bevolking dat verklaart de taal niet te kennen (zoals reeds opgemerkt, is dit percentage een bovengrens, aangezien de AES geen informatie bevat over het niveau van bekwaamheid (indien aanwezig) in de derde, vierde en volgende vreemde talen).

Tabel 7: Talenkennis van Europese ingezetenen van 25-64 jaar, per taal

Inheemse langage		Taalkennis als vreemde taal, naar niveau				Geen	Totaal
		Elementair	Eerlijk	Goed	Bedreven		
Taal							
Bulgaars	1.7	0.0	0.0	0.0	0.0	98.2	100.0
Kroatisch	1.1	0.0	0.0	0.1	0.1	98.7	100.0
Tsjechisch	2.4	0.0	0.2	0.3	0.3	96.8	100.0
Deens	1.1	0.0	0.1	0.0	0.1	98.7	100.0
Nederlands	4.8	0.2	0.3	0.2	0.2	94.3	100.0
Nederlands	1.9	9.0	14.3	17.3	11.3	46.3	100.0
Estlands	0.2	0.0	0.0	0.0	0.0	99.7	100.0
Fins	1.1	0.0	0.1	0.1	0.1	98.7	100.0
Frans	13.7	3.7	3.9	2.9	1.8	74.1	100.0
Duits	17.9	1.9	3.1	2.9	2.4	71.9	100.0
Grieks	2.5	0.0	0.1	0.1	0.1	97.2	100.0
Hongaars	2.7	0.0	0.1	0.1	0.1	97.1	100.0
Iers	0.0	0.1	0.1	0.1	0.0	99.7	100.0
Italiaans	13.8	0.4	0.6	0.5	0.4	84.2	100.0
Lets	0.3	0.0	0.1	0.0	0.0	99.5	100.0
Litouws	0.6	0.0	0.0	0.0	0.1	99.3	100.0
Maltees	0.1	0.0	0.0	0.0	0.0	99.9	100.0
Pools	9.6	0.1	0.1	0.1	0.1	90.1	100.0
Portugees	2.8	0.1	0.1	0.1	0.1	96.8	100.0
Roemeens	4.9	0.0	0.1	0.1	0.1	94.9	100.0
Slowaaks	1.3	0.0	0.0	0.0	0.0	98.7	100.0
Sloveens	0.5	0.0	0.0	0.0	0.0	99.5	100.0
Spaans	10.2	1.4	1.6	1.2	1.2	84.5	100.0

Zweeds	1.7	0.2	0.4	0.3	0.3	97.1	100.0
---------------	-----	-----	-----	-----	-----	------	-------

Bron: Eurostat, 2021, AES 2016. 24 officiële talen van de EU. Gewogen resultaten gerapporteerd in percentage. Totale percentages die betrekking hebben op de bevolking van 25-64 jaar. Aantal waarnemingen: 174,688. Opmerking: in de Deense steekproef van de AES is een groot aantal ontbrekende waarden voor twee AES-variabelen, dat wil zeggen „eerste bekendste taal anders dan moeder” en „tweede bekendste taal anders dan moeder”, wat leidt tot een onderschatting van het percentage inwoners dat vreemde talen in dit land kan gebruiken (zie bijlage 4). Gezien de relatief kleine demografische omvang van Denemarken in vergelijking met de rest van de EU, zal dit onze algemene conclusies niet aanzienlijk beïnvloeden.

De meest gesproken moedertalen in de EU27 zijn Duits (18 %, percentages worden afgerond op de eenheid), Frans en Italiaans (14 % elk), Spaans en Pools (10 % elk). Ongeveer tweederde van de inwoners van de EU zijn moedertaalsprekers van een van deze vijf talen. Roemeens en Nederlands volgen met elk bijna 5 %. Minder dan 2 % van de inwoners zijn moedertaalsprekers van het Engels. De meeste sprekers van het Engels in de EU zijn niet-moedertaalsprekers. Engels is de meest onderwezen vreemde taal in het onderwijsstelsel in de EU-landen, gevolgd door Frans en Duits. Slechts 11 % van de EU-ingezetenen verklaart zich bekwaam in het Engels te zijn, terwijl intermediaire niveaus (eerlijk en goed, in termen van AES) vaker voorkomen. Ongeveer 9 % van de Europeanen kan slechts een paar woorden in deze taal zeggen.

Er wordt in de EU geen gemeenschappelijke taal gesproken op een zeer goed niveau (d.w.z. moedertaal of bekwaam) door de meerderheid van de bevolking. Een zeer goed niveau van taalvaardigheden is nodig om complexe documenten te begrijpen over bijvoorbeeld rechten en plichten van burgers, financieringsmogelijkheden, webpagina's met gezondheidsmededelingen over voedsel en andere beleidskwesties. Slechts ongeveer een vijfde van de volwassen inwoners van de EU kan communiceren zonder al te veel moeite in het Duits (d.w.z. de som van de Duitse moedertaalsprekers en ingezetenen die er als vreemde taal in slagen), gevolgd door Frans (ongeveer 16 %), Italiaans (14 %) en Engels (13 %).

De taalvaardigheden van EU-ingezetenen vormen een centrale component om de transparantie, toegankelijkheid en inclusiviteit van de EU-communicatie over beleidsbeslissingen te evalueren. We zijn niet in de eerste plaats geïnteresseerd in de vraag of EU-ingezetenen over voldoende vaardigheden in vreemde talen beschikken om een informeel gesprek te voeren, eenvoudige teksten te lezen, of om te reizen of elementaire taken in een andere taal uit te voeren. Wij zijn geïnteresseerd in het bestuderen van de mate waarin de communicatie van de EU a priori toegankelijk is voor EU-ingezetenen in een taal die zij beheersen. Aangezien EU-instellingen, -organen en -agentschappen een internationaal openbaar bestuur zijn dat verantwoording verschuldigd is aan EU-burgers (zie hoofdstuk 4), is het taalbeleid ervan een element waarmee rekening moet worden gehouden bij de beoordeling van de toegankelijkheid en transparantie ervan. Gezien het meertalige karakter van de EU en het gebrek aan een gemeenschappelijke taal die door de meerderheid van de bevolking op een bekwaam niveau wordt gesproken, is een meertalige benadering van communicatie met het publiek derhalve een essentieel aspect van de democratie in de EU.

In dit verband is een belangrijke vraag de mate waarin verschillende combinaties van officiële talen bevorderlijk zijn voor een inclusief en toegankelijk communicatiebeleid. We vergelijken vijf mogelijke combinaties van officiële talen:

1. **Eentaligheid, of Engels alleen taal communicatie beleid**, gebaseerd op het enige gebruik van het Engels. Deze taalregeling komt overeen met het feitelijke communicatiebeleid van veel websites van EU-instellingen, -organen of -agentschappen (hoofdstuk 6).

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

2. **Tweetaligheid** omvat alleen Frans en Duits, twee van de „proceduretalen” van de Europese Commissie. Dit taalregime wordt tegenwoordig in de praktijk niet gebruikt, maar het is interessant om het te onderzoeken omdat Frans en Duits de meest onderwezen vreemde talen in de EU zijn na het Engels, en ze worden door veel moedertaalsprekers op EU-niveau gesproken.

3. **Drietalingheid**. Dit communicatiebeleid maakt gebruik van Engels, Frans en Duits. Deze komen overeen met de „proceduretalen van de Commissie”.

4. **Hexalingualisme**. Dit communicatiebeleid is gebaseerd op de vijf meest gesproken moedertalen in de EU, namelijk Frans, Duits, Italiaans, Pools en Spaans, plus Engels. Een taalregime met zes talen wordt gebruikt bij de Verenigde Naties. Zes is natuurlijk een arbitrair getal.

5. **Meertaligheid**. Dit komt overeen met de huidige 24 officiële talen van de EU.

De meest gebruikte combinaties van talen die door EU-instellingen, -organen en -agentschappen in communicatie worden gebruikt, zijn de eentalige, drietalige en meertalige modellen hierboven, maar het is interessant om de tweetalige en de zestalige modellen ter vergelijking op te nemen.

In tabel 8 wordt in de eerste kolom het vijf communicatiebeleid weergegeven. In de tweede kolom wordt het percentage volwassen EU-ingezetenen vermeld dat zij ten minste één van de talen kennen die in een combinatie worden gebruikt, hetzij als moedertaal, hetzij als eerste of tweede vreemde taal op een bekwaam niveau. In de tweede kolom stellen we daarom een veeleisende definitie van taalkundige inclusie vast (gelabeld met het label „Approach A”): wij gaan ervan uit dat Europese ingezetenen taalkundig worden opgenomen in een communicatiebeleid als zij moedertaalsprekers zijn van ten minste één van de talen die in de communicatie worden gebruikt of als eerste of tweede vreemde taal bekwame sprekers van ten minste één van deze talen zijn.⁷⁵ Dit geeft een betrouwbare indicator van het aandeel van de bevolking met de taalvaardigheden om complexe EU-documenten en toespraken te begrijpen (bv. met betrekking tot aanbestedingen, toespraken in het Europees Parlement en een klacht in een officiële taal bij de Europese Ombudsman). Taalvaardigheden op gemiddeld niveau zijn waarschijnlijk niet voldoende om veeleisende documenten te begrijpen, en zeker niet op hetzelfde niveau van vertrouwen van moedertaalsprekers van de officiële taal of mensen die er bekwaam in zijn.

Tabel 8: Percentage Europese inwoners van 25-64 jaar dat taalkundig is opgenomen, naar soort communicatiebeleid van de EU en benadering van de definitie van taalkundige inclusie

Communicatiebeleid	Aanpak A	Aanpak B
Alleen Engels	13%	45%
Tweetaligheid (Frans en Duits)	35%	45%
Drietalingheid (Engels, Frans, Duits)	43%	65%

⁷⁵ Bij toegepast onderzoek wordt de doeltreffendheid van taalregimes gemeten aan de hand van de taalkundige disenfranchisement rate (Ginsburgh en Weber 2005; Gazzola 2016b), ook wel het taaluitsluitingspercentage genoemd (Gazzola 2016b). De taalkundige ontkeningsgraad is het percentage inwoners „die mogelijk geen EU-documenten kunnen begrijpen [...] omdat ze geen officiële taal beheersen” (Ginsburgh en Weber, 2005). Een taalregime is doeltreffend als het taalkundig disenfranchisement minimaliseert door documenten in een combinatie van talen te produceren zodat het aandeel inwoners die ze niet kunnen begrijpen zo klein mogelijk is en idealiter nul is. In deze studie gebruiken we in de praktijk een zeer vergelijkbare indicator, omdat het percentage onteigening slechts een aanvulling vormt op het percentage taalkundige inclusie. In deze studie presenteren we de resultaten in termen van linguïstische inclusie in plaats van linguïstische onteigening.

Hexalingualisme (Engels, Frans, Duits, Italiaans, Spaans, Pools)	74%	86%
Meertaligheid (24 officiële talen)	97%	99%

Source: Eurostat, 2021, AES 2016. 27 EU-lidstaten. Gewogen resultaten gerapporteerd in percentage afgerond bij de eenheid. Totale percentages die betrekking hebben op de bevolking van 25-64 jaar. Aantal waarnemingen: 174,688. Opmerking: In „Approach A” is een persoon linguïstisch opgenomen als de persoon ofwel een moedertaalspreker is van ten minste één taal die wordt gebruikt in een communicatiebeleid of als eerste of tweede vreemde taal een „proficient” niveau van vaardigheden in deze taal heeft. In aanpak B is een persoon linguïstisch opgenomen als de persoon ofwel een moedertaalspreker is van ten minste één taal die wordt gebruikt in een communicatiebeleid of ten minste over een „eerlijk” niveau van vaardigheden in deze taal als eerste of tweede vreemde taal beschikt.

In de derde kolom wordt het percentage volwassen EU-ingezetenen vermeld dat zij ten minste één van de talen die in een communicatiebeleid als moedertaal of als vreemde taal worden gebruikt, ten minste op een eerlijk niveau kunnen spreken (in de AES-definitie). In deze benadering (genaamd „Approach B”) wordt linguïstische inclusie loser gedefinieerd dan in Aanpak A. We vatten moedertaalsprekers en bewoners samen die spreken als een (eerste of tweede) vreemde taal ten minste één van de talen die in een communicatiebeleid op een eerlijk, goed of bekwaam niveau worden gebruikt. In aanpak B worden eerlijke en goede vaardigheden geacht in staat te zijn niet-technische teksten die door de EU zijn gepubliceerd, zoals tweets of algemene informatie over de EU, te volgen en te begrijpen. We beschouwen elementaire vaardigheden daarentegen niet als voldoende om op een zinvolle manier linguïstisch inclusief te zijn. Daarom worden ze in tabel 8 behandeld als gelijkwaardig aan het niet spreken van een taal.

Door twee benaderingen te hanteren voor de definitie van taalkundige inclusie, streven we naar een boven- en een ondergrens. Tabel 8 rapporteert nettowaarden omdat ze dubbel tellen voorkomen wanneer we het vijf communicatiebeleid vergelijken. Het zou bijvoorbeeld onjuist zijn om simpelweg de percentages in tabel 7 toe te voegen wanneer we het percentage van de ingezetenen berekenen dat één taal kan spreken tussen het Engels, Frans en Duits, omdat mensen meer dan één taal kunnen kennen. Belangrijk is het percentage van de bevolking dat ten minste één van de talen spreekt van een specifieke combinatie die in een communicatiebeleid wordt gebruikt.

Tabel 8 toont aan dat wanneer de EU in haar mededeling uitsluitend Engels gebruikt, slechts 13-45 % van de EU-27-volwassenen de inhoud van de gepubliceerde documenten kan begrijpen (tenzij zij afhankelijk zijn van hun eigen of machinevertalingen), afhankelijk van de vastgestelde definitie van taalkundige inclusie (d.w.z. aanpak A of B). Naast het ontkrachten van de mythe dat in Europa vloeiend Engels een universele basisvaardigheid is geworden, blijkt uit deze resultaten dat het publiceren van documenten in slechts één taal geen doeltreffend communicatiebeleid voor de EU-instellingen is. Het percentage EU-ingezetenen dat volgens aanpak A taalkundig is opgenomen, bedraagt slechts 13 %. Dit betekent dat als we kijken naar een breed scala aan — mogelijk complexe en/of zeer technische — EU-documenten, ongeveer 87 % van de inwoners van de EU niet in staat zou zijn om — zonder aanzienlijke inspanning — te beoordelen wat de EU hen meedeelt als alleen Engels wordt gebruikt. In aanpak B wordt taalkundige inclusie loser gedefinieerd. Uit tabel 10 blijkt dat minder dan de helft van de EU-ingezetenen (45 %) ten minste een redelijk niveau van vaardigheden in het Engels heeft, wat betekent dat de meerderheid van de EU-ingezetenen zelfs geen eenvoudige teksten of tweets in deze taal zou kunnen begrijpen.

Er zijn aanzienlijke verschillen in taalintegratie tussen de EU-landen. Alleen Ierland en Malta hebben een aandeel van ten minste 50 % van de volwassen inwoners die verklaren als moedertaalsprekers van het Engels of taalvaardigheid als eerste of tweede vreemde taal. Dit percentage ligt onder de 50 %, maar groter dan 25 % in Oostenrijk, Cyprus, Denemarken, Finland, Nederland en Zweden (zie tabel A4.1 in de bijlage). In de rest van de EU komt taalvaardigheid in

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

het Engels minder vaak voor. In België, Estland, Duitsland, Griekenland, Luxemburg en Slovenië is het aandeel van de bevolking dat moedertaal spreekt Engels of bekwaam⁷⁶. In de overige 13 landen ligt dit percentage tussen de 4 en 14 %.

Wat het Duits-Franse „bilingualisme”-model betreft, zou dit taalregime tussen 35 en 45 % van de volwassen inwoners van de EU omvatten. Het tweetalige (Duits-Franse) communicatiebeleid is inclusiever dan een eentalig model dat alleen op het Engels is gebaseerd, maar dit komt vooral door het grote aantal moedertaalsprekers van het Frans en het Duits in de EU. Als dit communicatiebeleid wordt aangenomen, bedraagt het percentage van de bevolking dat taalkundig is opgenomen (op basis van aanpak A) slechts in vier landen (Oostenrijk, Frankrijk, Duitsland en Luxemburg) meer dan 50 %. Als we beschouwen als linguïstisch opgenomen mensen met ten minste een redelijk niveau van vaardigheden in het Frans of Duits (richting B), verbetert het beeld enigszins omdat meer dan driekwart van de Belgische bevolking linguïstisch zou worden opgenomen (78 % om precies te zijn), maar in de rest van de EU zouden de meeste ingezetenen uitgesloten blijven. In aanpak B zou veel minder dan de helft van de volwassen ingezetenen in 22 van de 27 landen linguïstisch worden opgenomen als de EU in haar communicatiebeleid alleen Frans en Duits zou gebruiken (zie tabel A4.1-bijlage). Dit is te wijten aan het feit dat Frans en Duits niet intensief worden onderwezen in de meeste landen, meestal geleerd als tweede vreemde talen na het Engels (Eurydice 2017). Zonder de bevordering van het onderwijzen van andere talen dan het Engels in de schoolsystemen en zonder maatregelen ter bevordering van meertaligheid in de media, is het onwaarschijnlijk dat Europeanen een hoog niveau van vaardigheden ontwikkelen in andere vreemde talen dan het Engels.

Het drietalige communicatiebeleid omvat Engels, Frans en Duits (tabel 8). Dit beleid heeft een aanzienlijk hogere linguïstische inclusie dan de eerste twee beleidslijnen. Een drietalig communicatiebeleid produceert documenten die 43-65 % van de inwoners van de EU kunnen begrijpen. Toch is 57-35 % van de volwassen inwoners van de EU uitgesloten. Een communicatiebeleid dat alleen de drie „proceduretalen” van de Europese Commissie gebruikt, is verre van toegankelijk voor inwoners van Zuid- en Oost-Europese landen, en het is ook niet volledig transparant in de Scandinavische landen.

Indien Italiaans, Pools en Spaans naast Engels, Frans en Duits worden gebruikt (zie het vierde communicatiebeleid in tabel 8), neemt het aandeel van de EU-ingezetenen taalkundig toe, niet verwonderlijk, in Italië, Polen en Spanje, en in mindere mate in Litouwen. Het verbetert ook de situatie in Portugal, Slowakije en Slovenië enigszins. Een communicatiebeleid dat ten minste deze zes talen gebruikt, heeft de verdienste dat 74-86 % van de volwassen EU-ingezetenen toegankelijk is, afhankelijk van de definitie van inclusie. Het aandeel volwassenen dat in de in aanpak A gebruikte definitie taalkundig is opgenomen, ligt echter in 16 landen lager dan 50 %. Het is minder dan 50 % in zes landen als we benadering B aannemen, allemaal in Oost-Europa (zie tabel A4.1 in de bijlage).

Het vijfde communicatiebeleid („meertalig”) komt overeen met het huidige beleid met 24 officiële talen. Uit tabel 8 blijkt dat de meertalige regeling een zeer inclusief en toegankelijk communicatiebeleid is, omdat 97-99 % van de volwassen inwoners linguïstisch wordt opgenomen wanneer 24 officiële talen worden gebruikt. Alleen in Estland en Letland is het meertalige communicatiebeleid niet volledig inclusief. Dit is te wijten aan de aanwezigheid van een aanzienlijke minderheid van de Russische sprekers. Wanneer we een veeleisende definitie van linguïstische inclusie (benadering A) aannemen, is een niet-verwaarloosbaar deel van de bevolking (d.w.z. meer dan 2 %) niet volledig linguïstisch opgenomen, zelfs niet wanneer de 24 officiële talen worden gebruikt in Oostenrijk, België, Cyprus, Denemarken, Finland, Frankrijk, Duitsland, Griekenland, Litouwen, Luxemburg, Nederland, Slovenië en Zweden. Dit is te wijten aan de aanwezigheid van groepen ingezetenen migranten die talen spreken zoals Arabisch, Albanees of

⁷⁶ Luxemburg is ook in deze lijst opgenomen, maar de resultaten voor dit land moeten om de reeds in voetnoot 4 uiteengezette redenen met voorzichtigheid worden geïnterpreteerd.

Turks die nog geen kennis van de officiële taal van hun gastland hebben bereikt. Dit benadrukt de noodzaak van een taalkundig integratiebeleid op nationaal niveau.

Het is de rol van de EU-beleidsmakers om de wisselwerking tussen de doeltreffendheid en de kosten van verschillende communicatiebeleidsmodellen te beoordelen. De resultaten van deze analyse kunnen beleidsmakers helpen om in verschillende opzichten beter geïnformeerde beslissingen te nemen. Uit de resultaten blijkt dat een meertalig communicatiebeleid momenteel het meest effectieve en eerlijke communicatiebeleid is van de vijf alternatieven die in deze studie worden vergeleken. Het is het meest effectief omdat het de taalintegratie maximaliseert (d.w.z. het aandeel burgers dat ten minste één van de talen waarin documenten worden gepubliceerd, kan begrijpen), en het is eerlijk in die zin dat het geen onderscheid maakt tussen Europeanen op basis van hun land van verblijf, hun leeftijd of opleidingsniveau. Uit de resultaten van verdere analyses van AES-gegevens (zie tabel A4.2 en tabel A4.3 die in de bijlage zijn gerapporteerd) blijkt immers dat ouderen en minder opgeleide personen minder geneigd zijn ten minste enige kennis van vreemde talen te hebben en daarom waarschijnlijker worden uitgesloten als hun moedertaal niet voor officiële doeleinden wordt gebruikt.

De tenuitvoerlegging van een meertalig communicatiebeleid brengt financiële kosten met zich mee voor vertaling en tolken en administratieve complexiteit voor de EU-instellingen, die zeker bij beleidskeuzes in aanmerking moeten worden genomen. De kosten van vertaling en tolken in de EU bedroegen ongeveer 1,1 miljard EUR volgens de laatste officiële gegevens voor 2012, wat neerkomt op minder dan 0,0081 % van het bbp van de toenmalige EU-28 (0,0097 % als we de EU-27 zonder het VK beschouwen), en 1 % van de EU-begroting (Gazzola en Grin 2013). Hoewel in economisch en financieel opzicht een meertalig communicatiebeleid niet als onhoudbaar kan worden gedefinieerd, zou men kunnen stellen dat middelen die worden bespaard door vertaling en tolken voor andere doeleinden kunnen worden gebruikt. Dat is een politieke keuze. Maar we moeten rekening houden met de gevolgen van een dergelijke keuze voor de EU als geheel. Een communicatiebeleid waarbij uitsluitend Engels, Frans en Duits worden gebruikt, leidt tot lagere uitgaven voor vertaling en tolken voor de EU-begroting, maar zal een overeenkomstige kostenverschuiving met zich meebrengen voor EU-burgers die geen van de gebruikte talen beheersen (zie ook Grin 2010; 2015). Of dit een algemene daling van de totale kosten van het beheer van meertaligheid met zich mee zal brengen, is een open vraag. De publieke inhoud die op de EU-website en de vertaling ervan wordt gepubliceerd, kan worden gezien als een algemeen goed in economische zin, niet concurrerend in consumptie en niet-excludeerbaar (Wickström et al. 2018). Veel mensen kunnen de inhoud van een gratis webpagina tegelijkertijd lezen (de webpagina is niet rivaal), en iedereen kan toegang hebben zolang ze een apparaat hebben en er geen wachtwoorden worden gebruikt (niemand wordt opzettelijk uitgesloten). De productiekosten van vertalingen van webpagina's hangen niet af van het aantal begunstigden, maar alleen van het aantal talen. Met andere woorden, de kosten voor de EU-begroting voor het vertalen van een webpagina zijn hetzelfde als ze door één persoon of 100 miljoen mensen worden gelezen. Daarom is het a priori efficiënter om de vertaalkosten op EU-niveau te centraliseren in plaats van personen die vertaalkosten dragen.

De mate van taalkundige toegankelijkheid als gevolg van het vijf gepresenteerde communicatiebeleid heeft betrekking op een specifiek moment in de tijd. Onderwijs kan langzaam invloed hebben op de verspreiding van taalvaardigheden en bijdragen aan de verbetering van de kennis van vreemde talen (zie punt 6 van dit hoofdstuk). Het is echter de moeite waard om te benadrukken dat talen een belangrijke symbolische functie vervullen (Edwards 2009). Zich onthouden van het gebruik van een officiële EU-taal in de communicatie omdat de sprekers vloeiend een andere officiële taal spreken, kan om politieke en symbolische redenen een zeer betwiste kwestie worden en juridische kwesties aan de orde stellen (zie hoofdstuk 3).

Een laatste punt betreft het sociaal-economische profiel van de doelgroepen van de EU. Men kan stellen dat niet alle Europeanen noodzakelijkerwijs geïnteresseerd zijn in toegang tot alle documenten die door de EU worden gepubliceerd. Toegang tot EU-documenten kan voor bepaalde

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

groepen mensen belangrijker zijn, bijvoorbeeld specifieke functieprofielen van typisch hooggeschoolde werknemers. De noodzaak om toegang te krijgen tot EU-informatie kan relevanter zijn voor personen in specifieke banen zoals besluitvormers, managers en beroepsbeoefenaars dan mensen die in elementaire beroepen werken of werknemers die administratief ondersteunen. Een kritische vraag is of een meertalig communicatiebeleid ook gunstig is voor deze groepen mensen, of dat een eentalig communicatiebeleid volstaat.

Analyse van de AES-gegevens over talenvaardigheden naar soort beroep (zie tabel A.4.4 in de bijlage) bevestigt dat hooggeschoolde werknemers over betere vreemde taalvaardigheden beschikken dan laaggeschoolde werknemers en daarom minder kans hebben om taalkundig uitgesloten te zijn als hun moedertaal niet wordt gebruikt in de EU-communicatie. Dit betekent niet dat een meertalig communicatiebeleid hen geen communicatieve voordelen biedt. De twee beroepsgroepen die de best opgeleiden vertegenwoordigen, met behulp van de AES-categorieën, zijn „managers” (5 % van de steekproef) en „professionals” (21 % van de steekproef). Het aandeel Europese managers dat linguïstisch is opgenomen in een eentalig communicatiebeleid (d.w.z. alleen Engels) is slechts 26 %, volgens benadering A (d.w.z. mensen zijn ofwel moedertaalsprekers van het Engels of hebben een bekwaam niveau in het als vreemde taal), en 67 % als we benadering B gebruiken (d.w.z. respondenten zijn ofwel moedertaalsprekers van de taal of hebben ten minste een redelijk niveau van vaardigheden als vreemde taal). Deze percentages zijn respectievelijk 32 % en 78 % onder professionals. Met andere woorden, slechts een minderheid van de Europese managers en professionals zijn native of bekwame sprekers van het Engels, en ze kunnen problemen hebben bij het begrijpen van EU-documenten van technische en juridische aard wanneer ze alleen in deze taal worden gepubliceerd. Verder, tussen een derde en een kwart van de managers en professionals hebben ofwel geen of slechts een basiskennis van het Engels.

7.4 Het taalprofiel van de bezoekers van EU-webpagina's

We bekijken nu het taalprofiel van de bezoekers van de website van de Europese Commissie (<https://ec.europa.eu>) en de EU Gateway-website (<https://european-union.europa.eu>), op basis van door de Commissie verstrekte gegevens. Het bezoekersprofiel voor de website van de Commissie in 2021 was als volgt.

- Het totale aantal bezoeken bedroeg ongeveer 111 miljoen, wat overeenkomt met 203 miljoen pageviews, waarvan 161 miljoen unieke pageviews. De gemiddelde duur van het bezoek was twee minuten en vier seconden. De meeste bezoekers waren op zoek naar Covid-19 informatie (vooral over de Green Pass), maar ook over financieringsmogelijkheden.
- 72 % van de bezoeken kwam uit EU-landen, de top 10 landen waren Duitsland (12 miljoen bezoeken, gelijk aan 11 % van het totaal), gevolgd door Spanje (8,3 %), Italië (7,7 %), België (6,7 %), Frankrijk (5,6 %), Roemenië (4,6 %), Nederland (3,1 %), Griekenland (3,0 %), Polen (2,5 %) en Bulgarije (2,1 %).
- Buiten de EU kwamen de meeste bezoeken uit het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten van Amerika (6 % elk).

De meest gebruikte talen (zowel EU- als niet-EU-bezoekers) waren Engels (35 %), Duits (12 %), Spaans (9 %), Italiaans (7 %), Frans (7 %), Nederlands (4 %), Roemeens (3 %), Portugees (3 %), Pools (2 %), Grieks (2 %). Met uitzondering van het Engels komen de delen van de taal van de browser min of meer overeen met het aantal bezoekers uit het land waar de taal officieel is (bv. Frans wordt zowel in Frankrijk als in België gebruikt en Nederlands zowel in België als in Nederland). Het is daarom waarschijnlijk dat de meeste bezoekers die de versie van webpagina's in het Engels kiezen, zich buiten de EU bevinden.

Wat betreft het EU Gateway-portaal, was de situatie in 2021 als volgt.

- De gateway werd ongeveer 32 miljoen keer bezocht, met een gemiddelde duur van 1 min 48s. Er waren 56 m pageviews waarvan 44 miljoen unieke pageviews. Bezoekers zochten meestal naar informatie over EU-landen en -instellingen.
- De top 10 landen in termen van bezoeken waren Italië en Duitsland (11 % elk), Spanje (7 %), Frankrijk en de VS (6 % elk), Polen (5 %), Roemenië en Portugal (4 % elk), het Verenigd Koninkrijk en België (3 % elk).
- De meest gebruikte talen (aangepast door de browsertaal, zowel EU- als niet-EU-bezoekers) waren Engels (25 %), Italiaans (12 %), Duits (11 %), Spaans (11 %), Frans (7 %), Portugees (5 %), Pools (5 %), Roemeens (3 %), Nederlands (3 %) en Hongaars (2 %). Engels en, in mindere mate Spaans, zijn oververtegenwoordigd, in die zin dat het aandeel bezoekers dat deze talen gebruikt opweegt tegen het aandeel bezoekers uit EU-landen waar deze talen officieel zijn. Dit is waarschijnlijk te wijten aan het feit dat veel bezoekers kiezen voor deze twee talen (met name Engels) die zich buiten de EU bevinden.

De Europese Commissie stelt dat „alle inhoud in ten minste het Engels wordt gepubliceerd, omdat onderzoek heeft aangetoond dat we met het Engels ongeveer 90 % van de bezoekers van onze sites kunnen bereiken in hun favoriete vreemde taal of hun moedertaal”.⁷⁷ Er is echter een spanning tussen deze verklaring en de analyse van AES-gegevens en de bovenstaande bezoekersanalyses. Het is waarschijnlijk dat het bereiken van ongeveer 90 % van de bezoekers van EU-sites die Engels gebruiken, aan twee veronderstellingen kan voldoen. Ten eerste omvat dit cijfer waarschijnlijk niet-EU-ingezetenen, die, zoals hierboven aangegeven, bijna een derde van de bezoekers van het EU-gatewayportaal en de website van de Commissie zijn. Vanuit een beleidsanalyse moet echter voorrang worden gegeven aan de taalvoorkeuren van EU-ingezetenen boven die van niet-EU-bezoekers. Ten tweede kan het zijn dat sommige bezoekers die andere talen dan Engels hebben gekozen, meertalig zijn en daarom in staat zijn om pagina's in het Engels te lezen als de inhoud niet beschikbaar is in hun moedertaal. Zoals blijkt uit het vorige deel, is deze groep met een hoge beheersing van het Engels zeer selectief publiek, bijvoorbeeld ingezetenen in sommige EU-landen waar de taalvaardigheid vaker voorkomt, beter opgeleide mensen en hooggeschoolde werknemers. Transparantie, toegankelijkheid, eerlijke concurrentie, gelijke kansen en sociale mobiliteit via EU-beleid zouden worden verbeterd als online gepubliceerde „kerninhoud” en „primaire” inhoud (zoals gedefinieerd in hoofdstuk 5) systematisch beschikbaar zijn in de officiële EU-talen. Toegang tot EU-financieringskansen kan bijvoorbeeld van cruciaal belang zijn voor start-ups, kleine en middelgrote ondernemingen of maatschappelijke organisaties. Het gebruik van één taal in het communicatiebeleid van de EU kan ertoe leiden dat grotere organisaties worden bevoordeeld, aangezien zij meer taalvaardigheid in het Engels kunnen hebben. Het gebrek aan aandacht voor de meertalige behoeften van het publiek kan bijdragen tot het voeden en bestendigen van de perceptie dat de EU-instellingen ver verwijderd zijn en los staan van het leven van de burgers.

Deze conclusies worden bevestigd door de Eurobarometer-enquête Gebruikerstaalvoorkeuren online (zie Europese Commissie 2011). Hieruit blijkt dat 90 % van de internetgebruikers in alle EU-lidstaten altijd een website in hun eigen taal zou bezoeken wanneer de optie wordt geboden: 68 % van de EU-ingezetenen is het „zeer eens” met deze verklaring; 22 % „in plaats van akkoord” en slechts 9 % „in plaats van” of „sterk oneens” (6 % en 3 %, respectievelijk). Terwijl 55 % tenminste af en toe een andere taal dan hun eigen taal gebruikt wanneer ze online zijn, vindt 44 % dat ze interessante informatie missen omdat webpagina's niet in een taal zijn die ze begrijpen. Het is belangrijk op te merken dat de Eurobarometer-enquête betrekking heeft op websites in het algemeen en niet specifiek naar websites van de EU.

⁷⁷ Zie „talen op onze websites”: https://european-union.europa.eu/languages-our-websites_en

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

7.5 De rol van machinevertaling

Machine translation (MT) is een proces waarbij een computer een tekst vertaalt in verschillende talen door middel van software en zonder directe betrokkenheid van een mens (zie bijlage 5 voor een bespreking van de belangrijkste benaderingen).⁷⁸ MT wordt steeds belangrijker in de EU. De omvang van de meertalige activiteiten van het directoraat-generaal Vertaling (DGT) van de Europese Commissie is „ongekend” met een zeer hoog „juridisch en politiek belang” (Svoboda et al. 2017). Ondanks de groeiende vraag naar vertaling werkt DGT in het kader van een strak beleid ter vermindering van de kosten (directoraat-generaal Vertaling, 2017). De DGT moedigt ook andere DG's aan om MT te gebruiken „voor inhoud waarvoor slechts een fundamenteel begrip nodig is en voor taalcombinaties die goede resultaten opleveren”.

Het systematische gebruik van MT vereist een betrouwbaar MT-systeem dat hoogwaardige output kan produceren. In het strategisch plan 2016-20 van DGT staat dat het „ook de taal- en dienstenkwaliteit van zijn machinevertalingssysteem (MT@EC) zal verbeteren [...] waardoor de lidstaten taalbarrières kunnen overwinnen wanneer ze grensoverschrijdend opereren” (Directoraat-generaal Vertaling, 2016). MT@EC is opgericht om „Europese en nationale overheidsdiensten te helpen informatie uit te wisselen over taalbarrières in de EU” (Europese Commissie, 2016). MT@EC is een statistisch MT-systeem dat is verbeterd door op regels gebaseerde verwerking (Mai, 2016).

In het strategisch plan 2020-24 onderstreept het DGT de cruciale rol van MT in zijn activiteiten en dat het de kwaliteit en betrouwbaarheid van zijn eigen MT-systeem (nu bekend als „eTranslation”) zal blijven testen en verbeteren. Volgens de website van de Commissie is eTranslation een gratis, veilig en gemakkelijk toepasbaar vertaalinstrument dat niet alleen kan worden gebruikt door ambtenaren uit de publieke sector en aanbieders van openbare diensten, maar ook door Europese kleine en middelgrote ondernemingen om het internationale bedrijfsleven te stimuleren.⁷⁹ Volgens de interviews voor deze studie zal eTranslation geleidelijk worden opgenomen in EU-webpagina's die zijn gemaakt via Publishing platform, het content management system (CMS) dat door DG's wordt gebruikt om websites te maken, ontwikkeld op basis van open-source software.

De belangrijke rol van MT in de EU-instellingen zal waarschijnlijk in de toekomst toenemen. Uitbreiding van het gebruik van MT is een duidelijke doelstelling van de EU-instellingen (zie bijvoorbeeld het Europese eenheidsdoel en de integratie van neurale MT in het EU-voorzitterschap van de Raad in bijlage 5). MT kan de productiviteit van professionele vertalers verhogen en een breed scala aan gebruikers ondersteunen bij hun dagelijkse activiteiten wanneer dat inhoudt dat toegang wordt verkregen tot EU-informatie.

Het systematische gebruik van MT kan helpen om tegemoet te komen aan de zorgen van veel lidstaten en burgers die vinden dat vertraagde vertalingen (of het ontbreken daarvan) leiden tot oneerlijke discriminatie van sprekers van minder vaak gebruikte talen en een onterecht voordeel bieden aan moedertaalsprekers (voornamelijk buiten de EU) of EU-ingezetenen met Engelse taalvaardigheid. MT werd met succes toegepast op de website van Re-open EU⁸⁰ en op het meertalig digitaal platform van de conferentie over de toekomst van Europa.

Hoewel MT-technologie aanzienlijk is gevorderd, ook dankzij aanzienlijke EU-investeringen, is het nog steeds niet in staat om outputs met een consistent hoge en betrouwbare nauwkeurigheid te produceren. Daarom moeten de inspanningen gericht zijn op een grotere en betere integratie van machinevertaling in de workflow van professionele vertalers, wat succesvol is gebleken. Het algemene gebruik van MT ter vervanging van menselijke vertalers is momenteel niet haalbaar. Onnauwkeurige outputs, zelfs als ze zeldzaam zijn, kunnen immers aanzienlijke vertragingen veroorzaken als gevolg van de noodzaak van bewerking en kunnen verdere problemen

78 De auteurs van de studie danken Dr. Marco Civico (Universiteit van Genève) voor zijn waardevolle hulp bij de voorbereiding van deze sectie.

79 eTranslation: <https://ec.europa.eu/cefdigital/wiki/display/CEFDIGITAL/eTranslation>.

80 Het bevat informatie over COVID-19-gerelateerde reisbeperkingen in EU-landen: <https://reopen.europa.eu/en>.

veroorzaken. Ondanks deze tekortkomingen kan MT een belangrijke rol spelen in het communicatiebeleid van de EU door meertalige inhoud te verbeteren, met name op de website van de Europese Commissie, de Europese Centrale Bank, organen en agentschappen.

7.6 De bevordering van meertaligheid in het onderwijsstelsel

Het laatste punt van dit hoofdstuk betreft de bevordering van meertaligheid in het bredere onderwijsstelsel en in de Europese samenleving. Hoewel onderwijs een nationale bevoegdheid is, bevordert het EU-beleid het onderwijzen van vreemde talen op scholen en universiteiten. Naast het uitrusten van kandidaten die voor EU-instellingen solliciteren en de communicatie van burgers met de EU verbeteren, kan het verbeteren van het leren van talen helpen om grotere maatschappelijke doelstellingen na te streven, zoals het bevorderen van wederzijds begrip tussen Europese burgers, trans-Europese mobiliteit en de integratie van mobiele burgers in de gastmaatschappij. Taalkundige diversiteit is een uitdaging voor de EU omdat de twee doelstellingen van mobiliteit en inclusie „talen betrekken op complexe manieren die niet noodzakelijkerwijs samenkomen” (Grin, Marácz, en Pokorn, 2022: 8). Hoewel het buiten het toepassingsgebied van deze studie valt om de uitgebreide literatuur over het taalbeleid van de EU te herzien, is uit het recente grote Europese geïntegreerde onderzoeksproject „Mobility and Inclusion in a Multilingual Europe” (Grin et al., 2018) een reeks nuttige voorstellen naar voren gekomen om de afweging tussen mobiliteit en inclusie door middel van taalbeleid te vergemakkelijken. (Grijns, Marácz en Pokorn, 2022).

Als onderdeel van de inspanningen van de EU om mobiliteit, integratie en intercultureel begrip te bevorderen, is het leren van talen een belangrijke beleidsprioriteit van de EU met tal van specifieke programma's en projecten (zie Gazzola 2016a voor een historische evaluatie). In de conclusies van de Europese Raad van Barcelona van 15-16 maart 2002 werd opgeroepen tot verdere maatregelen op het gebied van onderwijs „om de beheersing van de basisvaardigheden te verbeteren, met name door het onderwijzen van ten minste twee vreemde talen vanaf zeer jonge leeftijd”. Dit wordt de „moedertaal + 2” formule genoemd. In de mededeling „Versterking van de Europese identiteit door middel van onderwijs en cultuur” (Europese Commissie, 2017) zet de Commissie de visie uiteen van een Europese onderwijsruimte waarin hoogwaardig, inclusief onderwijs, opleiding en onderzoek niet door grenzen worden belemmerd, en de tijd die in een andere lidstaat wordt besteed om te studeren, te leren of te werken frequenter wordt. Het leren en spreken van twee talen naast de moedertaal wordt gezien als een belangrijke factor om niet alleen mobiliteit en kansen op werk te bevorderen, maar ook om het sterke gevoel van mensen voor hun identiteit als Europeanen te bevorderen, evenals een bewustzijn van het gedeelde culturele en taalkundige erfgoed van Europa en de diversiteit ervan (Europese Commissie, 2017).

Het Europees Parlement onderstreepte het belang van het leren van vreemde talen in zijn recente resolutie van 11 november 2021 over „De Europese onderwijsruimte: een gedeelde holistische aanpak.” (PB C 205/17 van 20.5.2022). Paragraaf 29:

„Onderstrepen het belang van het leren van vreemde talen, en met name van het Engels; onderstreept dat de lidstaten maatregelen moeten nemen ter ondersteuning van de ontwikkeling van taalvaardigheden op alle niveaus, met name in het basis- en voortgezet onderwijs, om de doelstelling van de Raad van Europa van „plurilingualisme” te omarmen en de benchmark te bereiken van alle leerlingen met voldoende kennis van ten minste twee andere officiële talen van de EU en haar lidstaten aan het einde van het lager secundair onderwijs.”

EU-burgers hebben verschillende voorstellen gedaan om meertaligheid in het onderwijssysteem te bevorderen via het meertalige digitale platform van de conferentie over de toekomst van Europa in 2021-2022. Zij stellen voor de inspanningen van de EU ter bevordering van het leren van talen te versterken en de taalkundige diversiteit in de media en in het Erasmus+programma te ondersteunen (een gedetailleerd verslag van alle ideeën wordt gepresenteerd in Kantar Public,

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

2022). Het meest onderschreven op het gebied van onderwijs, cultuur, jeugd en sport (dat ook het vijfde meest onderschreven idee was onder de 16.274 ideeën die zijn opgenomen op het meertalige digitale platform) verwijst precies naar het leren van talen. Hij roept de EU op de resultaten te verspreiden van een innovatief Erasmus+programma, de „Multilingual Accelerator”, dat in 2018 en 2019 op een aantal basisscholen in drie EU-landen (Bulgarije, Kroatië, Slovenië) succesvol is gebleken. Het programma „Multilingual Accelerator” toonde een aanzienlijke en snelle verbetering van de vreemde taalvaardigheden van schoolkinderen van 8 tot 9 jaar die deze vaardigheden verwerfde door eerst een beperkte en zorgvuldig gekozen hoeveelheid van een logische levende taal zoals Esperanto te leren.

Het belang van het leren van talen wordt benadrukt in het slotverslag van de Conferentie over de toekomst van Europa in mei 2022. Het plenaire voorstel nr. 48 „Cultuur en uitwisselingen” heeft tot doel een uitwisselingscultuur te bevorderen en de Europese identiteit en Europese diversiteit op verschillende gebieden en lidstaten te bevorderen, met steun van de EU. In de tweede maatregel (48,2) van dit voorstel wordt voorgesteld:

Meertaligheid bevorderen als brug naar andere culturen van jongs af aan. Minderheidstalen en regionale talen vereisen aanvullende bescherming, rekening houdend met het Verdrag van de Raad van Europa inzake talen van minderheden en het Kaderverdrag inzake de bescherming van nationale minderheden. De EU moet overwegen een instelling op te richten die de taaldiversiteit op Europees niveau bevordert. Vanaf de basisschool moet het verplicht zijn dat kinderen competentie bereiken in een andere actieve EU-taal dan hun eigen taal tot het hoogst mogelijke niveau. Om de Europese burgers in staat te stellen te communiceren met bredere groepen van hun mede-Europeanen en als factor van Europese samenhang, moet het leren van de taal van de naaste EU-lidstaten in grensoverschrijdende gebieden en het bereiken van een certificerende norm in het Engels door de lidstaten worden aangemoedigd”.

In juni 2022 is de Raad begonnen met besprekingen op basis van een uitgebreide voorlopige technische beoordeling van de voorstellen en daarmee samenhangende maatregelen in het eindverslag van de Conferentie, opgesteld door het secretariaat-generaal van de Raad (Raad van de Europese Unie 2022a).⁸¹ De Raad neemt er nota van dat de mogelijkheid van de EU om van bepaalde kwesties een verplicht onderdeel van de onderwijscurricula in de hele EU te maken, een wijziging van de Verdragen vereist om volledig ten uitvoer te worden gelegd. Met name „omdat de EU geen harmonisatiemaatregelen op dit gebied kan aannemen, zou het de EU in staat stellen om van een onderwerp een verplicht onderdeel van het onderwijs in de hele EU te maken” (Raad van de Europese Unie 2022b: 219). Het is daarom onwaarschijnlijk dat de aanbeveling „Vanaf de basisschool verplicht moet zijn dat kinderen competentie in een andere actieve EU-taal dan hun eigen taal tot het hoogst mogelijke niveau bereiken” rechtstreeks door de EU zal worden uitgevoerd, hoewel deze door de lidstaten kan worden omarmd.

Voorts lijkt er spanning te bestaan tussen delen van voorstel 48.2 en de aanbevelingen van de Europese Raad van 2002 aan de lidstaten om leerlingen naast hun moedertaal ten minste twee vreemde talen te leren.⁸² Voorstel 48.2 van de plenaire vergadering van de Conferentie moedigt de lidstaten aan om Engels te onderwijzen volgens een certificeringsnorm en, in grensoverschrijdende gebieden, het leren van de taal van een naburige lidstaat te bevorderen. Het voorstel moedigt daarom de goedkeuring aan van een taalbeleid dat minder flexibel is dan de formule „moedertaal + 2”. Verder is het niet iets nieuws met betrekking tot de status quo. Engels onderwijzen in het onderwijssysteem van de EU-landen is al gebruikelijk. Volgens gegevens van de Europese Commissie studeerden „in 2014 op EU-niveau vrijwel alle studenten (97,3 %) Engels gedurende de hele periode van het lager secundair onderwijs. Het percentage was lager in het basisonderwijs (79,4 %) omdat het leren van vreemde talen in de eerste jaren van het verplichte onderwijs in

81 Beschikbaar op: <https://futureu.europa.eu/pages/follow-up?locale=en>

82 Europese Raad van Barcelona 15-16 maart 2002. Conclusies van het voorzitterschap. SN 100/1/02 REV 1.

sommige landen geen deel uitmaakt van het curriculum. Op EU-niveau bedroeg het percentage studenten dat Engels leert in het hoger secundair onderwijs 85,2 %” (Eurydice 2017). Tot nu toe bereikt slechts een minderheid van de studenten vaardigheid (Europese Commissie, 2012).

7.7 Conclusie

In dit hoofdstuk wordt de „vraagzijde” van meertalige communicatie in de EU beoordeeld wat betreft de taalvaardigheden van de burgers en de taalvoorkeuren van websitegebruikers. De analyse van de taalvaardigheden van Europeanen is uitgevoerd aan de hand van de meest recente golf van de door Eurostat gepubliceerde enquête over volwasseneneducatie. Het hoofdstuk bevat ook gegevens over het profiel van bezoekers van de websites van de Europese Commissie en het interinstitutioneel portaal van de Europese Unie, evenals de taalvoorkeuren van Europese internetgebruikers. Door deze resultaten te vergelijken met die van hoofdstuk 6 (meertaligheid op EU-websites) blijkt dat het communicatiebeleid van sommige EU-instellingen, -organen en -agentschappen niet altijd doeltreffend of billijk is. De variabiliteit in de beschikbaarheid van meertalige inhoud op de websites van de EU-instellingen, -organen en -agentschappen impliceert dat dit kanaal niet altijd voldoet aan de behoeften van alle doelgroepen. Machinevertaling is zeker een centraal instrument om meertaligheid op EU-websites te garanderen en te bevorderen, maar het is slechts een deel van de oplossing.

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

8. CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN

Dit hoofdstuk presenteert de conclusies en aanbevelingen die zijn gestructureerd op basis van de onderzoeksvragen van de studie.

Vraag 1: Voldoen de EU-instellingen, -organen en -agentschappen aan Verordening nr. 1 en het EU-taalrecht in het algemeen en wat zijn de implicaties voor hun communicatiebeleid?

In de studie wordt geconcludeerd dat de **EU-instellingen, -organen en -agentschappen formeel voldoen aan de verplichtingen inzake meertaligheid**. Dit wordt vergemakkelijkt door flexibiliteit in de regelgevingsverplichtingen en het ontbreken van een alomvattend kader dat gemeenschappelijke normen waarborgt die geschikt zijn voor het digitale tijdperk, met name wat betreft de inhoud van EU-websites.

Verordening nr. 1 is de juridische hoeksteen van de meertaligheidsverplichtingen van de EU, waarin de regels voor het bepalen van de talen worden vastgelegd die door de instellingen, organen en agentschappen van de EU moeten worden gebruikt. Het rechtskader, dat ook Verdragsverbintenissen, andere verordeningen en de jurisprudentie van het HvJ-EU omvat, bevat specifieke verplichtingen met betrekking tot het recht voor burgers om rechtstreeks met de EU-instellingen te communiceren en zich in de taal van hun keuze tot een van de instellingen en organen en agentschappen te richten. Burgers kunnen ook gebruik maken van hun recht om een verzoekschrift in te dienen bij het Europees Parlement, een aanvraag indienen bij de Europese Ombudsman en een burgerinitiatief in elke taal van de EU registreren. Bovendien moet alle juridische tekst van algemene strekking in het Publicatieblad van de EU in de 24 officiële talen worden bekendgemaakt. De instellingen, organen en agentschappen kunnen werken in alle 24 officiële talen, die dezelfde gelijke status hebben. Elke instelling, orgaan of instantie heeft echter de flexibiliteit om „in hun reglement van orde te bepalen welke van de talen in specifieke gevallen moeten worden gebruikt” (artikel 6 van Verordening nr. 1), bijvoorbeeld met betrekking tot de talen die moeten worden gebruikt in werkdocumenten of interne vergaderingen met deskundigen.

Meertalige digitale communicatie wordt tot op heden niet behandeld in Verordening nr. 1 of het HvJ-EU. Deze afwezigheid is opvallend gezien het belang van EU-websites voor de mededeling van informatie aan het publiek. In het digitale tijdperk communiceert de EU niet uitsluitend aan externe doelgroepen via het PB, dat als standaardpraktijk wordt vertaald. De EU communiceert ook via schriftelijke en mondelinge digitale documenten, zoals webpagina's, gratis downloadbare richtsnoeren voor projecten en financiering, tweets, video's en streamingsessies van het Europees Parlement. Deze communicatiemiddelen zijn aantoonbaar de belangrijkste kanalen voor burgers, bedrijven, andere organisaties en overheden om toegang te krijgen tot EU-informatie over de EU en het beleid dat hen rechtstreeks raakt.

Deze lacune in de regelgeving is in de rechtsleer opgevuld door een uitgebreide toepassing van de „specifieke casesdoctrine”, waarbij het taalbeleid dat in communicatie via de website moet worden uitgevoerd, wordt behandeld als een interne keuze voor instellingen, organen en instanties. De jurisprudentie inzake websitepublicatie heeft alleen betrekking op het recht om een maatregel voor de rechter aan te vechten. Evenzo bevatten de taalregelingen van de EU-instellingen, -organen en -agentschappen geen bepalingen over de wijze waarop officiële talen moeten worden gebruikt in de communicatie op de website. Hoewel er geen sprake is van schending van formele wettelijke verplichtingen op het gebied van meertaligheid, roept het ontbreken van een uitgebreid en bijgewerkt regelgevingskader voor websitecommunicatie voor het beheer van taalkundige diversiteit in websitecommunicatie belangrijke inhoudelijke kwesties op met betrekking tot taalintegratie, transparantie en toegankelijkheid.

Een kritiek punt is dat de **EU-instellingen, -organen en -agentschappen slechts over een beperkte discretionaire bevoegdheid moeten beschikken bij de uitvoering van hun communicatiebeleid**. Dit komt omdat de doctrine van specifieke gevallen eng moet worden uitgelegd op basis van de motivering van verordening nr. 1 en de interpretatieve rechtsregels.

Voorts zou een geval kunnen worden gemaakt voor een teleologische (d.w.z. doelgerichte) interpretatie op basis van de verbintenis van artikel 3 VEU om de taalkundige verscheidenheid te eerbiedigen. In die zin kan de doctrine in specifieke gevallen op een engere manier worden geïnterpreteerd dan tot nu toe door het HvJ-EU en in de praktijk door de instellingen, organen en instanties is gevolgd. Dientengevolge moet de communicatie op de website niet altijd worden beschouwd als onderdeel van de specifieke case doctrine.

Digitale communicatie heeft de grenzen tussen openbaar toegankelijke documenten en interne documenten vervaagd, waardoor de behoefte aan richtsnoeren voor de publicatie van zachte wetgeving en instrumenten met inhoudelijke gevolgen voor de gelijkheid van toegang tot essentiële informatie voor burgers, bedrijven en nationale overheidsinstanties is versterkt. Zo kunnen de werkdocumenten van de Europese Commissie online openbaar worden gemaakt en, zelfs als ze niet in het PB worden gepubliceerd, zijn het nog steeds geschreven teksten die via internet worden gecommuniceerd en verspreid voor bredere publieke consumptie. Zij worden gepubliceerd en zijn publicaties, hoewel zij niet worden beschouwd als officiële publicaties die op grond van Verordening nr. 1 moeten worden vertaald. Bovendien heeft het HvJ-EU verklaard dat publicaties op de website onder bepaalde omstandigheden gelijkwaardig kunnen zijn aan PB-publicaties.

In deze studie wordt, op basis van juridische argumenten, aangevoerd dat **artikel 5 van verordening nr. 1 (met meertalige officiële publicaties) van toepassing moet zijn op bepaalde soorten online gepubliceerde inhoud** met inhoudelijke gevolgen voor de rechten en plichten van burgers, bedrijven en nationale overheden, zoals staatssteunrichtsnoeren, EU-financieringsprogramma's of aanbestedingen, onder andere. Het traditionele onderscheid tussen een juridisch bindende handeling die rechten en verplichtingen creëert en een niet-wettelijk bindende handeling moet worden aangepast aan de inhoud van de website en met name aan zachte wetgeving. De vertaling van andere documenten die dergelijke inhoudelijke gevolgen niet hebben, heeft minder prioriteit en machinevertaling kan worden gebruikt als middelen voor menselijke vertaling niet beschikbaar zijn.

Een belangrijke bijdrage van deze studie is om te verduidelijken welk type inhoud moet worden vertaald op basis van een rangschikking van meertalige behoeften. Deze „meertalige behoeftentypologie” volgt een zogenaamde „wezenlijke aanpak” die verschillen in meertalige behoeften onderscheidt naargelang de juridische inhoud en de inhoudelijke effecten van de inhoud van digitale communicatie: kerndocumenten zijn reeds wettelijk verplicht beschikbaar te zijn of in alle EU-talen te worden ingediend; primaire documenten moeten beschikbaar zijn in alle officiële EU-talen vanwege hun inhoudelijke inhoud en mogelijke gevolgen voor burgers, bedrijven en nationale overheidsinstanties; en secundaire documenten zijn een lagere prioriteit voor meertalige beschikbaarheid. Aangezien kerndocumenten reeds zijn vertaald op grond van Verordening nr. 1 en andere bepalingen, voeren wij aan dat documenten in het „primaire” type moeten worden vertaald, terwijl voor „secundaire documenten” een machinevertaling toereikend zou zijn als de middelen ontoereikend zijn. Als primaire documenten dringend moeten worden gepubliceerd voordat menselijke vertalingen beschikbaar zijn, moet machinevertaling eenvoudig worden toegepast, bijvoorbeeld in een vooraf gedefinieerd elektronisch formaat dat gemakkelijk kan worden overgedragen naar een machinevertalingssysteem (in tegenstelling tot PDF's of scans). De toepassing van deze meertalige behoeftentypologie op de websites van de EU-instellingen door middel van de berekening van een meertaligheidsindex die de beschikbaarheid van meertalige inhoud beoordeelt, wijst op verschillen in prestaties. De Commissie en de ECB presteren niet goed bij de publicatie van websitesecties met „meestal kerninhoud” en „meestal primaire” inhoud die in alle EU-talen beschikbaar moet zijn. Daarentegen zijn de websites van de Europese Raad/Raad van de Europese Unie, het Hof van Justitie van de Europese Unie en de Europese Rekenkamer zeer goed. Ook het Europees Parlement heeft een relatief hoge score.

Vraag 2: Wat zijn de kenmerken van de in de praktijk aangenomen en gevolgde taalregelingen? Zijn deze regelingen transparant en geformaliseerd?

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

De taalregelingen van de EU-instellingen, -organen en -agentschappen — de regels voor het bepalen van het taalgebruik in hun activiteiten — zijn niet voldoende transparant en geformaliseerd. Deze taalregelingen zijn niet altijd duidelijk omschreven in hun reglement van orde. Zo leggen de Commissie en verschillende organen en agentschappen hun taalregeling niet volledig toe in het formele interne reglement van orde. Het taalregime van organen en agentschappen wordt soms niet gespecificeerd, of is vaak onduidelijk, volgt geen vergelijkbare structuur en berust grotendeels op impliciete regels en praktijken. Sommige EU-organen of -agentschappen hebben geen taalregeling vastgesteld. Dit is in strijd met de aanbevelingen van de Europese Ombudsman inzake goede administratieve praktijken, waarin wordt opgeroepen tot een duidelijke omschrijving van het beleid inzake het gebruik van officiële EU-talen door EU-instellingen, -organen en -agentschappen, waarin de talen die in verschillende situaties worden gebruikt en op hun website worden gepubliceerd. Alle beginselen van verordening nr. 1 zijn van toepassing op organen en agentschappen van de Unie, tenzij de verordening tot oprichting van een orgaan of agentschap uitdrukkelijk anders bepaalt.

De verschillen in de beschikbaarheid en aard van EU-taalregelingen maken het moeilijk om ze te beoordelen en te vergelijken. De taalregelingen van sommige EU-instellingen, -organen en -agentschappen definiëren uitdrukkelijk een beperkt aantal talen die voor interne communicatie moeten worden gebruikt (werktalen). In de meeste gevallen is het gebruik van een of enkele werktalen echter niet formeel vastgesteld, maar komt het gewoon tot uiting in de operationele praktijk. Bovendien hebben de meeste EU-instellingen en -organen hun website taalbeleid gepubliceerd — in tegenstelling tot de meeste agentschappen. Uit de studie blijkt ook dat sommige webpagina's gedetailleerde informatie bevatten over de meertalige communicatieaanpak van de instelling, het orgaan of het agentschap, maar in andere gevallen zou de inhoud verder kunnen worden ontwikkeld. Keuzes van de talen die agentschappen gebruiken op hun website worden beïnvloed door publieksoverwegingen, de interne werktalen en budgetbeperkingen. Eentalige externe communicatie in het Engels is hier vaak het resultaat van.

Het brede scala aan taalregimes, -praktijken en websitetaalbeleid wordt niet systematisch gecontroleerd en geëvalueerd door de EU. Dit heeft negatieve gevolgen voor transparantie en verantwoordingsplicht en belemmert een meer geformaliseerde aanpak met gemeenschappelijke normen.

Vraag 3: Voldoen taalpraktijken in het taalbeleid van de website aan de behoeften van de doelgroepen? Hoe kunnen deze organisaties zich het best aanpassen aan de huidige taalcontexten?

De toegankelijkheid van taalpraktijken voor doelgroepen is empirisch onderzocht vanuit twee perspectieven. De eerste was de „aanbodzijde” van meertalige communicatie door analyse van de beschikbaarheid van meertalige inhoud op EU-websites. In het tweede perspectief werd gekeken naar de „vraagzijde” van meertalige communicatie, onderzocht door middel van een analyse van de taalvaardigheden van EU-ingezetenen. Tot slot hebben we de vraag- en aanbodzijde van meertalige communicatie vergeleken om effectiviteit en toegankelijkheid te beoordelen.

Uit de analyse van de 13 EU-websites met de meest meertalige inhoud bleek dat sommige goed presteerden in termen van een multilingo-index die rekening houdt met de verschillende inhoudsgedeeltes van een website, terwijl andere minder goed presteerden. De hoogste meertalige beoordelingen waren voor zes sites met scores die ruim boven het gemiddelde van de 13 websites lagen (Hof van Justitie van de Europese Unie, Raad van de Europese Unie/Europese Raad (gedeelde website), Europese Rekenkamer, Europees Parlement, Europees Agentschap voor veiligheid en gezondheid op het werk en de Europese Ombudsman). Een tweede cluster van websites heeft een gemiddelde prestatie en omvat de Europese Commissie (het dichtst bij het gemiddelde van de EU-websites) en het Europees Agentschap voor chemische stoffen en het Europees Comité van de Regio's (beide met lagere scores). De laatste

cluster omvat vier websites die slecht presteren en weinig meertalige inhoud hebben (Europese Centrale Bank, Europees Economisch en Sociaal Comité, Europese Autoriteit voor voedselveiligheid, Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten). Naast deze 13 sites zijn de meeste geanalyseerde sites van EU-agentschappen effectief eentalig.

Een alternatieve meertalige index die alleen kijkt naar het totale volume van webpagina's, zonder rekening te houden met verschillen tussen de inhoudscategorieën, verhoogt de prestaties van twee van de 13 EU-websites marginale y(het Europees Parlement en het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten), maar vermindert de prestaties van de meeste websites, zeer dramatisch in sommige gevallen, zoals de Europese Ombudsman.

De variabiliteit van het aanbieden van meertalige inhoud op EU-websites impliceert dat dit kanaal niet altijd voldoet aan de behoeften van alle doelgroepen. Hoewel de meeste EU-instellingen goed presteerden wat betreft de algemene beschikbaarheid van meertalige inhoud, gold dit minder voor de Commissie en met name de ECB. Het bewijsmateriaal van de andere EU-organen was gemengd, zij het met relatief hoge scores voor de Europese Ombudsman wanneer rekening werd gehouden met de verschillende inhoudssecties. De meeste EU-agentschappen publiceren geen inhoud op hun website in alle officiële talen.

Uit de analyse van de vraagzijde is gebleken dat **het publiek weinig toegankelijk is voor inhoud die door de EU wordt gepubliceerd wanneer alleen Engels wordt gebruikt**, op basis van gegevens van Eurostat over de taalvaardigheden van EU-volwassenen. Ongeveer een derde van de EU-ingezetenen spreekt alleen hun moedertaal(en) met percentages dichtbij of hoger dan 50 % in Bulgarije, Hongarije en Roemenië. Tussen de derde en de helft van de volwassen bevolking heeft geen andere talen dan hun moedertaal in Frankrijk, Griekenland, Italië, Polen en Spanje. Er wordt in de EU geen gemeenschappelijke taal gesproken op een zeer goed niveau (d.w.z. als moedertaal of als vreemde taal op een bekwaam niveau) door een meerderheid van de bevolking. Ongeveer 20 % van de volwassen EU-ingezetenen kan communiceren op een zeer goed niveau in het Duits, gevolgd door Frans (ongeveer 16 %), Italiaans (14 %) en Engels (13 %). Als een document alleen in het Engels wordt gepubliceerd, kan slechts een percentage tussen 13 % en 45 % van de volwassen EU-bevolking het begrijpen (afhankelijk van de indicator die wordt gebruikt om de taalvaardigheid te meten). Dit aandeel stijgt tot 43-65 % in een drietalig communicatiebeleid (met Engels, Frans en Duits). Een volledig meertalig communicatiebeleid waarborgt de toegankelijkheid van inhoud door 97-99 % van de volwassen EU-ingezetenen, de rest wordt vertegenwoordigd door immigranten of taalminderheden die niet bekwaam zijn in een van de 24 officiële talen van de EU.

Het gebrek aan aandacht voor het belang van meertaligheid in het communicatiebeleid, gezien de huidige spreiding van taalvaardigheden onder de bevolking, kan de perceptie dat de EU ver weg is en losgekoppeld is van het leven van de burgers, aanwakkeren. Het is duidelijk dat de taalregeling van een EU-instelling, -orgaan of -agentschap het resultaat is van een afweging tussen tegenstrijdige belangen, met inbegrip van aanzienlijke middelenbeperkingen, waarbij taalkundige oplossingen voor praktische problemen moeten worden uitgewerkt. Het argument dat vertaling duur is of een inefficiënt gebruik van EU-middelen moet echter opnieuw worden onderzocht in het licht van de politieke en economische kosten van niet-meertaligheid: door de kosten van meertaligheid in de EU te besparen, worden de communicatiekosten op doeltreffende wijze verschoven naar EU-burgers met geen of weinig vaardigheden in vreemde talen. Dit vormt een beleids- en operationele uitdaging voor de EU-instellingen. Hoewel het niet vrij is van een resourcing perspectief, is een meertalige regeling het meest effectieve en toegankelijke communicatiebeleid, gezien de huidige verdeling van taalvaardigheden onder EU-ingezetenen.

Op basis van de bevindingen van deze studie worden de volgende aanbevelingen voorgesteld.

- **Aanbeveling 1: Ontwikkelen van een gemeenschappelijk en transparant kader en normen voor meertalige communicatie.** EU-instellingen, -organen en -agentschappen moeten duidelijke en transparante taalregelingen en een duidelijk taalbeleid op de website

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

vaststellen. Als er geen politieke wil is om Verordening nr. 1 te hervormen, zou een interinstitutioneel akkoord, gevolgd door periodieke evaluatie en monitoring, een aanvaardbare oplossing zijn. Het Europees Parlement moet de totstandbrenging van een dergelijk formeel gemeenschappelijk kader en normen voor meertalige communicatie via EU-websites bevorderen. De EU-communicatie via het internet moet worden onderworpen aan meertaligheidsverplichtingen, niet alleen met betrekking tot de inhoud die in deze studie wordt gedefinieerd als „kern”, maar ook voor „primaire” inhoud.

- **Aanbeveling 2: Regelmatig toezicht op naleving en transparantie te institutionaliseren.** De naleving van Verordening nr. 1 en de taalregelingen van de verschillende EU-instellingen moet worden gecontroleerd in een periodiek verslag over meertaligheid, waarin op transparante wijze het niveau van de in taaldiensten geïnvesteerde middelen en de verschillende activiteiten ter bevordering van meertaligheid worden aangetoond. Dit verslag moet ook toezicht houden op de mate van meertaligheid van de websites van de EU-instellingen, met name de Europese Commissie en de Europese Centrale Bank, alsook de EU-organen en -agentschappen. De typologie en methoden van technische analyse die in deze studie zijn ontwikkeld, kunnen in dit verband helpen bij het prioriteren van documenten, het rationaliseren van de vertaalkosten en de naleving van het EU-recht.
- **Aanbeveling 3: Stel een functionaris voor meertaligheid in.** Er moet een functionaris voor meertaligheid in de EU worden opgericht om een evaluatie en een periodiek monitoringverslag op te stellen. De ambtenaar zal verantwoording afleggen aan het Parlement. Een systematische vergelijking tussen instellingen, organen en agentschappen op het gebied van de naleving en transparantie van meertaligheid kan het leren en verspreiden van beste praktijken bevorderen. Dit zou inhoud geven aan de praktische aanbevelingen om de EU-administratie te begeleiden bij het gebruik van de 24 officiële EU-talen bij de communicatie met het publiek die in 2019 door de Europese Ombudsman is verstrekt. Deze taak moet echter niet worden gedelegeerd aan aangewezen „taalfunctionarissen” binnen de verschillende administratieve eenheden van de organisatie, maar gecentraliseerd op het niveau van de functionaris voor meertaligheid die verantwoordelijk is voor het Europees Parlement. Dit zou de ambtenaar een hoog profiel en bevoegdheden geven en aantonen dat de EU meertaligheid serieus neemt. Het is vermeldenswaard dat andere meertalige overheidsdiensten al een vergelijkbaar kantoor hebben, zoals de coördinator voor meertaligheid in de Verenigde Naties, de commissaris voor officiële talen in Canada en de federale afgevaardigde voor plurilingualisme in Zwitserland.
- **Aanbeveling 4: Het gebruik van officiële talen in digitale communicatie te bevorderen om de toegankelijkheid en de nabijheid van burgers te verbeteren.** Het gebruik van alleen Engels of de procedurele talen Engels, Frans en Duits voor communicatie met het grote publiek is niet het meest effectieve beleid om via digitale media met burgers in contact te komen, gezien het feit dat de meeste Europeanen niet bekwaam zijn in deze talen. Integendeel, het kan het gevoel versterken dat de EU ver weg is en los staat van het dagelijks leven van de burgers. De toegankelijkheid en de nabijheid van burgers zouden verbeteren als instellingen, organen en agentschappen in hun communicatie meer meertalige benaderingen zouden volgen.
- **Aanbeveling 5: Verhoging van de EU-begrotingstoewijzingen voor meertaligheid.** In de komende herziening van de EU-begroting en het debat over het meerjarig financieel kader voor de periode na 2028 moet de commissie CULT van het EP pleiten voor een specifiek en groter budgetaandeel van de rubriek meertaligheid van de overheidsadministratie om de bezuinigingen op vertaal- en tolkdiensten waar de afgelopen jaren getuige van is, tegen te gaan.

REFERENTIES

- Abbott K.W. en Snidal, D. (2000), Hard and Soft Law in International Governance, *International Organization*, 54: 3, blz. 421-456.
- Aiken, M. en Wong, Z. (2006), Spaans-Engelse vertaling met behulp van het web, Proceedings of the Southwestern Decision Sciences Institute, 9-13 maart, Oklahoma City, Oklahoma. Beschikbaar op: <http://swdsi.org/swdsi06/Proceedings06/Papers/IBT04.pdf>.
- Athanassiou, P. (2006), De toepassing van meertaligheid in de context van de Europese Unie. Frankfurt: Europese Centrale Bank. Beschikbaar op: <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/scplps/ecblwp2.pdf>.
- Bahdanau, D. Cho, K. en Bengio, Y. (2014), Neural Machine Translation door Jointly Learning to Align and Translate. Beschikbaar op: <https://arXiv.org/abs/1409.0473>.
- Bentivogli, L., Bisazza, A., Cettolo, M., en Federico, M. (2016), Neural versus op zinnen gebaseerde machinevertaling: Een case study, Proceedings van de conferentie van 2016 over empirische methoden in natuurlijke taalverwerking, blz. 257-267. Beschikbaar op: <https://aclanthology.org/D16-1025.pdf>.
- Buell, T. (2014a), ECB zal volledig banktoezichttaken op zich nemen, The Wall Street Journal, 25 april 2014.
- Buell, T. (2014b), Vertaling voegt complexiteit toe aan de toezichhoudende rol van de Europese Centrale Bank, The Wall Street Journal, 29 oktober 2014.
- Cadwell, P., Castilho, S., O'Brien, S., and Mitchell, L. (2016), Menselijke factoren in machinevertaling en post-editing onder institutionele vertalers, *Vertaalruimten*, 5(2), blz. 222-243. Beschikbaar op: <https://doi.org/10.1075/ts.5.2.04cad>.
- Carl, M. (2000), Een competentiemodel voor corpus-gebaseerde machinevertaling, COLING 2000 Volume 2, The 18th International Conference on Computational Linguistics. Beschikbaar op: <https://aclanthology.org/C00-2145.pdf>.
- Castilho, S., Moorkens, J., Gaspari, F., Calixto, I., Tinsley, J., and Way, A. (2017), Is Neural Machine Translation the New State of the Art? Het Praags Bulletin of Mathematical Linguistics, 108, blz. 109-120. Beschikbaar op: <https://doi.org/10.1515/pralin-2017-0013>.
- Charoenpornasawat, P. Sornlertlamvanich, V. en Charoenporn, T. (2002), Verbetering van de vertaalkwaliteit van regelgebaseerde machinevertaling, COLING-02 over machinevertaling in Azië, 16, 1-6.
- Chiti, E. (2008), Il regime linguistico dei sistemi comuni europei, in Chiti, E. en Gualdo, R. (eds.), *Il regime languageo dei sistemi comuni europei — l'Unione tra multilinguismo e monolinguisimo*, Rivista trimestrale di diritto pubblico, Quaderno n. 5, Milano: Giuffrè Editore, blz. 3-15.
- Clément-Wilz, L. (2015), Les instruments de soft law dans le droit de l'Union européenne, in (eds.) A. Zaradny, A. Wolff, N. et Graff, T.F. (eds.), *La fin du Droit? Mare et Martin*, Parijs.
- Clément-Wilz, L. (2022a), Le multilinguisme procédural, horizon indépassable de la CJUE? in Pingel, I. et Barbato, J-C. (eds.), *La langue dans le procès international*, Pedone (toekomstig)
- Clément-Wilz, L. (2022b), La langue française, une langue intégrée au sein de l'Union européenne? in B.Nabli (eds.), *La France, Etat intégré de l'Union européenne? Brulant*
- Conseil d'Etat, *Le droit souple*, Jaarverslag 2013, blz. 9. Etude annuelle 2013 du Conseil d'Etat — *Le droit souple*, Vie publique.fr (vie-publique.fr).
- Cosmai, D. (2014), *De taal van Europa — Meertaligheid en vertaling in de EU-instellingen: Praktijk, Problemen en Perspectieven*, Editions de l'Université libre de Bruxelles (ed and trad. D.A.Best)
- Raad van de Europese Unie (2022a), Conferentie over de toekomst van Europa — Voorstellen en aanverwante specifieke maatregelen in het verslag over het eindresultaat van de Conferentie over

de toekomst van Europa: Voorlopige technische beoordeling, ST 10033 2022 INIT — NOTE 10/06/2022. Brussel: Raad van de Europese Unie. Beschikbaar op: [https://www.consilium.europa.eu/en/documents-publicaties/publiek-register/publiek-register-onderzoek/resultaten/?WordsInSubject=&WordsInText=&DocumentNumber=10033 %2F22&Interinstitutionelebestanden=&DocumentDateVan=&DocumentDateTo=&MeetingDateFrom=&MeetingDateTo=&Date](https://www.consilium.europa.eu/en/documents-publicaties/publiek-register/publiek-register-onderzoek/resultaten/?WordsInSubject=&WordsInText=&DocumentNumber=10033%2F22&Interinstitutionelebestanden=&DocumentDateVan=&DocumentDateTo=&MeetingDateFrom=&MeetingDateTo=&Date)

Raad van de Europese Unie (2022b), Conferentie over de toekomst van Europa — Voorstellen en aanverwante specifieke maatregelen in het verslag over het eindresultaat van de Conferentie over de toekomst van Europa: Voorlopige technische beoordeling, ST 10033 2022 ADD 1 — NOTE 10/06/2022. Brussel: Raad van de Europese Unie. Beschikbaar op: [https://www.consilium.europa.eu/en/documents-publicaties/publiek-register/publiek-register-onderzoek/resultaten/?WordsInSubject=&WordsInText=&DocumentNumber=10033 %2F22&Interinstitutionelebestanden=&DocumentDateVan=&DocumentDateTo=&MeetingDateFrom=&MeetingDateTo=&Date](https://www.consilium.europa.eu/en/documents-publicaties/publiek-register/publiek-register-onderzoek/resultaten/?WordsInSubject=&WordsInText=&DocumentNumber=10033%2F22&Interinstitutionelebestanden=&DocumentDateVan=&DocumentDateTo=&MeetingDateFrom=&MeetingDateTo=&Date)

Dero, D. (2017), Actes atypiques, Jurisclasseur Europe, LexisNexis.

Directoraat-generaal Vertaling (2017), Beheersplan 2017. Beschikbaar op: https://ec.europa.eu/info/publications/management-plan-2017-translation_en.

Edwards, J. (2009), Taal en Identiteit. Cambridge: De Universiteit van Cambridge.

España-Bonet, C. en Costa-jussà, M. R. (2016), Hybride machinevertaling overzicht, In Costa-jussà, M., Rapp, R., Lambert, P., Eberle, K., Banchs, R., en Babych, B. (Eds.), Hybride benaderingen van machinevertaling. Theorie en toepassingen van natuurlijke taalverwerking, blz. 1-24. Cham: Het is Springer. Beschikbaar op: https://doi.org/10.1007/978-3-319-21311-8_1

Europese Commissie (2011), Gebruikerstaalvoorkeuren online, Flash Eurobarometer 313. Brussel: Europese Commissie.

Europese Commissie (2012), Europeanen en hun talen, Speciale Eurobarometer 386, Brussel: Europese Commissie. Beschikbaar op: <https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/1049>.

Europese Commissie (2016), Mededeling aan de Commissie in het kader van het besluitvormingsproces van de Commissie (C(2016)2000). Beschikbaar op: [https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=C\(2016\)2000&lang=nl](https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=C(2016)2000&lang=nl)

Europese Commissie (2017), Versterking van de Europese identiteit door middel van onderwijs en cultuur, COM(2017) 673 final, Brussel: Europese Commissie.

Europese Raad (2012), Verordening nr. 1260/2012 van de Raad van 17 december 2012 tot uitvoering van nauwere samenwerking op het gebied van de instelling van eenheidsoctrooibeschermt met betrekking tot de toepasselijke vertaalregelingen.

Europese coördinatie van taalbronnen (2019), ELRC White Paper, Sustainable Language Data Sharing to Support Language Equality in Multilingual Europe, Why Language Data Matters. Beschikbaar op: <https://www.lr-coordination.eu/sites/default/files/Reports%202021/ELRCWhitePaper.pdf>.

Europese Ombudsman (2019), Meertaligheid in de EU-instellingen, verslag over openbare raadpleging. Brussel: Europese Ombudsman.

Europees Parlement (2021), Reglement van het Europees Parlement, 9e zittingsperiode — september 2021. Beschikbaar op: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/RULES-9-2021-09-13-TOC_EN.html

Eurydice (2017), kerngegevens over het onderwijzen van talen op school in Europa 2017, Brussel: Europese Commissie.

Fenet, A. (2001), Diversité linguistique et construction européenne, Revue Trimestrielle de Droit Européen, 37(2), blz. 235-269.

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

Gazzola, M. (2014), Partecipazione, esclusione languagea e traduzione: Una valutazione del regime languageo dell'Unione europea, *Studi Italiani di Linguistica Teorica e Applicata*, 43 (2), blz. 227-264.

Gazzola, M. (2015), Identificatie en beperking van taalongelijkheid in het beheer van octrooiinformatie in Europa, *World Patent Information* 40, blz. 43-50. <https://doi.org/10.1016/j.wpi.2014.12.001>.

Gazzola, M. (2016a), Onderzoekscommissie Cult — Europese strategie voor meertaligheid: Voordelen en kosten, PE 573.460. Brussel: Europees Parlement.

Gazzola, M. (2016b), Meertalige communicatie voor wie? Taalbeleid en billijkheid in de Europese Unie, *politiek van de Europese Unie*, 17 (4), blz. 546-569.

Gazzola, M., en Grin, F. (2013), Is ELF effectiever en eerlijker dan vertaling? Een evaluatie van de meertalige regeling van de EU, *International Journal of Applied Linguistics* 23(1), blz. 93-107.

Ginsburgh, V., and Shlomo, W. (2005), Language disenfranchisement in the European Union, *Journal of Common Market Studies*, 43 (2), blz. 273-286.

Gozzi, P. (2004), Babel in Mitteleuropa. La traduzione della legislazione comunitaria nelle lingue dei paesi candidati, in Rega, L. en Magris, M. (eds), *Übersetzen in der Fachkommunikation — Comunicazione specialistica e traduzione*, Gunter Narr Verlag, Tübingen.

Grijn, F. (2010), Le plurilinguisme des Européens: de l'efficience communicationnelle à l'enjeu politique, in Dominik, H., Malacek, K. en Muir, E. (eds.) *Langues et construction européenne*, blz. 243-258. Brussel: Ik ben Peter Lang.

Grijn, F. (2015), De economie van het Engels in Europa, in Ricento, T. (ed.) *Taalbeleid en politieke economie: Engels in een wereldwijde context*, pp. 119-144, Oxford/New York: De Universiteit van Oxford.

Grin, F., Conceição, M.C., Kraus, P.A., Marácz, L., Ozolina, Z., Pokorn, N.K., en Pym, A. (eds.) (2018), *Het MIME vademecum: Mobiliteit en integratie in meertalig Europa*. Genève: MIME Project.

Grijn, F. Marácz, L. en Pokorn, N.K. (eds.) (2022), *Vooruitgangen in interdisciplinair taalbeleid*. Amsterdam: Van John Benjamins.

Hampshire, S. en Salvia, C. (2010), Vertaling en het internet: Evaluatie van de kwaliteit van gratis online machinevertalers, *Quaderns: Revista de traducció*, 17, blz. 197-209. Beschikbaar op: <http://www.raco.cat/index.php/quadernstraduccio/article/viewFile/194256/260430>

Hanzl, J. en Beaven, J. (2017), kwaliteitsborging bij de Raad van de vertaaldienst van de EU. In Svoboda T., Biel, Ł. en Łoboda, K. (eds.) *Kwaliteitsaspecten in institutionele vertaling*, blz: 139–153. Berlijn: Taalwetenschappers. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.1048196>.

Herbillon, M. (2003), Rapport d'information déposé par la délégation de l'assemblée nationale pour l'Union européenne sur la diversité linguistique dans l'Union européenne, 11 juni 2003, Assemblée nationale. Beschikbaar op: <http://www.assemblee-nationale.fr/12/europe/rap-info/i0902.asp>

Horspool, M. (2006), Over de regenboog: Talen en recht in de toekomst van de Europese Unie. *Futures*, 38 (2), blz. 158-68. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.futures.2005.04.013>.

Hutchins, J. (2007), Machinevertaling: Een beknopte geschiedenis, *Mechanische vertaling*, 13, 1 & 2, blz. 1-21.

Jackson, J. et al. (2019), The Accuracy of Google Translate for Abstracting Data from Non-English-Language Trials for Systematic Reviews, *Annals of Internal Medicine*, 171 (9), pp. 677-679. <https://doi.org/10.7326/M19-0891>.

Kantar Public (2022), De toekomst ligt in uw handen: Laat uw stem horen — Meertalig digitaal platform van de conferentie over de toekomst van Europa, februari 2022. Beschikbaar op <https://futureu.europa.eu/pages/reporting?locale=en>.

Kraus, P. (2011), niet verenigd noch divers? De taalkwestie en de politieke legitimatie van de Europese Unie, in de taalkundige verscheidenheid en de Europese democratie

- Labrie, N. (1993), *La bouw linguistique de la Communauté européenne*. Parijs: Honoré Kampioen.
- Lawton, C. (2014), European Bankers Grill ECB Panel, *The Wall Street Journal*, 19 februari 2014.
- Leal, A. (2021), *Engels en vertaling in de Europese Unie. Eenheid en veelheid in het ontwaken van de brexit*. Londen: Routledge.
- Lequesne, C. (2021) *Diversité linguistique et langue française en Europe*. Parijs: Van Henry Dougier.
- Mai, K. (2016), *Gebruik van MT@EC door vertalers in de Europese Commissie*, 2e ELRC-conferentie, Brussel. Beschikbaar op: [https://www.lr-coordination.eu/sites/default/files/Brussels_conference/Mai-K_ELRC-MT\(at\)EC%20in%20DGT_26_10_2016_K.%20Mai.pdf](https://www.lr-coordination.eu/sites/default/files/Brussels_conference/Mai-K_ELRC-MT(at)EC%20in%20DGT_26_10_2016_K.%20Mai.pdf).
- McAuliffe, K. (2016), *Verborgten vertalers*, *Taal en Recht/Linguagem e Direito*, 3(1), blz. 5-29. Beschikbaar op: <https://ojs.letras.up.pt/index.php/LLLD/Article/view/1652/1463>.
- Ó Regan, F. (2010), *The Linguistic Regime and Practise of the institutions of the European Union*, in Hanf, D., Malacek, K., Muir, E. (eds.), *Langues et construction européenne*, Cahiers du Collège d'Europe nr.10, Brussel: Ik ben Peter Lang.
- Pinnis, M. en Kalnis, R. (2018), *Developing a Neural Machine Translation Service for the 2017-2018 European Union Presidium*, *Proceedings of AMTA 2018*, Vol. 2: MT Users' Track, blz. 72-83. Beschikbaar op: <https://aclanthology.org/W18-1910.pdf>.
- Pingel, I. (2018), *Le multilinguisme à la Cour de justice de l'Union européenne: vragen choisies*, *International Journal for the Semiotics of Law, Revue internationale de Sémiotique juridique*, 32, blz. 449-462.
- Ringe, N. (2022), *De talen van de politiek: Meertalige beleidsvorming in de Europese Unie*. Ann Arbor: Universiteit van Michigan Press. Beschikbaar op: https://www.press.umich.edu/12080141/languages_of_politics
- Rivera-Trigueros, I. (2021), *vertaalsystemen voor machines en kwaliteitsbeoordeling: een systematische review. Taalhulpmiddelen en evaluatie*. Beschikbaar op: <https://doi.org/10.1007/s10579-021-09537-5>.
- Rossi, C. en Chevrot, J.-P. (2019), *Gebruik en perceptie van machinevertaling bij de Europese Commissie*, *The Journal of Specialized Translation*, 31, blz. 177-200. https://www.jostrans.org/issue31/art_rossi.pdf
- Shuibhne, N.N. (2002), *EG-recht en taalbeleid voor minderheden: cultuur, burgerschap en grondrechten*. Den Haag: Kluwer Law International.
- Somssich, R. (2016), *Welke taal voor Europa?* *ELTE Law Journal*, pp. 103-115
- Sutskever, I. Vinyals, O. en Le, Q. (2014), *Sequence to Sequence Learning met Neural Networks*. In Z. Ghahramani, M. Welling, C. Cortes, N. Lawrence, en K. Q. Weinberger (Eds.) *NIPS 2014: Vorderingen op het gebied van Neural Information Processing Systems*, 3104-12, Montréal: Curran Associates. <https://proceedings.neurips.cc/paper/2014/file/a14ac55a4f27472c5d894ec1c3c743d2-Paper.pdf>.
- Svoboda, T. Biel, Ł. en Łoboda, K. (2017), *Inleiding*, In Svoboda, T. Biel, Ł. en Łoboda, K. (Eds.), *Kwaliteitsaspecten in institutionele vertaling*, Berlijn: Language Science Press, blz. 1-13, Beschikbaar op: <https://doi.org/10.5281/zenodo.1048175>.
- Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie* (2012). *Publicatieblad van de Europese Unie* C 326/47. Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-inhoud/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:12012E/TXT&from=NL>.
- Van der Jeught, S. (2015), *EU Language Law*, Groningen: Uitgeverij Europa Law.
- Van der Jeught, S. (2021), *taalkundige autonomie van EU-instellingen, -organen en -agentschappen*. *Zerl — Zeitschrift für Europäische Rechtslinguistik*. Beschikbaar op:

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

<https://kups.ub.uni-koeln.de/35638/1/vanderjeught-2021-linguistisch-autonomie-eu-instellingen.pdf>.

Vanjani, M. en Aiken, M. (2020), Een Vergelijking van Gratis Online Machine Taalvertalers, *Journal of Management Science and Business Intelligence*, 2020, 5-1. Beschikbaar op: http://ibii-us.org/Journals/JMSBI/V5N1/Publish/N5V1_4.pdf.

Way, A. (2020), Machinevertaling: Waar zijn we vandaag? In Angelone, E. Ehrensberger-Dow, M. en Massey, G. (Eds.) *The Bloomsbury Companion to Language Industry Studies*, Londen: Bloomsbury Academic, blz. 311-332.

Wickström, B.A., Torsten, T., en Gazzola, M. (2018), Een economische benadering van taalbeleid en taalrechtvaardigheid, in Gazzola, M. Torsten, T. en Wickström, B.A. (eds.) *Taalbeleid en taalrecht. Economische, filosofische en sociolinguïstische benaderingen*, Berlijn: Springer, blz. 3-64.

Wright, S. (2018), De impact van meertaligheid op de arresten van het Hof van Justitie van de EU in Ramos F.P. (ed.), *Institutional Translation for International Governance: Verbetering van de kwaliteit van meertalige juridische communicatie*. Londen: Bloomsbury, blz. 141-155.

Wu, Y. et al., (2016), Google's Neural Machine Translation System: Het overbruggen van de kloof tussen mens en machinevertaling. Beschikbaar op: <https://arxiv.org/abs/1609.08144>.

Ziller, J. (2018), Le multilinguisme, caractère fondamental du droit de l'Union européenne, in Condanzi, M. Cannizzaro, V. en Adam, R. (eds.), *Liber amicorum Antonio Tizzano, De la Cour CECA à la Cour de l'Union: Le long parcours de la justice européenne*, Torino: Giappichelli, blz. 1067-1082.

Zuddas, P. (2020), Alla ricerca di una lingua comune europea: Il ruolo dell'inglese nell'UE dopo la Brexit, *Amministrazione in Cammino*. Beschikbaar op <https://www.amministrazioneincammino.luiss.it/wp-content/uploads/2020/07/ZUDDAS-II.pdf>.

BIJLAGE 1: WEBSITE TAALBELEID VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN AGENTSCHAPPEN VAN DE EU EN DE TAALREGELING VAN DE AGENTSCHAPPEN

In deze bijlage wordt melding gemaakt van de letterlijke transcriptie van a) het taalbeleid van de EU-instellingen, -organen en -agentschappen, en b) van de taalregeling van de agentschappen.

A1.1 EU-instellingen

Het **Europees Parlement** heeft geen taalbeleid op de website, maar heeft wel een webpagina met een samenvatting van het taalbeleid van de EU in het algemeen.⁸³ De Europese Raad en de Raad van de Europese Unie hebben een taalbeleid op de website, dat hier wordt gerapporteerd.⁸⁴

Het secretariaat-generaal van de Raad van de EU (SGR) streeft ernaar zijn website zo toegankelijk mogelijk te maken voor zijn gebruikers. Om deze reden is het standaard taalbeleid dat op de website wordt toegepast, om alle inhoud in alle officiële EU-talen te publiceren. Er zijn een paar uitzonderingen op deze regel: bepaalde informatie wordt online gepubliceerd, hetzij in het Engels en Frans of alleen in het Engels.

Welke talen worden op deze website gebruikt? Deze website maakt gebruik van de 24 officiële EU-talen: Bulgaars, Deens, Duits, Engels, Ests, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, Iers, Italiaans, Lets, Litouws, Maltees, Pools, Portugees, Roemeens, Slowaaks, Sloveens, Spaans en Zweeds.

Hoe worden talen gebruikt op de website van de Raad? De website hanteert drie verschillende taalbeleidslijnen: I) inhoud die in alle 24 officiële EU-talen is gepubliceerd; (II) inhoud die alleen in het Engels of in het Engels en het Frans wordt gepubliceerd; (III) inhoud gepubliceerd in het Engels, het Frans en alle andere relevante talen. Het standaard taalbeleid is om alle inhoud tegelijkertijd in alle officiële EU-talen te publiceren. Dit omvat officiële documenten in het openbaar register van de Raad. De enige uitzondering op deze regel is bepaalde inhoud gepubliceerd in de sectie „vergaderingen” en het gedeelte „nieuws en media” van de website.

Vergaderen. Informatie over de vergaderingen van de Raad en de Eurogroep, zoals de belangrijkste discussiepunten en de locatie en datum van de vergadering, is beschikbaar in alle officiële EU-talen. Een samenvatting van de belangrijkste ontwikkelingen en besluiten die tijdens elke vergadering worden genomen, wordt ook in alle officiële talen van de EU gepubliceerd. Een aantal documenten met meer gedetailleerde informatie worden echter alleen in het Engels en Frans of in het Engels gepubliceerd. Informatie over bijeenkomsten van de Europese Raad wordt in alle EU-talen gepubliceerd.

Druk op producten. Vanwege het specialistische karakter van het beoogde publiek worden een aantal persproducten alleen in het Engels of in het Engels en het Frans gepubliceerd. Dit omvat: I) verklaringen van de Eurogroep en de voorzitter van de Eurogroep; II) de tweewekelijkse planning van het persbureau; (III) mediaadviesmededelingen gepubliceerd voorafgaand aan specifieke evenementen, zoals topbijeenkomsten met niet-EU-landen; (IV) verklaringen, opmerkingen en toespraken van de voorzitter van de Europese Raad — deze worden ook vaak op basis van hun onderwerp in andere relevante talen gepubliceerd. Vanwege de noodzaak om over bepaalde kwesties snel met de pers te communiceren, worden persberichten vaak eerst in hun oorspronkelijke taal gepubliceerd voordat ze in de andere 23 EU-talen worden vertaald. We streven ernaar om vertaalde versies zo snel

83 Beschikbaar hier: <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/en/sheet/142/language-policy>

84 Beschikbaar hier: <https://www.consilium.europa.eu/en/about-site/language-policy/> (gezamenlijke website)

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

mogelijk na de originele versie te publiceren en elke nieuwe taalversie wordt gepubliceerd zodra deze beschikbaar is.

Waarom kan ik geen informatie vinden in mijn taal? Het SGR streeft ernaar de gebruikers van haar website zoveel mogelijk actuele informatie te verstrekken in de taal die zij het best begrijpen. We hebben echter een beperkt vertaalbudget en middelen. Dit betekent helaas dat al onze inhoud niet tijdig in alle EU-talen vertaald kan worden. Daarom richten we onze middelen erop dat belangrijke inhoud beschikbaar is in alle officiële talen, terwijl we tegelijkertijd de taalkeuzes voor inhoud die gericht is op gespecialiseerde doelgroepen, zoals de pers, beperken. Hoewel sommige website-inhoud mogelijk niet beschikbaar is in uw taal, kunt u via het openbaar register nog steeds toegang krijgen tot EU-wetgeving en officiële documenten van de Raad en de Europese Raad in alle 24 officiële EU-talen.

De website van de Europese Commissie over het taalbeleid is als volgt te vinden op de pagina „Talen op onze websites”:⁸⁵

Informatie in vele talen. Wij streven ernaar informatie te verstrekken op onze websites in alle 24 officiële talen van de EU. Als inhoud niet beschikbaar is in de door u gekozen EU-taal, bieden we steeds meer websites eTranslation aan, de machinevertaling van de Commissie. We streven ernaar een redelijk evenwicht te vinden tussen respect voor sprekers van de vele talen van de EU en praktische overwegingen, zoals beperkte middelen voor vertaling. Sommige inhoud, zoals wetgeving, is altijd beschikbaar in alle EU-talen. Andere inhoud is mogelijk alleen beschikbaar in talen die gebruikersonderzoek ons vertelt dat we het grootste publiek zullen bereiken. Alle inhoud wordt op zijn minst in het Engels gepubliceerd, omdat onderzoek heeft aangetoond dat we met Engels ongeveer 90 % van de bezoekers van onze sites kunnen bereiken in hun favoriete vreemde taal of hun moedertaal.

Welke talen worden gebruikt op onze webpagina's? Prioritaire inhoud, wetgeving, belangrijke politieke documenten en enkele van de andere door de Commissie beheerde webpagina's op het webdomein „Europa”, zoals de officiële website van de Europese Unie, zijn beschikbaar in alle 24 officiële talen van de EU. Dringende of kortstondige informatie kan als eerste verschijnen in slechts een paar of zelfs slechts één taal. Andere talen kunnen later worden toegevoegd, afhankelijk van de behoeften van de gebruiker. Gespecialiseerde informatie (technische informatie, campagnes, aanbestedingen, lokaal nieuws en evenementen) kan beschikbaar zijn in een paar of zelfs slechts één taal — de keuze hangt af van de doelgroep.

De website van het **Hof van Justitie van de Europese Unie** bevat geen hoofdstuk over meertaligheidsbeheer in externe communicatie.

De **Europese Centrale Bank** verduidelijkt het taalbeleid van haar website als volgt:

Op deze website vindt u informatie over de activiteiten van de Europese Centrale Bank in de 24 officiële talen van de EU. Alle informatie is beschikbaar in het Engels, maar we zorgen ervoor dat belangrijke inhoud, en met name informatie die van belang kan zijn voor Europese burgers, ook in andere officiële EU-talen beschikbaar is.

Wat kunt u vinden in uw taal? De startpagina, alle pagina's in de secties „Over”, „Explainers” en „De euro”, en de pagina's van de vermelding van alle negen secties zijn beschikbaar in het Engels en andere officiële EU-talen. Dat geldt ook voor onze monetaire beleidsbeslissingen, ons jaarverslag en geselecteerde informatie over onze monetaire beleidsstrategie, evenals andere teksten. Sommige website-inhoud wordt vertaald in geselecteerde EU-talen en kan beschikbaar zijn in een taal die u begrijpt, zelfs als het niet uw moedertaal is. Sommige toespraken, interviews en blogposts van de voorzitter en andere

85 Beschikbaar hier: https://ec.europa.eu/info/languages-our-websites_en

bestuursleden zijn ook beschikbaar in andere talen dan het Engels. Persberichten worden gewoonlijk in het Engels beschikbaar gesteld en, indien relevant voor het brede publiek, buiten deskundigenpubliek, in andere officiële EU-talen. De ECB-wetgeving wordt in het algemeen gepubliceerd in alle officiële EU-talen en is beschikbaar in EUR-Lex. U vindt de inhoud van onze openbare raadplegingen in een aantal talen. Wij aanvaarden bijdragen aan openbare raadplegingen in alle officiële EU-talen. U kunt ook informatie over de euro en andere gerelateerde onderwerpen in de door u gekozen taal vinden op de websites van de nationale centrale *banken van de EU*.

Toepassing van ons taalbeleid. Als u onze cookies accepteert, helpt u ons om geaggregeerde statistieken te krijgen over de vraag naar vertalingen van afzonderlijke pagina's en secties van onze website. Dit betekent dat we ons kunnen richten op wat we in de toekomst kunnen vertalen. Als een webpagina nog niet beschikbaar is in de door u gekozen taal, vindt u een verklaring daartoe op de pagina. Het directoraat-generaal Communicatie van de ECB zorgt voor de toepassing van dit taalbeleid. Als u de Europese Centrale Bank een vraag wilt stellen, kunt u dit doen door ons te schrijven op info@ecb.europa.eu in elke officiële EU-taal.

Het **taalbeleid van de Europese Rekenkamer** wordt toegelicht in haar „Communicatiebeleid en -normen”⁸⁶ en „Communicatiebeleid en -beginselen”⁸⁷. Het eerste document geeft een samenvatting van de officiële taalregeling van de ERK en heeft geen betrekking op communicatie via internet. Het tweede document bevat een beschrijving van de benadering van de Rekenkamer ten aanzien van digitale communicatie:

Communicatieprincipes. De ERK communiceert online en via auditverslagen en andere publicaties, evenementen en de pers en media. Al haar auditverslagen en -adviezen zijn beschikbaar in alle officiële EU-talen op haar website op www.eca.europa.eu en via de EU Bookshop. De website van de ERK is haar belangrijkste informatieplatform.

Taalbeleid. De ERK stelt auditverslagen op en brengt adviezen uit over alle werkterreinen van de Europese Unie. Wanneer zij in het Publicatieblad van de Europese Unie worden bekendgemaakt, moeten deze documenten beschikbaar zijn in de officiële talen van de Unie. De ERK publiceert al haar verslagen en andere producten op haar meertalige website, zodat EU-burgers ze in hun eigen taal kunnen lezen. Communicatie op onze sociale media is in het Engels.

A1.2 EU-organen

Dit deel bevat een samenvatting van het taalbeleid van EU-organen op de website, wanneer dit expliciet op hun website wordt vermeld. De letterlijke transcriptie wordt gegeven in rubriek A1.3.

Vier van de zeven EU-organen hebben een taalbeleid op de website gepubliceerd. Het taalbeleid van de **Europese Dienst voor extern optreden op de website**⁸⁸ is gebaseerd op de volgende criteria: I) inhoud die is gepubliceerd in alle 24 officiële EU-talen, bijvoorbeeld verklaringen namens de EU, conclusies van de Raad, de sectie „Over ons”; II) inhoud die alleen in het Engels en het Frans is gepubliceerd, bv. verklaringen van de hoge vertegenwoordiger (HV)/vicevoorzitter (VV) en door de woordvoerders; (III) inhoud gepubliceerd in het Engels en alle andere relevante talen, zoals persberichten, persverklaringen, toespraken en opmerkingen, blogberichten van de HV/VV, geselecteerde webfuncties. Op de webpagina staat ook dat social media accounts voornamelijk in het Engels werken en dat verzoeken om informatie, beheerd door het Europe Direct Contact

86 Beschikbaar hier: <https://www.eca.europa.eu/en/Pages/PoliciesStandardsGuidelines.aspx>

87 Beschikbaar hier: <https://www.eca.europa.eu/en/Pages/PolicyPrinciples.aspx>

88 Beschikbaar hier: https://www.eeas.europa.eu/eeas/eeas-language-policy_en

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

Centre, in elke officiële taal van de EU kunnen worden ingediend. De website is echter alleen beschikbaar in het Engels met een aantal secties in het Frans. De taal waarin gebruikers de website bekijken moet bovenaan elke webpagina worden aangegeven, maar in de praktijk zijn alleen het Engels en het Frans zichtbaar. Het gedeelte „spotlight” is meertalig.

Het **EESC heeft geen** webpagina over zijn taalbeleid.

Het taalbeleid van het **Europees CvdR** op de website heeft tot doel „u informatie in uw eigen taal — of een die u kunt begrijpen — te verstrekken, afhankelijk van wat voor soort informatie u zoekt”.⁸⁹ Hierin wordt uitgelegd in welke talen de websitesecties in principe beschikbaar moeten zijn, welke beperkingen en de gehanteerde criteria moeten worden gevolgd wanneer de inhoud in weinig talen beschikbaar is. Machinevertaling wordt aangeboden op een geselecteerd aantal pagina's.

De website van de **Europese Investeringsbank** „is bedoeld om u de informatie te verstrekken die u zoekt in uw eigen taal of in een taal die u kunt begrijpen, afhankelijk van de aard van de informatie”, maar in de praktijk is de navigatie en inhoud van de website beschikbaar in het Engels, Frans en Duits.⁹⁰

De **Europese Ombudsman** licht haar websitetaalbeleid en haar taalkeuzes op sociale media toe in haar „taalbeleid”,⁹¹ het meest uitgebreide onder het taalbeleid van EU-organen, zoals blijkt uit punt A1.3.4, waar de tekst letterlijk wordt gerapporteerd.

De drietalige website van de **Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming** bevat geen pagina over taalbeleid. Het taalbeleid wordt soms genoemd in de jaarverslagen van de EDPS, maar alleen om eraan te herinneren dat de EDPS een transparante taalstijl probeert te gebruiken en dat zij probeert persberichten te publiceren in het Engels, Frans en Duits.⁹²

De website van het **Europees Comité voor gegevensbescherming** bevat geen pagina over taalbeleid.

A1.3 Volledige website taalbeleid van EU-organen

In dit deel wordt de transcriptie van de inhoud van de webpagina's van EU-organen waar het taalbeleid op de website wordt uitgelegd, letterlijk beschreven. Een samenvatting van de belangrijkste punten en verwijzingen naar de URL's wordt vermeld in de voetnoten van punt A1.2. Sommige webpagina's kunnen aanvullende informatie bevatten. Deze paragraaf vult punt A1.2 met nadere bijzonderheden aan.

A1.3.1 Europese Dienst voor extern optreden (EDEO)

Taalbeleid van de EDEO

De Europese Dienst voor extern optreden communiceert over het Europese externe beleid en acties met EU-burgers en -publieken over de hele wereld.

Wij streven ernaar om onze inhoud zo toegankelijk mogelijk te maken voor gebruikers. Niettemin moeten we een redelijk evenwicht vinden tussen respect voor sprekers van de vele talen van de EU en niet-EU-talen, en praktische overwegingen zoals tijdigheid, efficiëntie en de vertaalkosten, die door de belastingbetalers van de EU worden gefinancierd.

Sommige soorten inhoud, zoals EU-wetgeving, conclusies van de Raad of EU-verklaringen, zijn beschikbaar in alle EU-talen. Andere inhoud kan alleen beschikbaar zijn in één taal of in een

89 Beschikbaar hier: <https://cor.europa.eu/en/Pages/language-policy.aspx>

90 Beschikbaar hier: <https://www.eib.org/en/languages.htm>

91 Beschikbaar hier: <https://www.ombudsman.europa.eu/fr/languagepolicy/en>

92 Beschikbaar hier: https://edps.europa.eu/sites/edp/files/publication/ar2011_en.pdf

combinatie van talen, afhankelijk van de opgegeven doelgroep(en) en onze beoordeling van hoe we het grootste publiek op de meest efficiënte en effectieve manier kunnen bereiken.

Website van de EDEO

Het taalbeleid van de website van de EDEO is gebaseerd op de volgende 3 criteria:

1. inhoud gepubliceerd in alle 24 officiële EU-talen, bv. verklaringen namens de EU, conclusies van de Raad, het gedeelte „Over ons”
2. inhoud die alleen in het Engels en het Frans wordt gepubliceerd, bv. verklaringen van de hoge vertegenwoordiger/vicevoorzitter en door de woordvoerders
3. inhoud gepubliceerd in het Engels en alle andere relevante talen, zoals persberichten, persverklaringen, toespraken en opmerkingen, blogberichten van de HR/VP, geselecteerde webfuncties

- De webpagina's van de EDEO-delegaties in derde landen, militaire en civiele missies en operaties en verkiezingswaarnemingsmissies, die op de website van de EDEO worden gehost, verstrekken informatie in het Engels en de plaatselijke taal(en) van de respectieve landen. Lokale persverklaringen zijn normaal gesproken in één officiële EU-taal en de lokale taal.
- De EDEO exploiteert ook een Russischtalige website.
- De taal waarin gebruikers de website bekijken wordt bovenaan elke webpagina aangegeven.

Door op het pictogram te klikken, kunnen gebruikers overschakelen naar een andere taal. De taal waarin een webpagina beschikbaar is, wordt gespecificeerd.

- Nieuwe inhoud wordt voortdurend toegevoegd en bijgewerkt op deze website. Dit betekent dat als een vertaling niet beschikbaar is, deze gewoon nog steeds het vertaalproces doorloopt. Wij publiceren vertalingen zodra ze beschikbaar komen.

- De website van de EDEO zal geleidelijk de volgende aanpak volgen:

O Rechtstreekse informatie met een lange tijdspanne voor het grote publiek zal geleidelijk worden aangeboden in alle officiële talen van de EU, naast andere relevante talen, afhankelijk van het lezerspubliek.

O Het gebruik van machinevertaling voor officiële EU-talen zal in aanmerking worden genomen voor informatieve teksten zolang de gebruiker naar behoren op de hoogte is van het proces.

kortstondige of zeer gespecialiseerde informatie zal over het algemeen verschijnen in een paar talen — of zelfs slechts één — afhankelijk van het publiek.

Sociale media van de EDEO

- De sociale media-accounts van het hoofdkantoor van de EDEO werken voornamelijk in het Engels. Voor zover mogelijk diversifiëren we onze inhoud taalkundig en afhankelijk van het publiek, voor verspreiding door EU-vertegenwoordigingen, delegaties of andere partners.
- De EDEO-delegaties houden zich bezig met sociale media in de relevante lokale talen.

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

Openbare raadplegingen, verzoeken om informatie en toegang tot documenten

- Verzoeken om informatie, beheerd door het Europe Direct-contactcentrum, kunnen in elke officiële taal van de EU worden ingediend. Het antwoord van de EDEO wordt in dezelfde taal gegeven.
- Verzoeken om toegang tot documenten kunnen ook in elke officiële taal van de EU worden ingediend. Om redenen van efficiëntie en om een snelle reactie te garanderen, is het EDEO-beleid de aanvrager te vragen of een antwoord in het Engels of het Frans aanvaardbaar is. In geval van een negatief antwoord wordt het antwoord gegeven in de taal van de aanvrager.

Openbare raadplegingen, in het formulier op onlinevragenlijsten die openstaan voor EU-burgers om hen in staat te stellen deel te nemen aan het EU-beleidsvormingsproces, zijn altijd beschikbaar in ten minste het Engels, het Frans en het Duits en vaak in de meeste EU-talen. Antwoorden kunnen in elke officiële EU-taal worden ingediend. Raadplegingen van belanghebbenden van de EDEO die gericht zijn op een extern publiek, zijn beschikbaar in de desbetreffende talen.

A1.3.2 Europees Comité van de Regio's (CvdR)

Taalbeleid

Ons doel is om u te voorzien van informatie in uw eigen taal — of een die u kunt begrijpen — afhankelijk van wat voor soort informatie u zoekt.

Officiële talen van de EU

Bulgaars, Deens, Duits, Engels, Ests, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, Iers, Italiaans, Lets, Litouws, Maltees, Pools, Portugees, Roemeens, Slowaaks, Sloveens, Spaans en Zweeds.

Talen waarin verschillende informatie wordt gepubliceerd op de website van het Comité van de Regio's

- Website navigatiestructuur — Gepubliceerd in de officiële talen van de EU.
- Algemene informatie — Gepubliceerd in de officiële talen van de EU zoals en wanneer deze wordt vertaald.
- Officiële documenten, documenten van politiek belang, informatie van de plenaire vergadering en documenten — Gepubliceerd in alle officiële talen van de EU
- Informatie die dringend is of een korte levensduur heeft (nieuws, evenementen,...) — Niet in alle talen gepubliceerd. De keuze van de taal(en) hangt af van de doelgroep van de informatie.
- Gespecialiseerde informatie (technische informatie, lopende werkzaamheden, aanbestedingen) — Voornamelijk gepubliceerd in het Engels.
- Nationale en regionale gerichte informatie (Europa in mijn regio) — Gepubliceerd in de taal van het land. Contactformulieren en antwoorden op uw berichten — Berichten kunnen in elke officiële taal van de EU worden ingediend en antwoorden worden indien mogelijk in dezelfde taal verstrekt. Een alternatieve voorkeurstaal (Engels, Frans of Duits) wordt gevraagd om snel antwoord te garanderen.

Verrast dat sommige informatie niet beschikbaar is in uw taal?

- Websitebezoekers zijn soms verbaasd dat een pagina niet beschikbaar is in hun taal.

Over het algemeen zijn de talen die beschikbaar zijn op de website van het Comité van de Regio's afhankelijk van de volgende beperkingen:

- (juridisch) belang — het publiek moet toegang hebben tot alle officiële documenten, zodat deze in alle officiële talen worden geproduceerd. Andere documenten worden alleen vertaald in de talen die nodig zijn (bijvoorbeeld communicatie met nationale autoriteiten, organisaties of individuen);
- urgentie — om relevant te zijn, moeten bepaalde soorten informatie snel worden gepubliceerd. Aangezien vertalen tijd kost, publiceren we liever snel in de talen die door het grootste aantal Europeanen worden begrepen, in plaats van te wachten op vertalingen in alle talen;
- kosteneffectiviteit — om het geld van de belastingbetaler te besparen, voor zeer gespecialiseerde pagina's die slechts door een relatief klein aantal mensen worden geraadpleegd, is het zaak ervoor te zorgen dat de meesten de essentie van de informatie kunnen begrijpen;
- technische beperkingen — het beheren van een website in meer dan 20 talen is zeer complex en vereist veel personele en financiële middelen;
- vertaling — we hebben slechts (toegang tot) een beperkt aantal vertalers en een beperkt budget voor vertaling (alle belastinggelden).

Op een geselecteerd aantal pagina's bieden wij u echter de mogelijkheid om een automatische machinevertaling aan te vragen die wordt aangeboden door de eTranslation-dienst van de Europese Commissie:

- Een machinevertaling kan u een basisidee geven van de inhoud in een taal die u begrijpt. Er moet echter rekening mee worden gehouden dat het geen menselijke tussenkomst inhoudt en dat de kwaliteit en nauwkeurigheid van de machinevertaling aanzienlijk kan verschillen van de ene tekst tot de andere en tussen verschillende talenparen.

Wij verwelkomen uw feedback op machinevertaling!

A1.3.3 Europese Investeringsbank

Taalbeleid van de website

In welke talen is de website van de EIB beschikbaar?

De EIB wil u de informatie verstrekken die u zoekt in uw eigen taal of in een taal die u kunt begrijpen, afhankelijk van de aard van de informatie. Officiële documenten zijn beschikbaar in ten minste de talen die op de datum van publicatie officieel waren. Andere documenten, van niet juridisch bindende aard, worden vaak gepubliceerd in het Engels, Frans en Duits. Algemene informatie op de homepage, de secties direct toegankelijk vanaf de homepage en de indexen zijn, voor zover mogelijk, beschikbaar in het Engels, Frans en Duits. Gespecialiseerde informatie is over het algemeen beschikbaar in ten minste twee talen, waarvan de informatie het meest wordt gebruikt door het publiek waarvoor de informatie bestemd is.

Hoe werken talen op de website van de EIB?

De navigatie en inhoud van de website is meestal beschikbaar in drie talen: Engels, Frans en Duits. Toegang tot deze versies vereist geen cookies of browserdetectie. De taal wordt geïdentificeerd in de URL van de pagina, d.w.z. Engels (www.eib.org/en), Frans (www.eib.org/fr) en Duits (www.eib.org/de).

Wanneer andere talen beschikbaar zijn, is er op elke pagina onder de titel een optie om de taal van de pagina-inhoud te wijzigen. Cookies worden gebruikt om deze taalvoorkeur tijdens de browsesessie in te stellen en aan het einde van de sessie te verwijderen. Het kiezen van een van

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

deze talen zal de taal van de pagina wijzigen terwijl de navigatie van de pagina in de taal blijft die in de URL is gedefinieerd.

A1.3.4 Europese Ombudsman

De Europese Ombudsman hecht veel waarde aan het beginsel van meertaligheid, omdat culturele en taalkundige diversiteit een van de grootste troeven van de Europese Unie is. De Ombudsman fungeert als een brug tussen het Europese publiek en de EU om ervoor te zorgen dat de EU-instellingen zich houden aan de hoogste ethische, administratieve en transparantienormen. Het aanpakken van burgers in hun eigen taal is essentieel om de EU toegankelijker en verantwoordingsplichtiger te maken, wat op zijn beurt van essentieel belang is voor het welslagen van het democratische systeem van de EU.

De Europese Ombudsman probeert een pragmatisch evenwicht te vinden tussen het beginsel van meertaligheid en haar verplichting om haar beperkte middelen zo efficiënt mogelijk te gebruiken. Indien zulks gerechtvaardigd is, kan de Ombudsman besluiten bepaalde documenten in een beperkt aantal talen te publiceren.

Het volgende overzicht geeft uitleg over de taalkeuzes van de Ombudsman met betrekking tot de belangrijkste communicatie en publicaties.

Communicatie met klagers en het publiek

Elke EU-burger of ingezetene heeft het recht om een van de 24 officiële talen te gebruiken in correspondentie met de EU-instellingen, die in dezelfde taal moeten antwoorden. Dit beginsel geldt ook voor contacten met de Europese Ombudsman. Alle klachten, verzoeken om informatie en alle andere verzoeken kunnen worden verzonden en worden beantwoord in een van de officiële EU-talen.

De website van de Ombudsman is beschikbaar in alle 24 EU-talen, waaronder het elektronische klachtenformulier en de interactieve gids, die gebruikers helpt bij het vinden van een passend mechanisme voor probleemoplossing op EU-niveau of in de lidstaten. Wanneer een klager ontevreden is over de diensten van de Ombudsman, kan hij of zij advies krijgen over waar hij zich in een EU-taal van zijn keuze kan wenden.

De belangrijkste publicaties van de Ombudsman, zoals het jaarverslag, de dienstenbrochure „Wie kan u helpen?” en de richtsnoeren van de Ombudsman voor bedrijven zijn beschikbaar in alle 24 EU-talen. Hetzelfde geldt voor informatie over de huidige Europese Ombudsman, Emily O’Reilly, en haar voorgangers. De Europese code voor goed administratief gedrag is beschikbaar in alle 24 EU-talen en in de talen van de kandidaat-lidstaten van de EU.

Case gerelateerd werk

De Ombudsman ontvangt en behandelt klachten in alle officiële EU-talen. De meeste van haar onderzoeken, behalve die welke in een informele procedure (bijvoorbeeld telefonisch) worden behandeld, worden op haar website gepubliceerd. Het taalbeleid voor de verschillende dossiers is als volgt:

- Aanbevelingen en besluiten worden gepubliceerd in de taal van de klager en in het Engels.
- Samenvattingen van zaken met een breder openbaar belang worden in alle 24 talen gepubliceerd.
- Speciale verslagen worden in alle 24 EU-talen gepubliceerd.
- Op eigen initiatief uitgevoerde onderzoeken worden in het Engels gepubliceerd, samen met samenvattingen in alle EU-talen.
- Korte informatie over geopende zaken is beschikbaar in het Engels.

- Openbare raadplegingen worden gepubliceerd in alle 24 EU-talen. Indien dit gerechtvaardigd is, kan de Ombudsman echter besluiten feedback uit te nodigen van doelgroepen in een beperkt aantal EU-talen.
- Follow-upstudies zijn beschikbaar in alle 24 EU-talen.

Strategische en organisatorische documenten

De meeste strategische en organisatorische documenten van de Ombudsman, zoals haar statuut, strategie, openbaar register en haar gedragscode, zijn beschikbaar in alle EU-talen. Hetzelfde geldt voor haar openbare aanbestedingen. Haar jaarlijkse beheersplan of andere meer specifieke strategische documenten zijn beschikbaar in een beperkt aantal EU-talen.

Activiteiten op het gebied van media en sociale media

De Ombudsman informeert journalisten regelmatig over haar onderzoeken en ander nieuws. Aangezien de meeste relevante journalisten in Brussel gevestigde EU-correspondenten zijn die tijdig informatie nodig hebben en de neiging hebben Engels, Duits of Frans te beheersen, publiceert zij haar persberichten alleen in die talen. In geval van extreme tijdsdruk kan ze besluiten om persteksten alleen in het Engels te publiceren.

De Ombudsman maakt steeds vaker gebruik van socialemediaplatforms om het publiek te bereiken. Inhoud gepubliceerd op deze platforms is meestal in het Engels vanwege hun internationale bereik. Ze publiceert ook persberichten, informatie over vergaderingen en evenementen en ander nieuws in het Engels, Duits en Frans. De publicaties en video's van de Ombudsman worden verspreid op verschillende sociale mediakanalen in de 24 officiële EU-talen.

Communicatie met het Europees netwerk van ombudsmannen

De Europese Ombudsman coördineert het Europees netwerk van ombudsmannen, dat bestaat uit meer dan 95 kantoren in 36 Europese landen. De netwerkleden wisselen regelmatig ervaringen en beste praktijken uit via seminars en vergaderingen, een nieuwsbrief, een elektronisch discussieforum en een dagelijkse elektronische nieuwsdienst. Informatie over het netwerk en een gezamenlijke verklaring zijn beschikbaar in alle 24 EU-talen. De talen die binnen het netwerk worden gebruikt zijn Spaans, Duits, Engels, Frans en Italiaans.

Interne communicatie en werving

Het team van de Ombudsman is multicultureel en bestrijkt een breed scala aan officiële EU-talen. Waar mogelijk worden zaken, verzoeken om informatie of telefoongesprekken behandeld door een personeelslid waarvan de moedertaal de taal van de aanvrager of gelijkwaardig is. Als een taal niet in eigen beheer kan worden behandeld, maakt de Ombudsman gebruik van externe vertaaldiensten.

De interne werktalen zijn voornamelijk Engels en Frans. Informatie over vacatures in het bureau van de Ombudsman is beschikbaar in alle EU-talen. De specifieke oproepen tot het indienen van sollicitaties worden echter meestal in het Engels gepubliceerd, aangezien een hoog niveau in het Engels een voorwaarde is voor de meeste ombudsmanposten.

A1.4 Taalregeling en websitetaalbeleid van EU-agentschappen

De lijst van agentschappen in deze tabel volgt de officiële protocolvolgorde. Het verwijst zowel naar rechtshandelingen (d.w.z. financieringsverordening en/of interne regels) als naar taalbeleid zoals vermeld op de website. Het taalregime en het taalbeleid van de website (indien aanwezig) worden in de rechterkolom gepresenteerd, aangezien de laatste soms het eerste verduidelijkt. Regelgeving, beslissingen en website taalbeleid zijn verdeeld met een stippellijn scheiding om het lezen te vergemakkelijken.

Bureaus	Bronnen van taalregime en website taalbeleid (indien aanwezig)	Inhoud van de relevante bepalingen
Agentschap voor ondersteuning van Berec	Verordening (EU) 2018/1971 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 tot oprichting van het Orgaan van Europese regelgevende instanties voor elektronische communicatie (BEREC) en het Agentschap voor ondersteuning van Berec (Berec-Bureau)	Art. 46, lid 1. „ Verordening nr. 1 is van toepassing op het Berec-Bureau”
	Besluit nr. MC/2016/02 van het beheerscomité van het Berec-Bureau) betreffende de regeling voor werktalen bij het Berec-Bureau	Artikel 1 „De werktaal van het Berec-Bureau is Engels . Dit belet het Berec-Bureau niet om andere officiële talen van de Europese Unie te gebruiken als het passend wordt geacht.”
Autoriteit voor Europese politieke partijen en Europese politieke stichtingen	Verordening (EU, Euratom) nr. 1141/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2014 betreffende het statuut en de financiering van Europese politieke partijen en Europese politieke stichtingen	Artikel 6, lid 8. „ Verordening nr. 1 is van toepassing op de Autoriteit. De voor de werking van de Autoriteit en het register vereiste vertaaldiensten worden verzorgd door het Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie.”
Communautair Bureau voor plantenrassen	Verordening (EG) nr. 2100/94 van de Raad van juli 1994 inzake het communautaire kwekersrecht	Art. 34, lid 1. „De bepalingen van verordening nr. 1 [...] zijn van toepassing op het Bureau” Art. 34, lid 2. „ Verzoeken bij het Bureau , de voor de behandeling van deze aanvragen vereiste documenten en alle andere ingediende stukken worden ingediend in een van de officiële talen van de Europese Gemeenschappen.” Art. 34, lid 3. „De partijen bij de procedure voor het Bureau [...] hebben het recht schriftelijke en mondelinge procedures te voeren in elke officiële taal van de Europese Gemeenschappen met vertaling en, in het geval van hoorzittingen, gelijktijdige vertolking, ten minste in alle andere officiële talen van de Europese Gemeenschappen die door een andere partij bij de procedure worden gekozen. De uitoefening van deze rechten brengt geen specifieke kosten met

		zich mee voor de partijen in de procedure.”
Europees Agentschap voor veiligheid en gezondheid op het werk	Verordening 2062/94 van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van het Europees Agentschap voor de veiligheid en de gezondheid op het werk	<p>Art. 23, lid 1. „De bepalingen van Verordening nr. 1 zijn van toepassing op het Agentschap”.</p> <p>Artikel 23, lid 2, „De raad van bestuur kan beslissen welke talen het Agentschap in zijn interne werking moet gebruiken”</p>
	<p>Webpagina over talen: Meertaligheid bij EU-OSHA Veiligheid en gezondheid op het werk EU-OSHA (europa.eu) https://osha.europa.eu/en/tools-and-resources/multilingualism</p>	<p>Meertaligheid is een essentieel element van inclusieve communicatie in de Europese Unie en voor elke pan-Europese organisatie. Door de informatie, analyse en instrumenten die EU-OSHA ontwikkelt in meerdere talen beschikbaar te stellen, kan het Agentschap meer mensen bereiken.</p> <p>Taalbarrières oversteken</p> <p>EU-OSHA streeft ernaar zijn boodschappen zo breed mogelijk te verspreiden door meertaligheid in zijn dagelijkse activiteiten te brengen. Het neemt ook deel aan innovatieve projecten op dit gebied in samenwerking met andere EU-organisaties.</p> <p>Voor EU-OSHA is meertaligheid zowel een fundamenteel beginsel van respect als een pragmatische keuze die het Agentschap helpt zijn opdracht uit te voeren.</p> <p>EU-OSHA streeft ernaar creatief te denken en op een kosteneffectieve manier te werken om ervoor te zorgen dat zijn activiteiten toegankelijk zijn voor EU-burgers, ongeacht de talen die ze spreken. Om een paar voorbeelden te geven:</p> <ul style="list-style-type: none"> • de Napo animatiefilms zijn taalvrij en kunnen door iedereen worden begrepen en genoten; • OiRA-tools zijn beschikbaar in vele talen en gebruikers kunnen op taal zoeken naar hulpmiddelen; • als onderdeel van de prijs in de filmprijs voor gezonde werkplekken wordt de winnende film aangeboden aan nationale aandachtspunten voor ondertiteling in hun talen. <p>Sommige materialen die EU-OSHA produceert, zijn beschikbaar in 25 Europese talen. Andere, zoals sommige publicaties, worden vertaald naar aanleiding van verzoeken van nationale contactpunten. De aandachtspunten spelen een actieve rol bij het beoordelen van de behoefte aan vertalingen en het monitoren van de kwaliteit ervan.</p> <p>De corporate website van EU-OSHA</p> <p>De meeste inhoud van de bedrijfswebsite van EU-OSHA is meertalig; de belangrijkste secties en alle hoogtepunten en persberichten gepubliceerd op de corporate website zijn beschikbaar in 25 talen.</p> <p>In 2017 won EU-OSHA samen met het Bureau voor</p>

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

		<p>intellectuele eigendom van de Europese Unie en het Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie de Europese Ombudsmanprijs voor goed bestuur in de categorie „Excellentie in burger/klantgerichte dienstverlening” voor hun innovatieve werk aan een project om het vertaalbeheer van meertalige websites te vergemakkelijken.</p> <p>Campagnes voor gezonde werkplekken</p> <p>De campagnes voor een gezonde werkplek hebben tot doel het bewustzijn in heel Europa te vergroten en zo veel mogelijk mensen en kleine bedrijven te bereiken. EU-OSHA vindt het belangrijk dat de campagnes inclusief zijn, zodat het Agentschap alle kerncampagnematerialen in 25 talen heeft vertaald, waaronder de speciale campagnewebsite, die de belangrijkste opslagplaats is van informatie en hulpmiddelen voor campagnes. De rest van het campagnemateriaal en -publicaties worden aangeboden voor vertaling naar de contactpunten, die kunnen beslissen welke campagnemateriaal het meest waardevol voor hen zal zijn.</p> <p>Bijdragen aan het garanderen van vertalingen van hoge kwaliteit</p> <p>EU-OSHA heeft samen met het Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie (CdT) en het Bureau voor publicaties van de Europese Unie een project uitgevoerd om hun meertalige theausures op het gebied van veiligheid en gezondheid op het werk (VGW) bij te werken en uit te breiden. Het doel was om vertalers te helpen consistente, nauwkeurige en up-to-date versies van VGW-gerelateerde teksten te bereiken.</p> <p>De meertalige thesaurus is nu geïntegreerd met het EU-OSHA website content management systeem. Het bevat 2000 nieuwe termen met directe vertalingen, definities, verwijzingen naar bronnen en contexten, in IATE (de Interinstitutionele Terminologiedatabank van de Europese Unie, onderhouden door CdT) en in EuroVoc (de meertalige thesaurus van het Publicatiebureau). Alle vertalingen zijn door de nationale contactpunten van het Agentschap herzien om de nauwkeurigheid ervan te waarborgen.</p> <p>De termen worden gebruikt om publicaties en andere soorten inhoud te taggen, zodat zoekers op een eenvoudigere en efficiëntere manier VGW-gegevens kunnen vinden.</p> <p>In het kader van de campagne voor een gezonde werkplek heeft EU-OSHA ook glossaria opgesteld op specifieke gebieden van VGW-kennis. Ze zijn te vinden op de campagnewebsite en in de relevante secties op de corporate website.</p>
Europese	Verordening (EU) nr.	Art. 73, lid 1. „ Verordening nr. 1 van de Raad [...] is

Bankautoriteit	1093/2010 van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit)	van toepassing op de Autoriteit. Art. 73, lid 2. „ De raad van bestuur neemt een besluit over de interne taalregeling voor de Autoriteit ”
	Besluit van de raad van bestuur inzake interne taalregelingen van de Europese Bankautoriteit van 12 januari 2011	Art.1 „Interne werktal De interne werktal van de EBA is Engels ”
Europees Grens- en kustwachtagentschap	Verordening (EU) 2019/1896 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2019 betreffende de Europese grens- en kustwacht	Art. 113, lid 1. „ Verordening nr. 1 is van toepassing op het Agentschap. Art. 113, lid 2. „Onverminderd besluiten op grond van artikel 342 VWEU worden het jaarlijkse activiteitenverslag en het werkprogramma opgesteld in alle officiële talen van de Unie.
Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding	Verordening (EG) nr. 851/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 tot oprichting van een Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding	Artikel 14: „De raad van bestuur stelt met eenparigheid van stemmen van zijn leden de regels vast voor de talen van het Centrum, met inbegrip van de mogelijkheid om een onderscheid te maken tussen de interne werking van het Centrum en de externe communicatie , rekening houdend met de noodzaak om in beide gevallen de toegang tot en de deelname aan de werkzaamheden van het Centrum door alle belanghebbende partijen te waarborgen.”
	Gebruik van talen op de website, verklaring: Taalbeleid (europa.eu)	„ De belangrijkste publicaties voor het grote publiek worden binnen de beschikbare begroting verstrekt in alle officiële EU-talen, plus IJslands en Noors. Vanwege de hoge vertaalkosten wordt content gericht op de expert community alleen in het Engels aangeboden. Sommige documenten die gericht zijn op minder technische doelgroepen, bijvoorbeeld beleidsmakers, worden echter ook na overleg met de lidstaten vertaald via hun nationale contactpunten (NFP's) voor communicatie, rekening houdend met de relevantie voor de volksgezondheid in elke doeltaal en deze af te wegen tegen de gevolgen van de kosten. Vacatures worden vertaald in alle officiële EU-talen. De campagnewebsite van de European Antibiotic Awareness Day (EAAD) en het European Vaccination Information Portal (EVIP) zijn vertaald in alle officiële EU-talen; EAAD is ook beschikbaar in IJslands en Noors.
Europees Centrum voor de ontwikkeling van	Verordening (EU) 2019/128 van het Europees Parlement en de Raad van 16 januari	Art. 22, lid 1. „De bepalingen van Verordening nr. 1 van de Raad zijn van toepassing op Cedefop”

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

de beroepsopleiding	2019 tot oprichting van een Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding (Cedefop)	
Europees Agentschap voor chemische stoffen	Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen	Artikel 104, lid 1. „ Verordening nr. 1 [...] is van toepassing op het Agentschap”
Europees kenniscentrum voor industrie, technologie en onderzoek op het gebied van cyberbeveiliging	Verordening (EU) 2021/887 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2021 tot oprichting van het Europees kenniscentrum voor industrie, technologie en onderzoek inzake cyberbeveiliging en het netwerk van nationale coördinatiecentra	Geen bepaling over taalregelingen
Europees Milieuagentschap	Verordening (EG) nr. 401/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 inzake het Europees Milieuagentschap en het Europees milieuoobservatie- en -informatienetwerk	Geen bepaling over taalregelingen
	Verwijzing naar het taalgebruik op de website van het EER-vertalingsbeleid — Europees Milieuagentschap (europa.eu)	EER-vertalingsbeleid „De rol van het EEA bestaat erin „tijdige, gerichte, relevante en betrouwbare informatie te verstrekken aan beleidsmakers en het publiek”. In overeenstemming met de richtsnoeren van de Europese Commissie (gemeenschappelijke aanpak van EU-agentschappen) en de aanbevelingen van de Europese Ombudsman voor het EU -bestuur, verbindt het EMA zich ertoe zoveel mogelijk informatie in Europese talen beschikbaar te stellen. Het belangrijkste doel van vertalingen is om EER-informatie toegankelijk en bruikbaar te maken voor een groter segment van de groepen belanghebbenden en het publiek. <u>Doelstellingen</u> Het vertaalbeleid van de EER heeft de volgende doelstellingen: — EER-informatie toegankelijk en bruikbaar maken voor grotere segmenten van doelgroepen; ondersteuning van meertalige inhoud en informatie,

	<p>zoals aanbevolen voor alle EU-instellingen;</p> <ul style="list-style-type: none"> — optimaliseren van het gebruik van beschikbare vertaalmiddelen in het licht van de behoeften van de gebruiker en het daadwerkelijke gebruik; — verzekeren van hoge kwaliteit. <p><u>Wat wij vertalen</u></p> <p>EER-outputs zijn opgesteld in het Engels. Vertaalverzoeken worden vastgesteld op basis van de beschikbaarheid van middelen en de impact en relevantie van de informatie voor de doelgroep. Aangezien het EEA over beperkte middelen voor vertalingen beschikt, wordt vaak prioriteit gegeven aan teksten die gericht zijn op een breder publiek (bv. generieke, niet-technische inhoud) of aan teksten met wettelijke verplichtingen.</p> <p>Bij het bepalen van de inhoud voor vertaling en de doeltalen wordt rekening gehouden met verschillende criteria:</p> <ul style="list-style-type: none"> — wettelijke vereisten — beschikbaarheid van fondsen — of zij basisinformatie over de EER verstrekt <p>- potentiële outreach impact op de doelgroepen, bepaald door: <ul style="list-style-type: none"> ○ toegankelijkheid van de oorspronkelijke tekst en inhoud (technisch versus niet-technisch) o berichten in de oorspronkelijke tekst en de relevantie ervan in de lidstaten bij specifieke verzoeken van de lidstaten om (met beleidsmakers of het publiek) dezelfde inhoud in meerdere formaten te gebruiken en te hergebruiken (print- online; infographic-presentatie). </p> <p>Deze voorkeur is gebaseerd op de veronderstelling dat technische milieudeskundigen meer kans hebben om Engels te beheersen en toegang te krijgen tot technische EER-kennis.</p> <p>De inhoud kan worden vertaald in alle of een selectie van EER-talen, bijvoorbeeld een nieuwsbericht waarin meerdere landen worden genoemd, kan worden vertaald in de talen van die landen. De EER-inhoud wordt niet alleen vertaald in officiële EU-talen, maar ook in het Noors, het Turks en het IJslands gezien het lidmaatschap van het desbetreffende land tot het EER-netwerk.</p> <p>De meest vertaalde EEA-inhoud zijn nieuwsbriefartikelen, persberichten, infographics en webpagina's. Met de huidige beschikbare bronnen biedt het EEA alleen inhoud in het Engels via haar sociale mediakanalen.</p> <p><u>Directe communicatie met het publiek</u></p> <p>Overeenkomstig artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ontvangen de</p>
--	--

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

		aanvragers een antwoord op de aan de EER gerichte vragen in de taal van de oorspronkelijke brief/e-mail, mits deze in een van de officiële talen van de Europese Unie is geschreven. In-house middelen worden gebruikt om deze service aan te bieden.
Europees Bureau voor visserijcontrole	Verordening (EG) nr. 768/2005 van de Raad van 26 april 2005 tot oprichting van een Europees Bureau voor visserijcontrole	Geen bepaling over taalarrangementen
	In de aankondiging van de aanwerving (bijvoorbeeld: Senior Enterprise Business Architect)	„Het Agentschap volgt een praktijk van het gebruik van Engels als werktal”
Europese Autoriteit voor voedselveiligheid	Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving	Geen bepaling over taalarrangementen
	Informatie over het gebruik van talen op de website (EFSA gaat Spaans EFSA (europa.eu))	<p>„De website van EFSA is nu beschikbaar in het Spaans, een van de meest gesproken talen ter wereld. De toevoeging van Spaans betekent dat alle essentiële informatie, nieuwsberichten en achtergrondmaterialen van de EFSA in vijf talen toegankelijk zijn — de inhoud is al beschikbaar in het Engels, Frans, Duits en Italiaans.</p> <p>De lancering van een Spaanse versie van de website markeert het begin van de geleidelijke invoering van volledige meertaligheid van de EU-24 in de mededelingen van de EFSA.</p> <p>Naast de 46 miljoen inwoners van Spanje, zijn er ongeveer 400 miljoen Spaanse moedertaalsprekers in het woord. Na Mandarijn Chinees, Hindoestaanse en Engels, Spaans is de meest gesproken taal in de wereld.</p> <p>Naast de uitbreiding van het bereik van de mededelingen van de EFSA, is de toevoeging van Spaans ook een reactie op de nieuwe Europese transparantieverordening, waarin wordt benadrukt dat de EFSA en andere EU-organen bij de communicatie met het grote publiek zo duidelijk en toegankelijk mogelijk moeten zijn.</p> <p>EFSA Linguistic Services werkte hand in hand met het Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie (CdT), dat een brede selectie van de meest populaire EFSA-webpagina's vertaalde.</p>

		<p>Basisinformatie over EFSA is reeds beschikbaar in alle officiële EU-talen in de Corporate Brochure van de EFSA „Wetenschap die consumenten van veld tot vork beschermt”. Het document is beschikbaar op de website van de EFSA en op de website van de EU Bookshop. Alle vacatures van de EFSA voor het aanwerven van personeel zijn beschikbaar in alle 24 officiële talen van de EU.</p> <p>Engels blijft, net als de EU lingua franca, de belangrijkste taal die wordt gebruikt voor alle externe en interne communicatie van de EFSA. EFSA is een toekomstgerichte organisatie die een state-of-the-art benadering van communicatie wil hebben, een van de belangrijkste pijlers van haar mandaat. Om dit doel na te streven, is de EFSA van plan gebruik te maken van nieuwe technologieën zoals kunstmatige intelligentie en geautomatiseerde vertaling in haar huidige en toekomstige benadering van meertaligheid”.</p>
<p>Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden</p>	<p>Verordening (EU) 2019/127 van het Europees Parlement en de Raad van 16 januari 2019 tot oprichting van de Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden (Eurofound)</p> <p>Communicatiestrategie van Eurofound (communicatiestrategie van Eurofound (europa.eu))</p> <p>Informatie op de website, taalbeleid van de website (Meertaligheid Eurofound (europa.eu))</p>	<p>Art. 23, lid 1. „De bepalingen van Verordening nr. 1 van de Raad zijn van toepassing op Eurofound”</p> <p>Leidende principes:</p> <p>8. Eurofound respecteert de rol van meertaligheid bij de communicatie in de hele Europese Unie en erkent het belang dat Europeanen toegang hebben tot informatie in hun eigen taal. Eurofound zal een pragmatische en kostenefficiënte aanpak van dit proces blijven volgen.</p> <p>[...]</p> <p>Communicatie op nationaal niveau zal de vertaling van Eurofound-outputs en webinformatie blijven omvatten om de toegang voor alle gebruikers in de lidstaten te vergemakkelijken. De evaluatie van gebruikersinformatie op nationaal niveau zal worden meegenomen in een algemeen proces dat Eurofound in staat stelt beter en meer specifiek te reageren op de taalvereisten op nationaal niveau.</p> <p>[...]</p> <p>Eurofound biedt ook een RSS-nieuwsfeedfaciliteit, evenals publicatiespecifieke e-mailopnames. Taalgedifferentieerde onlineverspreiding is gericht op het waarborgen van optimale toegang voor Eurofound-doelgroepen op het niveau van de lidstaten, en proactief pushbeleid dat e-maillinks naar taalversies van uitvoerende samenvattingen verspreidt, zal in het kader van deze inspanningen worden voortgezet.</p> <p>Het taalbeleid van Eurofound wordt uitgevoerd in het kader van zijn huidige werkprogramma en wordt geleid door de bedrijfscommunicatiestrategie van Eurofound.</p>

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

		<p>Drie beginselen van de strategie dragen bij aan de meertalige aanpak van Eurofound.</p> <ul style="list-style-type: none"> • „[...]”. • Eurofound respecteert de rol van meertaligheid bij de communicatie in de hele EU en erkent het belang dat Europeanen toegang hebben tot informatie in hun eigen taal. <p>De website van Eurofound is meertalig, in de volgende mate.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Meertalige navigatie is beschikbaar op de hele website. • Een aantal top-level landingspagina’s worden vertaald in alle talen. „Alle talen” heeft betrekking op alle 24 officiële talen van de EU, met uitzondering van het Iers en het Maltees, waarvoor de vertaling beperkt is geweest als gevolg van een zeer lage opname. Hetzelfde geldt voor geselecteerde belangrijke pagina’s, zoals de inhoud „Over Eurofound” en pagina’s met betrekking tot Eurofound-enquêtes. De tool voor datavisualisatie met enquêtegegevens is beschikbaar in alle talen. • Vertaalde publicaties worden online gepubliceerd. <p>Het vertaalprogramma voor publicaties omvat het volgende.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uitvoerende samenvattingen van publicaties worden in alle talen vertaald. • Het Jaarboek Leven en werken in Europa en bepaalde andere belangrijke publicaties worden vertaald in het Frans, Duits en maximaal drie extra talen indien nodig. • Bedrijfs- en promotiemateriaal wordt zo nodig vertaald. • Ad-hoc- en on-demand verzoeken om vertaling van specifieke publicaties worden per geval beoordeeld. <p>Vertolking op door Eurofound georganiseerde evenementen zal waar mogelijk worden verstrekt voor de relevante taal(en). Eurofound zal een pragmatische en kosteneffectieve aanpak blijven hanteren voor de tenuitvoerlegging van haar taalbeleid. Het is de bedoeling om op grote schaal meertalige voorzieningen mogelijk te maken om de toegang voor gebruikers in de lidstaten te optimaliseren en waar nodig ook in te spelen op vraaggestuurde behoeften. Het taalbeleid en de uitvoering ervan worden geëvalueerd in het licht van het werkprogramma van Eurofound, de communicatieprioriteiten en de beschikbare middelen”.</p>
Europees Instituut voor	Verordening (EG) nr. 1922/2006 van het Europees	Art. 16, lid 1. „De bepalingen van verordening nr. 1 [...] zijn van toepassing op het Instituut”

gendergelijkheid	Parlement en de Raad van 20 december 2006 tot oprichting van een Europees Instituut voor gendergelijkheid	
	Aanwervingsbericht (Gedetacheerde nationale deskundige (SNE) — Communicatie Europees Instituut voor gendergelijkheid (europa.eu))	„ Engels [...] is de overheersende werktal van het Instituut”
Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen	Verordening (EU) nr. 1094/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen)	Art. 73, lid 1. „[...] Verordening nr. 1 [...] is van toepassing op de Autoriteit”. Art. 73, lid 2. „ De raad van bestuur neemt een besluit over de interne taalregeling voor de Autoriteit ”
	Besluit van de raad van bestuur inzake interne taalregelingen, EIOPA-MB-11/003, 10 jan. 2011	Artikel 1: Interne werktal: „ De interne werktal van EIOPA is Engels ”
Europese Arbeidsautoriteit	Verordening (EU) 2019/1149 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 tot oprichting van een Europese Arbeidsautoriteit	Art. 35, lid 1. „De bepalingen van Verordening nr. 1 van de Raad zijn van toepassing op de Autoriteit”
Europees Agentschap voor maritieme veiligheid	Verordening (EG) nr. 1406/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2002 tot oprichting van een Europees Agentschap voor maritieme veiligheid	Art. 9, lid 1. „De bepalingen van Verordening nr. 1 [...] zijn van toepassing op het Agentschap”
	Informatie op de website (transparantieportaal — Administratieve structuur — EMSA — Europees Agentschap voor maritieme veiligheid (europa.eu))	EMSA in uw taal „Het is voor ons belangrijk dat EU-burgers in hun eigen taal toegang hebben tot kerninformatie over EMSA. Om die reden hebben we delen van onze website vertaald in 24 EU-talen, en onze vijfjarige strategie (2020-2024) is ook beschikbaar in 24 EU-talen. Daarnaast voegen we regelmatig meertalige inhoud toe aan onze website, inclusief vertalingen van ons belangrijkste rapportagewerk.”
Europees Geneesmiddelen bureau	Verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot vaststelling van	Geen bepaling over taalarrangementen

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

	<p>communautaire procedures voor het verlenen van vergunningen en het toezicht op geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik en tot oprichting van een Europees Geneesmiddelenbureau</p>	
	<p>Informatie op de website (Hoe de comités werken Europees Geneesmiddelenbureau (europa.eu))</p>	<p>„De werktaal van alle EMA-commissies is Engels. Dit omvat plenaire discussies, werkdocumenten en correspondentie. Het EMA verleent geen tolk- en vertaaldiensten”.</p>
<p>Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving</p>	<p>Verordening (EG) nr. 1920/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende het Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving</p> <p>Communicatiestrategie van het EWDD (https://www.emcdda.europa.eu/system/files/publications/733/Communication_strategy_2012_451772.pdf)</p>	<p>Geen bepaling over taalarrangementen</p> <p>„Focus op: het stroomlijnen van meertalige inhoud: EU-burgers hebben recht op toegang tot informatie in hun nationale taal. Het handhaven van respect voor taalkundige diversiteit is van vitaal belang voor een EU-agentschap, maar het is ook een voortdurende uitdaging.</p> <p>Het EWDD produceert een selectie van zijn outputs in alle EU-talen plus Noors, Kroatisch en Turks. Activiteiten in het kader van internationale samenwerking vereisen dat het EWDD nieuwe taalgroepen omvat, zoals talen van het instrument voor pretoetredingssteun (IPA) en de begunstigen van het Europees nabuurschapsbeleid (ENB). Het taalbeleid van het bureau is gebaseerd op een grondige beoordeling van de behoefte, waardoor kwaliteit boven kwantiteit wordt bevorderd. In veel gevallen dicteert de doelgroep het meest verstandige taalbeleid voor een bepaald product (bv. „algemeen publiek” in nationale talen; technische outputs in het Engels). Dit, in combinatie met download- en distributiecijfers over verschillende taalversies, vormt de ruggengraat van beslissingen over het produceren van meertalige inhoud. Om de relevantie en de tijdigheid ervan te verbeteren, zal het jaarverslag opnieuw worden opgevat als een beknopte samenvatting (wordt vertaald in alle talen) vergezeld van een op onderwerpen gebaseerde beoordeling (beschikbaar in het Engels met hoogtepunten opgenomen in vertaalde nieuwsberichten).</p> <p>Instrumenten om dit beleid uit te voeren zijn onder meer: meertalige samenvattingen van langere</p>

		<p>documenten in het Engels; online vertaaltools; meer instrumenten om de vertaalkwaliteit te verbeteren (bv. meertalige woordenlijst, externe aanbieders van taaloverschrijdende talen); korte online informatiebladen in verschillende talen en meer op behoeften gebaseerde communicatie in geselecteerde talen. Het bureau neemt met genoeg kennis van een toenemend aantal „spontane vertalingen” van zijn producten (bv. nationale vertalingen van praktische handleidingen en richtsnoeren) en er zal een nieuwe reeks procedures en richtsnoeren nodig zijn om deze producten te ondersteunen”.</p>
Europees Openbaar Ministerie	<p>Verordening (EU) 2017/1939 van de Raad van 12 oktober 2017 betreffende nauwere samenwerking bij de instelling van het Europees Openbaar Ministerie („EOM”)</p>	<p>Artikel 7 Rapportage</p> <p>Par. 1. „Het EOM stelt elk jaar een jaarverslag op over zijn algemene activiteiten in de officiële talen van de instellingen van de Unie en publiceert deze in het openbaar”.</p> <p>Art. 107 Taalregelingen</p> <p>Par. 1. Verordening nr. 1/58 „is van toepassing op de in de artikelen 21 [interne regels] en 114 [uitvoeringsvoorschriften en programmadocumenten] van deze verordening bedoelde handelingen”.</p> <p>Par. 2. „Het college besluit met een tweederdemeerderheid van zijn leden over de interne taalregeling van het EOM”.</p> <p>Par. 3. „De vertaaldiensten die nodig zijn voor de administratieve werking van het EOM op centraal niveau worden geleverd door het Vertaalbureau van de organen van de Europese Unie, tenzij de urgentie van de zaak een andere oplossing vereist. Gedelegeerd Europees aanklagers nemen een besluit over de wijze van vertaling met het oog op onderzoeken overeenkomstig het toepasselijke nationale recht.”</p>
	<p>Besluit van het college van het EOM van 30 september 2020 over interne taalregelingen</p>	<p>Artikel 1:</p> <p>Par. 1. „De werktaal voor de operationele en administratieve activiteiten van het EOM is Engels.”.</p> <p>Par. 2. „Het Frans wordt samen met het Engels gebruikt in de betrekkingen met het Hof van Justitie van de Europese Unie”</p>
Europese Autoriteit voor effecten en markten	<p>Verordening (EU) nr. 1095/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten)</p>	<p>Art. 73, lid 1. „Verordening nr. 1 van de Raad [...] is van toepassing op de Autoriteit.</p> <p>Art. 73, lid 2. „De raad van bestuur neemt een besluit over de interne taalregeling voor de Autoriteit”.</p>
	<p>Besluit van de raad van</p>	<p>Artikel 1 — Interne werktaal</p>

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

	bestuur van 11 januari 2011 ESMA/2011/MB/3	„De interne werktal van ESMA is Engels”.
Europese Stichting voor opleiding	Verordening (EG) nr. 1339/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 tot oprichting van een Europese Stichting voor opleiding	Art. 8, lid 2. „De raad van bestuur stelt met eenparigheid van stemmen van zijn stemgerechtigde leden regels vast voor de talen van de Stichting, rekening houdend met de noodzaak de toegang tot en de deelname aan de werkzaamheden van de Stichting door alle belanghebbende partijen te waarborgen.”
	Besluit van de raad van bestuur van het EFT, GB/09/DEC/017	Werk talen Artikel 10 „De werktalen van de raad van bestuur zijn Engels, Frans, Duits, Italiaans en Spaans”.
Asielagentschap van de Europese Unie	Verordening (EU) 2021/2303 van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2021 betreffende het Asielagentschap van de Europese Unie	Artikel 62, lid 1, „Verordening nr. 1 is van toepassing op het Agentschap” Art. 62, lid 2. „Onverminderd de besluiten die op grond van artikel 342 VWEU worden genomen, wordt het in artikel 42 bedoelde geconsolideerde jaarverslag over de activiteiten en programmeringsdocumenten van het Agentschap opgesteld in alle officiële talen van de instellingen van de Unie”. Art. 62, lid 3. „Het Vertaalbureau van de organen van de Europese Unie verleent de vertaaldiensten die nodig zijn voor de werking van het Bureau”
Agentschap van de Europese Unie voor justitiële samenwerking in strafzaken	Verordening (EU) 2018/1727 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 betreffende het Agentschap van de Europese Unie voor justitiële samenwerking in strafzaken (Eurojust)	Art. 33, lid 1. „ Verordening nr. 1 van de Raad is van toepassing op het Agentschap”. Art. 33, lid 2. „Onverminderd de op grond van artikel 342 VWEU genomen besluiten, worden het enig programmeringsdocument [...] en het jaarlijkse activiteitenverslag [...] opgesteld in alle officiële talen van de instellingen van de Unie”. Art. 33, lid 3. „De raad van bestuur kan een besluit over de werktalen vaststellen, onverminderd de verplichtingen van de leden 1 en 2”.
	Besluit 2020-08 van het college van 27 november 2020 betreffende de interne taalregelingen van Eurojust	„de werktal is Engels”
	Informatie over het gebruik van talen die op de website worden aangeboden Taalgebruik in externe communicatie (europa.eu)	„Taalgebruik in de externe communicatie van Eurojust Eurojust gebruikt in zijn communicatie met zijn partners in de lidstaten en EU-burgers alle officiële talen van de Europese Unie. Hoewel Eurojust-documenten die bestemd zijn voor openbare verspreiding voornamelijk in het Engels worden opgesteld, worden ze vertaald naar andere talen zoals

	<p>https://www.eurojust.europa.eu/about-us/good-administrative-behaviour/language-policy</p>	<p>beschreven in dit beleid.</p> <p>Openbare plannings- en rapportagedocumenten</p> <p>Eurojust vertaalt de volgende documenten naar alle officiële talen:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Enig programmeringsdocument (met inbegrip van het jaarlijkse werkprogramma en de begroting) • Jaarverslag <p><u>Openbare verslagen van de operationele werkzaamheden van Eurojust, werkafspraken</u></p> <p>Verslagen van studies en strategische projecten en richtsnoeren van Eurojust op basis van casework-ervaring zijn opgesteld in het Engels. Eurojust vertaalt naar alle officiële talen:</p> <ul style="list-style-type: none"> • De volledige tekst van praktische richtsnoeren en handboeken die door beroepsbeoefenaars in hun dagelijks werk moeten worden gebruikt; • De samenvatting/resultaten van studies en strategische projecten. <p>Eurojust heeft ook de volledige tekst van de met derden gesloten werkafspraken in alle officiële talen vertaald.</p> <p><u>Openbare onderzoeken, verzoeken om toegang tot documenten, verzoeken om toegang tot persoonsgegevens</u></p> <p>Bij het beantwoorden van verzoeken van het publiek reageert Eurojust in de taal van het verzoek. Om vertraagde reacties als gevolg van vertaalbehoeften te voorkomen, vertaalt Eurojust standaardantwoorden op verzoeken om informatie, toegang tot documenten en toegang tot persoonsgegevens, en vertrouwt Eurojust op moedertaalsprekers van Eurojust-posthouders om deze waar nodig aan te passen.</p> <p><u>Persberichten en persevenementen</u></p> <p>Eurojust publiceert persberichten in het Engels.</p> <p>Indien zij verband houden met de operationele werkzaamheden van Eurojust, worden deze en relevante ondersteunende documenten vertaald naar andere talen van de getroffen lidstaten of derde landen wanneer</p> <ul style="list-style-type: none"> • de publicatietijdlijn staat toe en • het communicatiedoel wordt beter bediend door een vertaald persbericht. <p>In geval van grote institutionele ontwikkelingen worden, indien de publicatietermijn dit toelaat, het persbericht en de ondersteunende documenten in alle officiële talen vertaald.</p> <p>Voor persevenementen (persconferenties,</p>
--	--	--

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

		<p>persbriefings) regelt Eurojust vertolking in talen van bijzonder getroffen lidstaten wanneer dit mogelijk is voor de organisatie van het evenement en noodzakelijk is om een beter communicatie-effect te bereiken.</p> <p>Website</p> <p>De primaire taal van de website van Eurojust is Engels. Dit moet het personeel van Eurojust in staat stellen om voortdurend inhoud te creëren, te monitoren en bij te werken.</p> <p>Alle openbare producten van Eurojust (jaarverslag, enig programmeringsdocument, werkafspraken met derden, richtsnoeren, samenvattingen van studies en strategische projecten, persberichten) die in andere talen worden vertaald, worden in alle taalversies op de website gepubliceerd. De website maakt verzamelingen van documenten in een bepaalde taal voor gebruiksgemak (zogenaamde „landpagina’s”).</p> <p>De pagina’s waarin de rol van Eurojust wordt beschreven („Wie zijn we”, „Wat we doen”, „Hoe doen we het” en „Waarom het ertoe doet”) worden vertaald in alle officiële talen. Informatie over de wijze waarop contact kan worden opgenomen met specifieke nationale bureaus wordt gepubliceerd in de officiële taal of talen van die lidstaat en in het Engels. Andere pagina’s kunnen in andere officiële talen worden vertaald als dit essentieel is om een communicatiedoel te bereiken en de inhoud voldoende stabiel is dat de pagina (en dus de vertalingen) niet meer dan eenmaal per jaar hoeft te worden bijgewerkt.</p> <p>Sociale media</p> <p>De socialemediakanalen van Eurojust publiceren inhoud in het Engels, zodat Eurojust-medewerkers die verantwoordelijk zijn voor het beheer van sociale media, kunnen posten, kwaliteitscontrole kunnen uitoefenen en eventuele opmerkingen of antwoorden kunnen beantwoorden.</p> <p>Sociale media-apps maken geautomatiseerde vertalingen van de teksten naar andere officiële talen mogelijk</p>
<p>Agentschap van de Europese Unie voor cyberbeveiliging</p>	<p>Verordening (EU) 2019/881 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende Enisa (het Agentschap van de Europese Unie voor cyberbeveiliging) en betreffende de certificering van cyberbeveiliging op het gebied van informatie- en communicatietechnologie</p>	<p>Artikel 40: „ Verordening nr. 1 van de Raad is van toepassing op Enisa.</p> <p>De lidstaten en de andere door de lidstaten aangewezen organen kunnen zich richten tot het Enisa en een antwoord ontvangen in de officiële taal van de instellingen van de Unie die zij kiezen”.</p>
<p>Bureau van de Europese Unie</p>	<p>Verordening (EG) nr. 168/2007 van de Raad van 15 februari</p>	<p>Art. 25, lid 1. „De bepalingen van Verordening nr. 1 van 15 april 1958 zijn van toepassing op het</p>

voor de grondrechten	<p>2007 tot oprichting van een Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten</p> <p>Geen website taalbeleid om te beoordelen</p>	<p>Agentschap”.</p> <p>Art. 15, lid 2. „De raad van bestuur neemt een besluit over de interne taalregeling voor het Agentschap”</p>
Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking op het gebied van rechtshandhaving	<p>Verordening (EU) 2016/794 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende het Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking op het gebied van rechtshandhaving (Europol)</p>	<p>Art. 64, lid 1. „De bepalingen van Verordening nr. 1 zijn van toepassing op Europol”.</p> <p>2. De raad van bestuur besluit met een meerderheid van twee derde van zijn leden over de interne taalregeling van Europol.</p> <p>3. De voor de werking van Europol vereiste vertaaldiensten worden verzorgd door het Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie.</p>
	<p>Werving</p> <p>https://www.europol.europa.eu/cms/sites/default/files/documents/Europol_Recruitment_Guidelines_0.pdf</p>	<p>De werktaal is Engels.</p>
Agentschap van de Europese Unie voor opleiding op het gebied van rechtshandhaving	<p>Verordening (EU) 2015/2219 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende het Agentschap van de Europese Unie voor opleiding op het gebied van rechtshandhaving</p>	<p>Art. 27, lid 1: „De bepalingen van Verordening nr. 1 zijn van toepassing op Cepol”.</p> <p>Art. 25, lid 2. „De raad van bestuur besluit met een meerderheid van twee derde van zijn leden over de interne taalregeling van Cepol”.</p>
Spoorwegbureau van de Europese Unie	<p>Verordening (EG) nr. 881/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 tot oprichting van een Europees Spoorwegbureau</p>	<p>Art. 35, lid 1. „De raad van bestuur neemt een besluit over de taalkundige regelingen voor het Agentschap.</p> <p>Op verzoek van een lid van de raad van bestuur wordt dit besluit met eenparigheid van stemmen genomen.</p> <p>De lidstaten kunnen zich tot het Bureau wenden in de taal van hun keuze van de Gemeenschap.”</p>
Agentschap van de Europese Unie voor de samenwerking tussen energieregulators	<p>Verordening (EU) 2019/942 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 tot oprichting van een Agentschap van de Europese Unie voor de samenwerking tussen energieregulators</p>	<p>Artikel 44, lid 1: „De bepalingen van Verordening nr. 1 van de Raad zijn van toepassing op ACER.”</p> <p>Art. 44, lid 2. „De raad van bestuur neemt een besluit over de interne taalregeling van ACER”.</p>
	<p>Besluit AB nr. 15/2014 van de raad van bestuur betreffende de taalregeling van het Agentschap</p>	<p>„3) EU-instellingen en -organen krijgen een zekere mate van operationele autonomie bij de keuze van de interne taalregeling, mits de keuze objectief beantwoordt aan de functionele behoeften van het betrokken orgaan en niet leidt tot ongerechtvaardigde verschillen in behandeling tussen burgers van de Unie”.</p> <p>Artikel 1</p>

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

		„Werktaal van het Agentschap en zijn ondersteunende structuren De werktaal van het Agentschap is Engels ”.
Agentschap van de Europese Unie voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht	Verordening (EU) 2018/1726 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 betreffende het Agentschap van de Europese Unie voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht (eu-LISA)	<p>Art. 33, lid 1. „ Verordening nr. 1 van de Raad is van toepassing op het Agentschap”.</p> <p>Art. 33, lid 2. „Onverminderd besluiten uit hoofde van artikel 342 VWEU worden het enig programmeringsdocument [...] en het jaarlijkse activiteitenverslag [...] opgesteld in alle officiële talen van de instellingen van de Unie”.</p> <p>Art. 33, lid 3. „De raad van bestuur kan een besluit over de werktalen vaststellen, onverminderd de verplichtingen van de leden 1 en 2”.</p>
	Informatie op de website (eu-lisa — eu-lisa's benadering van meertaligheid (europa.eu))	<p>„EU-LISA publiceert op zijn website in alle officiële talen van de instellingen van de Europese Unie, zoals vereist bij de oprichtingsverordening (EU nr. 2018/1726), zijn:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Programmeringsdocumenten, • Jaarlijkse activiteitenverslagen, • Jaarlijkse begrotingen, • Lijsten van bevoegde autoriteiten die gemachtigd zijn de gegevens in het Schengeninformatiesysteem rechtstreeks te doorzoeken; • lijsten van bureaus van de nationale systemen van SIS II (N.SIS II) en Sirene-bureaus, • lijst van aangewezen autoriteiten die toegang hebben tot gegevens die zijn vastgelegd in het centraal Eurodac-systeem (met betrekking tot asiel) • officiële antwoorden van EU-LISA op de opmerkingen van de Rekenkamer op de jaarrekening van het Agentschap. <p>In het Engels, Frans, Duits en Ests worden door de geografische ligging van het Agentschap diverse openbare informatiemateriaal, zoals folders, brochures en factsheets gepubliceerd. Het merendeel van de webinhoud van eu-LISA is in het Engels om de beschikbare middelen te optimaliseren en efficiënt te gebruiken. Het Agentschap voert geleidelijk beginselen van taalverscheidenheid in, afhankelijk van de beschikbare middelen en de gestelde eisen [...]”.</p>
Agentschap van de Europese Unie voor het ruimtevaartprogramma	Verordening (EU) 2021/696 van het Europees Parlement en de Raad van 28 april 2021 tot vaststelling van het ruimtevaartprogramma van de Unie en het Agentschap van de Europese Unie voor het ruimtevaartprogramma	Art. 93, lid 1. „ Verordening nr. 1 van de Raad is van toepassing op het Agentschap.”

<p>Agentschap van de Europese Unie voor de veiligheid van de luchtvaart</p>	<p>Verordening (EU) 2018/1139 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2018 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels op het gebied van burgerluchtvaart en tot oprichting van een Agentschap van de Europese Unie voor de veiligheid van de luchtvaart</p>	<p>Art. 85, lid 6. „Op verzoek van de lidstaat worden door het Agentschap overeenkomstig lid 1 opgestelde verslagen ter beschikking gesteld in de officiële taal of talen van de Unie van de lidstaat waar de inspectie heeft plaatsgevonden”.</p> <p>Artikel 119, lid 3, „Het Bureau vertaalt het veiligheidsbevorderingsmateriaal in de officiële talen van de Unie, in voorkomend geval”.</p> <p>Art. 119, lid 5. „Elke natuurlijke persoon of rechtspersoon heeft het recht zich schriftelijk tot het Agentschap te wenden in een van de officiële talen van de Unie en heeft het recht een antwoord in dezelfde taal te ontvangen.”</p>
<p>Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie</p>	<p>Verordening (EU) 2017/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 inzake het Uniemerkt</p>	<p>Art. 146, lid 1. „De aanvraag voor een Uniemerkt wordt ingediend in een van de officiële talen van de Unie.”</p> <p>Art. 146, lid 2: „De talen van het Bureau zijn Engels, Frans, Duits, Italiaans en Spaans”</p> <p>Art. 146, lid 3. „De verzoeker vermeldt een tweede taal, een taal van het Bureau waarvan hij het gebruik aanvaardt als mogelijke taal van een oppositie-, vervallen- of nietigheidsprocedure. Indien de aanvraag is ingediend in een taal die niet een van de talen van het Bureau is, zorgt het Bureau ervoor dat de aanvraag wordt vertaald in de door de aanvrager aangegeven taal.</p> <p>Art. 146, lid 4. Wanneer de aanvrager van een Uniemerkt de enige partij is in de procedure voor het Bureau, is de proceduretaal de taal die wordt gebruikt voor de indiening van de aanvraag voor een Uniemerkt. Indien de aanvraag is ingediend in een andere taal dan de talen van het Bureau, kan het Bureau de aanvrager schriftelijke mededelingen toezenden in de tweede taal die de aanvrager in zijn aanvraag heeft aangegeven.”</p>
	<p>Informatie over talen op de website van het agentschap https://euipo.europa.eu/ohimPortal/nl/euipo-taalbeleid</p>	<p>„De vijf werktalen van het bureau zijn Engels, Frans, Duits, Italiaans en Spaans. Aanvragen voor merken en modellen kunnen worden ingediend in 23 officiële talen van de Europese Unie. De EUTM- en RCD-registers worden ook in 23 officiële talen van de EU gepubliceerd. De inhoud van de website van het EUIPO wordt ten minste gepubliceerd in de vijf talen van het Bureau en vaak ook in 18 andere officiële talen.</p> <p>Bij het EUIPO zijn we vastbesloten ervoor te zorgen dat iedereen in de EU toegang heeft tot informatie over intellectuele-eigendomsrechten in een taal die hij begrijpt, zelfs als die taal niet zijn moedertaal is.</p> <p>Waar mogelijk communiceren wij met u in uw officiële nationale taal. Voor taalkwesties met betrekking tot specifieke merk- of modelprocedures zijn echter de respectieve verordeningen en de richtsnoeren van het Bureau van toepassing.</p>

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

		<p>Voor nadere informatie over de talen die in procedures voor het Bureau kunnen worden gebruikt, verwijzen wij u naar de desbetreffende verordeningen, met name de artikelen 146 en 147 UMV, de artikelen 24, 25 en 26 EUTMIR, de artikelen 98 en 99 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en de artikelen 29, 80, 81 en 83 CDIR.</p> <p><u>Vind de gewenste taal op de website</u></p> <p>Al onze webpagina's hebben een vervolgkeuzemenu in de linkerbovenhoek waar u kunt kiezen in welke taal u de pagina wilt bekijken.</p> <p>Bovendien, als u op zoek bent naar jurisprudentie ter ondersteuning van een zaak voor een rechtbank, biedt onze eSearch Case Law-database machinevertalingen om u te helpen een onmiddellijk algemeen inzicht te krijgen in de inhoud van een bepaald vonnis voordat u investeert in beëdigde vertalingen.</p> <p><u>EUIPO-terminologie</u></p> <p>Het EUIPO verstrekt officiële IP-gerelateerde terminologie in alle EU-talen. Dit draagt bij aan de rechtszekerheid in de wereld van intellectuele eigendom. De termen zijn toegankelijk voor iedereen via de interinstitutionele terminologiedatabank van de EU (IATE).</p> <p><u>Vertalingen</u></p> <p>Vertalingen die nodig zijn voor de werking van het Bureau worden vertaald door het Vertaalbureau voor de organen van de EU.</p>
<p>Gemeenschappelijke afwikkelingsraad</p>	<p>Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2014 tot vaststelling van eenvormige regels en een eenvormige procedure voor de afwikkeling van kredietinstellingen en bepaalde beleggingsondernemingen in het kader van een gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme en een gemeenschappelijk afwikkelingsfonds en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1093/2010</p> <p>Besluit van de gemeenschappelijke afwikkelingsraad van 17 december 2018 tot vaststelling van het kader voor de praktische regelingen voor de samenwerking binnen het</p>	<p>Art. 81, lid 1: „ Verordening nr. 1 van de Raad is van toepassing op de afwikkelingsraad”</p> <p>Art. 81, lid 2: „De afwikkelingsraad neemt een besluit over de interne taalregeling voor de afwikkelingsraad”</p> <p>Art. 81, lid 3: „De afwikkelingsraad kan beslissen welke van de officiële talen moeten worden gebruikt bij het toezenden van documenten aan instellingen of organen van de Unie”.</p> <p>Art. 81, lid 4: „De afwikkelingsraad kan met elke nationale afwikkelingsautoriteit overeenstemming bereiken over de taal of talen waarin de aan of door de nationale afwikkelingsautoriteiten toe te zenden documenten worden opgesteld.”</p> <p>Art. 4, lid 1: „De operationele werktal die in de interne communicatie tussen de GAR en de NRI's binnen het GAM wordt gebruikt, is Engels, in de gesproken en schriftelijke vorm.”</p> <p>Art. 4, lid 3: „De door de NRI's opgestelde</p>

	<p>gemeenschappelijk ontwikkelingsmechanisme tussen de gemeenschappelijke ontwikkelingsraad en de nationale ontwikkelingsraad</p> <p>Autoriteiten (SRB/PS/2018/15),</p>	<p>ontwerpbesluiten en ontwikkelingsplannen voor entiteiten en groepen die onder directe verantwoordelijkheid van de NRI's vallen en die in een andere taal dan het Engels zijn opgesteld overeenkomstig de vereisten van het nationale recht, gaan alleen vergezeld van een voorlopige Engelse samenvatting voor informatief gebruik, wanneer zij aan de nationale wetgeving worden toegezonden.</p> <p>[...]"</p> <p>Art. 4, lid 6: „De tot de NRI's gerichte rechtshandelingen van de GAR met het oog op de tenuitvoerlegging ervan overeenkomstig het nationale recht worden in het Engels vastgesteld, hetgeen de juridisch bindende versie van een dergelijke rechtshandeling van de GAR vormt.</p> <p>De GAR zal ernaar streven zijn rechtshandeling met hoffelijkheid te vertalen in de nationale taal die deze entiteit overeenkomstig Verordening nr. 1 van de Raad heeft gekozen, gelijktijdig met de kennisgeving van die handeling aan de NRI.</p> <p>Deze procedure is niet van toepassing op de vaststelling van ontwikkelingsbesluiten door de GAR. In dat geval verstrekt de GAR, na de vaststelling van de ontwikkelingsbesluiten, op verzoek van de NRI de NRI een hoffelijkheidsvertaling van zijn ontwikkelingsbesluit in de nationale taal van de uitvoeringshandeling”.</p>
<p>Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie</p>	<p>Verordening (EG) nr. 2965/94 van de Raad van 28 november 1994 tot oprichting van een Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie</p>	<p>Verklaring 2</p> <p>Gezamenlijke verklaring van de Raad en de Commissie:</p> <p>„Bij de oprichting van het Vertaalbureau bevestigen de Raad en de Commissie dat het Centrum zodanig moet worden georganiseerd dat de officiële talen van de Europese Gemeenschappen op gelijke voet kunnen worden behandeld, onverminderd de specifieke bepalingen inzake het taalgebruik van de verschillende organen waarvoor het Centrum werkzaam is.”</p>
<p>Europees Defensieagentschap</p>	<p>Besluit (GBVB) 2015/1835 van de Raad van 12 oktober 2015 tot vaststelling van het statuut, de zetel en de operationele voorschriften van het Europees Defensieagentschap</p> <p>Informatie op de website (taalbeleid (europa.eu))</p>	<p>Art. 33: „De taalregeling van het Agentschap wordt vastgesteld door de Raad, met eenparigheid van stemmen.”</p> <p>„Taalbeleid</p> <p>Het Europees Defensieagentschap (EDA) zet zich in voor meertaligheid en erkent het belang van communicatie met EU-burgers in de hele EU en van het vergemakkelijken van de toegang tot informatie in hun respectieve talen.</p>

		<p><u>Onze inzet voor taalkundige diversiteit</u></p> <p>De EU heeft 24 officiële talen: [...].</p> <p>Het EDA streeft ernaar een evenwicht te vinden tussen het respecteren van de Europese taalkundige verscheidenheid en praktische overwegingen zoals doelgroep, tijdsbependingen en implicaties voor menselijke en financiële middelen.</p> <p>In dit licht,</p> <ul style="list-style-type: none">• EDA streeft naar een pragmatische en kosteneffectieve aanpak bij de uitvoering van haar taalbeleid.• EDA ondersteunt de bundeling van vertaalmiddelen waar mogelijk, om de kosten te verlagen en ervoor te zorgen dat EU- burgers meer informatie beschikbaar hebben in verschillende officiële EU-talen.• EDA zet zich in om maximaal gebruik te maken van alle beschikbare vertaaltools en -diensten waarover zij beschikt. <p><u>Taalgebruik in het EDA</u></p> <p>In de praktijk is de interne werktal van het EDA Engels. De belangrijkste taal die op de openbare website van EDA wordt gebruikt, is dienovereenkomstig ook Engels, die het mogelijk maakt om voortdurend inhoud te creëren, te monitoren en bij te werken en middelen te optimaliseren.</p> <p>[...]</p> <p><u>Openbare onderzoeken, verzoeken om toegang tot documenten en toegang tot persoonsgegevens</u></p> <p>Verzoeken om informatie, toegang tot documenten en toegang tot persoonsgegevens kunnen worden gedaan in elke officiële taal van de EU. Het EDA zorgt ervoor dat burgers die in een van de officiële talen van de EU schrijven zoveel mogelijk een antwoord in dezelfde taal krijgen, overeenkomstig de EDA-code voor goed administratief gedrag.</p> <p>Om een snelle afhandeling van verzoeken te vergemakkelijken en vertraagde reacties als gevolg van vertaalbehoeften te voorkomen, kan het EDA gebruikmaken van standaardantwoorden op verzoeken om informatie, toegang tot documenten en toegang tot persoonsgegevens, en vertrouwt het EDA op moedertaalsprekers binnen het EDA om deze waar nodig aan te passen.”</p> <p><u>Overheidsopdrachten en rekruten</u></p> <p>In het kader van haar aanbestedingsprocedures</p>
--	--	--

		<p>gebruikt EDA de taal van de contracten, voornamelijk Engels. Ondernemers en gegadigden voor EDA-aanbestedingsprocedures kunnen in een van de officiële EU-talen om aanvullende informatie in verband met de aanbestedingsdocumenten vragen.</p> <p>Het EDA-personeel is multicultureel en omvat een breed scala aan EU-talen. Vanwege de beperkte beschikbare middelen en om te zorgen voor een snelle afhandeling van eventuele vragen, worden kandidaten voor de aanwervingsprocedures van het EDA uitgenodigd om contact op te nemen met het Agentschap in het Engels. Aangezien Engels in de praktijk de interne werktaal van EDA is, is een zeer goede beheersing van het Engels bovendien een vereiste voor aanwerving bij het Agentschap.</p> <p><u>EDA persberichten & persevenementen</u></p> <p>Vanwege de noodzaak om snel met de pers te communiceren over actuele kwesties, worden de persberichten van het EDA over het algemeen in het Engels gepubliceerd. Waar relevant kan het EDA ook persberichten in andere talen vertalen. In het kader van het EDA dat deelneemt aan persbriefings bij de Raad, kan volgens de praktijk van de Raad vertaling naar/uit het Frans worden aangeboden.</p> <p>[...]</p>
<p>Instituut voor veiligheidsstudies van de Europese Unie</p>	<p>Verordening (EU) 2019/881 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende Enisa (het Agentschap van de Europese Unie voor cyberbeveiliging) en betreffende de certificering van cyberbeveiliging op het gebied van informatie- en communicatietechnologie</p>	<p>Geen bepaling over taalarrangementen</p>
<p>Satellietcentrum van de Europese Unie</p>	<p>Verordening (EU) 2021/887 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2021 tot oprichting van het Europees kenniscentrum voor industrie, technologie en onderzoek inzake cyberbeveiliging en het netwerk van nationale coördinatiecentra</p>	<p>Geen bepaling over taalarrangementen</p>
<p>Het Voorzieningsagentschap van Euratom</p>	<p>Besluit van de Raad van 12 februari 2008 tot vaststelling van de statuten van het Voorzieningsagentschap van Euratom</p>	<p>Geen bepaling over taalarrangementen</p>

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

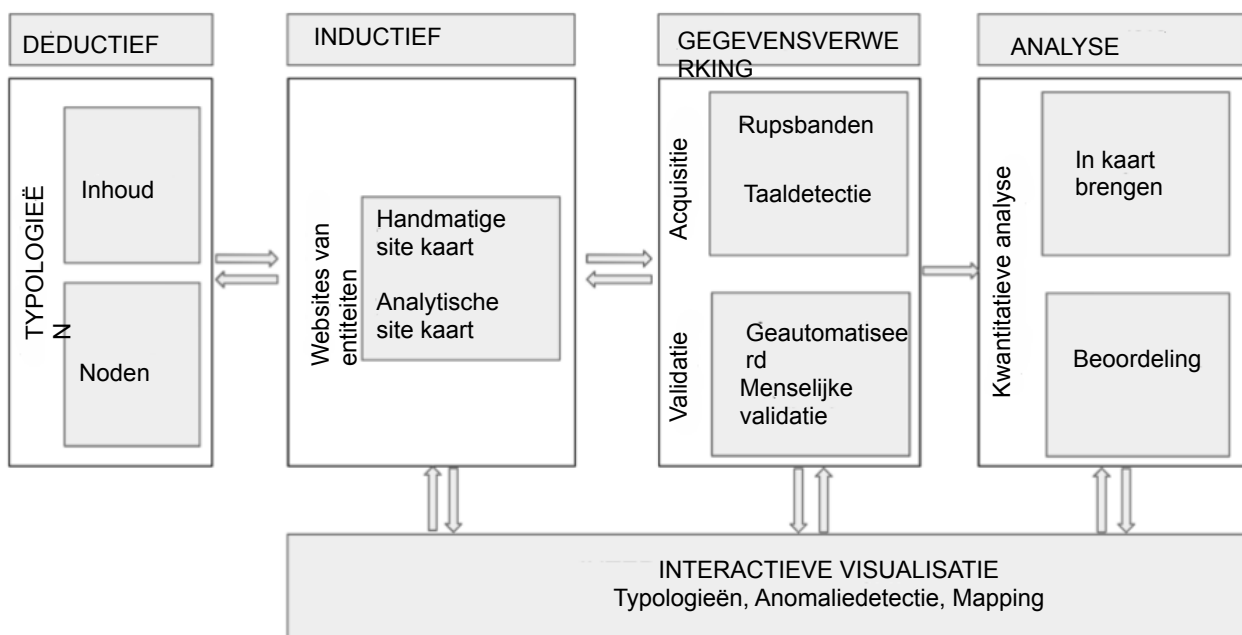
Gemeenschappelijke onderneming fusie voor energie	Besluit van de Raad van 27 maart 2007 tot oprichting van de Europese gemeenschappelijke onderneming voor ITER en de ontwikkeling van fusie-energie en tot toekenning van voordelen aan deze onderneming	Geen bepaling over taalarrangementen
---	---	--------------------------------------

BIJLAGE 2: METHODOLOGIE VOOR HET ANALYSEREN VAN WEBSITES

A2.1 Methodologie voor gegevensverzameling en -analyse

Figuur A2.1 beschrijft de belangrijkste fasen van de methodologische aanpak voor het verzamelen van gegevens en empirische analyse van websites. Het begint met de deductieve fase waarin de classificatie van de inhoud van de website en meertalige behoeften typologieën worden gedefinieerd. De deductieve fase is gebaseerd op theorie en inhoudelijke domeinkennis. De waarde van elk deductief gedefinieerd conceptueel kader zal altijd empirisch moeten worden getoetst aan de realiteit. Dit gebeurt in de inductieve fase waarin de typologieën worden getest en verfijnd. Deze deductieve-inductieve interactie is meestal gerelateerd aan website-analyse en wordt weergegeven in figuur A2.1 door de tweerichtingspijlen die de twee fasen met elkaar verbinden. Verfijning van de typologieën vindt plaats als gevolg van deze interactie.

Figuur A2.1 Belangrijkste fasen van de methodologie

Figuur A2.1 Belangrijkste fasen van de methodologie

De inductieve taak wordt weergegeven in figuur A2.1 in het vak „Entity websites”. We gebruiken de sitemap van de entiteit en de websecties die als uitgangspunt zijn geïdentificeerd. De meeste websites hebben een sitemap en voor degenen die niet (bijvoorbeeld de Commissie) een functioneel equivalent bestaan, zelfs als deze niet formeel een sitemap wordt genoemd. In sommige gevallen bevat een sitemap mogelijk geen specifiek webgedeelte dat interessant is, bijvoorbeeld openbare aanbestedingen of een persgedeelte. In dergelijke gevallen voegen we dit specifieke webgedeelte toe aan onze sitemap. Hoewel entiteiten prioriteit geven aan verschillende websecties en verschillende labels gebruiken, is er een redelijke mate van convergentie in de soorten websecties die worden gepresenteerd in een sitemap (bv. de meeste hebben een Over, Algemene informatie of Onderwerpen sectie enz.). Deze soorten gemeenschappelijke websecties

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

zijn uitgewerkt in de inhoudsclassificatie. We verwijzen naar dit proces als de handmatige extractie van de sitemap en het levert een lijst van websecties per website van de entiteit op.

In een tweede fase, aangeduid in figuur A2.1 als de „analytische sitemap” in de inductieve fase, gebruiken we geautomatiseerde technieken (bijvoorbeeld webcrawlers) voor het identificeren van verschillende websecties van de website van een entiteit. De websecties van de handmatig uitgekakte sitemap vormen het eerste niveau in de organisatiehiërarchie van een website. Maar er zijn nog veel meer lagen. Zo bevat de afdeling „Weten” van de Commissie op niveau 1 in de hiërarchie (naast andere secties zoals Over en Jobs) 51 andere websecties op niveau 2. Niveau 2 websecties bevatten inhoud zoals „het proces voor het maken van wetten” of „zoekwetten”. Deze secties van niveau 2 genereren nog eens 31 secties zoals „Consumenten” of „Gegevensbescherming”. Het nemen van slechts één (de sectie „Weten”) uit de tientallen websecties van niveau 1 van de sitekaart van de Commissie levert meer dan 300 websecties op, die elk een veelheid aan documenten bevatten. Wat we de analytische sitemap extractie noemen, is het gebruik van geautomatiseerde technieken om de mappen/documenten die zijn gekoppeld aan de websecties van de sitemap te extraheren.

Met deze analytische kaarten bestaat de kwalitatieve (handmatige) coderingstaak uit het toewijzen van de categorieën van onze inhoudsclassificatie en meertalige behoefentypologie aan de verschillende websecties van de sites. Een website bestaat uit vele hiërarchieën van niveaus, wat we websecties noemen. Voor de website van een bepaalde entiteit is het toegangspunt de verschillende websecties van niveau 1 die worden gecrawld, die meestal zijn gebaseerd op haar sitemap. Elke sectie van niveau 1 bevat echter meer websecties op niveau 2, enzovoort voor elk niveau in de hiërarchie. Sommige websites kunnen meer dan 10 niveaus bevatten voordat een document, zoals een rapport, kan worden geopend. Het aantal webpagina’s binnen elk niveau neemt dramatisch toe. De kwalitatieve codering op niveau 1 betrof meer dan 500 websecties. Naar niveau 2 stijgt het aantal naar ongeveer 4.000 en op niveau 3 ruim 10.000. De kwalitatieve codering wordt dus uitgevoerd voor websecties op niveau 1 en niveau 2. Verder gaan naar niveau 3 op een systematische manier met behulp van menselijke coders was niet mogelijk. Dit betekent dat de codes moeten worden gezien als een benadering van het type inhoud dat een websectie bevat.

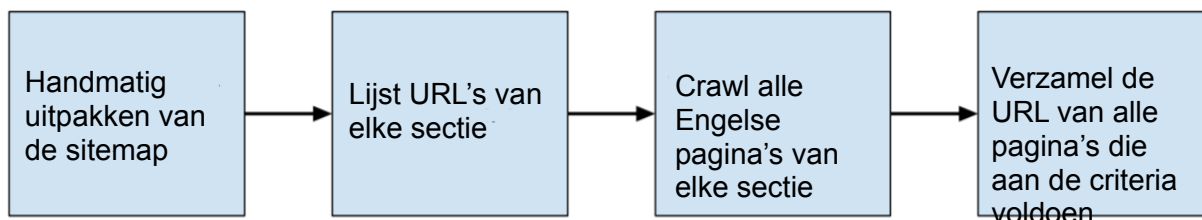
De uiteindelijke inhoudssecties die uit alle geanalyseerde sites naar voren kwamen waren:

- **Over/Organisatie:** Organisatorische informatie zoals structuur, rol in de besluitvorming van de EU, beleidsverantwoordelijkheden, contactmogelijkheden, websitebeleid.
- **Beleid:** Afdelingen gewijd aan EU-beleid of -groepen.
- **Nieuws/Events/Speeches:** Lijst pagina’s met nieuws, evenementen of spraak items.
- **Financiering van aanbestedingen:** Afdelingen gewijd aan financieringsmogelijkheden en aanbestedingen.
- **Werving:** Vacatures en kansen; informatie over lopende selectieprocedures; en informatie over loopbanen, rekrutering, stages.
- **Documentatie:** alle documentatie, publicaties, bronnen, inclusief wetten, studies, evaluaties, statistieken, informatiebrochures, infographics, factsheets, wetten, andere bronnen.
- **Algemene informatie:** Algemene informatie die niet in de andere categorieën valt, met inbegrip van algemene informatie over beleid (bv. informatie over veel beleidslijnen en portal/gateway-pagina’s).
- **Burgers:** publieke betrokkenheid, met inbegrip van raadplegingen over EU-beleid of -kwesties, verzoekschriften aan het Europees Parlement, antwoorden op brieven van burgers, burgerinitiatieven, oproepen tot de Europese Ombudsman, openbare raadplegingen over EU-beleid of -kwesties.
- **Vergaderingen/comités:** Formele officiële EU-vergaderingen en comités die zich bezighouden met beleidsvorming, los van de standaardlijst van evenementen op websites.

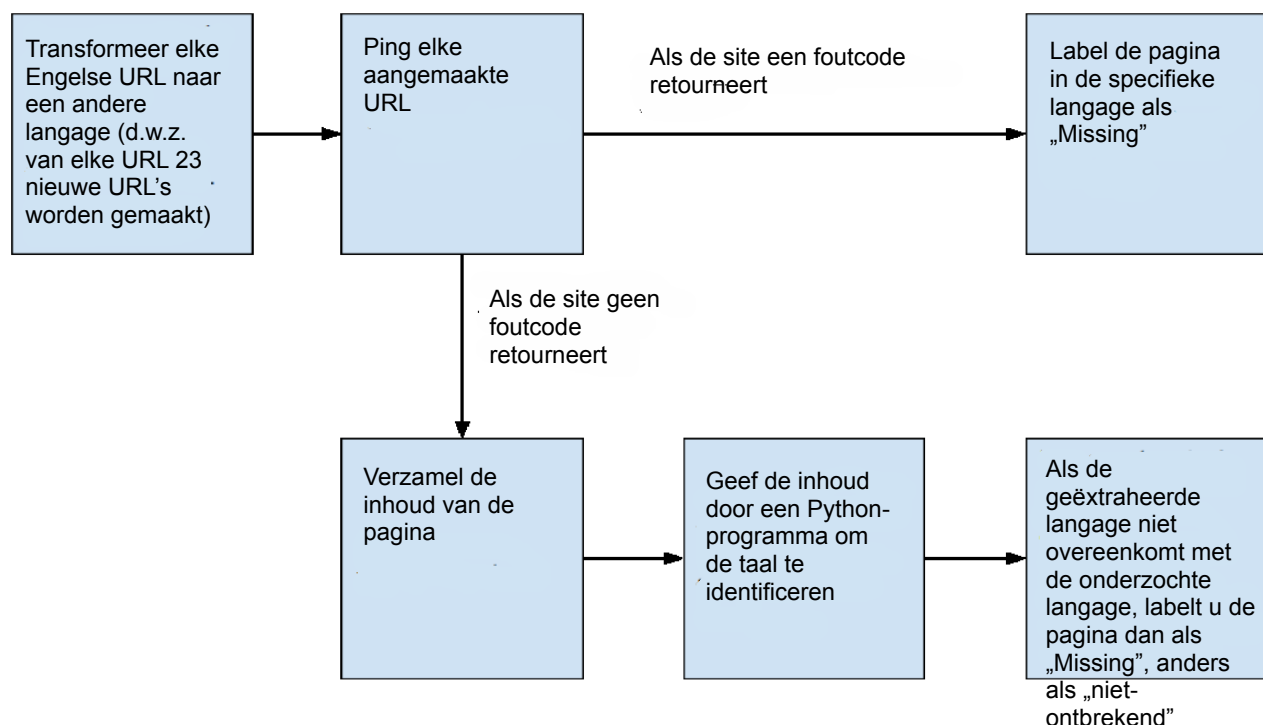
De overeenstemming tussen het classificatieschema voor inhoud en de typologie van de meertalige behoeften wordt geïllustreerd in tabel 5 van hoofdstuk 6 (zie ook hoofdstuk 5).

A2.1.2 De fase van de gegevensverwerking

Het hierboven beschreven proces is zeer iteratief tussen de deductieve en inductieve fasen van het testen en verfijnen van de typologie. Zodra bevredigende resultaten zijn bereikt voor een bepaalde website van de entiteit, kan het data-acquisitieproces worden geïnitieerd waarvoor aangepaste webcrawlers zijn ontwikkeld. De kruipende aspecten van de gegevensverwerkingsfase van het project worden geïllustreerd in figuur A2.2 en figuur A2.3.

Figuur A2.2: Eerste Crawling Stap: Crawlen Pagina's in standaardtaal (Engels)

Figuur A2.3: Tweede Crawling Stap: Crawl alle niet-Engelse pagina's

Er zijn twee belangrijke stappen in het crawlen van de website.

Stap 1. In de eerste stap van webcrawling gebruiken we een standaardtaal (Engels) voor de verzameling van de Uniform Resource Locators (URL's). De webcrawlers bezoeken elk gedeelte van de website van een entiteit (zoals gedefinieerd door sitekaarten of handmatig uitgepakte sitekaarten) en gaan door met het verzamelen van de URL's van alle geïdentificeerde links. Grenzen moeten worden ingesteld om te voorkomen dat webcrawlers het web in een oneindige lus

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

kruipen. De crawlers waren beperkt tot het verzamelen van links van hetzelfde domein en sluiten „externe” websites of domeinen uit. Een link van de website van het EP naar een extern domein (bijv. het EP NewsHub - <https://www.epnewshub.eu/> - op de website van het Europees Parlement) zou dus niet worden verzameld omdat het niet tot het EP-domein behoort, d.w.z. het domein europarl.europa.eu.

Voor elke websitesectie worden de volgende filtercriteria voor het verzamelen van URL's toegepast:

- De URL moet deel uitmaken van de sectie in kwestie. Als de crawler bijvoorbeeld de sectie „Nieuws” van de website van het Europees Parlement crawlt, met de volgende stam [<https://www.europarl.europa.eu/news/>] worden alleen URL's met deze stam verzameld. Dit is de enige manier om te zorgen voor consistentie van de verzamelde inhoud voor elke sectie, wat cruciaal is voor de toewijzing van de indeling van de inhoud en behoeften typologie.
- De URL mag geen GET-parameters bevatten (d.w.z. informatie die gewoonlijk wordt gebruikt voor het doorgeven van aanvullende informatie aan een website, bijvoorbeeld voor zoekcriteria). Meestal wordt dit geassocieerd met het zoeken van databases. Dit werd geïntroduceerd omdat we gevallen ondervonden waarin verschillende URL's met GET-parameters naar hetzelfde artikel verwijzen, dat eindeloze loops heeft gegenereerd. Deze voorwaarde kan echter worden versoepeld wanneer de sectie paginering heeft (bijv. https://ec.europa.eu/info/events_en). Hierdoor kan de crawler pagina's wijzigen en de volgende reeks pagina's in een paginavolgorde crawlen.
- Als een URL verwijst naar afbeeldingen of video's, worden deze ook overgeslagen (dit soort inhoud kan niet worden geanalyseerd met de taaldetectietools die werken op tekstgegevens).

Een van de voordelen van deze aanpak zijn de volgende:

- kleinere kruipende banen die de belasting op de servers van de entiteit verminderen;
- in het geval van een crawlerfout, hoeven alleen de specifieke secties opnieuw te worden gecrawld in plaats van de hele website;
- in plaats van willekeurige webcrawling, worden de crawlers afgestemd op de behoeften van de crawler van elke websectie;
- als een pagina in een van de andere 23 talen ontbreekt, weten we dat dit is gebeurd omdat die pagina niet beschikbaar is.

Stap 2. Na het maken van het Engels corpus, d.w.z. een lijst met URL's per sectie per website, gaan we naar stap 2 van het crawlen. In deze stap vervangen we voor elke verzamelde URL de taalindicator in de URL door een andere taalcode, één voor elk van de andere 23 talen.

De volgende stap is het verzamelen van de inhoud van de pagina met behulp van een crawler. Eerst controleert de crawler of de URL bestaat. Als de URL niet bestaat, wordt dat als vermist geregistreerd. Als de URL bestaat, verzamelt deze alle inhoud. Hierna wordt de inhoud die moet worden geanalyseerd voor taaldetectie geselecteerd. Dit vereist het isoleren van specifieke secties van de webpagina, gezien het feit dat er secties in een webpagina, bijvoorbeeld het navigatiemenu, die altijd worden vertaald, maar ze bevatten eigenlijk geen nuttige informatie met betrekking tot dit project. Als de sectie om welke reden dan ook niet kan worden geëxtraheerd (het kan bijvoorbeeld ontbreken), wordt deze gemarkeerd.

Als het proces de inhoud met succes extraheert, wordt de inhoud verzonden naar een interne tool voor natuurlijke taalverwerking die is ontwikkeld voor dit project dat gebruikmaakt van de „CLD2” (Compact Language Detection) bibliotheektool voor het identificeren van talen. Meer in het bijzonder heeft CLD2 een functie die een vector retourneert met de verschillende talen die zijn geïdentificeerd, samen met de schijf op de inhoud die de taal bevat. In ons geval telden we de tekens van de onderzochte taal, en we deelden dat door het totale aantal tekens dat het document

bevat. Dit geeft een waarde tussen 0 en 1 weer die het aandeel van de tekst in de onderzochte taal weergeeft. De laatste stap is het gebruik van een cut-off drempel om een binaire klasse (1 vs 0) toe te wijzen aan de webpagina, waarbij 1 betekent dat de webpagina beschikbaar was in de doeltaal en 0 betekent dat de webpagina niet beschikbaar was in de doeltaal.

Tijdens verschillende validatieoefeningen codeerde het team handmatig een willekeurige selectie van 1800 webpagina's van de EU-instellingen. Dit stelde het team in staat om de prestaties van het gebruik van verschillende drempelwaarden te evalueren. Het gebruik van de 0,5 drempel bereikte een nauwkeurigheid van 96 %. Het gebruik van hogere afsluitpunten (bv. 0,6 of 0,7) leidde tot verminderde prestaties. Kortom, de validatie exercitie suggereert dat op geaggregeerd niveau de kans dat een webpagina correct wordt geclassificeerd als beschikbaar in de doeltaal tussen ongeveer 95 en 97 procent ligt.

A2.2 Selectiecriteria voor websites of websecties

Er zijn verschillende criteria die van invloed zijn op de opname/uitsluiting van websites en websecties. Deze kunnen worden gegroepeerd in drie hoofdtypen.

Website selectie

- Als een website „effectief” eentalig is, is de analyse van de meertalige attributen volledig overbodig. Sommige websites, met name onder de gedecentraliseerde EU-agentschappen, zijn in feite eentalig. Ze kunnen taalkiezerpagina's hebben, maar deze werken niet of verwijzen niet naar een enkele pagina die is vertaald in de doeltaal.
- Een website kan niet worden gekruist als de tekst die de webpaginasectie of -titel aangeeft, wordt getransformeerd bij het wijzigen van de standaardtaal naar de doeltaal (bijvoorbeeld als de websectie in de Engelse standaardtaal „nieuws/en” in de Spaanse doeltaal als volgt wordt getransformeerd als volgt „noticias/es” of „es/noticias”). Dit criterium heeft slechts betrekking op twee websites.

Kruipproblemen

- De website blokkeert het crawlen van de inhoud met technische middelen. Dit was verrassend ongewoon.
- Secties van websites die databases zijn, konden niet worden gecrawld.

Beschikbaarheid van kruiscontroles in de taal

- Kruiscontrole van alle gecrawelde URL's wordt uitgevoerd voor alle 23 talen. Sommige soorten URL's konden niet worden gecontroleerd:

O URL's die een „?” bevatten. De laatste is een parameter die dynamische inhoud aangeeft, meestal geëxtraheerd uit een database.

O URL's die eindigen met een extensie, bijvoorbeeld „.docx” en „.png”. Dit is noodzakelijk omdat we de inhoud van een willekeurige webbron niet automatisch kunnen verwerken.

O Grensvoorwaarden zijn noodzakelijk om ervoor te zorgen dat de beschikbaarheid van talen wordt gecontroleerd op inhoud die tot de analyse van de website behoort. Als een URL verwijst naar een domein buiten het betreffende domein, bijvoorbeeld als kruiscontroles worden uitgevoerd op <http://domainA.com> en de url verwijst naar een andere, bijvoorbeeld <http://domainB.com>, zijn dergelijke externe URL's uitgesloten.

O URL's die systematisch foutmeldingen genereren (hoge „ontbrekende” gegevens). Dit gebeurde met slechts één website die moest worden uitgesloten.

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

A2.3 Meertaligheidsindex

Deze bijlage bevat formules voor de berekening van de multilingo metriek zoals toegepast op de analyse van EU-websites (vak A2.3). Het bevat ook enkele voorbeelden voor het begrijpen van hoe het werd toegepast op de websites die werden geanalyseerd.

Ervan uitgaande dat documenten (webpagina's) standaard slechts in één taal worden geproduceerd (d.w.z. Engels) en dat de documenten (webpagina's) vervolgens in de andere officiële talen (L) worden vertaald.

D is het totale aantal documenten dat in de standaardtaal wordt geproduceerd, terwijl D_i het aantal in taal vertaalde documenten is. Een index van gemiddelde meertaligheid (MI) kan als volgt worden berekend:

$$MI = \frac{1}{L} \sum_{i=1}^L d_i$$

Een gegroepeerd gemiddelde van meertaligheid (GMI) wordt ook berekend voor een groep met |G| leden.

$$GMI = \frac{1}{G} \sum_{i=1}^G MI_i$$

Een groep in de bovenstaande formule kan de webpagina's zijn die behoren tot een entiteit (d.w.z. EU-instellingen, -organen of -agentschappen), de classificatie van inhoud of de typologie van de behoeften. Zoals blijkt uit de empirische analyse, is het gegroepeerde gemiddelde (GMI) een meer evenwichtige schatting omdat het gelijk gewicht geeft aan de groepen (of het type entiteit, type inhoud of behoeftentype).

Doos 7: A2.3: Een metriek van meertaligheid

Om onderscheid te maken tussen de twee statistieken in de hoofdtekst van het rapport, wordt de eerste metriek aangeduid als de niet-gegroepeerde metrische of niet-gegroepeerde gemiddelde, terwijl de tweede metriek wordt aangeduid als de gegroepeerde metrische of gegroepeerde gemiddelde.

De empirische taak bestond erin na te gaan of de standaard webpagina's (Engelse taal) die op de geanalyseerde EU-websites werden verzameld, beschikbaar waren in de doeltalen (d.w.z. de 23 andere officiële EU-talen). Dit was uiteindelijk een binaire classificatietask waarin elke standaard webpagina (URL) een binaire uitkomst had: „1” betekent dat de inhoud beschikbaar was in de doeltaal versus „0”, wat betekent dat de inhoud niet beschikbaar was in de doeltaal. Op basis van de binaire classificatie kunnen de in vak A2.3 gedefinieerde statistieken worden toegepast.

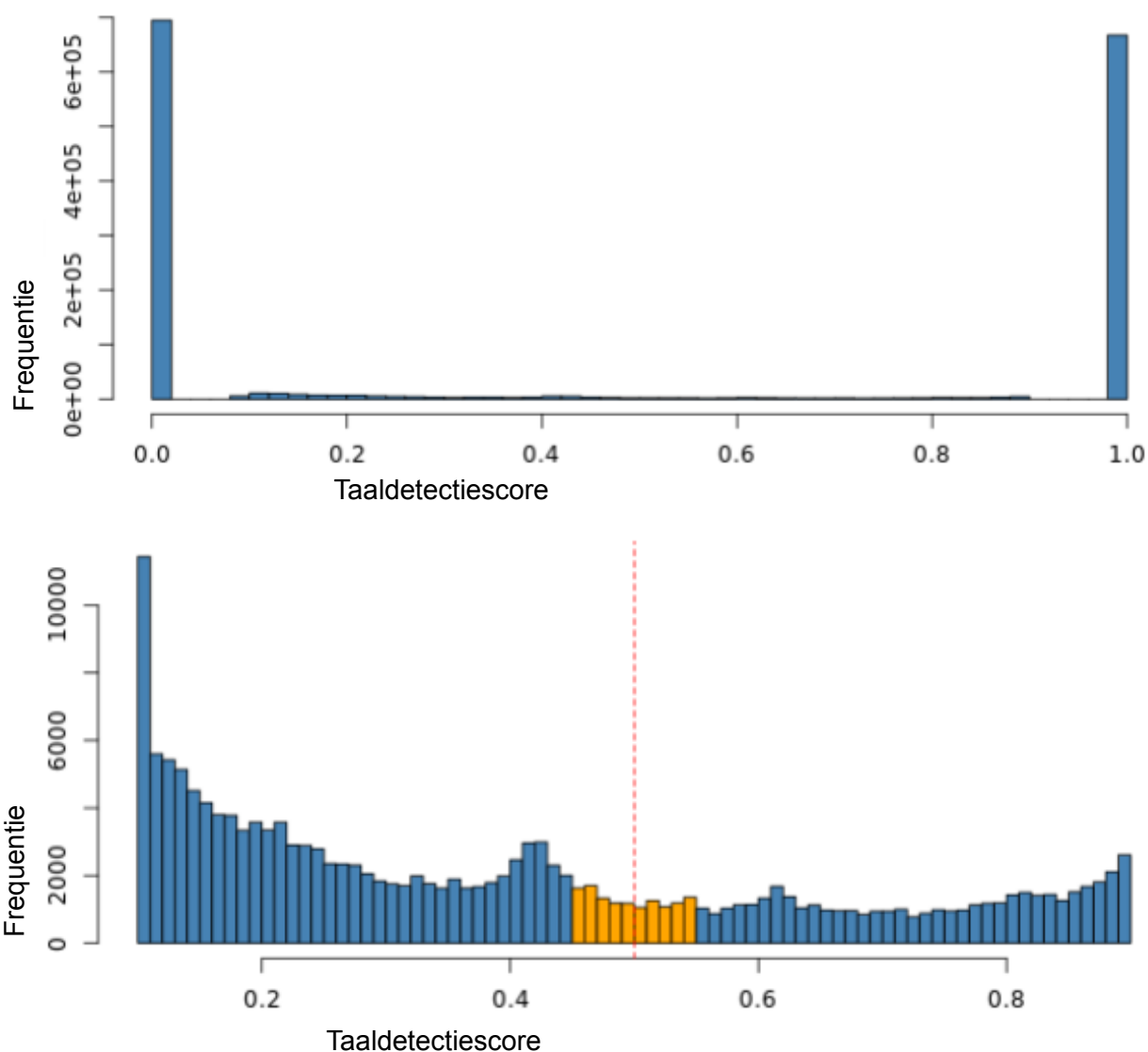
Valkuilen

Er zijn enkele **belangrijke voorbeelden aan de interpretatie van de resultaten**. Ten eerste zijn er URL's die om de een of andere reden niet goed worden geladen, bijvoorbeeld de webcrawler is afgebroken of problemen zijn opgetreden op de server. Deze „ontbrekende” URL's zijn zeer zeldzaam, ongeveer één procent van het volume, en zullen waarschijnlijk geen inhoudelijke invloed hebben op alle algemene bevindingen.

Ten tweede zijn sommige URL's relatief eenvoudig te classificeren in termen van taalbeschikbaarheid, terwijl andere moeilijker zijn. Er zijn bijvoorbeeld veel URL's die wel in de doeltaal worden geladen, maar waarvan de inhoud in het Engels is. Andere URL's laden beide

correct, d.w.z. zonder fouten, en zijn in de juiste doeltaal. Beide typen kunnen worden beschouwd als „gemakkelijk” voor het taaldetectie-instrument om te classificeren als „0” (niet beschikbaar) of als „1” (beschikbaar) in de doeltalen.

Er zijn echter ook webpagina’s die mogelijk moeilijker te classificeren zijn in gevallen waarin bijvoorbeeld veel van de webpagina-inhoud in de gevraagde taal is, behalve voor sommige inhoud die in de doeltaal moet zijn maar dat niet is. In dergelijke gevallen zou de taaldetectietool een waarde tussen 0 en 1 opleveren die het aandeel van de inhoud in de doeltaal weergeeft. Gelukkig wordt een overweldigend deel van de gegevens, ongeveer 90 procent, geretourneerd als een binaire „0” of „1” waarde. Zoals te zien is in paneel één van Figuur A2.3 zijn de scores in wezen „0” of „1” in het histogram. Scores tussen deze twee waarden zijn nauwelijks detecteerbaar in het histogram. Ongeveer 10 procent van de gegevens heeft echter een element van meerdere talen (d.w.z. zowel elementen van het Engels als de doeltaal werden gedetecteerd).

Figuur A2.3: Histogram in paneel 1 toont de verdeling van taaldetectiescores. Histogram in paneel 2 zoomt in op de scores tussen 0 en 1 die niet zichtbaar zijn in paneel 1

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

In paneel twee van Figuur A2.3 zoomt het histogram in op die waarden die tussen 0 en 1 liggen. De meeste waarden liggen dicht bij het nulpunt. De grafiek bevat ook een gestreepte lijn om de 0,5 drempel aan te geven, die dient als afsluitpunt voor de binaire classificatie van URL's als 0 of 1. Een gebied met een marge van 10 procent rond het binaire drempelpunt is oranje gekleurd om waarden met de grootste onzekerheid aan te geven. URL's in deze onzekere zone vertegenwoordigen een zeer klein deel van de gegevens, ongeveer een half procentpunt. Het is onwaarschijnlijk dat binaire onjuiste classificatie een substantieel effect zal hebben op een van de schattingen, zelfs als de onzekerheidsband aanzienlijk wordt verhoogd.

A2.4 websites van EU-agentschappen gecontroleerd (juli 2021)

Agentschap	Meertalig	Notities
Agentschap voor ondersteuning van Berec	Nee	Deze website heeft geen taalkeuze. Alle inhoud is in het Engels.
Autoriteit voor Europese politieke partijen en Europese politieke stichtingen	Nee	Deze website is alleen in het Engels.
Communautair Bureau voor plantenrassen	Nee	Deze website heeft geen taalkeuze. Alle inhoud is in het Engels.
Europese Bankautoriteit	Nee	Deze website heeft een taalkiezer, maar wanneer u van taal verandert, leidt deze u door naar de pagina die is vertaald in de geselecteerde taal. Dus voor elke andere taal dan het Engels bestaat er één vertaalde pagina.
Europees Grens- en kustwachtagentschap	Deels	Deze website lijkt een standaard Engelse website met volledige inhoud te hebben en afzonderlijke (kleinere) sites voor elk van de talen. Deze aparte taalwebsites hebben een andere URL. Er is geen mogelijkheid om URL's te kruisen.
Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding	Nee	Deze website heeft geen taalkeuze. Alle inhoud is in het Engels.
Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding	Deels	Deze website heeft taalkiezers, maar alle inhoud is in het Engels. De website is volledig vernieuwd na het controleren in juli 2021, maar is nog steeds effectief eentalig ondanks het feit dat er taalkiezers zijn.
Europees kenniscentrum voor industrie, technologie en onderzoek op het gebied van cyberbeveiliging	Nee	Nieuwe website voor European Cybersecurity Competence heeft een taalkiezer, maar het werkt niet.
Europees Milieuagentschap	Deels	Deze website kan niet gekruist worden. De URL bevat de titel van het document in de overeenkomstige taal.
Europees Bureau voor visserijcontrole	Nee	Alleen de sectie „Over” wordt vertaald wanneer u van taal verandert. Ook zijn er slechts 4 talen beschikbaar.
Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden	Deels	De website heeft een taal selector, die werkte voor een aantal top-level secties, maar wanneer gekruist is effectief eentalig en werd niet opgenomen in de analyse.
Europees Instituut voor gendergelijkheid	Nee	Deze website heeft een taalkiezer, maar wanneer u van taal verandert, leidt deze u door naar de pagina die is vertaald in de geselecteerde taal. Dus voor elke andere taal dan het Engels bestaat er één vertaalde pagina
Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen	Nee	Deze website heeft geen taalkeuze. Alle inhoud is in het Engels.
Europese Arbeidsautoriteit	Nee	Deze website heeft een taalkiezer, maar alle inhoud is in het

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

		Engels.
Europees Agentschap voor maritieme veiligheid	Nee	Deze website heeft geen taalkeuze. Alle inhoud is in het Engels.
Europees Geneesmiddelenbureau	Nee	Deze website heeft geen taalkeuze. Alle inhoud is in het Engels
Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving	Nee	Deze website heeft geen taalkeuze. Alle inhoud is in het Engels.
Europees Openbaar Ministerie	Nee	De taalkiezer is slechts beschikbaar voor één sectie („meld een misdrijf“)
Europese Autoriteit voor effecten en markten	Nee	Deze website heeft geen taalkeuze. Alle inhoud is in het Engels
Europese Stichting voor opleiding	Nee	Deze website heeft taalkiezers, maar alle inhoud is in het Engels.
Asielagentschap van de Europese Unie	Nee	Deze website heeft geen taalkeuze. Alle inhoud is in het Engels.
Agentschap van de Europese Unie voor justitiële samenwerking in strafzaken	Nee	Deze website heeft geen taalkeuze. Alle inhoud is in het Engels.
Agentschap van de Europese Unie voor cyberbeveiliging	Nee	Deze website heeft een taalkiezer, maar wanneer u van taal verandert, leidt deze u door naar de pagina die is vertaald in de geselecteerde taal. Dus voor elke andere taal dan het Engels bestaat er één vertaalde pagina.
Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking op het gebied van rechtshandhaving	Nee	Deze website heeft een taalkiezer, maar wanneer u van taal verandert, leidt deze u door naar de pagina die is vertaald in de geselecteerde taal. Dus voor elke andere taal dan het Engels bestaat er één vertaalde pagina
Agentschap van de Europese Unie voor opleiding op het gebied van rechtshandhaving	Nee	Deze website heeft een taalkiezer, maar wanneer u van taal verandert, leidt deze u door naar de pagina die is vertaald in de geselecteerde taal. Dus voor elke andere taal dan het Engels bestaat er één vertaalde pagina.
Spoorwegbureau van de Europese Unie	Nee	Deze website heeft geen taalkeuze. Alle inhoud is in het Engels.
Agentschap van de Europese Unie voor de samenwerking tussen energieregulators	Nee	Deze website heeft geen taalkeuze. Alle inhoud is in het Engels.
Agentschap van de Europese Unie voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht	Nee	Deze website heeft geen taalkeuze. Alle inhoud is in het Engels.

Agentschap van de Europese Unie voor het ruimtevaartprogramma	Nee	Deze website heeft geen taalkeuze. Alle inhoud is in het Engels.
Agentschap van de Europese Unie voor de veiligheid van de luchtvaart	Nee	Deze website heeft geen taalkeuze. Alle inhoud is in het Engels.
Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie	Deels	De website kan niet worden gecrawld, de; crawler werd technisch voorkomen.
Gemeenschappelijke afwikkelingsraad	Nee	Deze website heeft geen taalkeuze. Alle inhoud is in het Engels.
Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie	Deels	In tegenstelling tot alle andere websites die zijn gecrawld, geeft de CdT een zeer hoog aantal ontbrekende gegevens terug. De meeste URL kruiscontroles worden geretourneerd als fouten.
Europees Defensieagentschap	Nee	Deze website heeft geen taalkeuze. Alle inhoud is in het Engels
Instituut voor veiligheidsstudies van de Europese Unie	Nee	Deze website heeft geen taalkeuze. Alle inhoud is in het Engels.
Satellietcentrum van de Europese Unie	Nee	Deze website heeft geen taalkeuze. Alle inhoud is in het Engels.
Europees Uitvoerend Agentschap klimaat, infrastructuur en milieu	Deels	De taalselector werkt niet voor alle talen. Website van de Commissie „.ec” (niet rechtstreeks beheerd door het agentschap).
Europees Uitvoerend Agentschap onderwijs en cultuur	Deels	Deze website heeft een taalkiezer, maar de inhoud is alleen beschikbaar in het Engels, Frans en Duits. Alle andere talen zijn niet beschikbaar.
Europees Uitvoerend Agentschap Gezondheid en Digitaal	Deels	De taalselector werkt niet voor alle talen. Website van de Commissie „.ec” (niet rechtstreeks beheerd door het agentschap).
Europees Uitvoerend Agentschap Innovatieraad en KMO's	Deels	De taalselector werkt niet voor alle talen. Website van de Commissie „.ec” (niet rechtstreeks beheerd door het agentschap).
Uitvoerend Agentschap Europese Onderzoeksraad	Deels	De taalselector werkt niet voor alle talen. Website van de Commissie „.ec” (niet rechtstreeks beheerd door het agentschap).
Europees Uitvoerend Agentschap onderzoek	Deels	De taalselector werkt niet voor alle talen. Website van de Commissie „.ec” (niet rechtstreeks beheerd door het agentschap).

BIJLAGE 3: INTERVIEW ANALYSE

A3.1 Inleiding

Deze bijlage bevat de resultaten van de interviews met 12 beleidsdeskundigen over vertaling/tolken in 10 EU-instellingen, -organen en een agentschap. De belangrijkste besproken onderwerpen betroffen besluitvorming/uitvoering, recente trends, de rol van digitale technologieën en transparantie en verantwoordingsplicht.

Tabel A3.1: Lijst van interviews

Instelling, orgaan, agentschap	Geïnterviewde ID	Datum
Europees Parlement	2	18.11.2021
Europees Parlement	4	23.11.2021
Europese Commissie	3	22.11.2021
Europese Commissie	7	29.11.2021
Hof van Justitie van de Europese Unie	10	9.12.2021
Europese Centrale Bank	8	30.11.2021
Europese Centrale Bank	9	30.11.2021
Europese Rekenkamer	1	15.11.2021
Europees Economisch en Sociaal Comité/Europees Comité van de Regio's	5	24.11.2021
Europees Economisch en Sociaal Comité/Europees Comité van de Regio's	6	24.11.2021
Europees Uitvoerend Agentschap onderwijs en cultuur	11	21.01.2022
Europees Uitvoerend Agentschap onderwijs en cultuur	12	21.01.2022

Opmerking: Het secretariaat-generaal van de Raad werd gecontacteerd voor een gesprek, maar besloot niet bij te dragen aan de studie.

A3.2 Beslissing over vertalen en tolken

Regels voor de taalregeling

De regels voor de taalregeling die door de geïnterviewden zijn aangegeven, omvatten:

- Verordening nr. 1 (betreffende meertaligheid), waarin staat dat „alle gepubliceerde documenten in alle officiële EU-talen moeten worden vertaald” (alle geïnterviewden);
- Gedragscode (meertaligheid), met inbegrip van uitvoeringsvoorschriften voor vertolking en vertaling, regelmatig bijgewerkte lijst van taken, prioriteiten enz.; praktische regels (bv. precieze termijnen, bevoegdheden), recht op vertaling en tolken aan de leden en verschillende organen van het Parlement; prioriteiten in geval van beperkingen van de middelen (ondervragingen 2, 4, 5, 6);

- Reglement van orde (ondervragingen 4, 5, 6, 10);
- Verdragen (ondervragingen 1, 10, 11, 12); en
- Protocol betreffende het statuut van het Hof (verhoor 10).

Geïnterviewden namen ook kennis van regels met betrekking tot de verplichting om bepaalde documenten (bv. verslagen) in alle EU-talen te produceren en te publiceren; situaties waarin publicaties alleen naar geselecteerde talen kunnen worden vertaald; en regelingen voor het verwerken van vertaalverzoeken.

Moelijkheden bij het naleven van meertalige regels

Beperkte middelen waren de belangrijkste gemelde problemen met betrekking tot de naleving van de regels inzake meertaligheid, waaronder financiering, tijd, personele middelen en ruimte (bv. vergaderzalen, hutten). Het vervullen van meertaligheidsverplichtingen is ook een uitdaging vanwege de complexe aard van vertalen en tolken en bijna constante zware werklast (Interviewees 1, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12). Sommige geïnterviewden merkten op dat de pandemie de problemen in verband met de beschikbare werkruimte enigszins paradoxaal heeft verminderd: online werken heeft invloed gehad op de potentiële capaciteit, die in dit geval is toegenomen (Interviewee 2). Er zijn ook problemen in verband met bepaalde taken — zoals het implementeren van nieuwe talen of voldoende gekwalificeerd personeel.

Belangrijkste spanningen trade-offs in het beheer van meertaligheid

De belangrijkste bronnen van spanning zijn gerelateerd aan tijd, werklastbeperkingen (Interviewees 1, 2, 4, 10) en beschikbare middelen versus verplichtingen in het algemeen (Interviewees 7, 8, 9, 10). Deze vertalen zich in trade-offs zoals:

- Aanpassing van het kwaliteitsniveau aan de realiteit — diepgaande herziening overslaan als gevolg van druk om meer te doen in minder tijd (ondervragingen 1, 4, 5, 6);
- Constante leveringsdruk maakt de invoering van nieuwe technologieën moeilijk (Interviewees 2, 4);
- Noodzaak om bepaalde talen te prioriteren en vertalingen in andere talen uit te stellen (Interviewees 1, 8, 9, 10, 11, 12);
- Vertalingen alleen beschikbaar op aanvraag (Interviewees 11, 12);
- Ontbrekende termijnen (ondervragingen 5, 6), maar verplichtingen (verplichte vertalingen) worden nageleefd (ondervraging 7);
- Beperkingen bij het leveren van directe vertalingen (Interviewee 10);
- Minder middelen beschikbaar voor administratie (Interviewees 11, 12).

Sommige instellingen hebben hun eigen (interne) oplossingen ingevoerd om zich aan de kwaliteitseisen aan te passen. Hoewel het vooral vraaggestuurd is, beslissen de cliënten van de instelling wat voor hen belangrijk is (welke documenten zij in alle officiële EU-talen willen hebben vertaald); en rationaliseringseisen kunnen de identificatie mogelijk maken van documenten die minder/meer relevant zijn (Interviewees 5, 6). De taalstijl is soms een bron van spanningen, zoals de toenemende neiging om duidelijke taal te gebruiken, wat een uitdaging kan zijn bij het vertalen van juridische teksten met behulp van technische, strikte en nauwkeurige terminologie (Interviewee 4).

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

Beperkingen op het gebied van externe communicatie

Over het geheel genomen voldoen de EU-instellingen aan meertaligheid zoals gedefinieerd in Verordening nr.1, Verdragen enz.. De tenuitvoerlegging van volledige meertaligheid in de communicatie met externe actoren is echter af en toe beperkt vanwege personele middelen en tijdsbeperkingen (ondervragingen 1, 4, 5, 6, 8, 9) en infrastructuur (Interviewees 2, 5, 6) of het publiek zelf (Interviewee 5, 6). De beperkingen kunnen leiden tot een onvolledige vertaling van de website met slechts enkele eerste niveaus — de meest statische — vertaald in alle officiële EU-talen, en de diepere, meer dynamische niveaus vertaald in minder talen of via automatische vertaling, wat door de EU wordt aanbevolen voor de situaties waarin de instelling niet in staat is om alle vertalingen te dekken (ondervragingen 5, 6, 7, 11, 12). Extra technische beperkingen deden zich voor als gevolg van de pandemie en het online werken, wat een uitdaging was, met name bij het organiseren van meertalige online-evenementen (Interviewees 11, 12).

Ondanks de meertalige verplichtingen en de beginselen van verantwoording en transparantie, is het externe publiek in sommige instellingen zo specifiek dat de communicatie praktisch beperkt is tot het Engels.

Dit is het geval voor meer technische organisaties die zich bezighouden met financiële markten, deskundigen en het publiek met hoge competenties in de economie. Het uitbreiden van het bereik naar niet-gespecialiseerde doelgroepen vereist extra middelen (Interviewees 8, 9).

Beperkingen op het gebied van interne communicatie

Interne communicatie in de EU-instellingen omvat bijna nooit alle EU-talen. Het wordt gedomineerd door Engels, Frans en soms Duits, maar met Engels dominant (Interviewees 1, 2, 3, 4, 5, 6, 10). Interne communicatie is meestal beperkt tot het Engels en het Frans (Interviewees 11, 12), of een van de twee, met Frans als belangrijkste werktal bij het Hof van Justitie (Interviewee 10). Taaldiensten worden bijna alleen voor externe partijen aangeboden. Sommige respondenten merken op dat volledige meertaligheid nooit intern een objectieve doelstelling is geweest (Interviewees 5, 6) en dat er dus geen sprake is van beperkingen (Interviewees 8, 9).

Vertaal- en tolkbehoeften, prioriteiten en doelgroepen

De beoordeling van de behoeften en prioriteiten op het gebied van vertaling/tolken hangt in het algemeen af van institutionele verplichtingen en is vraaggestuurd (Interviewees 1, 2, 3, 4, 10), gebaseerd op doelgroepen (Interviewees 7, 8, 9, 11, 12) en volgens een vaste hiërarchie (Interviewees 5, 6). Het vaststellen van deadlines speelt een belangrijke rol bij het organiseren van het werk (Interviewees 1, 2, 10), en time management voor de komende maanden is een gangbare praktijk (Interviewees 2, 4). De beoordelings- en prioriteringsprocessen kunnen worden ondersteund met statistische evaluaties en IT-instrumenten voor planning (Interviewee 2). Sommige instellingen beschikken over een eigen aparte eenheid voor planning (ondervraging 4) of interne strategiedocumenten (Interviewee 7, 8, 9), beleid (Interviewees 11, 12) enz. Soms wordt het beoordelingsproces weerspiegeld in de aanwerving — vast personeel voor permanente/recurrente taken, waarbij freelancers pieken van de vraag dekken (Interviewee 2).

Belangrijkste kenmerken en lacunes in de taalregimes in de praktijk

Afgezien van procedures in verband met het beheer van de middelen, merkten geïnterviewden op het belang van interne taalregelingen, waardoor zij hun verplichtingen kunnen nakomen. Voor de instellingen die verplicht zijn alles in alle EU-talen te publiceren (Interviewees 1, 2, 5, 10), is het belangrijk om kleine en grote talen in gelijke mate te gebruiken (Interviewee 2). Toch worden ontwerpen alleen in het Engels, Frans en/of Duits verspreid (Interviewees 1, 2, 10); Engels wordt altijd gebruikt (interviewee 2). Sommige instellingen, die een praktisch standpunt vormen, vertalen niet alle documenten onmiddellijk in alle EU-talen (ondervragingen 5, 6). Een van de redenen voor de convergentie naar eentaligheid bij het opstellen van documenten is het feit dat documenten

vaak niet door één persoon of kantoor worden opgesteld. Ze passeren verschillende stappen en kantoren, en niet alles kan bij elke stap worden vertaald. (Ondervraging 7).

Technologie is een belangrijk kenmerk van taalregimes (IT-tools, speciale software), (Interviewee 1, 4). Sommige geïnterviewden (Interviewees 8, 9) benadrukten dat de taalregimes publieksgericht zijn en proberen zo inclusief mogelijk te zijn in externe communicatie (bijvoorbeeld meer bereiken van vrouwen of jongeren).

De geïnterviewden vonden het moeilijk om eventuele lacunes te definiëren, en beweerden in de meeste gevallen dat hun organisatie haar verplichtingen nakomt (Interviewees 1, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12), hoewel ze ruimte hebben voor verbetering in termen van beter beheer van hulpbronnen, geoptimaliseerde communicatiestrategieën, tijdige beoordeling van de werkelijke behoeften en effectieve doelgroepen.

Zeer weinig respondenten waren in staat om systemische lacunes in hun organisatie te identificeren. Eén kloof is gerelateerd aan zogenaamde „tekorttalen” — er is een beperkte pool van tolken in bepaalde talen zoals Deens, Finish, Pools, Portugees en Engels. Problemen bij het vinden van die tolken worden regelmatig ervaren (Interviewee 2). Een ander probleem betreft alleen Engelse inhoud op de websites, hoewel gerechtvaardigd op basis van het feit dat deze taal de meest onderwezen taal is op scholen. Hoewel dit niet altijd voldoende is, wordt machinevertaling gebruikt (Interviewee 7). Het laatste en terugkerende probleem is de uitdaging van constante tijddruk (Interviewees 11, 12).

Online communicatie

Met betrekking tot websitevertaling is het in de meeste gevallen bedoeld om de inhoud van de websites (met name de belangrijkste interface) te vertalen in alle officiële EU-talen (Interviewees 1, 2, 3, 4, 7, 8, 9, 10). Er is echter nog steeds prioriteit afhankelijk van de behoeften en de beschikbare middelen. Zo is het soms geautomatiseerd (Interviewees 1, 5, 6, 8, 9) en niet alle documenten zijn vertaalde documenten (Interviewee 10). Beslissingen over contentvertaling kunnen bijvoorbeeld afhangen van onderhoudseisen (updatevereisten); in het geval van frequent veranderende webinhoud moet er een sterke vraag zijn naar vertaling en middelen voor vertaling (Interviewees 8, 9). In sommige gevallen kan de inhoud ook worden vertaald naar andere niet-EU-talen, bijvoorbeeld Russisch of Chinees. (Ondervraging 3) Toch zijn er ook enkele instellingen die standaard website-inhoud in het Engels onderhouden, en vertalingen naar andere talen worden alleen voor specifieke secties gebruikt. (Ondervraging 11, 12). De inhoud van het intranet en de administratie van eenheden is voornamelijk beschikbaar in het Engels, Frans en Duits; soms ook in andere talen (Interviewee 2).

Met betrekking tot Twitter-vertaling zijn er twee trends zichtbaar voor het taalgebruik op Twitter. Eén is om te tweeten in het Engels, met uitzondering van tijd tot tijd (Interviewees 1, 4, 5, 6, 8, 9), of tweetalig — in het Engels en het Frans (Interviewee 10). De tweede is om meertalige tweets te gebruiken, maar niet standaard vertaald in alle talen (Interviewees 2, 7). Het argument voor de eerste benadering is dat Engels de belangrijkste taal is van Twitter-gebruikers en dat vertaalde tweets minder feedback krijgen (Interviewees 1, 5, 6, 8, 9). De tweede benadering wordt gerechtvaardigd door het feit dat tweets toch in verschillende talen worden geplaatst en dat ze vaak verwijzen naar verschillende taalgemeenschappen en belangengroepen, afhankelijk van de context (gelokaliseerd) (Interviewees 2, 7).

A3.3 Belangrijkste trends in de afgelopen 5 jaar

De afgelopen vijf jaar hebben zowel intern als extern taalgebruik in de EU-instellingen veranderd — een verandering die het gevolg was van langere processen, die in 2004 zijn begonnen en de EU-taalscene merkbaar hebben veranderd (Interviewees 1, 2, 11, 12).

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

Interne communicatie

Een verschil dat intern in de meeste instellingen wordt waargenomen, is een aanzienlijke verschuiving naar het Engels, en (ondanks sommige voorschriften die vereisen dat interne documenten ook in het Frans moeten worden vertaald) de versterking ervan als de lingua franca (Interviewees 1, 2, 3, 4, 5, 6, 10).

Externe communicatie

Hoewel de rol en het gebruik van het Engels in de externe communicatie toeneemt (Interviewees 3, 5, 6, 10), neemt ook de hoeveelheid informatie in andere officiële EU-talen met succes toe (Interviewees 2, 8, 9).

Een andere trend is het vergroten van het bereik in meer talen (vaak met behulp van duidelijke taal) in online communicatie via websites en sociale media (Interviewees 2, 7, 8, 9). Dit kan gedeeltelijk het gevolg zijn van toegenomen gebruik (en acceptatie) van machinevertaling (Interviewees 5, 6). Misschien was de meest „zichtbare” verandering de opname van het Iers en het Maltees in de lijst van officiële EU-talen, die uiteraard bepaalde gevolgen hadden voor procedures en organisatie (Interviewees 1, 10). Sommige geïnterviewden benadrukten het belang van het bevorderen van meertaligheid (ondervragingen 10, 11, 12) en het groeiende besef dat effectieve meertaligheid noodzakelijk is om de kloof tussen EU-instellingen en burgers met behulp van duidelijke taal en boodschappen te overbruggen (Interviewee 4).

Belangrijkste verwachte veranderingen voor de nabije toekomst

De belangrijkste veranderingen vonden al plaats na de uitbreiding in 2004 (Interviewee 2) en in de toekomst zou meertaligheid eenvoudig moeten worden gehandhaafd (Interviewee 10). Over het algemeen zijn er geen (Interviewees 11, 12) of weinig veranderingen te verwachten (Interviewees 2, 4, 7). Toch is er een neiging om Engels als eerste taal intern te gebruiken (Interviewees 1, 3, 5, 6, 10), terwijl er een druk is om meer Frans te gebruiken (Interviewee 4). Er werd opgemerkt dat het Iers naar verwachting zal toenemen in het gebruik met het einde van de afwijking die van toepassing is op de Ierse taal (Interviewee 10). Er zijn ook enkele verwachtingen van een grotere rol voor machinevertaling (Interviewees 7, 8, 9).

Extern kan AI geleidelijk meer en meer hulp krijgen bij het interpreteren van mensen (Interviewee 2), terwijl machineondersteuning waarschijnlijk veel gebruikt zal worden in de vertaling (Interviewees 5, 6, 8, 9). De pandemie heeft echter enkele tekortkomingen in de gebruikte online-instrumenten aan het licht gebracht, zoals bijvoorbeeld het ontbreken van een „interpretatie”-knop of -optie in sommige software (Interviewee 3).

Sommige instellingen verwachten eerder een voortzetting van de lopende trends — het bereiken van een breder publiek (burgers) via de website, verdere verkenning van het gebruik van sociale media, meer betrokkenheid van de nationale media, toegenomen gebruik van de „heldere taal”, meer visuele communicatie, verkorting van de documenten, gelaagde teksten, voortgezette en grotere rol van het „luisteren” — dan significante veranderingen. (Ondervraging 8, 9). In geval van toekomstige uitbreidingen zullen echter meer veranderingen worden verwacht (ondervragingen 1, 4).

Uitbesteden van vertalingen en tolken

Over de aanpak van externalisering, het volgende opgenomen in de interviews

- Neiging om outsourcing te verhogen (Interviewee 1);
- Meer vertrouwen op intern personeel (Interviewees 2, 10);
- „zeer voorstander van uitbesteding”; „externe diensten ca. 50 %” (Interviewee 3)

- „nee, niet op dit moment”; „ongeveer 30 % van de opdrachten wordt geëxternaliseerd, maar er is geen verwachte toename in dit opzicht” (Interviewee 4); 35 % van de geëxternaliseerde vertalingen, met inbegrip van teksten die niet verplicht zijn te vertalen (ondervraging 7);
- „moeilijk te zeggen, maar de trend tot nu toe nam toe — van ca.5 % tot 20 %” (Interviewees 5, 6)
- „het zal naar verwachting doorgaan met de huidige modus operandi”; „interpretatie — zoals voorheen — verstrekt door externe contractanten”; „vertaling — voornamelijk intern met freelance aannemers die helpen bij de pieken, of als de interne vertalers niet beschikbaar zijn” (Interviewees 8, 9).

Over het algemeen is er geen zichtbare gemeenschappelijke trend in de aanpak van outsourcing. Het is afhankelijk van het soort vertaalde/vertolkte informatie, omdat sommige van hen bijvoorbeeld vertrouwelijk kunnen zijn, wat het inhuren van extern personeel uitsluit. (Ondervragingen 2, 10). Een andere factor die bepalend is voor outsourcing is de eigen middelen van de instelling (Interviewees 11, 12). De druk om intern personeel te verminderen, kan echter een verhoogde externalisering van taalfaciliteiten (Interviewees 5, 6) op tijdelijke basis vereisen wanneer de werklast piekt (Interviewees 2, 3).

Impact van het vertrek van het VK op het aanwervingsbeleid voor vertaling en vertolking

Het vertrek van het Verenigd Koninkrijk heeft de pool van potentieel personeel (EU-burgers met moedertaal Engels) sterk verminderd, wat nu beperkt is tot Ierse, Maltese en Cyprioten. Desondanks hebben de meeste geïnterviewden geen nieuwe problemen geconstateerd, gezien de reeds bestaande uitdagingen bij het vinden van gekwalificeerd personeel (ondervragingen 1, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12). Echter, sommige respondenten merkten meer problemen bij het vinden van Engels moedertaalsprekers (Interviewees 2, 10). Verder zijn er gevallen gemeld waarbij een niet-inheemse werd geaccepteerd voor de positie waar moedertaal Engels vereist is (Interviewees 7, 8, 9).

Sommige geïnterviewden wezen erop dat het hebben van een taal op het niveau van de moedertaal niet noodzakelijkerwijs betekent dat het „de moedertaal moet zijn” (Interviewee 3) en wat echt belangrijk is, is de feitelijke taalkennis (Interviewee 7). Ten dele bevordert door het EU-beleid inzake taalvaardigheden van EU-burgers, werd opgemerkt dat er een toenemend aantal personen met Engelse taalvaardigheden is op een niveau dat goed genoeg is voor het opstellen van niet-gevoelige documenten (Interviewees 11, 12). De gevolgen van het vertrek van het VK worden ook getemperd door de regels die burgers van het VK in staat stellen om vier jaar na BREXIT in hun ambten bij EU-instellingen te blijven werken, en door de beschikbaarheid van dubbelburgerschap dat verdere werkgelegenheid in de EU mogelijk maakt (ondervragingen 7, 8, 9, 10, 11, 12).

Uitdagingen om te communiceren in een taal die niet hun moedertaal is

De meeste geïnterviewden hebben geen problemen waargenomen bij het communiceren via een taal die niet hun moedertaal is. De belangrijkste reden is de taalvereisten voor mensen die bij EU-instellingen werken (met name bij taaldiensten). Natuurlijk zijn er soms problemen met taalvaardigheden. Niettemin worden de kwalificaties van mensen die bij EU-instellingen werken zorgvuldig gecontroleerd, en (indien ingehuurd), krijgen zij verschillende cursussen aangeboden om hun communicatievaardigheden te verbeteren. Bovendien zijn er voor elke publicatie gekwalificeerde redacteurs of proeflezers (Interviewees 2, 7, 8, 9, 10).

Bovendien is het duidelijk dat de belangrijkste taal voor interne communicatie (afgezien van werkgroepen in bepaalde talen, enz.) Engels is, of soms Frans (Interviewee 10). Af en toe zijn er uitdagingen met het gebruik van niet-inheemse talen, zoals nauwkeurigheid, fonetiek. Het werken op afstand wordt ook soms onderbroken vanwege de geluidskwaliteit (Interviewee 3). Een ander probleem voor medewerkers die taaldiensten verlenen, die zich af en toe voordoen, is de verplichting om te werken voor personen die hun moedertaal niet gebruiken (wat niet zo ongewoon

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

is). Dit is vooral een probleem voor tolken, die zijn opgeleid om te werken met de moedertaal van de sprekers. (Ondervraging 3). Sommige EP-leden worden vaak gebruikt om in een tweede taal te spreken in informele contexten waar ze ook kunnen vertrouwen op gebaren en herhalingen; deze niet-moedertaalsprekers overschatten echter vaak hun taalvaardigheid in formele contexten. Dus, wanneer ze een tweede taal spreken in formele communicatie contexten, ze niet om hun ideeën duidelijk en nauwkeurig uit te drukken. Nauwkeurigheid van ideeën is het grote probleem voor tolken die ze moeten interpreteren (Interviewee 3). „Hoe langer je bij de instelling werkt, hoe meer je wennen aan een meertalige omgeving en niet je moedertaal gebruiken” (Interviewees 11, 12).

Niettemin, zoals een van de geïnterviewden (Interviewee 2) opmerkte — „in een meertalige en multiculturele omgeving zal communicatie altijd een uitdaging zijn”.

Trends in het gebruik van andere talen naast het Engels

De geïnterviewden verklaarden dat er geen waarneembare trend is in de richting van een toename van het gebruik van andere algemeen gesproken talen buiten het Engels. Bovendien meldden sommigen een groeiende rol en vraag naar Engels — „de trend is dat er een toenemende vraag is naar tolken met Engels in retour” (Interviewee 2). In sommige gevallen vereisen de procedures de vertaling in het Engels, het Frans en het Duits, maar de trend is eerder naar meer gebruik van het Engels dan andersom (Interviewees 5, 6). Toch zijn er instellingen waar Frans, en niet Engels de belangrijkste taal is (Interviewees 10, 11, 12).

A3.4 De rol van digitale technologieën

De geïnterviewden merkten op dat digitale instrumenten vaak worden gebruikt om meertaligheid te vergemakkelijken en dat hun rol toeneemt. Zowel bij vertalen als bij tolken wordt steeds meer gebruik gemaakt van online tools in het interne dagelijkse werk en in de geleverde diensten. Voor het kantoorwerk zijn de instrumenten vergelijkbaar voor vertalers en tolken, hoewel de vertaal- en tolkdiensten enigszins verschillende ondersteuning vereisen. De meest populaire tools die worden gebruikt in vertaaldiensten zijn:

- Machinevertaling (Interviewees 1, 7, 4, 11, 22)
- E-translate (Interviewees 1, 7, 10, 11, 12)
- Databanken, bv. IATE, EURAMIS, SDL Trados, Eur-Lex (Interviewees 1, 5, 6, 10)
- Automatische vertaalwidgets op de websites (Interviewees 8, 9, 11, 12)
- Studio (Interviewees 1, 8, 9)
- Vertaalhulp software, vertaalgeheugens (Interviewees 7, 11, 12)
- Vertaalgeheugens (Interviewees 1, 4)
- De augmented translation environment (Interviewees 5, 6)
- Intranslation (Interviewees 8, 9)
- Interactio (Interviewee 3)
- Hulpmiddelen voor computerondersteunde vertaling (CAT) (Interviewee 4)
- Wedstrijdniveau (Interviewee 4)
- DeepL Pro (Interviewee 10)

De meest populaire tools die worden gebruikt bij tolkdiensten zijn:

- Nieuwe instrumenten die in verschillende instellingen worden geïmplementeerd: b.v. spraak-naar-teksttechnologieën (Interviewees 2, 5, 6)

- Geautomatiseerd zoeken in een stand (Interviewee 2)
- Geautomatiseerde termextractie (het ophalen van bepaalde woorden, bijv. getallen) (Interviewee 2)
- SIDP (Simultane Interpreting Delivery Platforms): Kudo, Interprefy etc. (Interviewee 2).

De belangrijkste voordelen die worden opgemerkt zijn:

- snelheid (Interviewees 1, 4, 8, 9, 10, 11, 12)
- efficiëntie (Interviewees 1, 4, 10, 11, 12)
- optimalisatie (Interviewees 4, 8, 9)
- beschikbaarheid (Interviewee 2)
- kwaliteit (Interviewee 4)
- consistentie (ondervraging 10)
- goed genoeg om te schrijven (Interviewees 11, 12).

Nadelen of uitdagingen zijn:

- betrouwbaarheid vereist menselijk toezicht (Interviewees 1, 4, 5, 6, 10, 11, 12)
- bestending van fouten (Interviewees 1, 5, 6, 10)
- spotkwaliteit — wat betekent dat de tekst goed leest, maar de betekenis in de vertaling is onjuist (Interviewees 1, 10)
- het creëren van hoge verwachtingen met betrekking tot tijd (Interviewee 1)
- kwaliteit van geluid (Interviewees 2, 10)
- werkt niet even goed voor alle talen (Interviewees 4, 10)
- het ontwikkelen en bijwerken van de juiste tools is tijdrovend. (Ondervragingen 8, 9)
- extra apparatuur nodig (Interviewee 10).

De EU investeert al in digitale technologieën en verdere uitgaven worden verwacht. Volgens geïnterviewden zou verdere investeringen in digitale hulpmiddelen meertaligheid zeker vergemakkelijken. Het vereist echter een focus op het betrekken van meer ontwikkelaars en een betere integratie van de tools (Interviewees 8, 9).

Digitale tools werden nodig tijdens het werken in de taaldienstenomgeving. Vanuit het vertaalperspectief zou dit een verandering betekenen in een vertalerbaan — waarbij meer wordt gekeken naar validatie dan vertaling zelf (Interviewees 1, 5, 6, 11, 10); „van intellectueel naar bijna mechanisch” (Interviewee 1). Sommige kantoren houden serieus rekening met het implementeren van AI in hun workflow om het zeer tijdrovende proces van de distributie van werk te optimaliseren (Interviewee 4). Bij het interpreteren daarentegen worden digitale instrumenten in een trager tempo gebruikt, aangezien het proces complexere oplossingen vereist dan vertalen. De implementatie van digitale instrumenten ondersteunt voorlopige tolken en heeft het tolken al toegankelijker gemaakt (een grote verschuiving in conferentietolken) en beperkingen in de beschikbare ruimte worden steeds minder een probleem (Interviewee 2).

Sommige instellingen ontwikkelen hun eigen instrumenten, gebaseerd op digitale technologieën, om de implementatie van meertaligheid te ondersteunen. Een voorbeeld is de meertalige enquête tool — waarmee een snelle instelling van de enquête en het verzamelen van invoer in verschillende talen mogelijk is. (Ondervraging 8, 9).

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

Verscheidene respondenten constateerden ook beperkingen in verband met het gebrek aan regelgeving voor het gebruik van digitale instrumenten, en dat meertaligheid nog steeds een aantal vereisten bevat die digitale instrumenten niet kunnen bieden. Het kan echter zeker de situatie verbeteren als het gaat om beschikbare middelen (mensen, tijd, ruimte, fondsen). Tot slot wezen respondenten op de ontastbare kenmerken van talen, wat inhoudt dat machinevertaling in de nabije toekomst geen vervanging van mensen zal zijn (Interviewees 1, 4, 5, 6, 10, 11, 12).

A3.5 Transparantie en verantwoording

In het algemeen beschouwden de geïnterviewden de taalregeling van hun organisatie als voldoende meertalig om een redelijke en evenwichtige transparantie voor EU-burgers te waarborgen, hoewel er ook ruimte was voor marginale verbeteringen. Opgemerkt werd dat de overgrote meerderheid van de documenten (door gebruikers) in het Engels worden bekeken. Verder worden documenten niet vaak gelezen door het grote publiek, maar door specifieke belanghebbenden met een rechtstreeks belang (ondervragingen 1, 5, 6, 8, 9) of afhankelijk van burgers van algemeen belang in EU-aangelegenheden (ondervragingen 1, 2, 3).

Om de transparantie te vergroten, benadrukten de geïnterviewden de noodzaak om te zorgen voor hoogwaardige vertalingen in alle EU-talen (ondervragingen 4, 5, 6, 8, 9) en duidelijke taal te gebruiken (ondervragingen 4, 8, 9).

Alle geïnterviewden antwoordden dat er geen of nauwelijks klachten zijn over de implementatie van meertaligheid in hun instellingen, aangezien er hoge normen zijn voor de verleende diensten. De beperkte gevallen van klachten hebben meestal betrekking op de beschikbaarheid van bepaalde talen (diensten), die rechtstreeks verband houden met de beschikbare middelen in de instelling (ondervragingen 2, 3, 8, 9, 10). Als gevolg van de pandemie is er een enorme vraag naar onlinediensten, dus ze waren soms minder beschikbaar, vooral als het gaat om kleinere talen (Interviewee 2). Vaker dan klachten zijn vragen (ondervragingen 8, 9) of opmerkingen van burgers of EP-leden (gebruikers) die vertaalfouten hebben gesignaleerd (Interviewees 1, 2, 4, 10). De klachten komen meestal voort uit de mix van academici, advocaten, activisten en burgers (Interviewee 10).

BIJLAGE 4: TAALVAARDIGHEDEN VAN EUROPESE INGEZETENEN

Tabel A4.1: Percentage Europese inwoners van 25-64 jaar dat taalkundig is opgenomen, per soort communicatiebeleid van de EU, door benadering van de definitie van taalkundige inclusie en per land

Communicatiebeleid	Eentaligheid (alleen Engels)		Tweetaligheid (Frans Duits)		Drietaligheid (Engels Frans Duits)		Hexalingualisme (Engels, Frans, Duits, Italiaans, Spaans, Pools)		Meertaligheid (24 officiële languages)		Bevolking	
	De app. A	De app. B	De app. A	De app. B	De app. A	De app. B	De app. A	De app. B	De app. A	De app. B	%	Miljoenen
Land												
Oostenrijk	26	68	90	97	92	98	92	98	94	99	2.0	4.83
België	17	55	48	78	56	85	57	85	96	99	2.5	5.98
Bulgarije	8	28	2	7	9	32	9	32	98	99	1.7	3.97
Kroatië	14	51	4	22	17	60	18	61	100	100	1.0	2.28
Cyprus	31	80	2	8	32	80	32	80	95	99	0.2	0.46
Tsjechië	6	34	2	23	8	47	9	48	99	100	2.4	5.84
Denemarken*	28	55	4	14	31	60	32	61	95	98	1.2	2.95
Estland	20	51	2	7	21	54	21	54	76	89	0.3	0.72
Finland	28	82	2	5	28	83	29	83	97	99	1.2	2.83
Frankrijk	9	38	95	98	95	98	96	98	96	99	13.5	32.37
Duitsland	15	60	92	98	93	99	94	99	95	99	18.7	44.77
Griekenland	17	53	4	12	18	54	18	54	95	99	2.5	5.86
Hongarije	8	25	4	16	10	34	10	34	100	100	2.3	5.39
Ierland	91	97	4	15	93	98	96	99	99	100	1.1	2.56
Italië	5	35	3	15	7	41	100	100	100	100	13.6	32.61

Letland	8	45	1	7	9	51	9	52	75	95	0.5	1.06
Litouwen	10	33	1	6	11	38	17	49	96	99	0.7	1.55
Luxemburg§	24	41	73	90	79	93	81	94	90	97	0.1	0.30
Malta	61	90	1	6	61	90	63	91	99	100	0.1	0.24
Nederland	29	79	7	33	33	82	33	82	96	99	3.7	8.95
Polen	8	34	2	14	10	41	100	100	100	100	9.1	2.73
Portugal	12	40	5	20	15	48	17	52	100	100	2.3	5.58
Roemenië	4	21	1	9	4	24	5	26	100	100	4.6	11.06
Slowakije	6	28	3	18	9	41	9	43	100	100	1.3	3.07
Slovenië	20	48	5	19	23	57	25	60	95	98	0.5	1.16
Spanje	9	31	4	12	12	37	96	99	98	99	10.9	26.03
Zweden	48	85	3	16	49	86	51	87	93	97	2.1	4.98
EU-27	13	45	35	45	43	65	74	86	97	99	100	239.1

Bron: Eurostat, 2021, AES 2016. 27 EU-lidstaten. Gewogen resultaten gerapporteerd in percentage. Totale percentages die betrekking hebben op de bevolking van 25-64 jaar. Opmerkingen: 174,688, vertegenwoordiger van 239,1 miljoen volwassen inwoners (de laatste twee kolommen vermelden het aantal volwassen ingezetenen per land en het aandeel van de bevolking van het land in de EU27). App A = benadering A, App B = benadering B, zie hoofdstuk 7 voor definities.

* De percentages voor Denemarken in aanpak B (met uitzondering van het meertalige taalbeleid) worden onderschat omdat er in de Deense steekproef van de AES veel ontbrekende waarden zijn voor twee AES-variabelen, dat wil zeggen „eerste bekendste taal anders dan moeder” en „tweede bekendste taal anders dan moeder”. Om de steekproef volledig te houden, zijn ontbrekende waarden behandeld als gelijkwaardig „Ik spreek geen vreemde taal”, waardoor meertalige mensen in het land worden onderschat. Gezien de relatief kleine demografische omvang van Denemarken in vergelijking met de rest van de EU, zal dit onze algemene conclusies niet aanzienlijk beïnvloeden. Deze methodologische keuze wordt in alle tabellen geïmplementeerd.

§ De situatie van Luxemburg is met name te wijten aan de zeer meertalige bevolking. De AES bevat alleen informatie over het vaardigheidsniveau voor de eerste en tweede vreemde/andere talen die naast de moedertaal van de respondent bekend zijn. Echter, een groot percentage van de bevolking in Luxemburg spreekt Luxemburgs als moedertaal, en geeft Frans en Duits (beide administratieve talen van het land) als de eerste/tweede bekendste vreemde talen. Als Engels de derde best gesproken taal van een respondent is, kan AES deze niet opnemen.

Tabel A4.2: Percentage Europese inwoners van 25-64 jaar dat taalkundig is opgenomen, per soort communicatiebeleid van de EU, benadering van de definitie van taalintegratie en leeftijdsgroep

Leeftijdscategorie		25-34	35-44	45-54	55-64
Communicatiebeleid	Aanpak				
Eentaligheid (alleen Engels)	A	20	15	10	7
	B	60	50	40	30
Tweetaligheid (Frans Duits)	A	35	32	37	36
	B	46	43	47	45
Drietaligheid (Engels Frans Duits)	A	48	42	42	40
	B	77	67	62	56
Hexalingualisme (Engels Frans Duits Italiaans Spaans Pools)	A	75	73	73	72
	B	90	87	85	82
Meertaligheid (24 officiële talen)	A	97	97	97	98
	B	99	99	99	99
% van de totale bevolking van 25-64 jaar, naar leeftijdsgroep		23.1	25.4	27.3	24.3

Bron: Eurostat, 2021, AES 2016. 27 EU-lidstaten. Gewogen resultaten gerapporteerd in percentage. Totale percentages verwijzen naar de bevolking van 25-64 jaar die tot de leeftijdsgroep behoort.

Opmerkingen: 174,688. Zie hoofdstuk 7 voor definities van aanpak A en aanpak B.

Al het taalbeleid, met uitzondering van het meertalige en de tweetalige, leidt tot ongelijkheden tussen generaties wat betreft het percentage volwassenen dat taalkundig is opgenomen. De percentages van taalintegratie zijn hoger bij de jongere generatie in het eentalige, drietalige en zestalige communicatiebeleid. Deze stijging is vooral het gevolg van de verspreiding van het Engels in de onderwijsstelsels van de EU-landen in de afgelopen decennia. De resultaten wijzen erop dat het onderwijsbeleid doeltreffend is geweest om de verwerving van ten minste enkele taalvaardigheden te bevorderen, maar slechts een minderheid heeft een bekwaam niveau bereikt. De implicatie is dat de behoefte aan vertaling in de EU-mededeling in de nabije toekomst niet wezenlijk zal veranderen. Zelfs onder de jongste cohort blijft taaluitsluiting als gevolg van de invoering van een eentalig of drietalig taalbeleid aanzienlijk.

Tabel A4.3: Percentage Europese inwoners van 25-64 jaar dat taalkundig is opgenomen, per soort communicatiebeleid van de EU, benadering van de definitie van taalkundige inclusie en opleidingsniveau met succes afgerond

Communicatiebeleid	Aanpak	Opleidingsniveau met succes afgerond		
		Laag	Medium	Hoog
Eentaligheid (alleen Engels)	A	4	8	28
	B	16	40	74
Tweetaligheid (Frans Duits)	A	23	37	41
	B	30	46	55
Drietaligheid (Engels Frans Duits)	A	26	42	57
	B	39	64	87
Hexalingualisme (Engels Frans Duits Italiaans Spaans Pools)	A	69	71	81
	B	79	83	96
Meertaligheid (24 officiële talen)	A	94	98	98
	B	98	99	100
<i>% van de totale bevolking van 25-64 jaar, naar opleidingsniveau</i>		22.2	47.6	30.0

Bron: Eurostat, 2021, AES 2016. Onderwijsniveaus worden ingedeeld in ISCED 2011-niveaus en geaggregeerd volgens de richtsnoeren van Eurostat: Laag onderwijs (ISCED-11 niveaus 0-2), middelbaar onderwijs (ISCED-11 niveaus 3-4), Hoger onderwijs (ISCED-11 niveaus 5 of hoger). Gewogen resultaten gerapporteerd in percentage. Totale percentages verwijzen naar de bevolking tussen 25 en 64 jaar. Opmerkingen: 174,485. Zie hoofdstuk 7 voor definities van aanpak A en aanpak B. ISCED = International Standard Classification of Education.

Het is bekend dat vaardigheden in andere talen dan de moedertaal(en) gecorreleerd zijn met het opleidingsniveau. Dit komt tot uiting in de resultaten die in deze tabel worden gepresenteerd. EU-ingezetenen van 25-64 jaar met een hoog opleidingsniveau, bijvoorbeeld, zullen eerder worden opgenomen in een niet-meertalig communicatiebeleid dan inwoners met een laag opleidingsniveau.

Tabel A4.4: Percentage Europese inwoners van 25-64 jaar dat taalkundig is opgenomen, per soort communicatiebeleid van de EU, benadering van de definitie van taalkundig inclusie en naar beroep

Communicatiebeleid											
	Eentaligheid (alleen Engels)		Tweetaligheid (Frans Duits)		Drietaligheid (Engels Frans Duits)		Hexalingualisme (Engels, Frans, Duits, Italiaans, Spaans, Pools)		Meertaligheid (24 officiële langages)		percentage pop. 25-64 jaar per beroepsgroep
	De app. A	De app. B	De app. A	De app. B	De app. A	De app. B	De app. A	De app. B	De app. A	De app. B	%
Beroep											
1. Beheerders	26	67	38	51	53	81	79	94	99	100	5.0
2. Vakmensen	32	78	38	53	57	87	81	96	99	100	20.6
3. Technici en geassocieerde professionals	15	61	51	60	59	82	82	94	99	100	16.8
4. Hulpverleners van de klerikale	13	58	39	50	47	76	80	92	99	100	9.8
5. Service- en verkoopmedewerkers	9	41	37	45	43	66	71	85	97	99	15.1
6. Geschoolde werknemers in de landbouw, de bosbouw en de visserij	4	18	20	25	23	36	64	71	98	99	3.7
7. Ambachtslieden en aanverwante beroepen	4	28	32	39	35	53	68	79	97	99	12.2
8. Exploitanten van installaties en machines, en monteurs	4	25	29	37	32	52	63	76	96	99	7.8
9. Elementaire beroepen	4	20	35	45	39	55	70	81	93	99	8.3
10. Bezettingen van strijdkrachten	18	69	38	49	48	80	76	94	99	100	0.6

Bron: Eurostat, 2021, AES 2016. Economische activiteiten worden gecodeerd volgens ISCO 2008. 27 EU-landen. Gewogen resultaten worden gerapporteerd in percentages. De laatste kolom rapporteert het relatieve percentage van de werkende bevolking in de leeftijd van 25-64 jaar voor elke beroepsstatus. Opmerkingen: 117,543. App A = benadering A, App B = benadering B, zie hoofdstuk 7 voor definities.

De AES bevat gegevens over het type beroep van respondenten dat is ingedeeld volgens de International Standard Classification of Occupations (ISCO) van 2008. De tabel geeft een overzicht van het percentage volwassen ingezetenen dat taalkundig is opgenomen in de beroepsstatus van de respondenten in loondienst.

BIJLAGE 5: MACHINEVERTALING

A5.1 Wat is een machinevertaling?⁹³

Er bestaan verschillende benaderingen van machinevertaling (MT), elk met zijn eigen voor- en nadelen (tabel A5.1). **Een van de vroegste benaderingen van het moderne MT is de op regels gebaseerde benadering**, die gebaseerd is op woordenboeken en grammaticaregels (bijvoorbeeld syntaxis en morfologie) om een tekst van de ene taal naar de andere over te brengen (Castilho et al., 2017). Kortom, een op regels gebaseerd systeem splitst een zin in de brontaal op in woorden en regels en brengt ze in kaart aan de woorden en regels van de doeltaal. Een van de voordelen van op regels gebaseerde systemen is dat ze geen tweetalige teksten nodig hebben voor opleiding en bijgevolg grotendeels domeinonafhankelijk zijn. Met andere woorden, een op regels gebaseerd systeem zal net zo goede resultaten opleveren, ongeacht het domein van de tekst in kwestie. Op regels gebaseerde systemen zijn echter duur om te handhaven en zijn berucht slecht in het omgaan met taalkundige dubbelzinnigheden en idiomatische uitdrukkingen (Charoenpornasawat et al., 2002).

Onderzoek en ontwikkeling in MT zijn gestaag overgegaan van op regels gebaseerde benaderingen naar meer datagestuurde benaderingen (Way, 2020). Inderdaad, een tweede benadering van MT is de corpus-gebaseerde aanpak, die parallelle tweetalige corpora gebruikt om (dat wil zeggen, om te onderwijzen) de software te vertalen. Over het algemeen kunnen deze corpora op twee manieren worden gebruikt. Ze kunnen ofwel worden gebruikt om de software te leren linguïstische patronen die beschikbaar zijn in de oorspronkelijke corpora opnieuw toe te passen om nieuwe teksten te vertalen door de juiste vervangingen te doen (in dat geval spreken we meer specifiek van voorbeeldgebaseerde benadering), of om de software de kans te laten leren dat bepaalde tekenreeksen tekst in de brontaal worden vertaald, zijnde de vertaling van bepaalde tekstreeksen in de doeltaal en deze vervolgens dienovereenkomstig te laten matchen (statistisch machine learning). Beide corpus-gebaseerde methoden maken een efficiënter gebruik van personele middelen en presteren beter in lexicale selectie dan op regels gebaseerde methoden (Hutchins, 2007).

Deze benaderingen zijn echter sterk afhankelijk van het domein, dat wil zeggen, een vertaling kan alleen worden gegenereerd als er een overeenkomend voorbeeld bestaat in het referentie corpus (Carl, 2000). Met andere woorden, deze methoden zullen vaak niet in staat zijn om zinnen te vertalen vanuit een domein dat aanzienlijk verschilt van het domein van de teksten die worden gebruikt voor training. Verder kunnen ze zeer slecht presteren als het gaat om het structureren van grammaticale geluidszinnen.

Om voor dit laatste probleem te corrigeren, **zijn hybride systemen ontwikkeld die op regels gebaseerde en op corpus gebaseerde benaderingen combineren** (España-Bonet en Costajussà, 2016). In dit verband startte de EU tussen 2006 en 2012 twee projecten (EuroMatrix en EuroMatrixPlus) met een gezamenlijk budget van 8,3 miljoen euro voor de ontwikkeling en verbetering van MT-systemen tussen alle officiële EU-talen. Het project startte met de erkenning dat vertalingen aanzienlijke kosten betekenen voor de EU-instellingen en voor het Europese bedrijfsleven en gericht zijn op het creëren van een levensvatbaar alternatief voor menselijke vertalers. Een belangrijk resultaat was de ontwikkeling van Moses, een gratis SMT-engine die kan worden gebruikt om statistische vertaalmodellen van een brontaal naar een doeltaal te trainen en automatische vertalingen in de doeltaal te produceren.

De meest recente benadering die MT domineert is neurale machine translation (NMT), die afhankelijk is van deep learning en kunstmatige neurale netwerken om de waarschijnlijkheid van woordsequenties te voorspellen met slechts een fractie van het geheugen dat nodig is voor

93 De auteurs van de studie danken Dr. Marco Civico (Universiteit van Genève) voor zijn waardevolle hulp bij de voorbereiding van deze sectie.

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

traditionele statistische benaderingen (Bentivogli et al., 2016). Hoewel de aanvankelijke opzet van NMT niet significant verschilde van het traditionele statistische machine learning (SMT), werd de verbetering met de invoering van het encoder-decoderkader en de brontaal-aandachtsmodellen behoorlijk significant (Sutskever, 2014; Bahdanau et al., 2014). Volgens Rivera-Trigueros (2021) is de dominantie van neurale systemen zodanig dat 's werelds grootste MT-providers, zoals Google, Systran en Microsoft, ze al lang in hun systemen hebben geïntegreerd, terwijl slechts kleine MT-providers nog steeds grotendeels afhankelijk zijn van SMT. In het bijzonder introduceerde Google de „Google Neural Machine Translation” (GNMT) in november 2016, een neurale machinevertalingssysteem dat leert van miljoenen voorbeelden en kunstmatige neurale netwerken gebruikt om de nauwkeurigheid en vloeiendheid te verbeteren (Wu et al., 2016). De gevolgen hiervan gaan veel verder dan de eenvoudige mogelijkheid om de eigen tekstreeksen (zoals een e-mail) op een accurate manier in verschillende talen te vertalen. Bijvoorbeeld Jackson et al. (2019) toonde aan dat Google Translate betrouwbaar kan worden gebruikt voor het vertalen van medische artikelen die in andere talen in het Engels zijn gepubliceerd met het oog op het abstracteren van gegevens voor systematische beoordelingen.⁹⁴ In tabel A5.1 wordt de discussie over de verschillende soorten MT-systemen samengevat.

Tabel A5.1: Sterke en zwakke punten van verschillende machinevertalingsbenaderingen

	Regelgebaseerd	Datagestuurd	Hybride systeem	Neuraal
Sterke punten	—Geen tweetalige tekstinput nodig —Domein onafhankelijk	—Efficiëntiewinsten —Betere prestaties in lexicale selectie	—Grammaticisch geluid — Minder domein afhankelijk	Vertrouwt op state-of-the-art machine learning technologieën
Zwakke punten	—Kostbaar Slechte prestaties bij het hanteren van dubbelzinnige expressies	—Domein afhankelijk —Vereist grote hoeveelheid gegevens	—Vereist aanzienlijke financiële investeringen	—Vereist een grote hoeveelheid trainingsgegevens

A5.2 Machinevertalers

Er zijn momenteel veel grootschalige MT-systemen beschikbaar, waarvan sommige vrij online beschikbaar zijn. Er zijn tal van studies waarin de prestaties van verschillende MT-systemen voor verschillende taalcombinaties en onder verschillende omstandigheden worden vergeleken. Uit een vergelijking van vier verschillende online MT-systemen (Systran, SDL, WorldLingo en InterTran) voor vertalingen uit het Spaans naar het Engels bleek dat Systran en WordLingo over het algemeen betere en begrijpelijker zinnen produceerden (Aiken en Wong 2006). Hampshire en Salvia (2010) vonden dat Google Translate het hoogst scoort op het vertalen van zinnen met een formeel register, maar het wordt overtroffen door Babylon als het gaat om het vertalen van idiomatische uitdrukkingen.

Recenter stelden Vanjani en Aiken (2020) een systematische vergelijking voor van acht grote MT-aanbieders, namelijk Google Translate, Bing Translator, Systran, PROMT, Babylon, WorldLingo, Yandex en Reverso. In overeenstemming met eerdere studies bleek Google Translate in het algemeen nauwkeuriger te zijn in vergelijking met de andere MT-systemen, vooral wanneer de

⁹⁴ De auteurs testten vertaling in het Engels uit negen verschillende talen (Chinees, Frans, Duits, Italiaans, Japans, Koreaans, Roemeens, Russisch en Spaans).

brontaal en de doeltaal genetisch vergelijkbaar zijn. Hetzelfde kan niet worden gezegd voor paren van zeer verschillende talen. Daarom is Google Translate misschien niet de beste optie voor sommige specifieke taalparen. In vergelijking met andere MT-systemen ondersteunt Google Translate echter veel meer talen (109 vanaf november 2021, plus 126 in ontwikkeling). Google Translate is inderdaad de meest gebruikte MT-provider van allemaal. Volgens Way (2020) vertaalde Google Translate 143 miljard woorden per dag vanaf mei 2016, en dit aantal kan de afgelopen vijf jaar alleen maar zijn toegenomen. Een menselijke vergelijking tussen de nauwkeurigheid van MT gemaakt via DeepL, Google Translate, Amazon Translate, Microsoft Translator is uitgebracht in 2020.⁹⁵

Het gebruik van vertaalde EU-documenten door particuliere bedrijven zoals Google om MT-tools te ontwikkelen, heeft geleid tot discussie over het evenwicht tussen de particuliere en de publieke voordelen die voortvloeien uit het vertaalwerk in de EU. In 2010 heeft het EP-lid Evelyn Regner een vraag aan de Commissie gesteld over het feit dat Google, een in de VS gevestigd particulier bedrijf, vertaalde EU-documenten gebruikt om zijn MT-systeem op te leiden. Zij merkt op dat vertaaldiensten in de EU worden betaald door de belastingbetalers in de EU, en wijst erop dat Google indirect een concurrentievoordeel krijgt en financieel winst maakt met het gebruik van vertaalde EU-documenten.⁹⁶ De Commissie antwoordde dat zij zich ervan bewust was dat Google, evenals vele andere particuliere entiteiten, hun vertaalde documenten hergebruikt voor commerciële doeleinden en dat dit op grond van Richtlijn 2003/98/EG van het Parlement en de Raad is toegestaan.⁹⁷ Hij merkte ook op dat het bredere hergebruik van overheidsinformatie en -diensten die vervolgens door een dergelijk hergebruik worden gegenereerd, moet worden gezien als iets positiefs dat culturele en economische groei bevordert. Zij preciseert met name dat „het feit dat een verbeterd vertaalinstrument op grote schaal beschikbaar is en wordt gebruikt, een positieve stap is om de taalbarrières voor toegang tot kennis en grensoverschrijdende informatiediensten weg te nemen.”⁹⁸ Hieruit blijkt dat de EU-instellingen zich bewust zijn van de belangrijke rol die MT in de komende jaren speelt en zal spelen, wat hun benadering van de integratie van MT in de vertaalactiviteiten vormt.

Het gebruik van machinevertaling in de EU-instellingen

Cadwell et al. (2016) merkt op dat eTranslation (zie hoofdstuk 8) aanvankelijk door vertalers „met een snufje zout” werd gebruikt. Het is nu echter diep geïntegreerd in de workflow van het DGT⁹⁹ en hoewel sommigen er misschien liever geen gebruik van maken, wordt het over het algemeen goed geaccepteerd door vertalers (Rossi en Chevrot, 2019). Sinds de oprichting van het MT-systeem heeft de Commissie vertalers altijd aangemoedigd om meer vertrouwd te raken met MT-systemen. Deze strategie lijkt passend te zijn, gezien de bevindingen van Rossi en Chevrot (2019) onder vertalers die bij de Europese Commissie werken wat betreft hun kennis over en de relatie met machinevertaling. Er werd een significante negatieve correlatie gevonden tussen kennis over MT en perceptie van MT als een bedreiging (dat wil zeggen dat vertalers zich onzeker voelen over hun baan). Ze merkten echter ook op dat degenen die een beter begrip van MT hebben, er een relevant en bewust gebruik van maken, of het nu gaat om post-editing van de MT-gegenereerde

95 Beschikbaar hier: https://www.deepl.com/press.html#press_comparison_article

96 Schriftelijke vraag E-3436/10 van Evelyn Regner (S&D) aan de Commissie (in het Duits). Beschikbaar hier: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/E-7-2010-3436_DE.html

97 Richtlijn 2003/98/EG: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32003L0098>.

98 Antwoord op vraag E-3436/10 van mevrouw Kroes namens de Commissie (in het Duits): https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/E-7-2010-3436-ASW_DE.html

99 Kortom, wanneer een verzoek om vertaling van andere DG's naar het DGT wordt verzonden, wordt het eerst door het MT-systeem verwerkt en vervolgens doorgestuurd naar een vertaalmanager die deze doorverwijst naar vertalers. Deze laatste kan besluiten om de MT-uitgang na te werken of opnieuw op te starten vanaf krassen.

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

output¹⁰⁰ of er gewoon inspiratie uit putten. Dit bevestigt eerdere bevindingen van Cadwell et al. (2016), die ontdekten dat vertalers die MT in hun workflow hebben aangenomen, de technologie vaak als nuttig en in staat zagen om aan hun behoeften te voldoen.

Er zijn verschillende praktische gevallen van toepassingen van MT in de institutionele context van de EU en initiatieven ter ondersteuning van de toekomstige ontwikkeling van MT.

De eerste is het Europese eenheidsoctrooi. **Het Europese eenheidsoctrooi** is een zeer leerzaam geval om een discussie op gang te brengen over de noodzaak van een breder gebruik van hoogwaardige machinevertaling. Het Europese eenheidsoctrooi is een EU-breed systeem waarmee burgers één octrooi kunnen aanvragen dat tegelijkertijd geldig is in alle landen die het initiatief hebben geratificeerd. Hoewel het niet in de plaats komt van registratie op nationaal niveau, vereist het eenheidsoctrooi onder meer één vernieuwingstaks, een uniforme bescherming en één enkele rechtbank (het eengemaakt octrooigerecht) die over octrooiaangelegenheden beslist. Het was oorspronkelijk de bedoeling om in 2018 operationeel te worden, maar het is om verschillende juridische redenen meerdere keren uitgesteld en is momenteel van kracht in 2022. Een van de belangrijkste punten van het eenheidsoctrooi is dat aanvragen kunnen worden ingediend in het Engels, Frans of Duits, de officiële talen van het Europees Octrooibureau, en dat er geen verdere vertaling nodig is. Volgens Verordening (EU) nr. 1260/2012 van de Raad „moeten de vertaalregelingen voor Europese octrooien met eenheidswerking eenvoudig en kosteneffectief zijn”, maar tegelijkertijd „zorgen voor rechtszekerheid en bevordering van innovatie” (Europese Raad, 2012). De verordening stelt dat machinevertaling de verspreiding van kennis aanzienlijk kan ondersteunen. De Raad lijkt zich er echter van bewust te zijn dat MT-systemen, althans ten tijde van de opstelling van de verordening, geen volledig betrouwbaar instrument waren. In de verordening staat namelijk ook dat „deze machinevertalingen uitsluitend ter informatie dienen en geen rechtsgevolgen mogen hebben”.

De regeling van de verordening bepaalt dat de financiële lasten van vertalingen voor de burgers liggen. De eis dat aanvragen in het Engels, het Frans of het Duits worden ingediend, houdt immers in dat aanvragers met een andere moedertaal de vertaalkosten moeten dragen (Gazzola, 2015). Bovendien bepaalt de verordening dat „[i]n het geval van een geschil betreffende een Europees octrooi met eenheidswerking, het een legitiem vereiste is dat de octrooihouder op verzoek van de vermeende inbreukmaker een volledige vertaling van het octrooi verstrekt” en dat deze vertaling „niet met geautomatiseerde middelen moet worden uitgevoerd en moet worden verstrekt ten koste van de octrooihouder.” In veel andere omstandigheden wordt aanvragers verzocht een volledige vertaling van het octrooi in het Engels te verstrekken,¹⁰¹ die, in de woorden van de Raad, „is de taal die gewoonlijk wordt gebruikt op het gebied van internationaal technologisch onderzoek en publicaties.” Er zij echter op gewezen dat deze voorwaarden alleen van toepassing zijn tijdens een „overgangperiode”, vaag gedefinieerd als blijvend totdat „een systeem van hoogwaardige machinevertalingen in alle officiële talen van de Unie beschikbaar komt” of in ieder geval niet meer dan twaalf jaar na de datum van toepassing van de verordening (januari 2014).

Een tweede voorbeeld van toepassing van MT is de coördinatie van de **Europese taalhulpbronnen**. Volgens haar Witboek¹⁰² is de Europese coördinatie van taalbronnen (ELRC) een samenwerkingsinitiatief dat in 2015 door de Commissie is gelanceerd en tot doel heeft middelen te verzamelen om de ontwikkeling van taaltechnologieën in alle officiële Europese talen te ondersteunen, evenals het Noorse Bokmål, het Noors Nynorsk en het IJslands (Europese coördinatie van taalbronnen, 2019). Vanuit een erkenning dat taalbarrières de vrije stroom van ideeën, kennis, handel, mensen en communicatie kunnen belemmeren, heeft het initiatief tot doel

100 Post-editing is het proces waarbij een menselijke vertaler een machinevertaalde tekst wijzigt om de kwaliteit ervan te verbeteren. We kunnen onderscheid maken tussen „lichte” post-editing, waarbij wijzigingen alleen bedoeld zijn om de MT-output begrijpelijk te maken, en „volledige” post-editing, waarin de vertaler ernaar streeft het ook stilistisch passend te maken en op gelijke voet met een door mensen vertaalde tekst.

101 Meer in het bijzonder bepaalt de verordening dat vertalingen in het Engels moeten worden gedaan als de oorspronkelijke aanvraag in het Frans of Duits is, of in een officiële EU-taal als de oorspronkelijke aanvraag in het Engels is.

102 ELRC: <https://www.lr-coordination.eu/>.

bij te dragen aan de ontwikkeling van machinevertaling. Terwijl in de eerste fasen het enige doel van de ELRC was om de opleiding van MT@EC (later eTranslation) te ondersteunen, ondersteunt het nu de algemene ontwikkeling van MT door meer dan 80 % van de taalbronnen die zijn verzameld met het bredere publiek voor MT-onderzoek en commerciële toepassingen te delen in een openbare opslagplaats genaamd ELRC-SHARE.¹⁰³

Onlangs heeft het ELRC het initiatief voor meertalige informatietoegang (MLIA) tegen COVID-19 bevorderd, een gezamenlijke inspanning onder leiding van het DG Communicatienetwerk en het DG Vertaling en verschillende gemeenschappen die betrokken zijn bij taaltechnologie om de informatie-uitwisseling over het virus in alle EU-talen te verbeteren.¹⁰⁴ Het doel is informatie toegankelijker te maken voor het grote publiek en onderzoekers en medisch personeel te ondersteunen, ongeacht de brontaal van de informatie. Met name heeft het ELRC zijn activiteiten voor het verzamelen van gegevens geheroriënteerd om zich te richten op meertalige middelen die specifiek verband houden met COVID-19. De ELRC-repository bevat nu meer dan 260 taalbronnen, zoals meertalige gegevens van het Europees Vaccinatieinformatieportaal, die allemaal van vitaal belang zijn voor het optimaliseren van de prestaties van meertalige semantische zoekopdrachten en machinevertalingen. Deze rijkdom aan taalkundige middelen helpt om relevante informatie te identificeren en te categoriseren en nauwkeuriger te vertalen.

Tot slot is het vermeldenswaard de ervaring met de **NMT-systemen voor het Estse en Bulgaarse voorzitterschap van de Raad van de EU**. Het Estse en het Bulgaarse voorzitterschap van de Raad van de EU (respectievelijk tijdens het tweede semester van 2017 en 2018) hadden een door AI aangedreven vertaalsysteem dat speciaal voor hen werd ontwikkeld door een particuliere onderneming, die gebruik maakte van het eTranslation-systeem van de Commissie. De gebruikers van het NMT-systeem omvatten personeelsleden van het voorzitterschap van de Raad van de EU, vertalers uit de publieke sector in het gastland van het voorzitterschap, EU-afgevaardigden en internationale journalisten voor de evenementen (Pinnis en Kalnis, 2018). Het systeem is speciaal opgeleid voor het Bulgaars en Ests. Het werd meestal gebruikt om tekstfragmenten, documenten en websites te vertalen met behulp van een responsieve online vertaalwebsite en een CAT-toolplugin. Het systeem werd vervolgens geïntegreerd op de officiële websites van de voorzitterschappen. Het doel was om „EU-afgevaardigden, journalisten en bezoekers van het voorzitterschap van de Raad van de EU een manier te geven om teksten, documenten en websites tussen het Engels, Bulgaars, Duits, Frans en Ests automatisch te vertalen.” Het systeem bleek aanzienlijk beter te presteren dan zowel het algemene eTranslation-systeem als Google Translate.

103 ELRC-SHARE Repository: <https://www.elrc-share.eu/>.

104 MLIA: <http://eval.covid19-mlia.eu/>.

De aanpak van de Europese Unie ten aanzien van meertaligheid in haar eigen communicatiebeleid

Deze studie beoordeelt de EU-aanpak van meertaligheid in haar communicatiebeleid. Er wordt een innovatieve benadering van gemengde methoden gebruikt om de naleving van de meertaligheidsverplichtingen en de taalregelingen en -praktijken van de EU-instellingen, -organen en -agentschappen, met name op EU-websites, te onderzoeken. Ook wordt nagegaan of de taalvaardigheid van de inwoners van de EU-27 in overeenstemming is met de taalvaardigheden. Er worden beleidsaanbevelingen gedaan om de transparantie en toegankelijkheid van het communicatiebeleid van de EU te vergroten, rekening houdend met haalbaarheidsbeperkingen.

PE 699.648

IP/B/CULT/IC/2021-021

Printen	ISBN	978-92-846-9466-2	doi:10.2861/641182	QA-07-22-359-EN-C
Printen	ISBN	978-92-846-9467-9	doi:10.2861/049142	QA-07-22-359-EN-N